

การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES RELATED TO STUDENTS

IN THE 21st CENTURY IN THE GENERAL EDUCATION PROGRAM

AT KHON KAEN UNIVERSITY

จตุรงค์ศักดิ์ พันธุวิชญ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จรรยาศักดิ์ พันธิษณุ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES RELATED TO STUDENTS
IN THE 21st CENTURY IN THE GENERAL EDUCATION PROGRAM
AT KHON KAEN UNIVERSITY

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ของ
จัญญศักดิ์ พันธิษณู

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)
..... ที่ปรึกษาร่วม	 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)	(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้วิจัย	จรรยาศักดิ์ พันธิวิศิษฐ์
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน

การวิจัยและพัฒนานี้ มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น การเก็บข้อมูลปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประเมินความต้องการจำเป็นกับรองคณบดีฝ่ายวิชาการ 24 คน ประเมินความต้องการจำเป็นกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 373 คน จากการเลือกแบบเจาะจง นำมาคำนวณหาค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน 2) สร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ 3 วัน ทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน ประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 10 คน 3) ยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 นำมาวิเคราะห์หาค่าความเป็นไปได้ ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา มีองค์ประกอบ ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล 2) การสร้างและพัฒนารายวิชา ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา จำนวน 1 รายวิชา แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 สัปดาห์ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผ่านเกณฑ์คุณภาพทุกด้าน 3) การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา กลุ่มที่ไม่เคยผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มที่ผ่านการเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ชุดโครงร่างรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

คำสำคัญ : กิจกรรมพลศึกษา, ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21, วิชาศึกษาทั่วไป

Title	DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION ACTIVITIES RELATED TO STUDENTS IN THE 21 st CENTURY IN THE GENERAL EDUCATION PROGRAM AT KHON KAEN UNIVERSITY
Author	JAROONSAK PANTAWISIT
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Supranee Kwanboonchan
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Sathin Prachanban

The purposes of this research and the development are as follows: (1) to study the problems, needs assessment and guidelines for the development of Physical Education Activities related to students in the 21st Century in the General Education Program at Khon Kaen University. The data was collected by interviewing five experts focused on teaching problems related to Physical Education activities. The researcher reviewed the needs assessments of 24 Deputy Deans of Academic Departments, 373 Bachelor's degree students (3rd and 4th years) who studied General Education. These samples were selected by purposive sampling. The researcher analyzed the data using the Priority Needs Index (PNI) and guidelines for the development of Physical Education activities. The processes were under the supervision of five experts. The research instruments were investigated using Index of Item-Objective Congruence (IOC), which was supervised by five experts; (2) to create and develop Physical Education activities by organizing a three-day seminar. Ten experts assessed the accuracy and relation of objectives and questions. The research instruments were tested with 30 Bachelor's Degree students; (3) confirmed the possibility of Physical Education activities by the Bachelor's Degree students in every year. After that, the researcher analyzed the data in terms of possibility. The results were as follows: (1) studying the needs assessments and guidelines for the development of Physical Education activities, consisting of learning objectives, contents, activities, materials, sources, evaluation and assessment; (2) creating and developing Physical Education activities comprised of the explanation of the subject of Physical Education activities, and lesson plans for thirteen weeks. The overall aspect of the assessment of lesson plans was at the highest level. The median and the inter-quartile range (IQR) were on sector quality; (3) the possibility confirmation of Physical Education activities among groups of students who had never studied General Education and those who had, the overall aspect of possibility was at the highest level. In conclusion, the outlines of Physical Education activities and Physical Education activities lesson plans were related to students in the 21st Century in General Education at Khon Kaen University were sector quality and could possibly be employed in classroom management

Keyword : Physical Education Activities, General Education, 21st century students

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ประธานกรรมการสอบปกป้อง ปริญญานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์และอาจารย์ ดร. พิมพาม่วงศิริ ธรรม ที่เคยเชิญให้ลูกศิษย์คนนี้ถึงฝั่งฝัน ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชญาวีร์ ภาณุวัชรธรรม ที่คอยกระตุ้นให้กำลังใจตลอด รวมทั้งคณาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ณ ที่นี้ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณ นางสาวพรพิชญา อึ้งพรหมบัณฑิต คุณแม่นวลฉวี อึ้งพรหมบัณฑิต คุณพ่อสิทธิชัย อึ้งพรหมบัณฑิต ที่คอยให้กำลังใจตลอดเสมอมาและ เป็นที่ปรึกษาสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ

คุณประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อบัญญัติ พันธุวิเศษณ์ คุณแม่คำพอง พันธุวิเศษณ์ เด็กชายณัฐ พันธุวิเศษณ์ ครอบครัวพันธุวิเศษณ์ และครอบครัวอึ้งพรหมบัณฑิต ที่คอยให้กำลังใจมาโดยตลอด และสุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา เป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสในการใช้เวลาในการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในครั้งนี้ ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่นและภายนอกที่ความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อนักศึกษา บุคลากรและสถานที่ในการเก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอดและขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตระดับปริญญาเอก รหัส 60 สาขาวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา ไว้ ณ โอกาสนี้

จตุรศักดิ์ พันธุวิเศษณ์

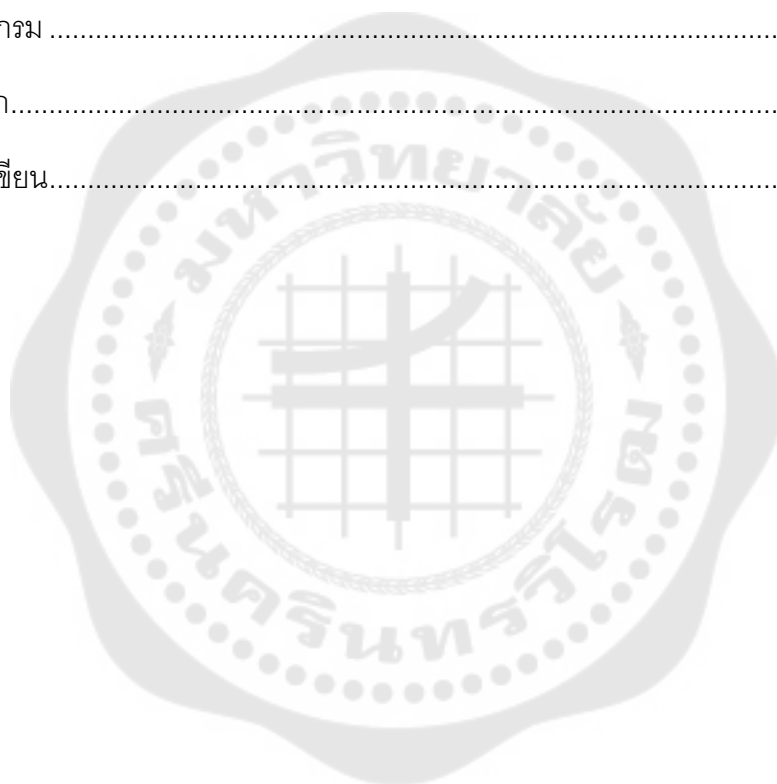
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมายและจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป.....	11
1.1 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	13
1.2 จุดมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	15
2. รูปแบบการจัดและบริหารวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาไทย	19

2.1 รูปแบบการบริหารวิชาศึกษาทั่วไป.....	21
3. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป	23
3.1 ด้านหลักสูตร	23
3.2 ด้านอาจารย์	28
3.3 ด้านวิธีสอน.....	31
3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	34
3.5 ด้านอาคาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน.....	36
3.6 ด้านการวัดและประเมินผล	38
4. หลักสูตรการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น	40
4.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น.....	40
4.2 ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น	42
4.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	42
4.4 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	43
4.5 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	43
5. ทฤษฎีและแนวคิดในการจัดการเรียนรู้	46
5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้.....	47
6. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	52
6.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน	52
6.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	53
6.3 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	55
6.4 ความหมาย หลักการและปรัชญาของวิชาพลศึกษา	58
6.5 วิธีการสอนวิชาพลศึกษา.....	64
6.6 ลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนพลศึกษา	70

6.7 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา.....	73
7. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21.....	77
7.1 ทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21	81
7.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมทางพลศึกษาในศตวรรษที่ 21	84
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	88
8.1 งานวิจัยในประเทศ.....	88
8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	96
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	101
ขั้นตอนการวิจัย (Research Flow chart)	102
ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น	104
ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น	110
ระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น	116
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	119
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	119
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	119
ระยะที่ 1 ผลการศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรม พลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น	120
ระยะที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น	161

ระยะที่ 3 ผลการยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น.....	186
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	189
สรุปผลการวิจัย.....	191
อภิปรายผลการวิจัย	197
ข้อเสนอแนะ	220
บรรณานุกรม	222
ภาคผนวก.....	234
ประวัติผู้เขียน.....	305

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558.....	45
ตาราง 2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาของผู้เชี่ยวชาญที่จัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (n = 5)	121
ตาราง 3 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยรวมในแต่ละด้าน ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการในแต่ละคณะ ตามสภาพที่เป็นอยู่/สภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น/สภาพที่คาดหวัง และมีค่าดัชนี Modified priority needs index ($PNI_{modified}$) (n = 20)	138
ตาราง 4 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยรวมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว ตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังและมีค่าดัชนี Modified priority needs index ($PNI_{modified}$) (n = 361).....	143
ตาราง 5 แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (n = 5)	149
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ	164
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)	166
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)	171

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา
ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการ
จัดการเรียนรู้ที่ 10 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10) 176

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพล
ศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)..... 181

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับ
ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของนักศึกษากลุ่มยังไม่
ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป (n = 408) 187

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	43
ภาพประกอบ 2 แนวคิดทักษะแห่งอนาคต	81
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการวิจัยระยะที่ 1	102
ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการวิจัยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3.....	103

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แนวโน้มการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วโลก มีการรับรู้อย่างกว้างขวางว่าทักษะและทุนมนุษย์กลายเป็นหัวใจหลักของความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและลักษณะของสังคมในศตวรรษที่ 21 ในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่มีความรู้ความเข้าใจในปัจจุบัน ความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลสังคมจะได้รับแรงผลักดันจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น ความเจริญรุ่งเรืองต้องการให้ประเทศต่าง ๆ รักษาความสามารถในการแข่งขันด้วยการพัฒนาและรักษาแรงงานที่มีทักษะการรักษาฐานการวิจัยที่มีการแข่งขันทั่วโลกรวมทั้งการเผยแพร่ความรู้เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม การศึกษาที่สูงขึ้นถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการพัฒนาทุนมนุษย์และมีบทบาทสำคัญในความสำเร็จ ความยั่งยืนของเศรษฐกิจความรู้ (Dill & Vught, 2010, P. 107) การศึกษาในระดับอุดมศึกษานับได้ว่าเป็นมีความสำคัญมากขึ้นของวาระแห่งชาติและมีการปรับเปลี่ยนทำการปฏิรูปการศึกษาที่ลึกซึ้ง ทั่วโลกในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา (Schleicher, 2012, p. 44) ตามที่ Altbach, Reisberg, และ Rumbley (2009, p.18) กล่าวว่า การปฏิวัติทางวิชาการเกิดขึ้นในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงครึ่งศตวรรษตั้งแต่อดีตเกิดการพัฒนาและแก้ไขในขอบเขตและความหลากหลาย การศึกษาที่สูงขึ้นในวันนี้เป็นการขยายตัวและการมีส่วนร่วมที่กว้างขึ้น การเกิดขึ้นในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น การนำไปใช้ในวงกว้างและการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและการศึกษาแบบบูรณาการมากขึ้น ความเป็นนานาชาติในการแข่งขัน ความกดดันที่เพิ่มขึ้นต่อค่าใช้จ่ายและรูปแบบใหม่ของการจัดหาเงินทุน ตลอดจนรูปแบบและบทบาทใหม่ ๆ ของการกำกับดูแลรวมถึงการให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพคุณภาพและความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับ Schleicher (2012, pp. 43-44) ได้กล่าวถึง การขยายระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา แนวโน้มที่เด่นชัดที่สุด คือ การขยายตัวของการศึกษาที่สูงขึ้นทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2513 จากการศึกษามากของสถาบันยูเนสโก ระบุว่าจากสถิติมีนักเรียนประมาณ 32.5 ล้านคนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2543 การประมาณนี้เพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 100 ล้านคนและในปี 2553 เป็น 178 ล้านคน มีการเติบโตเฉลี่ยต่อปี 4.3 % ในการเรียนระดับอุดมศึกษาอัตราการเติบโตที่รวดเร็วมากเมื่อเทียบกับการเติบโตเฉลี่ย 1.6 % ในประชากรโลกในช่วงเวลาเดียวกัน การขยายตัวที่รวดเร็วขึ้นในช่วงกลางปี 1990 มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีที่ระดับ 5.9 % ในการลงทะเบียนเรียนในระดับ อุดมศึกษาในทศวรรษ

แรกของศตวรรษที่ 21 จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 263 ล้านคนในปี 2568 (Eriksson, 2009, p. 40)

อภิญา ตันทวิวงศ์ (2557, น, 23) ได้กล่าวถึงประเทศไทยได้เริ่มต้นทำการปฏิรูป การศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันและรัฐบาลได้ทำ การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาทางการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี งบประมาณที่รัฐบาลทำการ จัดสรรให้คิดเป็นร้อยละ 20.5 ของงบประมาณทั้งหมด นับได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ สนับสนุนจัดงบประมาณในการพัฒนาการศึกษาสูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลก แต่ผลลัพธ์ที่ได้จากการ ประเมินคุณภาพของการศึกษาประเทศไทย โดยสถาบันวิชาการในระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งมาจากหลายสถาบันมีการประเมินบ่งชี้ที่สอดคล้องกันสำหรับความตกต่ำในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของไทย สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ร่วมกันเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่บ่งบอกถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุง พัฒนาการศึกษากันอีกครั้งหนึ่ง การขยายตัวอย่างกว้าง ขวางของสื่อและเทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อคอมพิวเตอร์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาททางด้านการศึกษาที่เป็นไปอย่าง รวดเร็ว เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่มีความเหมาะสมกับทักษะการใช้ชีวิตให้มีความสุข เช่นเดียวกับ Rotherham และ Willingham (2009, pp. 16-21) กล่าวว่า การจัดการศึกษาทั่วโลก ในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการศึกษาที่ต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของสังคมโลก เพื่อนำมาใช้ในทักษะการใช้ชีวิตได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพโดยให้ผู้เรียน มีความรู้ ทักษะความ สามารถและสมรรถนะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน สอดคล้องกับ สุทธิวรรณ ตันติ รจนาวงศ์ (2560, น, 1906) ที่สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน มุ่งหวังให้ผู้เรียนมี ความรู้และทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ ชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ใหม่ มีทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ทิศทางการจัดการศึกษาในยุคนี้ ควรพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้ โดยถ่ายทอดความรู้ การเข้า ร่วมสัมมนาฝึกอบรม การสืบสานทางด้านวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าในเชิงวิชาการ จะเป็นสิ่งที่สร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพสิ่งแวดล้อม ให้เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นเยาวชนในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2573) ของประเทศในการจัดทำ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) โดยเป้าหมายที่ เกี่ยวข้องกับพลศึกษา ได้แก่ เป้าหมายหลักที่ 3 การมีสุขภาพที่ดี ทุกช่วงอายุมีนโยบายการสร้าง

เสริมสุขภาพเป็นกระบวนการที่เอื้ออำนวยให้ประชาชนสามารถเพิ่มความสามารถในการควบคุมและปรับปรุงสุขภาพของตนเอง การจะเข้าถึงสภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย จิตใจและสังคม บุคคลหรือกลุ่มและเป้าหมายหลักที่ 4 การศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพรวมถึงโอกาสการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต สร้างหลักประกันสำหรับทุกคนทุกคนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน และครอบคลุมทั่วถึง พร้อมสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในส่วนของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2558, น, 6) กล่าวถึง กิจกรรมพลศึกษามีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลต่อการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความต้องการของเด็กในการเคลื่อนไหว รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะและการทรงตัวช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพของเด็กอีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ อันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคม สอดคล้องกับ ยศวัฒน์ เชื้อจินต, นพคุณ ภักดีณรงค์, และ นฤมล เอนกวิทย์ (2558, น, 235-249) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริง แรงจูงใจ ความเชื่อมั่น ความรู้และความเข้าใจอีกด้วย ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายผ่านการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ทางกาย (physical literacy) ของแต่ละบุคคล ในที่สุดผู้เรียนจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีและมีความสุข

ในอดีตที่ผ่านมารายวิชากิจกรรมพลศึกษามีการจัดให้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาได้จะต้องเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาอย่างน้อย 1 หน่วยกิต นับตั้งแต่ในปีการศึกษา 2548 จนถึงปัจจุบัน รายวิชากิจกรรมพลศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ถูกยกเลิกจากการเป็นวิชาบังคับและถูกปรับให้ไปอยู่ในวิชาเลือกเสรี โดยไม่ได้บรรจุไว้ในวิชาศึกษาทั่วไป จากการศึกษาเอกสาร หลักสูตรต่าง ๆ ในวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการบรรจุรายวิชากิจกรรมพลศึกษาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายหรือสุขภาพ พบว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะบรรจุวิชาพลศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาบูรณาการ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต จำนวน 9 รายวิชา (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2556, น, 4) และ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม บรรจุในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ บังคับเรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต (มัทธราวัลย์ สืบ

วัฒนธรรม, 2558, น, 71-86) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บรรจुरายวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพลานามัย จำนวน 9 รายวิชา กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต (Bunjongparu, Panichkul Mebusaya, & Sangon, 2018, pp. 109-129) และมหาวิทยาลัยบูรพา บรรจुरายวิชาพลศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมสุขภาพ กลุ่ม 1 บังคับให้เรียนอย่างน้อย 1 รายวิชา จำนวน 1 หน่วยกิต จาก 25 รายวิชา (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559, น. 10) และมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ บรรจุในกลุ่มวิชากีฬาและนันทนาการ บังคับเลือก 1 รายวิชา ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 2559, น, 4) ส่วน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในกลุ่มสาระอยู่ดีกินดี จำนวน 14 รายวิชา กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2559, น, 7) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี บรรจุในกลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและการจัดการ ให้เลือกไม่น้อยกว่า 1 รายวิชา จำนวน 2 หน่วยกิต (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2559, น, 3) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรจุในกลุ่มวิทยาศาสตร์ จำนวนอย่างน้อย 3 หน่วยกิต (ศูนย์การศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2563, น, 6) ในส่วนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ขอนแก่น จากการศึกษาลักษณะหลักสูตรศึกษาทั่วไปของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ยังไม่มีการบรรจुरายวิชากิจกรรมพลศึกษาลงในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (สุนิสา อ่อนตา & ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, 2558, น, 160-168) และระบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมโลก มหาวิทยาลัยต้องเตรียมพร้อมผู้เรียนสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียน ด้วยการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูง มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวมมากกว่าความสำเร็จทางวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ในโลกศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยต้องสร้างหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมความรู้และทักษะต่อกับโลกและเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในโลก ผู้เรียนทุกคนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความสามารถคิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ สื่อสารได้และตระหนักรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทั่วโลก รวมทั้งมีความสามารถทางเทคนิค มหาวิทยาลัยต้องกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถที่ให้ผู้เรียนสามารถคิดสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง มีทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และทักษะภายในตัวบุคคล และที่สำคัญการเข้าถึงด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยจะต้องปรับวิธีการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง และทำงานเป็นกลุ่ม ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรายวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะให้เกิดการเรียนรู้ทางนวัตกรรม มีทักษะชีวิตและอาชีพทำงานและทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อและ

จัดการเรียนการสอนในการตอบสนองการพัฒนาที่ยั่งยืนตามนโยบายของรัฐบาลไปพร้อมกัน ดังนั้น ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจะต้องมีทักษะของผู้เรียนศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาเอกสารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในหมวดศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่มีรายวิชาที่เกี่ยวกับกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬา ส่วนหลักสูตรระดับปริญญาตรีในปัจจุบันในทุกสถาบันที่กล่าวมาข้างต้นมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาและสุขภาพในรูปแบบที่แตกต่างกัน (สุนิสา อ่อนตา & ฌอนมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, 2558) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยขอนแก่นยังไม่มีการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ในการทำวิจัยในครั้งนี้หากทราบถึงปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น สามารถนำงานวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาผู้เรียนตามนโยบายส่งเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัย หากมีแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ดี สถาบันการศึกษาต่าง ๆ สามารถนำรายวิชาที่ได้พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและต่อสถาบันต่าง ๆ ต่อไปในอนาคตได้เป็นอย่างดี

คำถามการวิจัย

1. ปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีปัญหา ความต้องการจำเป็นในเรื่องใดและมีแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างไร

2. รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีองค์ประกอบและกระบวนการในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาอย่างไร

3. รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานของวิชาศึกษาทั่วไปมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เพียงใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. เพื่อสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ตรงกับความต้องการนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) รูปแบบผสมผสาน (Mixed method Approach) ซึ่งมีขอบเขตของการวิจัยแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระยะนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการสำรวจโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางการรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและด้านการศึกษา จำนวน 10 คน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 24 คน นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้วและมีสถานภาพกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระยะนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา

องค์ประกอบของการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยศึกษาจากผลวิเคราะห์ในระยที่ 1 สร้างชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ขึ้น โดยผู้วิจัยและดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการในการนำไปทดลองสอนกับนักศึกษาที่เป็น อาสาสมัคร ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้

ระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระยะนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวม ข้อมูลและสรุปประเด็น นำรายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยการดำเนินการในระยที่ 2 นำเสนอ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีกับกลุ่มที่ไม่เคยผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปและยังไม่ผ่านการเรียน วิชาศึกษาทั่วไป และทำการยืนยันความเป็นไปได้

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในครั้งนีผู้วิจัยได้จัดทำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 3 ชุด ผ่าน การวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมระหว่างผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย โดยการนำชุดโครงร่างคำอธิบาย รายวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 3 ชุดมาผสมผสานกัน แล้วสรุปผลได้ชุดโครงร่างรายวิชาขึ้นมา 1 ชุด นำไปจัดทำโครงการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน และนำไปทดลองสอน กับนักศึกษา เนื่องจากเกิดสถานการณ์โควิด 19 ทำให้การทดลองกับนักศึกษาได้จำนวนไม่ครบทั้ง 16 ครั้ง จังหวัดขอนแก่นและมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีประกาศให้ใช้รูปแบบในการจัดการเรียนการ สอนผ่านออนไลน์ทุกรายวิชา รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สร้างและพัฒนาขึ้นเป็นรายวิชาปฏิบัติ ดังนั้น ผู้วิจัยไม่สามารถทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครได้ครบทั้ง 16 แผน ทำการ ทดลองได้เพียงแค่ 4 ครั้ง เท่านั้น คิดเป็น 25 % ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่ การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับ ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้นิยามศัพท์การวิจัยเป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำศัพท์เฉพาะในการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่มืองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ด้านจุดประสงค์ เนื้อหา สาระ กิจกรรมการเรียนรู้/การจัดการเรียนการสอนราย สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ และทักษะของการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

2. วิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาติดต่อ สื่อสารได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทย และนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

3. รายวิชากิจกรรมพลศึกษา หมายถึง รายวิชากิจกรรมพลศึกษาสังกัดสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่รับผิดชอบที่เปิดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระดับปริญญาตรีที่มีความสนใจลงทะเบียนเรียน

4. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา หมายถึง กระบวนการในการประเมิน เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ทำให้ได้ข้อมูลที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระดับปริญญาตรีที่ผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้วและที่ยังไม่ผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปหรือยังเรียนไม่ถึงจำนวน 20 หน่วยกิต และมีสถานภาพเป็นนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

6. แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา หมายถึง การศึกษาและวิเคราะห์ที่จะใช้ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อได้แนวทางในการพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่ตรงกับวัตถุประสงค์ ความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรายวิชากิจกรรมพลศึกษาไปใช้

7. ศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถหลักในการทำงานร่วมกัน การรู้เท่าทันดิจิทัล การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องสอนผู้เรียน เพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จ

ในโลกปัจจุบัน โดยทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ทำให้เกิดผลจากการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และมีทักษะที่จำเป็น อันเป็นเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. เป็นแนวทางในการนำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนารายวิชาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมวดิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า ทฤษฎีบทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมายและจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป
2. รูปแบบการจัดและบริหารวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาไทย
3. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป
 - 3.1 ด้านหลักสูตร
 - 3.2 ด้านอาจารย์
 - 3.3 ด้านวิธีสอน
 - 3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.5 ด้านอาคาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน
 - 3.6 ด้านการวัดและประเมินผล
4. หลักสูตรการจัดการศึกษาหมวดิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. ทฤษฎีและแนวคิดในการจัดการเรียนรู้
6. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 6.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 6.2 ความหมาย หลักการ ปรัชญาของพลศึกษา
 - 6.3 องค์ประกอบของรูปแบบการสอนพลศึกษา
 - 6.4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 - 6.5 วิธีการสอนวิชาพลศึกษา
 - 6.6 ลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนพลศึกษา
 - 6.7 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา
7. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมายและจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป

รายวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทยมีพัฒนาการที่ยาวนานย้อนไปเกือบ 30 ปีที่แล้ว รายวิชาศึกษาทั่วไปแต่ก่อนเรียกว่าวิชาพื้นฐาน เพราะมีการกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาวิชาประเภท พื้นฐานก่อนที่จะไปศึกษาวิชา เฉพาะหรือวิชาชีพเพื่อเตรียมศึกษาวิชาเฉพาะที่เจาะลึก ต่อมาได้มี นักการศึกษาไทยได้เสนอแนวคิดว่ารายวิชาศึกษาทั่วไปไม่น่าจะเป็นรายวิชาพื้นฐานของวิชา เฉพาะเพราะมีเป้าหมาย ซึ่งต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนและเป็นวิชาที่จบสิ้นภายในวิชานั้น ๆ การ จัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการมาเกือบ 4 ทศวรรษ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้มีประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2517 กำหนดให้หลักสูตรในระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ต้องมี องค์ประกอบของวิชาพื้นฐานทั่วไปอย่างน้อย 30 หน่วยกิต แต่จากการดำเนินงานตามประกาศ พบว่า ขอบเขต จุดมุ่งหมาย และลักษณะรายวิชาของกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปยังไม่มี ความชัดเจน เพียงพอ ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัย (องค์กรในขณะนั้น) จึงได้ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรีใหม่และกำหนดให้ใช้คำว่า “วิชาศึกษาทั่วไป” แทน “วิชาพื้นฐานทั่วไป” ในปี พ.ศ. 2532 และ 2542 จนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ จึง กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ ใช้อยู่ ณ ปัจจุบัน (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย, 2557, น, 45)

นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2558, น, 5) ได้ให้คำที่ใช้กับหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปนี้มี ใช้อยู่ 3 คำ คือ วิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นคำเดียวกันใช้ตรงกับภาษาอังกฤษ General Education ซึ่งเป็นคำที่ใช้อยู่ทั่วไป ส่วนอีกคำหนึ่ง คือ วิชาพื้นฐานทั่วไป (Foundation Education) ใช้ในความหมายเดียวกัน แต่โดยตัวเนื้อหากมีลักษณะเดียวกันคือ วิชาที่เป็นพื้นฐาน ของชีวิตและเป็นหลักวิธีการดำเนินชีวิต ส่วนอีกคำหนึ่ง คือ วิชาการศึกษาเสรี (Liberal Education) หรือศิลปศาสตรศึกษา (Liberal Arts) เป็นคำที่มีใช้ตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน หมายถึง การศึกษาประเภทมนุษยธรรม เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญาและจิตใจเป็นการศึกษาที่ให้ แก่ ชนชั้นปัญญาชนเพื่อนำไปสู่การเป็นปัญญาชนที่สมบูรณ์ และสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้วิชาศึกษาทั่วไปเป็นองค์ประกอบ หนึ่งของหลักสูตรอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะปรัชญาของการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา คือมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถ นำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี วิชาศึกษาทั่วไป

เป็นวิชาที่ถือว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นบัณฑิต เพราะเป็นส่วนที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในภาพรวม สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558, น, 2)

ในส่วนของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, น. 25) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์ เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรนำรายวิชาเบื้องต้นหรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่ง คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย (2557, น, 31-35) ได้สรุปว่าในประเทศเพื่อนบ้านของไทย เช่น ประเทศมาเลเซียและประเทศสิงคโปร์ได้ให้ความสำคัญกับรายวิชาศึกษาทั่วไปอย่างมากเช่นกัน มหาวิทยาลัยมาลายาจัดรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นรายวิชาที่บริหารจัดการโดยส่วนกลางเรียกว่า University courses เน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น (learning outcomes) ตามเกณฑ์ของ The Malaysian Quality Frameworks (MQF) นักศึกษาทุกคนจะต้องเลือกลงทะเบียนเรียนอย่างน้อย 3 รายวิชาจากรายวิชาได้แก่ 1) Islamic Education and Ethnic Values สำหรับนักศึกษาพื้นเมือง 2) Introduction to Malaysia สำหรับนักศึกษาต่างชาติ 3) Information Skills 4) English Communication 5) Basic Entrepreneurial Skills ในส่วนของวิชาศึกษาทั่วไปที่เรียกว่า University courses นั้นมีประมาณ 15-20 หน่วยกิต ประมาณ 9 รายวิชาในประเทศมาเลเซียรายวิชาศึกษาทั่วไปจะแตกต่างกันไปแล้วแต่มหาวิทยาลัย การจัดรายวิชาศึกษาทั่วไปขณะนี้มุ่งเน้นความสามารถในการเป็นเจ้าของกิจการ ทักษะชีวิตและทักษะการเป็นผู้นำด้วยวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาที่เรียนจบสามารถเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมได้ อย่างกลมกลืน เช่น วิชาจริยธรรมของวิศวกรถือเป็นส่วนหนึ่งของศึกษาทั่วไปเพราะจะช่วยสร้างทักษะ ชีวิตในการทำงาน ในกรณีที่นักศึกษาไม่ผ่านการประเมินในด้านทักษะบุคคล/ทักษะชีวิต (soft skills) ต้องไปเข้ารับการอบรมเข้มต่อนอยู่ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งมีการอบรมด้านทักษะสารสนเทศ (Information Technology) บุคลิกภาพ (Personality) การวางตัว (Grooming) และภาษาอังกฤษ (English) ทักษะบุคคล/ทักษะชีวิต (soft skills) ที่กำหนดโดย The Malaysian Quality Framework (MQF)

แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ ทักษะการสื่อสาร (Communication) ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical thinking) ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork skills) ทักษะการเป็นผู้นำ (Leadership skills) ทักษะการเป็นเจ้าของกิจการ (Entrepreneurial skills) คุณธรรมและจริยธรรม (Ethics) และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning skills) แต่มหาวิทยาลัยมาลายาได้กำหนดเพิ่มทักษะที่ 8 เป็นผลของการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ไปด้วยคือ ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility) มหาวิทยาลัยใช้วิธีการติดตามนักศึกษาผ่านระบบของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ลงทะเบียน (Integrated student information) ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลเพื่อสร้างทักษะที่แตกต่างหลากหลาย ส่วนผู้ประสานงานรายวิชาทักษะบุคคล ทักษะชีวิต (soft skills) สามารถเข้าสู่ระบบเพื่อมาติดตามผลการเรียนของผู้เรียน เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของผู้เรียนและมอบประกาศนียบัตรแสดงข้อมูลสำคัญเป็นส่วน ๆ ให้ในตอนท้าย

1.1 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

สำหรับวิชาศึกษาทั่วไปของอุดมศึกษาไทยนั้น คำนิยามที่เป็นทางการอาจถือค่านิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ โดยเกณฑ์มาตรฐานว่าด้วยหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2517 ใช้คำว่า วิชาพื้นฐานทั่วไป (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2558, น. 6) ในประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2532 ได้เปลี่ยนชื่อจากหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และได้ให้คำนิยามของวิชาศึกษาทั่วไปว่า หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (ปัทมาสน์ บุญทรง, 2555a, น. 109-121) ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยามในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้นักวิชาการทางการศึกษาของประเทศไทยหลายท่านได้ให้ความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปเพิ่มเติมอีกว่า วิชาศึกษาทั่วไปเป็นวิชาพื้นฐานก่อนที่จะเรียนวิชาเฉพาะ เน้นเนื้อหาวิชาเพื่อพัฒนาสติปัญญา ซึ่งมักประกอบด้วยสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2550, น. 1) ในส่วนของ ปัทมาสน์ บุญทรง (2555a, น. 109-121) ได้สรุปความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปว่า เป็นการศึกษาที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาทุกคน เป็นการศึกษาในแนวกว้าง

ให้ความรู้ทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นพื้นฐานก่อนที่จะเรียนวิชาเฉพาะ เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมทุกด้าน เกิดความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่น และสังคม รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์และมีเหตุผล สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, น. 4-13) ได้ให้ความหมายว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ ตนเองผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อ สื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี ส่วน วิจิตร ศรีสะอ้าน (2551, น. 2) ได้ให้ความหมายรายวิชาศึกษาทั่วไปว่าเป็นการศึกษาที่จำเป็นสำหรับทุกคน ความเป็นบัณฑิตจะวัดกันที่ว่ามีความเป็นคนอยู่แค่ไหน มีความเป็นนักวิชาชีพอยู่หรือที่เรียกว่า Manhood (ความเป็นคน) กับ Manpower (กำลังคน) คนที่เป็นบัณฑิตจะต้องมีแนวคิดทั้ง 2 อย่างนำมาเชื่อมโยงกับนโยบายคุณธรรมนำความรู้ที่เน้นความเป็นคนดี มีความรู้และอยู่เย็นเป็นสุข นอกจากนี้ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558, น. 107) กล่าวถึงความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ มีความรู้ เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเองหรือผู้อื่นหรือสังคมและศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจในวิถีการดำรงชีวิตอย่างมีจริยธรรมและคุณธรรม พร้อมช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมของโลก

กล่าวโดยสรุป ความหมายรายวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เน้นการตระหนักของผู้เรียนเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ของโลกที่ตนเองอยู่อาศัย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตนเอง ผู้เรียนจะมีโอกาสเรียนรู้การแก้ปัญหาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้รอบรู้กว้าง เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมและเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก วิชาศึกษาทั่วไปออกแบบมาเพื่อพัฒนาความรู้ทั่วไป ทักษะและสมรรถนะของผู้เรียน ตลอดจนทักษะการรู้และการคำนวณ ซึ่งมักจะเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับโปรแกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและเพื่อวางรากฐานสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเข้าสู่อาชีพ แต่ไม่ได้เตรียมการสำหรับการจ้างงานในอาชีพหรือการค้าเฉพาะหรือการค้าขายและไม่นำไปสู่คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานโดยตรง

1.2 จุดมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

การกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดแนวทางในการประเมินหลักสูตร นักวิชาการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

Mayhew (1967, P. 222) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปว่า เพื่อให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนในทุกสาขาวิชา โดยที่มีใช้ความรู้ทางวิชาชีพเฉพาะและเพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ รู้จักใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า ดำรงชีวิตครอบครัวอย่างมีคุณภาพและมีการปรับตัวได้ดีในสังคม

นอกจากนี้ ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544, น. 4) ได้สรุปว่า การจัดการศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งในแง่ความเป็นคน (Manhood) และกำลังคน (Manpower) ดังนั้น จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปสามารถสรุปได้เป็น 3 ประการ ได้แก่ เพื่อให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับทุกคน หมายถึงให้การศึกษาทั่วไปเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการเป็นพลเมืองดี เพื่อเพิ่มพูนความเจริญของงานทางสติปัญญา ให้ผู้เรียนได้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตและช่วยทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองและเพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและอุปนิสัย มุ่งที่จะช่วยให้คนเป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้น มีบุคลิกภาพทัศนคติและอุดมคติเหมาะสมกับการเป็นปัญญาชน

ในส่วนของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2550, น. 57-61); สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2560, น. 1906 - 3431); กระทรวงศึกษาธิการ (2558, น. 2); พันธ์ หันนาคินทร์ (2542, น. 15); สุนิสา อ่อนตา และ ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข (2558, น. 160-168) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปในปัจจุบันมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนในวิชาอื่น ๆ ทั่วไป มีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เรียนรู้วิธีการศึกษาหาความรู้สาขาวิชาอื่น ๆ มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมโลก นานาชาติ เข้าใจเรื่องราวและปัญหาของสังคมไทยรู้จัก เข้าใจทั้งตนเองและผู้อื่น ได้รับความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรม รู้จักคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีความสามารถในการปรับตัวและตัดสินใจแก้ปัญหา มีความใฝ่รู้และแสวงหาความรู้อยู่เสมอและมีทักษะและความสามารถในการสื่อสาร

นอกจากนี้ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2550, น. 58) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า เป็นการสร้างให้บัณฑิตมีทักษะที่เตรียมผู้เรียนให้พร้อม

เพื่อรับความรู้ ได้มาซึ่งความสามารถใหม่ ๆ และเปิดมุมมองให้กว้างขึ้นเพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น เพื่อให้บุคคลแต่ละคนเป็นคนที่สมบูรณ์ มีชีวิตที่มีอิสรภาพและมีความสุข ผู้สำเร็จการศึกษาจะสามารถใช้ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง สามารถแก้ปัญหาได้โดยใช้เหตุผลเชิงตรรกะและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และสามารถแยกแยะรูปแบบความคิดและความเชื่อในการตัดสินใจของตนเองและในผลงานของผู้อื่นได้ ต้องมีความสามารถทางคณิตศาสตร์ในการตีความคำนวณและใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ ต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเลือกและใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สุดและเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อตนเองและสังคม ต้องมีความสามารถในการเข้าถึง ประเมิน สังเคราะห์และสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย รวมทั้งสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ ต้องแสดงให้เห็นถึงความรู้ของผู้คนวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ในส่วนของ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2558, น, 18) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อมุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง โลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเองผู้อื่นและสังคม ใฝ่หาความรู้ ความคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนเองอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ปัทมาสน์ บุญทรง (2555a, น. 112) ได้ให้สรุปจุดหมายของวิชาศึกษาทั่วไปว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางทั้งในสาขาวิชาชีพตนและสาขาวิชาชีพอื่น มีคุณธรรม เข้าใจธรรมชาติ ตนเองและผู้อื่น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณภาพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, น, 2-12) ได้สรุปถึงผลการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มีความชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการองค์ความรู้เชื่อมโยงกับชีวิตยุคปัจจุบันและอนาคต สมดังเจตนารมณ์ของการศึกษาทั่วไป ซึ่งมีไม่เพียงการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน แต่เป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อป้อนเพาะให้ผู้เรียนมีจิตวิญญาณของการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF : HEd) ขึ้น โดยความ

มุ่งหมายจะจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของบัณฑิต เพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้เข้าใจตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีไว้ ดังนี้

1. คุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับความดีและความชั่ว ถูกและผิด คุณธรรมและจริยธรรม ความยุติธรรมและอาชญากรรม ปรัชญาคุณธรรมเกี่ยวข้องกับสาขาจิตวิทยาเชิงศีลธรรม จริยธรรมเชิงพรรณนาและทฤษฎีค่านิยม หลักด้านคุณธรรมและจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ได้แก่ ความหมายทางทฤษฎีและการอ้างอิงข้อเสนทางศีลธรรม และวิธีกำหนดคุณค่าความจริง จริยธรรมเชิงบรรทัดฐานเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการกำหนดแนวทางปฏิบัติทางศีลธรรม จริยธรรมประยุกต์ เกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลมีหน้าที่ ทำในสถานการณ์เฉพาะหรือขอบเขตของการกระทำเฉพาะ ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคมบัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจะต้องสามารถจัดการปัญหาด้านจริยธรรมและคุณธรรมพร้อมทั้งวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่นหรือค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมและ คุณธรรม เป็นต้น

2. ความรู้ (Knowledge) เป็นความตระหนักหรือความเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง เช่น ข้อเท็จจริง (ความรู้เชิงพรรณนา) ทักษะ (ความรู้ขั้นตอน) หรือจุดประสงค์ (ความรู้ที่คุ้นเคย) โดยส่วนใหญ่ ความรู้สามารถได้มาด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายและจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการรับรู้ เหตุผล ความทรงจำ ประจักษ์พยาน การสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการปฏิบัติ การศึกษาความรู้เชิงปรัชญาหรือเรียกว่า

3. ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) ทักษะทางสมองที่จำเป็นสำหรับการได้มาซึ่งความรู้ การจัดการข้อมูล และการใช้เหตุผลเกี่ยวข้องกับกลไกวิธีเรียนรู้ จดจำ แก้ปัญหา และใส่ใจมากกว่าด้วยความรู้จริง ทักษะหรือหน้าที่ทางปัญญาครอบคลุมขอบเขตของการรับรู้ ความสนใจ ความจำ การเรียนรู้ การตัดสินใจและความสามารถทางภาษาและการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิด ทั้งนี้ บัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีอย่างน้อยจะต้องค้นหาข้อเท็จจริง ทำการประเมินข้อมูลและแนวคิดจากหลักฐานต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลอื่นพร้อมนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นคุณลักษณะที่มีการโต้ตอบและสื่อสาร

กับผู้อื่น ครอบคลุมหลากหลายสถานการณ์ การสื่อสารและความร่วมมือเป็นสิ่งสำคัญ ทักษะเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารและจัดการกับสถานการณ์ทางสังคมบางอย่าง ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยในการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม บัณฑิตระดับปริญญาตรีจะต้องมีการวางแผนในการแก้ปัญหา มีการช่วยเหลือเพื่อการแก้ปัญหาในกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ ทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา มีการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานมนุษย์และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) ในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษามีทักษะที่ในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิชาชีพที่นักศึกษาได้รับในหลักสูตรที่ใช้เทคโนโลยีช่วยให้อาจมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ความสำคัญของการรวมเทคโนโลยีเข้ากับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา สามารถเข้าใจได้ดีขึ้น เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ต่างๆ เช่น การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีขั้นสูงของแพทย์ในการวินิจฉัยหรือการรักษา การใช้คอมพิวเตอร์ของสถาปนิก การใช้เทคโนโลยีของครูในการเตรียมสื่อการสอน และการใช้โปรแกรมต่าง ๆ ของนายธนาคารในการคำนวณ การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับหลักสูตรอาจารย์ที่สอนต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี ในด้านการศึกษา หลักสูตรที่บูรณาการเทคโนโลยีจึงมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในปัจจุบัน บุคคลที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีแนวโน้มที่จะมีความรู้และมุมมองที่เกี่ยวข้องกันในระดับที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับได้รับและพัฒนาทักษะบางอย่าง เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้ดียิ่งขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ของบุคคลหรือระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือเทคโนโลยีดังกล่าวสามารถช่วยพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องได้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบัณฑิตระดับปริญญาตรีจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถตัดสินใจในการประยุกต์ใช้เทคนิคทางด้านคณิตศาสตร์ที่หรือด้านอื่น ๆ เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งมีการปรับใช้ระบบในการประมวลผลและแปลความหมายและนำเสนอข้อมูลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยกล่าวสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในการจัดการศึกษาในแต่ละหลักสูตรเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรวิชาการทั้งหมด การศึกษาทั่วไปเป็นรากฐานที่สนับสนุนการได้มาซึ่งทักษะของผู้เรียนในด้านการสื่อสาร การวิเคราะห์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และการสังเคราะห์ การศึกษาทั่วไปสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเตรียมความพร้อม

เพื่อรับความรู้ที่ได้มาซึ่งความสามารถใหม่ ๆ และเปิดมุมมองผู้เรียนให้กว้างขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น ประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินที่จัดทำโดยโปรแกรมการศึกษาที่สร้างขึ้นจากเป้าหมายการศึกษาทั่วไป สะท้อนให้เห็นในข้อกำหนดหลักของมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในการปรับเปลี่ยนแนวคิดและกระบวนการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้เป็นไปตามแนวนโยบาย

2. รูปแบบการจัดและบริหารวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาไทย

รูปแบบของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่จัดสอนร่วมกันในมหาวิทยาลัยไทยนั้น เมื่อพิจารณาจะสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบใหญ่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550, น. 73-90) ได้สรุปดังนี้

1. แบบบังคับร่วม (Core Curriculum) เป็นหลักสูตรที่จัดวิชาให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันทั้งมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจแนวคิด ค่านิยม และทักษะที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน วิธีการจัดหลักสูตรแบบบังคับร่วมนี้มหาวิทยาลัยจะจัดวิชาหลักจำนวนหนึ่งไว้ให้นิสิตทุกคนทั้งมหาวิทยาลัยเรียน อาจจะเป็นวิชาเดียวให้เรียนกันทั้งมหาวิทยาลัยหรือวิชาที่ใกล้เคียงกันให้นิสิตเลือกได้ ลักษณะรายวิชามักจะเป็นรายวิชาในเชิงของสหวิทยาการหรือบูรณาการ และมีลักษณะกว้างมากกว่าเจาะและเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่ง จึงมักจะดำเนินการโดยกลุ่มคนหรือร่วมกันคิดจากหลายสาขาวิชามากกว่าอยู่ในความรับผิดชอบของสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่ง ปัจจุบันมหาวิทยาลัยที่มีการจัดแบบบังคับร่วมชัดเจน คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง

2. แบบบังคับกระจายหรือบังคับเลือก (Distribution Requirements) เป็นหลักสูตรบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน แต่ทุกคนเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ กระจายกันออกไป แล้วแต่ว่าหลักสูตรไหน คณะใด สนใจจะให้เรียนวิชาบังคับแบบใดบ้าง แนวคิดของการบังคับกระจายนี้เน้นที่ความแตกต่างของบุคคลหรือของศาสตร์ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสและคุ้นเคยกับสาขาวิชาที่อยู่นอกจากวิชาเอกของตนเอง หลักสูตรแบบบังคับกระจายนี้ยังแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 บังคับบางวิชาเลือกเป็นการกำหนดหมวดวิชาบังคับไว้แล้วให้ผู้เรียนเรียนวิชาบังคับในหมวดวิชาที่กำหนดไว้ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจจากหมวดวิชาที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยไทยส่วนใหญ่จัดเป็นแนวนี เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติและมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2.2 บังคับรายวิชาไว้ เป็นการกำหนดรายวิชาบังคับไว้ ผู้เรียนจะต้องเรียนรายวิชาเหล่านี้ให้ครบจึงจะจบหลักสูตร รายวิชาที่จัดนั้นมักจะเลือกจากคณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ 3 สาขาวิชา คือสาขาสังคมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์

2.3 บังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่บังคับกระจายเต็มรูป คือ หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นหมวดใหญ่ ๆ ซึ่งโดยทั่วไปก็จะครอบคลุม 2 – 3 หมวดหลัก ๆ คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์และหรือภาษา แล้วก็จะกำหนดรายวิชาในแต่ละหมวดไว้ให้จำนวนหนึ่ง หรือบางทีก็ไม่กำหนดเลย แต่ให้ผู้เรียนเลือกเรียนเองจากคณะวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดหน่วยกิตบังคับไว้ในแต่ละหมวดวิชา มหาวิทยาลัยที่ใช้แนวคิดนี้อย่างเต็มที่ โดยให้นักศึกษาเลือกอย่างมีอิสระ หลักสูตรในปัจจุบันของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จัดโดยสำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป 18 หน่วยกิต แยกเป็นกลุ่มวิชาของกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และกลุ่มวิชาสหศาสตร์โดยมหาวิทยาลัยจะกำหนดเพียงว่ากลุ่มวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษานักศึกษาเลือกเรียนอย่างน้อย 3 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาทั้งหมด จากการศึกษาของ บัณฑิต ฌอนอมชาติ (2547, น, 98) เรื่อง แนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้า พบว่า โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยังคงไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาบังคับรวมและรายวิชาบังคับเลือก ซึ่งจะมีรายวิชามากกว่าที่จัดไว้ในปัจจุบัน และยังคงจัดให้ศึกษาในกลุ่มวิชาภาษากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ โดยการจัดรายวิชาที่มีลักษณะบูรณาการความรู้ ซึ่งเน้นเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตในสังคมความเป็นมนุษย์ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้าให้ความรู้ สอดคล้องกับ ปัทมาสน์ บุญทรง (2555a, น, 20) ได้ทำการวิจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาสามารถจัดวิชาศึกษาทั่วไปโดยใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือบางครั้งอาจจะมีอยู่ทั้ง 3 รูปแบบในสถาบันเดียวกันแล้วแต่ว่าคณะใดสาขาวิชาใดจะเห็นเหมาะสมแล้วเลือกดำเนินการกันเอง เพื่อความเหมาะสม สะดวกและความคล่องตัวในการบริหารหลักสูตร

จากรูปแบบของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่นักวิชาการศึกษากล่าวไว้สามารถสรุปรูปแบบของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปได้ว่า รูปแบบของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปประกอบด้วย แบบบังคับรวม (Core Curriculum) เป็นหลักสูตรที่จัดวิชาให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันทั้งมหาวิทยาลัยและแบบบังคับกระจายหรือบังคับเลือก (Distribution Requirements) เป็นหลักสูตร

บังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน แต่ทุกคนเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ กระจายกันออกไป แบ่งออกได้เป็น หลักสูตรแบบบังคับ บังคับบางวิชา เลือกบางวิชา บังคับรายวิชาและบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชา

2.1 รูปแบบการบริหารวิชาศึกษาทั่วไป

การบริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปควรมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยเฉพาะไม่ ควรขึ้นกับภาควิชาโดยตรง เพราะจะทำให้เป็นภาระที่มากเกินไปอีกทั้งการจัดหลักสูตรและเนื้อหา ไม่มีความเป็นสหวิทยาการแต่กลายเป็นพื้นฐานของวิชาเฉพาะตามที่ภาควิชารับผิดชอบ (สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, 2542, น. 4-9)

ในส่วนของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550, น. 105-117) กล่าวว่า การจัดการศึกษา สำหรับสถาบัน การศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมีการบริหารหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีการใช้มีการ ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความชัดเจน ทันสมัย มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก สำหรับการบริหารหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะแตกต่างไปจากการบริหารหลักสูตรวิชาชีพ เนื่องจากหลักสูตรวิชาชีพส่วนใหญ่จะอยู่ในความรับผิดชอบของคณะวิชาหรือคณะกรรมการระดับ คณะ คณะใดคณะหนึ่งโดยเฉพาะ การบริหารหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะมีลักษณะพิเศษและมี รูปแบบที่หลากหลายกว่าหลักสูตรวิชาชีพ กล่าวโดยสรุปจะมี 3 ลักษณะ คือ

1. การบริหารโดยภาควิชาหรือคณะวิชา รูปแบบของการจัดการและดูแลโดย ภาควิชานี้ภาควิชาที่เป็นเจ้าของวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหา เลือกผู้สอน จัดเวลาสอนและดำเนินการสอนในวิชาศึกษาทั่วไปวิชาใดวิชาหนึ่งตามนโยบายและ ข้อกำหนดของภาควิชาและในบางกรณีอาจจัดเป็นรูปแบบของคณะกรรมการในระดับภาควิชา หรือระดับคณะ เพื่อดูแลวิชาศึกษาทั่วไปโดยตรง เพื่อให้การจัดการสอนวิชาศึกษาทั่วไปมีลักษณะ ผสมผสานแนวคิดของหลายคน

2. การบริหารโดยคณะกรรมการ การบริหารอยู่ในรูปแบบของคณะกรรมการใน ประเทศไทยโดยทั่วไปจะมีรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นประธานและมีกรรมการอีกจำนวนหนึ่งทำ หน้าที่ดูแลและควบคุมการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยมีฝ่ายวิชาการของ มหาวิทยาลัยรับผิดชอบในด้านธุรการต่าง ๆ และขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนจากคณะต่าง ๆ ลักษณะและงานของกรรมกรมี 2 รูปแบบ คือ คณะกรรมการทำหน้าที่ประสานระหว่างภาควิชา และคณะที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบนี้เหมาะกับการจัดหลักสูตรในเชิงบังคับกระจายและอยู่ในความ รับผิดชอบของภาควิชาและคณะกรรมการมีอำนาจในการดำเนินการในการตัดสินใจ เช่น การ คัดเลือกวิชา การตัดสินใจดำเนินงานและคัดเลือกผู้สอนด้วย แต่ตัวบุคคลและอุปกรณ์การเงินยังอยู่

กับคณะวิชาและภาควิชาต่าง ๆ ซึ่งแบบนี้เหมาะกับการจัดหลักสูตรในเชิงของสหวิทยาการมากกว่าภาควิชา เพราะประสานและดำเนินการร่วมกันระหว่างสาขาวิชาได้มากกว่า

3. การบริหารโดยหน่วยงานอิสระ แนวคิดในการบริหารการศึกษาทั่วไปในรูปแบบของสถาบันอิสระนี้เริ่มในประเทศไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 เมื่อมีการวางแผนพัฒนาการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระยะที่ 3 (พ.ศ.2515-2517) ได้มีข้อเสนอให้มีการจัดตั้ง “สถาบันวิชาศึกษาทั่วไป” ขึ้น เพื่อให้บริการการสอนความรู้พื้นฐานทั่วไปกับคณะต่าง ๆ ซึ่งการบริหารในลักษณะของหน่วยงานอิสระจะสนองการจัดหลักสูตรในรูปแบบของแบบบังคับร่วมหรือแบบสหวิทยาการได้อย่างเต็มที่และยังสามารถกำหนดเป้าหมายและนโยบายได้อย่างเหมาะสม มีบุคลากรเฉพาะของตนเอง มีงบประมาณ สถานที่ และการบริการต่าง ๆ ของตนเองทำให้การจัดการวิชาศึกษาทั่วไปดำเนินไปได้ตามอุดมคติได้มากกว่าบริหารในรูปแบบอื่น ๆ ปัจจุบันมีการดำเนินการจัดตั้งเป็นสถาบันขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

ในส่วนของ ปรีศนา ชัยดวง, กัลยา อนุพัฒน์, และ พิศมัย เพียรเจริญ (2551, น. 303) ได้ทำการศึกษาประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า การบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปควรมีหน่วยงานกลางหรือองค์กรเฉพาะบริหารจัดการหลักสูตรหรืออาจให้ภาควิชา คณะต่าง ๆ รับผิดชอบเช่นเดิม แต่ควรรำรองให้มีคณะกรรมการวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีผู้แทนจากคณะต่าง ๆ ตามกลุ่มวิชาและเป้าหมายบุญทรง (2555a, น. 22) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปขึ้นอยู่กับโครงสร้างการบริหารงานและจำนวนอาจารย์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ควรมีหน่วยงานหรือคณะกรรมการกลางที่มีประสบการณ์สอนวิชาศึกษาทั่วไปเข้ามาดำเนินการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการบูรณาการของหลักสูตรอย่างแท้จริงหากเป็นหลักสูตรรายวิชาเฉพาะควรให้คณะที่สอนวิชานั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการเอง

สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อให้บริการและแนวทางปฏิบัติด้านการศึกษาที่ดีที่สุดสำหรับผู้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาและสร้างโครงสร้างใหม่ที่ครอบคลุมเพื่อช่วยให้นักศึกษามีทักษะที่เอื้อต่อสังคมพื้นฐานความรู้แห่งศตวรรษที่ 21การบริหารหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ต้องได้รับร่วมมือกับตัวแทนจากทุกคณะและผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ตลอดจนฝ่ายบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมปรัชญาการศึกษาทั่วไปซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามหลักปรัชญาของการศึกษาทั่วไป คือ การส่งเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิต สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวิถีชีวิตที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะเป็นกรอบที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้การจัดหลักสูตรในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบผู้สอนจึงควรเลือกรูปแบบของหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชาสำหรับหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับทุกคนและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรในระดับปริญญาตรีมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความคิดที่กว้างขวางนอกเหนือจากสาขาวิชาชีพของตนเองรวมถึงปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปควรเป็นรายวิชาที่มีลักษณะบูรณาการโดยมีเนื้อหาที่สาระที่ทันสมัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ปัทมาสน์ บุญทรง, 2555a, น, 30)

ในส่วนของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550, น, 31) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีควรมีจุดมุ่งหมาย 5 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาหรือส่งเสริมความเป็นคนสมบูรณ์ที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะชีวิตและสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งความรู้เฉพาะด้าน
2. มุ่งเตรียมความพร้อมทางสติปัญญา ความสามารถ เพื่อให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาดรู้คุณค่าของความคิด วิชาการ สรรพสิ่งโดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความลึกซึ้งทางปัญญา และรู้จักใช้ความคิดขั้นสูง
3. ส่งเสริมทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ในสังคมข้อมูลข่าวสาร
4. ส่งเสริมการเห็นคุณค่าของภูมิปัญญา เอกลักษณะและวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. เพื่อพัฒนาความเป็นสากล ความก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติในเชิงวิชาการ เนื้อหา

นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550, น, 13) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรในระดับอุดมศึกษามีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ การศึกษาวิชาชีพ (Professional Education) เป็นเนื้อหาความรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจและปฏิบัติได้ในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่งและการศึกษาทั่วไป (General Education) มีการจัดเนื้อหาความรู้รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทัศนคติแนวคิดและบุคลิกที่กว้างขวาง ไม่คิดแคบเฉพาะในสาขาวิชาของตน มีความ

รับผิดชอบต่อสังคม สร้างเสริมคุณธรรมด้านต่าง ๆ เพื่อเสริมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้น ประกอบวิชาชีพของตนได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นและในส่วนวิชาเลือก (Elective Course) เป็นวิชาเลือกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตามความสนใจกว้างขวางและแตกต่างกัน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, น, 4-13) กล่าวว่า สำหรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดให้หลักสูตรระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาเดี่ยวหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

ทบวงมหาวิทยาลัย (2538, น, 101) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการจัดการวิชาศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับรายวิชาศึกษาทั่วไปควรสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้สามารถเข้าสู่สังคมในแต่ละยุคสมัย รายวิชาควรประกอบด้วยกลุ่มรายวิชาใหญ่ ดังนี้ กลุ่มภาษา กลุ่มมนุษยศาสตร์ กลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ส่วนเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น (Localization) และสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาและการจัดรายวิชาแต่ละรายวิชา ควรจะจบในตัวเองหรือเป็นรายวิชาที่ต่อเนื่องกัน ขึ้นอยู่กับผู้ร่างหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของแต่ละรายวิชา เช่น กลุ่มวิชาภาษาอาจจัดให้เป็นรายวิชาต่อเนื่องได้หรือกลุ่มรายวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ อาจจัดให้เป็นรายวิชาที่จบในแต่ละรายวิชา โดยมีลักษณะบูรณาการ

ในส่วนของลักษณะทั่วไปของหลักสูตรแบบบูรณาการ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2558, น, 90) ได้เสนอไว้หลักสูตรเป็นแนวทางควรเน้นให้ผู้เรียนกำหนดปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็นแก้ปัญหาเป็น ตัดสินใจเป็น รู้จักทำงานร่วมกันและทำงานเพื่อสังคม การที่ผู้เรียนแก้ปัญหาของตนหรือสังคมได้สำเร็จย่อมก่อให้เกิดบูรณาการได้ จัดวิชาต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันผสมผสานเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ไม่แยกเป็นวิชาเดี่ยว ๆ และควรจัดเป็นกลุ่มวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่าง ๆ โดยหวังว่าผู้เรียนจะเกิดลักษณะบูรณาการขึ้นได้ ผู้เรียนเลือกสรรสาระวิชาที่คาดคิดว่าผู้เรียนจะมีความสนใจร่วมกันหรือคาดว่าจะต้องมีความสนใจร่วมกันหรือทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญร่วมกันและวิชาที่บูรณาการเหล่านั้นบังคับให้ทุกคนเรียน เพื่อหวังว่าผู้เรียนทุกคนจะเกิดลักษณะบูรณาการอย่างแท้จริง

นอกจากนั้น ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550, น, 94) กล่าวถึงลักษณะของวิชาศึกษาทั่วไป สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ ลักษณะรายวิชาเดี่ยว เป็นวิชาที่ใช้เนื้อหาและวิธีการต่าง ๆ เฉพาะในสาขาวิชาเดียวเท่านั้น ไม่อาศัยหรือไปรวมกับวิชาอื่น ๆ แล้วนำมาสอนร่วมกัน แนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งวิธีการที่ใช้จะเฉพาะในสาขาของตนเอง แบ่งเป็นรายวิชาเนื้อหาและรายวิชาประยุกต์และลักษณะรายวิชาผสม การจัดในลักษณะรายวิชาผสม คือ จัดรายวิชาที่ผสมผสานรายวิชาต่าง ๆ อย่างน้อย 2 วิชาเข้าด้วยกันในลักษณะของบูรณาการหรือผสมผสานเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน โดยมีเป้าหมายทางรายวิชาเป็นสำคัญ คือ รายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการ เน้นการผสมผสานรายวิชาเพื่อการเข้าใจหรือการเรียนรู้วิชาการที่สมบูรณ์ เพื่อให้เรียนรู้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น ส่งเสริมให้เข้าใจสาขาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น สมบูรณ์ขึ้น เช่น วิทยาศาสตร์กับสังคม ปรัชญากับศาสนา รายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิตมนุษย์ การผสมผสานในแนวนั้นเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจชีวิต เข้าใจความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล มนุษย์กับวรรณกรรม การพัฒนาคุณภาพชีวิตและรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคมสิ่งแวดล้อม เป็นการจรรายวิชาที่ผสมผสานสาระหรือสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจสังคมหรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างดีกว้างขวาง และลึกซึ้ง รายวิชาในกลุ่มนี้มีการจัดสอนกันมาก รายวิชาที่พบบ่อย คือ วิชามนุษย์กับสังคม มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มนุษย์กับการเมือง การเมืองการปกครองไทย มนุษย์กับเศรษฐกิจสภาพการณ์โลก เป็นต้นและรายวิชาผสมผสานทางด้านเทคโนโลยี เป็นการผสมผสานสาระวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน เพื่อให้รู้และเข้าใจประเด็นปัญหาและ/หรือสาระทางด้านเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน เช่น วิทยาศาสตร์กับสังคม เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา ธรรมชาติวิทยา สิ่งแวดล้อมกับวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ในส่วนรายวิชาพิเศษอื่น ๆ เช่น วิชาอมตะวิทยา การจัดหลักสูตรในแนวมตะวิทยาหรือหนังสือหลัก (Great Book Approach) นี้มีหลักการสำคัญตามแนวคิดของฮัทชินส์ ที่กล่าวว่า วิชาศึกษาทั่วไปควรประกอบด้วย เรื่องของโลกตะวันตก ศิลปะของการอ่าน การเขียนและการคิด รวมทั้งคณิตศาสตร์และเรื่องเหล่านี้จะช่วยให้บัณฑิตรู้จักใช้สติปัญญาในการกระทำต่าง ๆ เพราะเขาได้รู้ว่า มนุษย์เราทำอะไรกันมาบ้างแล้วในอดีตคนสำคัญของโลกเขาคิดกันอย่างไร วิชาสัมมนาแนวคิดนี้เน้นที่กระบวนการมากกว่าเนื้อหา วิธีการจัดในลักษณะนี้มีหลักการ คือ ให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้พบปะและพูดคุยกับอาจารย์ให้มากที่สุด วิชาที่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวัน (Functional Subject matter Courses) เป็นวิชาที่แยกตัวออกมาจากแนวคิดของศิลปศาสตร์เดิม (Liberal Arts) และวิชาสัมพันธ์ การจัดในลักษณะวิชาสัมพันธ์ทำกันหลายรูปแบบที่เป็นการจรรายวิชาปกติ ให้นิสิตทุกคนลงทะเบียนเรียน จัดบรรยายอภิปรายพิเศษ แล้วให้นิสิตทุกคนเข้า

ฟัง นอกจากนั้นยังจัดให้ผู้เรียนได้ไปร่วมกิจกรรมและคลุกคลีกับชาวชนบทหรือชาวสลัมในเมือง ในบางประเทศถือเป็นข้อบังคับในหลักสูตร ผู้ที่จะจบการศึกษาจะต้องไปทำงานหรือไปร่วมกิจกรรมในชนบทเสียก่อนระยะหนึ่ง เพื่อให้บัณฑิตได้มีประสบการณ์ตรงและคุ้นเคยกับปัญหาจริง แล้วจึงจะมีสิทธิรับปริญญาได้

นอกจากนี้ อารง บัวศรี (2542, น, 222-223) ได้กล่าวถึงเนื้อหา หมายถึง ข้อมูล ความรู้หรือสิ่งอันเป็นสาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ เมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักะตามจุดหมายที่กำหนดไว้ การเลือกเนื้อหาวิชาที่จะมาไว้ในหลักสูตรจึงต้องมีหลักเกณฑ์ ได้แก่ มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ (Significance) มีความถูกต้องทันสมัย (Validity) มีความน่าสนใจ (Interest) เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ (Learnability) สอดคล้องกับจุดประสงค์ (Appropriateness to Objectives) เป็นสิ่งที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน (Usefulness) และเป็นสิ่งที่สามารถจัดให้ผู้เรียนได้ (Feasibility) ลักษณะเนื้อหาวิชาของวิชาศึกษาทั่วไปในการเลือกเนื้อหาที่เป็นเบื้องต้นของวิชานั้น ๆ หรือเป็นวิชาในลักษณะที่เรียกว่า Introductory Course ให้เรียนเบื้องต้นเพื่อจะได้เป็นพื้นฐานสำหรับจะเรียนวิชาที่สูงขึ้นไปเนื้อหาในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ไม่ลึกซึ้ง ไม่เข้มข้น ไม่ซับซ้อน แต่เป็นพื้นฐานของวิชา อื่น ๆ ต่อไป เนื้อหาเป็นหลักการหรือทฤษฎีในสาขาหรือวิชานั้น ๆ โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้หลักการสำคัญของวิชาที่สอน โดยผู้สอนจะประมวลแนวคิด ทฤษฎี หรือหลักการของศาสตร์นั้น มาให้ ผู้เรียนเรียนรู้ วิเคราะห์วิจารณ์ตามแต่จะเห็นเหมาะสมในแต่ละศาสตร์ เน้นที่วิธีการโดยเฉพาะวิธีการแสวงหาความรู้หรือวิธีการที่จะได้มา ซึ่งความรู้ของวิชาการในศาสตร์นั้น เนื้อหาในแนวนี้จะไม่น่ามากนัก แต่จะเน้นการให้ความรู้การวิเคราะห์ความรู้ การประเมินความรู้ได้ เน้นการวิเคราะห์เป็นหลัก เป็นเนื้อหาที่เน้นในทางกว้าง เป็นความรู้ทั่ว ๆ ไปลักษณะสำรวจ พร้อมกับวิเคราะห์วิจารณ์ให้ผู้เรียนมีมุมมองและโลกทัศน์ที่กว้าง เนื้อหาที่เน้นในสังคมสิ่งแวดล้อม โลกนานาชาติเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จัก เข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างเข้าใจ และก้าวทันความเปลี่ยนแปลง โดยนำหลักวิชาที่เรียนมาวิเคราะห์ได้ การคัดเลือกเนื้อหาในลักษณะนี้ให้รู้จักเห็นใจตนเองและผู้อื่น อย่างดีพอ เพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเข้าใจ มีความสุข รู้จักปรับตัว เป็นการนำวิชาความรู้มาใช้เพื่ออธิบายตนเองและผู้อื่น การนำความรู้มาประยุกต์วิเคราะห์เลือกเนื้อหาที่จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเป็นหลัก ไม่เน้นการวิเคราะห์ทางวิชาการ ทางสังคมหรือทางเลือกของสังคมด้านต่าง ๆ อย่างมากพอ การเน้นศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม เป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอน เข้ากับสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรมของชาติและของนานาชาติเพื่อจะได้เข้าใจและ รู้จักวิถีชีวิตของตนได้ดีพอ พร้อมทั้งอธิบาย วิเคราะห์ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมของบุคคลและ

สังคมได้อย่างเต็มที่และการเน้นเนื้อหาและทักษะหลักของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์โดยเฉพาะ การคิด วิเคราะห์ การใช้ปัญญา การหาความรู้ การสื่อความคิดความรู้สำหรับงานวิจัยที่สอดคล้อง กับหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไปมีดังต่อไปนี้

ในส่วนของ ปรีศนา ชัยดวง และคนอื่น ๆ (2551, น, 289-306) ได้ประเมินหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี จากผลการศึกษา พบว่า ผล การประเมินบริบทของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความก้าวหน้าทันสมัยและเนื้อหาสาระของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้น นำทั้งในและต่างประเทศอยู่ในระดับใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยทั่วไป ความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก รวมถึงความเหมาะสมของ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอยู่ในระดับมาก

ในส่วนของ สุภาพ ณ นคร และ จินตนา กนกปราน (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตร พ.ศ. 2548) ที่ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2549 พบว่า ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนโดย ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี โดย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดรายวิชาศึกษาทั่วไปให้ อย่างหลากหลาย การกำหนดสัดส่วนหน่วยกิต การเรียนวิชาศึกษาทั่วไปที่เสริมสร้างคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ ส่วนด้านเนื้อหาตามความเห็นของนักศึกษา พบว่า ทุกรายวิชาในภาพรวมมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับดี โดยนักศึกษาเห็นว่า วิชาศึกษาทั่วไปเป็นวิชาที่มีเนื้อหาดีที่นำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับ บัณฑิต ณอมชาติ (2547, น, 96) ทำการศึกษาเรื่อง แนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้า พบว่า ในด้านปรัชญาของหลักสูตร จุดมุ่งหมายโครงสร้างและเนื้อหาสาระ อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็น ว่าการกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษ หน้า นั้นจะเป็นเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและจะปรับเปลี่ยนไปตาม ความจำเป็นของสังคม เป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับความเป็นโลกาภิวัตน์และเนื้อหาที่มี ลักษณะบูรณาการโดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งมีลักษณะประยุกต์ใช้ ลักษณะของรายวิชาจะเป็นรายวิชาที่มีลักษณะบูรณาการและรายวิชาเดี่ยว

นอกจากนี้ จากการศึกษาความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชา ศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ของ กิติพร โชติประการ และ กฤตยา ไชยศิรา มงคล (2546, น. 54) จากการศึกษา พบว่า วิชาที่เป็นประโยชน์และนำไปใช้ได้จริงของบัณฑิตใน

ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ซึ่งเข้าใจและสามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องราวและสภาพสังคมหรือสภาพแวดล้อมได้ ช่วยพัฒนาความคิดอ่านได้ทันโลกทันเหตุการณ์และเสริมสร้างให้มีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม สำหรับวิชาที่ช่วยให้มีโลกทัศน์กว้างไกล คิดอย่างมีเหตุผล สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน ได้แก่ วิชามนุษย์กับสังคม เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจเบื้องต้น มนุษย์กับอารยธรรมและวัฒนธรรมไทยในอดีตและปัจจุบัน นอกจากนี้บัณฑิตยังมีความเห็นว่าควรเพิ่มเนื้อหาสาระเกี่ยวกับกฎหมาย จิตวิทยาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาทุกระดับ ให้ความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาการ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงมุมมองการเรียนรู้ที่หลากหลาย และวิธีการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนและไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิชาเอกของผู้เรียน การออกแบบโดยรวมของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปจะเหมือนกันในทุกสถาบัน ตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แม้ว่าหลักสูตรที่เปิดสอนในแต่ละพื้นที่อาจแตกต่างกันไป หลักสูตรจึงควรได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ

3.2 ด้านอาจารย์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้คำจำกัดความว่า ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, น. 1-3)

นอกจากนี้ ญัตติญญ สาร (2550, น. 89) ได้ให้คำจำกัดความ อาจารย์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ มีความรู้เรื่องเทคนิคการสอน และระเบียบวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและความทรงจำได้ดี เข้าใจด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาสังคมสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้ความรู้แก่ผู้เรียน โดยสอดคล้องกับสังคมนั้น

ในส่วนของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544, น. 11) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของอาจารย์ เพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องมีความรับผิดชอบสูง รับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ และปฏิบัติงานโดยเต็มความสามารถ รับผิดชอบต่อ การให้สาระวิชาที่ค้นคว้ามาอย่างถูกต้องแก่ศิษย์โดยไม่บิดบังความรู้ นั้น ๆ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพยายามแสวงหาวิชา รักการอ่าน สนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้โดยวิธีการต่าง ๆ มีทักษะในการ

วิจัย ค้นคว้า หาเหตุผล พยายามเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และลำดับความรู้ความคิด มีทักษะในการแสดงออก โดยเฉพาะด้านการพูด ควรเป็นผู้ที่มีวิธีการพูดที่ชัดเจน อธิบายให้เข้าใจง่าย เสียงดังฟังชัด พูดให้ชวนฟัง นอกจากนี้ก็ควรมีทักษะในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจได้ง่าย เป็นการเผยแพร่วิทยากรไปสู่สังคมภายนอกอีกด้วย มีทักษะในการรับรู้ ทั้งการอ่าน และการฟัง สนใจการอ่าน และชอบที่จะฟังเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อที่จะประดับสติปัญญา มีความมั่นใจในตนเอง เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ และพยายามใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ ไม่ควรคิดว่าคนอื่นจะมีความสามารถไม่เท่าตน มีอิสระในความคิด และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีอิสระในการปฏิบัติงาน แต่ควรมีอิสระในการปฏิบัติงานต่าง ๆ นี้จะอยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบในหน้าที่ ซึ่งควรยอมรับระเบียบ และกฎเกณฑ์ของสังคมมาปฏิบัติอีกด้วย มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่คิดว่าความคิดของตนจะถูกต้องเสมอไป เหตุผลของคนอื่น ซึ่งไม่ตรงกับของตนนั้นก็มีส่วนถูกได้เช่นเดียวกัน และไม่ควรคิดว่าตนมีเหตุผล และหลักการดีกว่าของคนอื่น มีความพยายามที่จะทำในสิ่งสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ มีความเสียสละและอดทน การเป็นอาจารย์นั้นจำเป็นต้องมีความอดทน และรู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อคนอื่น ใหญ่ได้เสมอและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถเข้าได้ทั้งผู้มีอาวุโส หรือด้อยกว่าตน

นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น, 58) ได้กล่าวถึงการจัดอาจารย์เข้าสอน ควรพิจารณาความพร้อมบุคลากร สำนักรวบรวมงานของอาจารย์ผู้สอน สำนักรวบรวมสมบัติ วุฒิ ประสิทธิภาพ ความถนัดและตามความต้องการในการสอนโดยจัดตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540, น, 346) ยังมีหลักเกณฑ์ในการสังเกตเพิ่มเติม ในการจัดอาจารย์เข้าสอนต้องจัดตามวิชาเอก ผู้ที่เรียนวิชาเอกมาจะจัดให้สอนวิชานั้นมากที่สุด ทั้งนี้ ผู้สอนต้องพิจารณาถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ประกอบกันไปด้วยและจัดตามวิชาโท เป็นการจัดผู้สอนที่เรียนสาขาวิชานั้นเป็นวิชาโท เหมาะสมสำหรับสถานบันการศึกษาที่ขาดผู้สอนในสาขาวิชาหนึ่ง แต่มีอาจารย์เกิน หรือมีคาบสอนน้อยในอีกสาขาวิชาหนึ่ง โดยให้ผู้สอนได้มีโอกาสเตรียมตัวศึกษาหลักสูตร หรือทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้เกิดประสิทธิภาพได้ นอกจากนั้นจัดตามความถนัด และความสนใจ ซึ่งอาจารย์อาจทำการศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความชำนาญ และสนใจอยากจะสอนอีกวิชาหนึ่งก็อาจจัดให้สอนได้และจัดอาจารย์เข้าสอนตามความจำเป็น ในบางสถาบันการศึกษา มีอาจารย์มากเกินไปในหมวดวิชาหนึ่ง แต่อาจารย์ขาดในหมวดวิชาหนึ่ง แต่อาจารย์ที่เกินไม่ได้เรียนเป็นวิชาเอก หรือวิชาโทหรือไม่มีความถนัดในหมวดวิชาที่ขาดนั้น ถ้าเป็นอาจารย์เกินในหมวดวิชาชีฟ แต่อาจารย์ขาด

ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปก็อาจจัดให้สอนได้ เพราะอย่างน้อยอาจารย์ทุกคนก็เคยผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปมาก่อน เพียงแต่ให้ศึกษาหลักสูตร คู่มือการสอน แบบเรียน แผนการเรียน แผนการประเมินผลที่ได้จัดทำไว้ ก็จะทำการสอนได้ แม้ในตอนต้นอาจจะไม่ได้ผลดีนักก็ตาม

จากการศึกษาของ นีรนุช ภาชนะทิพย์, ลีลา วุฒิวาณิชยกุล, ปฐมาวดี กุลวัฒน์ไพศาล, สิริกัญญา มณีนิล, และ ทิพวรรณ เขม้นกิจ (2550, น, 227-234) ได้ศึกษาเรื่องการติดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ทิศทางการพัฒนาวิชาบูรณาการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปด้านอาจารย์ผู้สอนตามความเห็นของผู้บริหารนั้นควรมีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์หลากหลายเพื่อให้เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง มีการปรับเนื้อหาสาระให้ทันสมัย โดยเฉพาะรายวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สำหรับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการรายวิชา พบว่า อาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการรายวิชาบูรณาการหมวด วิชาศึกษาทั่วไปมีประสบการณ์การสอนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มากกว่า 10 ปีคิดเป็นร้อยละ 64.1 โดยมีประสบการณ์การสอนวิชาบูรณาการและ/หรือดูแลรับผิดชอบการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมากกว่า 5 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 53.8 โดยกลุ่มอาจารย์เห็นว่าความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมในระดับมาก นอกจากนี้ยังเสนอว่าควรเพิ่มจำนวนผู้สอน ความหลากหลายด้านประสบการณ์และความรู้ของผู้สอน และมีการจัดสัมมนาเพื่อเปิดโลกทัศน์ในสถาบันอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนให้แก่อาจารย์ด้วย ส่วน กิติพร ไชยประการ และ กฤตยา ไชยศิริวามงคล (2546, น, 55-63) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ พบว่า ผู้สอนควรเป็นอาจารย์ประจำ เพราะหากเป็นอาจารย์พิเศษ เมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยก็ต้องรอจนกว่าอาจารย์มาสอนในอาทิตย์ถัดไปทำให้ไม่ทันบทเรียนและเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้ ควรมีผู้ทรงคุณวุฒิที่ชำนาญในบางหัวข้อมาสอนหรือเล่าประสบการณ์ให้นักศึกษาฟังจะทำให้มีโลกทัศน์กว้างไกลขึ้น

ศรียา บุญระหงษ์ (2544, น, 46) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพต่อรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในด้านผู้สอนและวิธีการสอนนั้น รายการที่นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด 4 รายการได้แก่ ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอนทุกชั่วโมง มีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาและเนื้อหาที่สอน มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพและมีความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอน

บทาสน์ ญญทรวง (2555a, น, 109-121) ได้สรุปเกี่ยวกับอาจารย์สอนไว้ว่า ผู้สอนถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี รวมถึงรู้จักยืดหยุ่นผ่อนปรน เชื่อมั่นในตนเอง ชยัน อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ การจัดอาจารย์พิจารณาถึงความสามารถและความถนัดของอาจารย์ผู้สอนด้วยจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปสำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปนั้นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการจัดวิชาศึกษาทั่วไป กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนควรมีความรู้และประสบการณ์อย่างดียิ่ง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และทราบปรัชญาการสอนวิชาศึกษาทั่วไปเป็นอย่างดี ตลอดจนเข้าใจคำว่าบูรณาการและเป็นผู้จัดการประสานงานที่ดี รวมถึงควรมีการจัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ

3.3 ด้านวิธีสอน

วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษามีหลากหลายวิธี ผู้สอนต้องคำนึงถึงเนื้อหาวิชาที่สอน ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย พิจารณาจำนวนผู้เรียนประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงจำนวนชั่วโมงและความถนัดของผู้สอน) บทาสน์ ญญทรวง, 2555a, น, 41) ส่วน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น, 53) กล่าวว่า การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ักเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาวิชา ทักษะกระบวนการ และการประเมินผล นอกจากนี้ อุทุมพร จามรมาน (2550, น, 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นงานที่ระหว่างักศึกษาและอาจารย์ การสอนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในการเรียนมีกระบวนการสังเคราะห์และวิเคราะห์ทำให้สามารถสื่อสารกับคนอื่นได้ อีกทั้งรับรู้ข่าวสาร ความรู้ กรองข่าวสารและความรู้เหล่านั้นได้ สอดคล้องกับ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2546, น, 1-15) กล่าวว่า การสอนคือการเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนจะมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการต่าง ๆ ในการส่งถ่ายความรู้ไปยังผู้เรียนการสอนจะดำเนินไปด้วยดี โดยคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบตัวบ่อน (Input) คือผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาวิชา สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น กระบวนการ (Process) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งไปสู่จุดสิ้นสุดหรือการเปลี่ยนแปลงตามขั้นตอน การจัดการสอนเป็นการวางแผนและการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการสอนและการประเมินผลการสอนและผลผลิต (Product) เป็นผลสมบูรณ์ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างของผู้เรียนเป็นไปตาม

ความคาดหวังของหลักสูตรให้บุคคลได้รับความรู้ได้ใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ได้ มีความสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544, น, 16-25) ได้จำแนกรูปแบบการเรียนการสอนตามแหล่งการเรียนรู้ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นการเรียนรู้จากครู เป็นวิธีการเรียนการสอนที่เป็นครูเป็นผู้แนะนำและผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้เรียนรู้จากการรับรู้ข้อความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เรียนโดยตรง รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ การบรรยาย (Lecture) การสอนเป็นทีม (Team Teaching) การสอนโดยตรง (Direct Instruction) การเรียนรู้จากสิ่งเร้า (Learning from Simulations)

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากผู้เรียนร่วมชั้นเป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนร่วมชั้น รูปแบบการเรียนการสอนได้แก่ การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Peer Teaching) การอภิปราย (Small Group Discussion) การสัมมนา (Seminar) การเรียนรู้แบบหุ้นส่วน (Partners in Learning) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) การสอนแบบกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) การสอนแบบสมดุล (Equilibrium Teaching)

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น ตำรา เอกสาร ชุดการเรียนรู้ สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต เป็นต้น รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ การเรียนการสอนตามบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) การสอนแบบบรรยายบุคคลหรือแบบของเคลเลอร์ (The Personalized of Instruction or Keller Plan) การเรียนการสอนจากโมดูล (Module Instruction) การเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer – Based Instruction) การเรียนการสอนโดยใช้อุปกรณ์โสต (Audion – tutorial Instruction) การเรียนการสอนโดยใช้ทัศนูปกรณ์ (Visual –based Instruction) การเรียนการสอนผ่านฐานการเรียนรู้จากเครือข่าย (Web – based Instruction)

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้จากการกระทำด้วยตนเองหรือฝึกปฏิบัติ รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ (Laboratory Teaching/Direct Experience) การสอนในคลินิก (Clinical Teaching)

5. รูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน ปัจจุบันการเรียนการสอนใน ศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ เน้นในเรื่องการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ ผู้เรียนได้รับรู้จากแหล่งความรู้หลายทาง รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบ อุตุนัย (Inductive Method) รูปแบบการสอนแบบนิรนัย (Deductive Method) รูปแบบการสอน แบบให้มโนทัศน์กว้างล่วงหน้า (Advance Organizer) รูปแบบการสอนแบบแก้ปัญหา (Problem – Solving Method)

วิธีการสอนวิชาศึกษาทั่วไปนั้น สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ (2542, น, 4-9) ได้เสนอวิธีการ เรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ควรใช้เทคนิควิธีและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยประกอบ การเรียนการสอนให้ดูมีชีวิตชีวา น่าสนใจน่าเรียนมากขึ้น รวมถึงการจัดกลุ่มแบ่งชั้นเรียนไม่ควรเป็น กลุ่มใหญ่ให้ห้องเรียนรวมอย่างเดียว หรือถ้าเป็นไปได้ควรสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือขนาดกลางด้วย วิธีการสัมมนาวิเคราะห์ วิจารณ์ เสนอความคิดเห็นแลกเปลี่ยนทัศนะผู้เรียนกับผู้สอน

ในส่วนของ เปรมจิตต์ แทนสถิตม และ เรวดี วัฒนานุกุลกิจ (2540, น, 52) ได้ศึกษา เทคนิคการสอนแบบ Participatory Problem – Based Approach กับวิชาศึกษาทั่วไป มีลักษณะ เป็นแบบสหศาสตร์ พบว่า การเรียนการสอนแบบให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในวิชาที่มี ลักษณะสหศาสตร์กับนิสิตที่มาจากต่างสาขา จะทำให้เกิดผลดีคือได้พัฒนาเครื่องมือการเรียนรู้ได้ ตลอดชีวิต เช่น ทักษะเชิงวิจารณ์การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหาเป็นหลัก ส่วนจุดอ่อนของวิธีการนี้ คือ ต้องใช้ระยะเวลานานในการวางแผนงาน ต้องใช้ทักษะทั้งของอาจารย์และนิสิต

นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2550, น, 48) ได้ประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการประเมินครอบคลุมด้านจุดมุ่งหมาย การเรียนการสอนและ การบริหารจัดการ พบว่า นิสิตมีความเห็นต่อวิธีสอนในปัจจุบันของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปใน ระดับปานกลางโดยวิธีสอนที่นำมาใช้ในระดับมาก คือ การชี้แจงจุดมุ่งหมายการศึกษารายวิชา และวิธีสอนโดยใช้การบรรยายเป็นหลัก เช่นเดียวกับความเห็นของนิสิตทุกกลุ่มวิชาที่มีต่อวิธีการ สอน คือ มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการศึกษารายวิชาและมีวิธีสอนโดยใช้การบรรยายเป็นหลัก ส่วน อาจารย์มีความเห็นระดับมากต่อวิธีการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน อันดับแรกคือ มีการสอนให้นำ ความรู้ของวิชานั้นไปใช้แก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ (ปัทมาสน์ บุญทรง, 2555b, น, 41) โดยสรุปว่าวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษามีหลากหลายวิธีผู้สอนและควรคำนึงถึงเนื้อหาวิชาที่ สอนจำนวนผู้เรียนประสบการณ์ของผู้เรียนรวมถึงจำนวนชั่วโมงและความถนัดของผู้สอน

กล่าวโดยสรุป วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษามีหลากหลาย วิธีการสอนเป็น องค์ประกอบหลักอย่างหนึ่งในการวางแผนการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำแผนการ

ศึกษา แม้ว่าการสอนที่ดีจะมีความสำคัญ แต่ผลลัพธ์ก็ยังห่างไกลจากอุดมคติ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกสมัยใหม่ทำให้ระบบอุดมศึกษาต้องเผชิญกับความท้าทายมากมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการฝึกให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและรอบคอบมากขึ้นในสาขาสหวิทยาการ ดังนั้นวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพจึงเป็นหนึ่งในความจำเป็นที่สำคัญที่สุดของระบบการศึกษา อาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่อำนวยความสะดวกหรือการขอความช่วยเหลือจากครูที่มีประสบการณ์จะเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของเรื่องที่สอน เนื้อหาวิชาที่สอนเหมาะสมกับความถนัดของผู้สอน เหมาะกับจำนวนผู้เรียนและขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับชั่วโมงสอนในหลักสูตรและประสบการณ์ของผู้เรียน

3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมที่ออกแบบหรือปรับใช้โดยครูผู้สอน เพื่อสร้างสร้างเงื่อนไขสำหรับการเรียนรู้ ด้วยการออกแบบ ผู้สอนตั้งใจออกแบบหรือเลือกกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะตามกระบวนการความรู้ที่ใช้งานโดยกิจกรรมนั้น เป็นการกระทำของครูและผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนตามขั้นตอนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน(ชนาธิป พรกุล, 2557, น, 12) สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น, 2) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งในปัจจุบันมุ่งให้จัดเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีวิธีสอนที่หลากหลาย นอกจากนี้ต้องจัดให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและลักษณะของเนื้อหาวิชาและเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2550, น, 5) ได้สรุปว่า กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 อย่างของการศึกษา คือ การระบุวัตถุประสงค์ในการสอนของอาจารย์และการเรียนของนักศึกษา การระบุเทคนิคการสอนของอาจารย์ เทคนิคการเรียนของนักศึกษา ตลอดจนบรรยากาศการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การสอนของอาจารย์และการประเมินผล

ทีศนา แชมมณี (2561, น, 224) ได้กล่าวว่า ผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนหรือเทคนิคในรูปแบบของการเรียนการสอนที่ทำการมุ่งเน้นในการพัฒนาด้านความรู้ เป็นกลยุทธ์การสอนที่สร้างจากผลงานของ Jerome Bruner สร้างขึ้นบนหลักการของการสร้างแนวความคิด โมเดล Concept Attainment ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกระบวนการของการได้ถามอย่างมีโครงสร้าง โมเดลนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้แนวคิดโดยการระบุคุณลักษณะหรือคุณลักษณะหลักผ่านกระบวนการวิเคราะห์ เปรียบเทียบหรืออาจเรียกว่า รูปแบบมโนทัศน์ (Concept attainment model) รูปแบบการสอนโดยใช้ผังกราฟิก (Graphic organizer instruction model)

เป็นเครื่องมือการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดระเบียบข้อมูลและแนวคิดในลักษณะที่ง่ายต่อการเข้าใจและทำความเข้าใจ ด้วยการรวมข้อความและภาพ แสดงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิด เงื่อนไข และข้อเท็จจริง เป็นวิธีการสอนที่เน้นการพัฒนาทางด้านเจตคติที่มาจากทฤษฎีของบลูมและคณะ (Instructional model based on affective domain by bloom and others) และรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีแนวคิดการพัฒนาในการฝึกปฏิบัติในทักษะต่าง ๆ การเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการและเน้นการบูรณาการหรือเทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ จากงานวัตกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับอีกมากมาย

บัณฑิต ถนอมชาติ (2547, น. 96) ได้ศึกษาเรื่องแนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้า จากการศึกษาพบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้าควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากกว่าในปัจจุบัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ ร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมทำกิจกรรมมากขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมประกอบการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะมีความหลากหลายมากขึ้นโดยมุ่งให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและได้รับประสบการณ์จริง ลักษณะการจัดกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมประกอบรายวิชาโดยจัดทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

นอกจากนี้ กิติพร โชติประการ และ กฤตยา ไชยศิริวามงคล (2546, น. 55-63) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ พบว่า บัณฑิตมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์และเสนอแนะมากกว่าการฟังจากอาจารย์บรรยายเท่านั้น ควรให้มีการทัศนศึกษานอกสถานที่ เช่น ตามหมู่บ้าน ชุมชน พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์จริง อีกทั้งเกิดความเข้าใจสภาพสังคมที่แท้จริงโดยเฉพาะชุมชนรอบมหาวิทยาลัยและท้องถิ่น นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมมากขึ้นช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีการวางแผนเป็นการเตรียมการล่วงหน้าก่อนดำเนินการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดเป็นจุดประสงค์การสอน ความคิดรวบยอด คัดเลือกเนื้อหา เลือกใช้วิธีสอน เตรียมสื่อการสอน กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผล ให้ความสำคัญสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบแล้วจัดทำเป็นเอกสาร

3.5 ด้านอาคาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน

ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน อาคารสถานที่ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และให้ได้ผลตามเป้าหมาย เพราะการจัดการเรียนการสอน ต้องใช้อาคารสถานที่ในการดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้ อาคารและสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความจงรักภักดีและความภาคภูมิใจต่อสถาบัน ซึ่งจะมีผลไปถึงความพยายามที่จะสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และการสร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตนเองและสถาบัน สุปรีชา หิรัญโร (2554, น, 6) ได้แบ่งประเภทอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อมออกเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วยบริเวณเรียน (Study area) แบ่งออกเป็นห้องเรียนทั่วไป (General Classroom) เป็นห้องเรียนโดยทั่วไป ซึ่งใช้สอนตามปกติ และห้องเรียนเฉพาะวิชา (Specialized Classroom) เป็นบริเวณเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ หรือห้องเรียนประจำวิชาที่มีลักษณะพิเศษ นอกจากกิจกรรมภายในห้องเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สอนและผู้เรียน จะต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ สุปรีชา หิรัญโร (2554, น, 191) กล่าวถึง การวางแผนผังสำหรับสิ่งก่อสร้าง อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมช่วยให้ทราบถึงความต้องการอาคารสถานที่และสนองต่อความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการจัดการศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยทำให้สถานศึกษามีความสวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่ดี และรู้จักวางแผนระบบงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดและช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างรวดเร็ว เนื่องจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขั้นตอนการทำงานและระบบควบคุมงานชัดเจน

บัณฑิต ถนอมชาติ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้านั้นจะมีการใช้สื่อเทคโนโลยีหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น และสื่อส่วนใหญ่จะเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เอกสารประกอบการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะใช้บทความที่ทันสมัยและเอกสารประกอบการสอนที่ได้จากการปรับและเรียบเรียงเนื้อหาจากตำราหลักในศาสตร์ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

นรินทร์ ภาชนะทิพย์ และคนอื่น ๆ (2550, น, 227-234) ทำการศึกษาเรื่องการจัดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปัญหาอุปสรรคที่พบส่วนใหญ่ คือ ขนาดห้องเรียนและจำนวนนิสิตต่อชั้นเรียนมากเกินไป โดยนิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนมีจำนวน

มากเกินไปในแต่ละหมู่เรียนทำให้ที่นั่งเรียนไม่เพียงพอ จึงควรเปิดหมู่เรียนเพิ่ม ดังนั้นมหาวิทยาลัย ควรมีการจัดการเตรียมอาคารสถานที่และบุคลากรเพื่อรองรับการปรับจำนวนนิสิตต่อชั้นเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปริศนา ชัยดวง และคนอื่น ๆ (2551, น, 289-306) ได้ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ ความพึงพอใจในการบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ออาจารย์เท่ากับ 1 : 2 อยู่ในระดับดี จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อนักศึกษาระดับดีมาก เท่ากับ 1 : 5 และความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

กิติพร ไชยประการ และ กฤตยา ไชยศิริมงคล (2546, น, 55-63) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ พบว่า บัณฑิตมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสื่อการสอน คือ เครื่องใช้ในห้องเรียนควรมีความพร้อมอยู่เสมอซึ่งการที่ไม่โครโฟนหรือเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะขัดข้องอาจส่งผลเสียต่อความสนใจในการเรียน ควรมีแบบเรียนสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกตามความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้เอกสารประกอบการเรียนควรเป็นเนื้อหาที่เสริมความรู้จากประเด็นหรือหัวข้อหลักที่อาจารย์ให้ในห้องเรียนมากกว่าที่จะเป็นเนื้อหาที่อาจารย์ใช้บรรยาย รวมถึงมีเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่ทันเหตุการณ์และเป็นปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการวางแผนอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน สื่อการสอน เนื้อหา สารหรือข้อมูลที่ถ่ายทอดภายในหลักสูตร ซึ่งรวมถึงการบรรยาย หนังสือเรียน องค์ประกอบมัลติมีเดียและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ในหลักสูตร สื่อเหล่านี้สามารถใช้ได้ทั้งในห้องเรียนแบบเห็นหน้าและแบบออนไลน์ อย่างไรก็ตามบางส่วนต้องได้รับการแก้ไขหรือออกแบบใหม่ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสำหรับสภาพแวดล้อมออนไลน์ สื่อการสอนที่ดีที่สุดจะสอดคล้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ รวมถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การประเมิน และกิจกรรม สื่อการสอนให้ข้อมูลหลักที่ผู้เรียนจะได้สัมผัส เรียนรู้และนำไปใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหลักสูตรออนไลน์ ซึ่งอาศัยการรวบรวมสื่อการสอนที่รอบคอบและครบถ้วนซึ่งนักเรียนจะเข้าถึง สืบค้น และอ้างอิงขณะดำเนินการในหลักสูตร ดังนั้น จึงต้องมีการวางแผน คัดเลือก จัดระเบียบ จัดเกลาและใช้อย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดผลสูงสุด การวางแผนและการเลือกสื่อการสอนควรคำนึงถึงทั้งความกว้างและความลึกของเนื้อหาเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมที่สุด เครื่องใช้ในห้องเรียนควรมีความพร้อมอยู่เสมอ ควรมีแบบเรียนสำเร็จรูปทาง

คอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกตามความต้องการของผู้เรียน ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต

3.6 ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนด คุณลักษณะของผู้เรียน สามารถวัดคุณลักษณะเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและการตัดสินคุณค่าและ จำเป็นต้องใช้การประเมินช่วยในการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับนโยบาย การปฏิบัติทักษะ วิธีการสอน เทคนิคหรือกลยุทธ์และประสิทธิภาพของการสอนการวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบอย่าง หนึ่งของการจัดการศึกษาและทำให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินเป็นส่วนสำคัญของระบบการศึกษา ซึ่งรวมถึงการวัดผล ช่วย ปรับปรุงการเรียนการสอน กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ และประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้เรียน ดังนั้น การประเมินผลสามารถกำหนดเป็นการกระทำในการกำหนดค่า ให้กับการวัด เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยการวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากการวัด คุณลักษณะของวัตถุ บุคคล หรือกิจกรรมจะดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดไว้บนพื้นฐานของ ลักษณะเฉพาะ สามารถช่วยให้เห็นถึงปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อทำการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ (ปัทมาสน์ บุญทรง, 2555a, น, 56)

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งของการจัด การศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนว่า บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนในรายวิชานั้น ๆ หรือไม่ มีนักวิชาการได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2557, น, 120-148) กล่าวว่า การประเมินผลเป็น กระบวนการในการตัดสินตีราคาหรือสรุปผลเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือคุณค่าของ คุณลักษณะ พฤติกรรมของสิ่งของว่าดีเพียงใดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน สอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2551, น, 3) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ใช้ในการให้ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือวัตถุและผลการปฏิบัติงาน ใช้การวัดและประเมินผลร่วมกัน เพื่อช่วยใน การพัฒนาบุคคลหรือระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพหรือปรับเปลี่ยนระบบให้เหมาะสมกับความ ต้องการของบุคคล กลุ่ม หรือการประกอบธุรกิจหรือคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยวิธีการ หรือเครื่องมือเป็นหลักในการวัดส่วนการประเมินผล โดยใช้ผลที่ได้จากการวัดมาใช้ในการตัดสิน พิจารณา การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน โดยเริ่มด้วยการวัดแล้วนำผล จากการวัดไปทำการประเมินตัดสินตามเกณฑ์และดุลยพินิจต่อไป

พนัส หันนาคินทร์ (2542, น, 199-200) ได้กล่าวว่า การวัดผลเป็นการหาปริมาณของวัตถุหรือเหตุการณ์ ซึ่งสามารถใช้เพื่อเปรียบเทียบกับวัตถุหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ขอบเขตและการประยุกต์ใช้การวัดจะขึ้นอยู่กับบริบทและระเบียบ การวัดไม่ได้ใช้กับคุณสมบัติเล็กน้อยของวัตถุหรือเหตุการณ์ การวัดสามารถมีหลายระดับ ซึ่งรวมถึงมาตราส่วนเล็กน้อย ลำดับ ช่วงเวลา และอัตราส่วน เป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานโดยมีลักษณะเป็นรูปธรรม แสดงผลการวัดออกมาเป็นตัวเลข

เนตรรุ้ง อยู่เจริญ, ชูศรี วงศ์รัตนะ, และ ส.วาสนา ประवालพฤษ (2554, น, 43-53) ได้กล่าวว่า กระบวนการศึกษาประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมินผล มีความเกี่ยวเนื่องกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในการเตรียมการสอน สิ่งสำคัญทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เริ่มมีประสิทธิผลสูงสุดในด้านการเรียนรู้ บทบาทของการประเมินในกระบวนการสอน เพื่อสามารถออกแบบการสอนได้อย่างถูกต้องและนำไปใช้อย่างเหมาะสม กระบวนการประเมินจะช่วยให้ประสิทธิผลในการสอน

ไพศาล หวังพานิช (2551, น, 6-7) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลเป็นทั้งวิธีการติดตามความคืบหน้าของผู้เรียนหรือกลุ่มบุคคลในระดับอุดมศึกษาหรือในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ผลลัพธ์ของการวัดและประเมินผลช่วยกำหนดระบบที่มีศักยภาพและประสิทธิผลที่อาจนำมาใช้ เพื่อให้แน่ใจว่าประสิทธิภาพหลักในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนทำการวัดผลในรายวิชาของตนได้อย่างอิสระ ทั้งในด้านวิธีการ การจัดการ การสรุปผล แต่ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผู้สอนควรแจ้งวิธีการประเมินผลในรายวิชาที่รับผิดชอบให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นข้อตกลง และการวางแผนการเรียนของผู้เรียน ควรประเมินผลการเรียน โดยใช้การวัดหลายครั้งและหลายวิธี เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินผล กำหนดเกณฑ์ประเมินผลรวมจากการทดสอบ (สอบย่อย กลางภาค ปลายภาค) การปฏิบัติ งานค้นคว้า หรือคะแนนเก็บอื่น ๆ เป็นต้น ควรดำเนินการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ไม่ควรดำเนินการโดยยึดเพียงความสะดวกตามใจตนเอง ดำเนินการอย่างพิถีพิถัน โดยมีการวางแผน ในการวัดและประเมินผลคุณลักษณะความสามารถพฤติกรรมที่ต้องวัดแต่ละครั้งและกำหนดวิธีการหรือรูปแบบของเครื่องมือที่จะใช้ การกำหนดเวลา เงื่อนไขต่าง ๆ และเตรียมการอย่างเป็นขั้นตอน นอกจากนั้น ผู้สอนควรใช้ผลการวัดและประเมินให้คุ้มค่า มิใช่เพียงมุ่งกำหนดระดับคะแนน (Grade) ของผู้เรียนเพียงประการเดียว แต่ควรใช้ผลเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ควรดำเนินการวัด และประเมินผลอย่างถูกต้องตามหลักการทั้งในด้านวิธีการ

คุณภาพเครื่องมือ และความยุติธรรม เพื่อให้ผลการวัดและประเมินมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทุกทาง

บัณฑิต ถนอมชาติ (2547, น, 96) ได้ศึกษาแนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้า พบว่า การวัดและประเมินผลการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้านั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผู้เชี่ยวชาญว่าจะใช้แบบทดสอบเป็นส่วนใหญ่และใช้การวัดด้วยวิธี หลากหลายโดยวัดผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และจะยังคงใช้ระบบเกรดในการวัดผล

ชุติมา สุวรรณทะ (2540, น, 121) กล่าวว่า ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียนโดยได้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจากผู้สอนร่วมกันกำหนด แบ่งอัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคต่อปลายภาคกำหนดที่ 60 : 40 วิธีอิงกลุ่ม ส่วนจุดเน้นที่สำคัญ คือ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ กระบวนการคิด ความรู้ ความจำ ผู้สอนแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนรับทราบก่อนทำการสอนตอนต้นภาคการศึกษา การประเมินผล จากผลการสอบปลายภาคได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก รูปแบบที่ใช้เป็นประจำ คือ ข้อสอบแบบอัตนัย ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่สามารถวัดผลได้อย่างสม่ำเสมอ ผู้สอนออกข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหากระบวนวิชาที่ทำการสอนและไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสืบค้นหารายละเอียดหรือจำนวนปริมาณเกี่ยวกับสมบัติ หรือ คุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยวิธีการ หรือเครื่องมือเป็นหลักในการวัดส่วนการประเมินผล เป็นกระบวนการพิจารณา ตัดสิน ลงสรุปเกี่ยวกับสมบัติ หรือ คุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ผลที่ได้จากการวัด และอาศัยเกณฑ์ ในการตัดสินพิจารณา การวัดและประเมินผลต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การวัด และประเมินผล หลักเกณฑ์ รูปแบบการวัด การประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน

4. หลักสูตรการจัดการศึกษามหาวชิราวุธศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

4.1 มหาวชิราวุธศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิชาศึกษาทั่วไป (General Education) เป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษาควบคู่กับกลุ่มวิชาชีพ (Professional Education) โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและกำหนดให้มี

วิชาศึกษาทั่วไป แทน วิชาพื้นฐานทั่วไป ในปี พ.ศ. 2532, 2542, 2548 และ 2558 ตามลำดับ การจัดวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของไทยมีความชัดเจนยิ่งขึ้นตามความมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการองค์ความรู้ โดยเชื่อมโยงกับชีวิตในโลกยุคปัจจุบันและอนาคต ดังเจตนารมณ์ของการศึกษาทั่วไปที่หาใช่เพียงการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน แต่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อป้อนเพาะให้ผู้เรียนมีจิตวิญญาณของการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558, น, 1) มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ตระหนักและเห็นความสำคัญ จึงมีการประกาศใช้หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลักสูตร พ.ศ. 2548 ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 8/2548) ลงวันที่ 23 กันยายน 2548 ซึ่งเป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไปกลางของมหาวิทยาลัย เป็นรายวิชาศึกษาทั่วไปที่สามารถตอบสนองมหาวิทยาลัย ในด้านการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย ขอนแก่นได้เริ่มการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 ถึงปีการศึกษา 2552 รวมเวลา 4 ปี ผลการจัดการเรียนการสอน พบว่า เนื้อหาการสอนหรือการจัดกิจกรรมบางรายวิชายังมีความซ้ำซ้อน อีกทั้งมีนโยบายชาติ เรื่อง การบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง สิทธิมนุษยชน กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ เนื้อหายังขาดหายไปและ ในปี พ.ศ. 2551 สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ออกประกาศ ฉบับที่ 3/2551 เรื่อง กรอบคุณลักษณะบัณฑิตและนโยบายหลักด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้มีการปรับปรุงกรอบคุณลักษณะบัณฑิตใหม่ที่มีความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF: HED) และจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ตลาดงาน สถานะของสังคมไทยและสังคมโลก โดยกรอบคุณลักษณะของบัณฑิตใหม่ ประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ คือ คุณลักษณะเด่น “พร้อมทำงาน” คุณลักษณะทั่วไป วิชาการ (Knowledge) วิชางาน (Skills) วิชาคน (Attitude) และคุณลักษณะเฉพาะของสาขานั้น ๆ จึงได้มีการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้เริ่มใช้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2553 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 จนถึงปีการศึกษา 2557 จึงกำหนดการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบกับตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ 531/2556 เรื่อง มาตรการและแนวทางเพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยขอนแก่นสู่เป้าหมาย (เพิ่มเติม) ข้อ 4.1.3 ซึ่งแนวทางด้านการเรียนการสอน กำหนดให้มีการทบทวนและปรับระบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (Ready to Work) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับมาตรการและแนวทางในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยขอนแก่นสู่เป้าหมาย รวมถึงสะท้อนการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงทำการปรับปรุงวิชาศึกษาทั่วไปฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558 ขึ้น (สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558, น, 2)

4.2 ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ วิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่นและสังคม ส่งเสริมให้เป็นผู้ใฝ่รู้ เป็นผู้คิดอย่างมีเหตุผล โดยสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม ตระหนักเห็นถึงคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทยและประชาคมนานาชาติ นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี ปรัชญาของการจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีรากฐานจากความคิดการพัฒนาคนต้องพัฒนาให้มีความสมบูรณ์สมดุลตามองค์ประกอบธรรมชาติของคน คือ ร่างกายและจิตใจ อารมณ์ ความคิดสติปัญญาและจิตวิญญาณ มีองค์ความรู้มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีลักษณะบูรณาการผสมผสานเนื้อหาวิชาในศาสตร์ต่าง ๆ และต้องไม่เป็นวิชาที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงลงไปเนื้อหาวิชาเฉพาะด้าน (สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558, น, 2)

4.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558, น, 2-3) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นรากฐานที่สนับสนุนการได้มา ซึ่งทักษะของผู้เรียน ในด้านการสื่อสาร การวิเคราะห์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และการสังเคราะห์ ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหาสาระวิชาการ ผู้เรียนจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในการเขียน เข้าใจตนเองและผู้อื่น พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาที่มีประสิทธิภาพและใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการใช้ภาษาและสังคมและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (วิชาการ) และส่งเสริม พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน การใช้ชีวิตในสังคมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการคิด แก้ปัญหา ทักษะการจัดการ ทักษะการทำงานกับผู้อื่น แสดงให้เห็นถึงความคล่องแคล่วในการวางแผน และการแก้ไข วิจัย จัดระเบียบและผลิตข้อความในรูปแบบที่หลากหลายสำหรับเฉพาะกลุ่ม แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและพัฒนา นำไปใช้ และใช้ทักษะการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ในการแก้ปัญหา พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ การรับรู้ถึงการลอกเลียนแบบ (วิชาการ) และเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและ

จริยธรรมต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม ความมีวินัย ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ การมีภาวะผู้นำ เข้าใจในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและการมีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสังคม มีความรัก ภาควิชาในท้องถิ่น สถาบันและประเทศชาติ (วิชาคน)

4.4 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

การจัดรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้กำหนดกรอบแนวคิดการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จากปรัชญาวิชาศึกษาทั่วไป วัตถุประสงค์วิชาศึกษาทั่วไป กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) กรอบมาตรฐานคุณลักษณะบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น (KKU's Graduate Qualifications Framework) (KKU: QF) และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังภาพประกอบ 1 สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558, น, 3-4)

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

4.5 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นมองว่าหลักสูตรการศึกษาทั่วไปมักจะไม่ค่อยมีอะไร นอกจากข้อกำหนดที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำลงทะเบียนเรียนให้ครบตามหลักสูตร ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของหลักสูตรรายวิชาเหล่านี้ สิ่งที่จะกระตุ้นให้ละเลยในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน การศึกษาทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่นักศึกษาจะใช้ในวิชาหลัก สำหรับโครงสร้างหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่ น้อยกว่า 30 หน่วยกิต สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558, น, 5-6) สรุปดังนี้

1. รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษา เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของระดับอุดมศึกษาในการสื่อสารทางสังคมในชีวิตประจำวันและอุปกรณ์ในการสื่อสารในการศึกษาหาความรู้ในอนาคตต่อไป

2. รายวิชาในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และซาบซึ้งในวัฒนธรรม และอารยธรรมของมนุษย์ มีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. รายวิชาในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้จากธรรมชาติ ทั้งด้านชีวภาพและกายภาพ เข้าใจในความหมายและความสำคัญของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่มีผลต่อวิถีชีวิตและความคิดของมนุษย์รวมทั้งสภาพแวดล้อมปัจจุบัน อนาคต รู้จักใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการศึกษาค้นคว้าและตระหนักในความสำคัญของทรัพยากร ธรรมชาติ และรู้จักใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีการจัดเป็น 3 กลุ่มวิชา ตามคุณลักษณะรายวิชาได้แก่

กลุ่มที่ 1 Freshman Education (FE) เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักศึกษาใหม่มีความพร้อมและทักษะในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งในด้านการค้นคว้าแหล่งสารสนเทศ วิเคราะห์ นำเสนอทางวิชาการ รวมถึงจรรยาบรรณและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

กลุ่มที่ 2 Education for Creativity (EC) เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความพร้อมและทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์วิพากษ์และสร้างสรรค์ นำสู่การปรับปรุง

กลุ่มที่ 3 Liberal Arts Education (LA) เป็นกลุ่มรายวิชาที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความพร้อมและทักษะในการอยู่ในสังคมและมีความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม สังคม และวิทยาศาสตร์ ส่งผลต่อการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงานการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

ดังนั้น สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงกำหนดโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จากกลุ่มวิชาและคุณลักษณะรายวิชา เพื่อใช้สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นมา แสดงให้เห็นดังตารางที่ 1

ตาราง 1 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558

กลุ่มวิชา	คุณลักษณะ รายวิชา	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	นก.	ชั้นปี ที่ศึกษา	ภาค การศึกษา
ภาษา	LA	000 101	ภาษาอังกฤษ 1	3	ทุกชั้นปี	ต้น/ปลาย
		000 102	ภาษาอังกฤษ 2	3	ทุกชั้นปี	ต้น/ปลาย
		000 103	ภาษาอังกฤษ 3	3	ทุกชั้นปี	ต้น/ปลาย
		000 104	ภาษาอังกฤษ 4	3	ทุกชั้นปี	ต้น/ปลาย
มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	LA	000 145	ภาวะผู้นำและการจัดการ	3	2-4	ต้น/ปลาย
		000 147	ศาสตร์ของความสุข	3	1-2	ต้น/ปลาย
		000 153	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3	1-2	ต้น/ปลาย
		000 156	พหุวัฒนธรรม	3	1-2	ต้น/ปลาย
		000 158	วิถีชีวิตชุมชนและการเรียนรู้ชุมชน	3	3	ต้น
คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์	LA FE EC	000 159	ความเป็นพลเมืองในสังคม ประชาธิปไตย	3	1-2	ต้น/ปลาย
		000 173	พลังงานและสิ่งแวดล้อม	3	2	ต้น/ปลาย
		000 174	ทักษะการเรียนรู้	3	1	ต้น/ปลาย
		000 175	การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา	3	2	ต้น/ปลาย
		000 176	ผู้ประกอบการสร้างสรรค์	3	2-4	ต้น/ปลาย
		000 160*	คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศขั้น พื้นฐาน	-	-	-

จากโครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในตารางที่ 1 ได้กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. กลุ่มวิชาภาษาลงทะเบียนเรียนทุกรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ลงทะเบียนเรียนรวม ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนรายวิชาที่มีคุณลักษณะครบทุกกลุ่มคุณลักษณะรายวิชา (FE, LA, EC) หรือลงทะเบียนเรียนรวมไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ คณะวิชาเปิดสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเฉพาะของคณะ ตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 2081/2552) รวมไม่เกิน 9 หน่วยกิต

5. ทฤษฎีและแนวคิดในการจัดการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้อธิบายวิธีให้ผู้เรียนได้รับประสิทธิผลและความรู้ระหว่างการเรียนรู้ อิทธิพลของความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์และสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับประสบการณ์ล้วนมีส่วนในการได้มาหรือเปลี่ยนแปลงความเข้าใจหรือมุมมองโลกและความรู้ ทักษะที่คงอยู่ นักพฤติกรรมศาสตร์มองว่าการเรียนรู้เป็นแง่มุมหนึ่งของการปรับสภาพและสนับสนุนเป้าหมายในการศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้สอนจะต้องศึกษาก่อนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ จะทำให้ผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้ ถ้าผู้สอนศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ก่อนแล้วนำแนวคิดจากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ นักการศึกษาที่ยอมรับทฤษฎีความรู้ความเข้าใจเชื่อว่าการเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นและเชื่อว่าพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นภายในตนเองและผู้สนับสนุนคอนสตรัคติวิสต์เชื่อว่าความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้และเข้าใจอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่และการได้มา ซึ่งความรู้ควรเป็นกระบวนการสร้างที่ปรับแต่งเฉพาะบุคคลและทฤษฎีการเรียนรู้เชิงปฏิรูปมุ่งเน้นสภาพในอคติและมุมมองโลกของผู้เรียน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางภูมิศาสตร์มุ่งเน้นไปที่วิธีที่บริบทและสภาพแวดล้อมกำหนดและจากแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล เทคนิคการสังเกตการทำงานของสมองโดยตรงในระหว่างกระบวนการเรียนรู้และกลุ่มที่เน้นการพัฒนาไปตามธรรมชาติและกลุ่มที่เน้นการรับรู้และเชื่อมโยงความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 มี 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มพฤติกรรมนิยม กลุ่มพุทธินิยม กลุ่มมนุษยนิยมและกลุ่มผสมผสาน นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนร่วมสมัย เช่น ทฤษฎีกระบวนการทางสมองและการประมวลข้อมูล ทฤษฎีพหุปัญญา ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (ทิสนา แชมมณี, 2561, น, 76-77)

นอกจากนี้ ทิสนา แชมมณี (2561, น, 45-49) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ในช่วงก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 20 และหลักการจัดการศึกษาและการสอนไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เน้นการฝึกจิตหรือสมอง (Mental Discipline) กลุ่มนี้มีแนวคิดเชื่อว่าการศึกษาคือกระบวนการฝึกจิตใจ ผู้เสนอหลักคำสอนเชื่อว่าในกระบวนการนี้ ปัญญาจะเข้มแข็งขึ้นด้วยการมีกิจกรรมทางกาย สื่อเรียนรู้เป็นเรื่องธรรมชาติของจิตใจที่คาดหวังว่าต้องผ่านกระบวนการทางวินัย ประกอบด้วยพื้นฐาน 2 ประเภทหรือความเป็นจริง - จิตใจและร่างกาย ที่สั่งสมมาหรือการฝึกสั่งสมมานั้นเป็นแก่นสารของจิต วินัยทางจิตมีค่อนข้างชัดเจนในการปฏิบัติ ในปัจจุบันความเป็นจริงทางจิตมักจะถูกเรียกว่าสสารของจิตใจและมักจะถูกกำหนดตำแหน่งที่โดดเด่นใน

ของจิตใจและร่างกายและมักจะถูกกำหนดตำแหน่งที่โดดเด่นในความเป็นคู่ของจิตใจและร่างกาย ทฤษฎีสสารในจิตใจหมายความว่า จิตนั้นก็จริงพอ ๆ กับสิ่งที่ป็นรูปธรรม มีธรรมชาติเป็นของตัวเองและดำเนินการในรูปแบบที่โดดเด่นเป็นของตัวเอง แนวความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาทางจิตใจอยู่กับตัวมานานและฝังลึกในวัฒนธรรม ปัจจุบันซึ่งมักจะถือว่าเป็นความจริงที่ประจักษ์ชัดในตัวเอง อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเรื่องวัตถุทางจิตใจที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ได้พัฒนาไปทีละน้อยตามยุคสมัย มันเติบโตผ่านประสบการณ์ของคนรุ่นก่อนรุ่นสู่รุ่นและปรากฏชัดในตนเอง

2. ทฤษฎีของกลุ่มที่เน้นการพัฒนาตามธรรมชาติ (Natural Enfoldment) นักคิดกลุ่มนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ เชื่อว่ามนุษย์เป็นคนดีโดยธรรมชาติและในขณะเดียวกันก็กระตือรือร้นในความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พัฒนาการเป็นพื้นฐานสำหรับความคิดเชิงการสอน การเรียนรู้ ผู้เรียนมีการเรียนรู้ผ่านการกระตุ้นความสนใจ ไม่มีการบีบบังคับหรือสั่งการเจริญเติบโตจะดำเนินการตามธรรมชาติ ซึ่งปราศจากการบังคับจากแหล่งภายนอกใด ๆ ความต้องการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตรงกันข้ามกับสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่เป็นศูนย์กลาง เมื่อร่างกายหรือจิตใจค่อย ๆ เป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ แต่ละขั้นตอน ความต้องการที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นมีความเหมือนกันกับสัญชาตญาณ การกำหนดแนวโน้มการของมนุษย์เป็นการสนับสนุนพฤติกรรมตั้งแต่เกิดจนตายในทุกสถานการณ์ในสังคมทุกประเภท

3. ทฤษฎีของกลุ่มที่เน้นการรับรู้และการเชื่อมโยงความคิด (Apperception หรือ Herbartianism) กลุ่มนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า มนุษย์เกิดมาไม่มีทั้งความดีและความเลวในตัวเอง การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแรงกระตุ้นภายนอกโดยผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 1) ขั้นประสาทสัมผัส 2) ขั้นจำความคิดเดิม 3) ขั้นเกิดความคิดรวบยอดหรือเข้าใจ เมื่อบุคคลได้รับการจัดการเรียนรู้จะทำให้เกิดประสบการณ์หรือเกิดความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น กระบวนการเหล่านี้จะถูกผ่านโดยการเชื่อมโยงและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเข้าด้วยกัน (apperception) ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ในส่วนของ ทิศนา ขัมมณี (2561, น. 50-76) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษามีดังนี้

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) มองว่าพฤติกรรมทั้งหมดได้มาจากการตอบสนองของเราต่อสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นการตอบสนองต่อ

สิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อมและเป็นตัวกำหนดการกระทำ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้า จากพฤติกรรมของมนุษย์ มีการให้ความสำคัญกับพฤติกรรมมาก เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด สามารถทำการวัดและทดสอบได้ โดยเฉพาะทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Classical Connectionism) การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเกิดจากการที่ผู้เรียนมีการลองผิดลองถูก (trial and error) หาวิธีการปรับเปลี่ยน จนกว่าจะพบรูปแบบที่ตนเองพอใจมากที่สุด เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การตอบสนองที่เหมาะสม ผู้เรียนจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไป หลักการจัดการสอนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูกบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดีจะเกิดความภาคภูมิใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถสร้างบรรยากาศความรู้พื้นฐานโดยฝึกฝนกระทำสิ่งนั้นบ่อย ๆ พฤติกรรมนิยมเป็นกฎเกณฑ์สำคัญ สำหรับนักการศึกษาเพราะส่งผลต่อการตอบสนองและพฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียนและผู้สอน สามารถมีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมของผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนเข้าใจว่าสภาพแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้เรียนสามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ช่วยให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมและทำงานเพื่อช่วยในการปรับปรุง ซึ่งกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ ประกอบด้วย

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎที่ระบุว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียนในการดำเนินการ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ดังนั้น ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มักจะเปิดรับการเรียนรู้มากกว่าคนที่มีความสนใจไม่ดี การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎของการฝึกฝนระบุว่า สิ่งเหล่านั้นที่ทำซ้ำบ่อยที่สุดจะจำได้ดีที่สุด เป็นพื้นฐานของการฝึกหัดและการฝึกได้รับการพิสูจน์แล้วว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดและเก็บข้อมูลไว้ได้นานขึ้น เมื่อมีการปฏิบัติและการทำซ้ำ ๆ ที่มีความหมาย สิ่งสำคัญต้องมีการปฏิบัติบ่อย ๆ เป็นที่ชัดเจนว่าการปฏิบัตินำไปสู่การปรับปรุงก็ต่อเมื่อมีการตอบรับเชิงบวกตามมาเท่านั้น การฝึกหัดหรือปฏิบัติบ่อย ๆ ด้วยหลักการความเข้าใจ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ความคงทนถาวร ในทางกลับกันถ้าไม่ได้ปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้ทักษะนั้นอาจจะไม่เกิดความคงทน ถาวรหรืออาจเกิดการลืมขึ้นมาได้

1.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) กฎที่ระบุว่าขนาดของโครงสร้างมีการเปลี่ยนแปลงตามปริมาณการใช้งาน ใช้เฉพาะกับกระดูกและกล้ามเนื้อ สิ่งที่ใช้เป็น

ประจำจะได้รับภาระเน้นอย่างเหมาะสม ตามหลักการของการเพิ่มความก้าวหน้าและตอบสนอง ด้วยการพัฒนาสิ่งที่ต้องการ สิ่งที่ไม่ได้ใช้เป็นประจำจะตอบสนองต่อการไม่พัฒนาการเรียนรู้ ทักษะต่าง ๆ จะเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ทักษะจากการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการฝึกฝนหรือใช้บ่อย ๆ ทักษะจะเกิดการพัฒนา ถ้าไม่มีการนำไปใช้ ทักษะอาจจะไม่มีการพัฒนา จนทำให้มีการลืมนเกิดขึ้น

1.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) การตอบสนองที่สร้างผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจในสถานการณ์หนึ่ง ๆ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีกครั้งในสถานการณ์นั้นและการตอบสนองที่สร้างผลกระทบที่ไม่พัฒนาจะมีโอกาสเกิดขึ้นอีกในสถานการณ์นั้นน้อยลง เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้น การได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข (Conditioning Theory) เป็นทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบอัตโนมัติ (Classical Conditioning) ของ Pavlov ซึ่งการเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข (conditioned stimulus) การทดลองของ Pavlov สามารถสรุปเป็นกฎการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมตอบสนองต่อความต้องการทางธรรมชาติ สามารถเกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้าที่เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าตามธรรมชาติ การเรียนรู้เป็นกระบวนการพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งหมดก็เป็นผลมาจากการปรับสภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกหรือนิสัยในการตอบสนองต่อสภาวะหรือสิ่งเร้าบางอย่างในชีวิต หลักการจัดการสอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ต่อเนื่องและมีลักษณะคล้ายคลึงกัน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใด อาจใช้วิธีเสนอสิ่งที่จะสอนไปพร้อม ๆ กัน กับสิ่งเร้าที่ผู้เรียนชอบตามธรรมชาติ นอกจากนี้การนำเรื่องที่เคยสอนไปแล้วมาสอนใหม่ จะสามารถช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการได้ เพราะมีการถ่ายโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า เมื่อมนุษย์มีแรงขับมากจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเข้มของนิสัย กล่าวคือ จะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างอวัยวะรับสัมผัส (receptor) กับอวัยวะแสดงออก (effector) เข้มแข็งขึ้น ดังนั้น กฎการเรียนรู้ในทฤษฎีการเรียนรู้เป็นกฎแห่งสมรรถภาพในการตอบสนอง (Law of Reactive In Habituation) ถ้าร่างกายเมื่อยล้า และการเรียนรู้จะลดลง และกฎแห่งการใกล้เป้าหมาย (Goal Gradient Hypothesis) เมื่อผู้เรียนเข้าใกล้เป้าหมายมากเท่าใดจะทำให้สมรรถภาพในการตอบสนองมากขึ้นเท่านั้น หลักการจัดการสอนควรมีความพร้อม ผู้เรียนจึงจะ

เรียนได้เร็ว มีทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ตอบสนองตามระดับความสามารถของตน และให้การเสริมแรงในช่วงที่ใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุดช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นพัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งให้เด็กข้ามจากพัฒนาการขั้นหนึ่งไปสู่ขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงที่เด็กกำลังจะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่า สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Maslow's ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ลำดับความต้องการของคนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ความต้องการเหล่านั้น ได้แก่ ความต้องการทางสรีรวิทยา ความต้องการด้านความปลอดภัย ความรักและความเป็นเจ้าของ ความต้องการความเคารพ และความต้องการในการตระหนักรู้ในตนเอง

6. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มผสมผสาน (Eclecticism) ทฤษฎีการเรียนรู้นี้ได้จัดประเภทของการเรียนรู้ เป็นลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก เป็นการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา โดยการนำกฎเกณฑ์ในการแก้ปัญหานี้ไปใช้กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้ ผู้เรียนไม่สามารถบังคับพฤติกรรมใหม่ให้เกิดขึ้นได้ เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ต่อเนื่องกันตามลำดับ บางครั้งอาจดูไม่เรียบร้อยหรือขาดความเรียบง่ายและบางครั้งผสมผสานทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าขาดความสม่ำเสมอในความคิด อย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ยอมรับบางแง่มุมของพฤติกรรมนิยมใช้ทฤษฎีนี้เพื่ออธิบายพฤติกรรมมนุษย์ เพื่อบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายหรือผลที่จะได้รับการเรียนบทเรียนนั้นโดยเฉพาะ (informing the learner of the objective) และกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม (stimulating recall of prerequisite learned capabilities) ความรู้เดิมจะเกิดการเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่และใช้กิจกรรมของบทเรียนใหม่ที่เหมาะสมมาประกอบการสอนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง (providing learning guidance) ผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำในช่วงลงมือปฏิบัติ (eliciting the performance) ผู้เรียนลงมือทำในขั้นให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยผู้สอนคอยให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกว่ามีความถูกต้องหรือไม่และทำการสรุป เพื่อให้เกิดการมีพฤติกรรมจากการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น (enhancing retention and transfer) เพื่อใช้สำหรับการถ่ายโอนความรู้

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2561, น, 1, 25) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์อาจเกิดขึ้นจากส่วนหนึ่งของการศึกษาการฝึกฝน ผู้สอนสามารถนำความรู้จากทฤษฎีนำมาประยุกต์ใช้

ในการจัดการพฤติกรรมของผู้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้จึงได้เปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัดรวมทั้งการเพิ่มพูนความรู้ทักษะตามหลักสูตรให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียนสอดคล้องกับนักจิตวิทยาที่ได้พยายามทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของสัตว์และมนุษย์และได้ค้นพบหลักการที่ใช้ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนได้ ดังนั้น นักเรียนสามารถมีพัฒนาการและพึ่งตนเองได้ มีอิสรภาพ พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของความเป็นมนุษย์และเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งตัวบ่งชี้ที่สำคัญประกอบด้วยการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยแนวคิดของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือผู้สอนจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจด้วยผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทั้งกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมและใช้หลักการทางจิตวิทยาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการเรียนรู้อธิบายวิธีที่ผู้เรียนได้รับประมวผลและรักษาความรู้ระหว่างการเรียนรู้ อิทธิพลของความรู้ความเข้าใจ อารมณ์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนประสบการณ์ก่อนหน้านั้น ล้วนมีส่วนในการได้มาหรือเปลี่ยนแปลงความเข้าใจหรือมุมมองของโลก ตลอดจนความรู้และทักษะที่คงอยู่ นักพฤติกรรมนิยมมองว่า การเรียนรู้เป็นแง่มุมหนึ่งของการปรับสภาพและสนับสนุนเป้าหมายในการศึกษา นักการศึกษาที่ยอมรับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชื่อว่าความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขารู้และเข้าใจอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ และการได้มาซึ่งความรู้ควรเป็นกระบวนการสร้างที่ปรับแต่งเฉพาะบุคคล ทฤษฎีการเรียนรู้ในแต่ละทฤษฎีมีแนวคิดที่แตกต่างกันในการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน แต่ทฤษฎีโดยส่วนมากจะมีการฝึกให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ในการเชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง ส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณสมบัติเฉพาะตนและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของผู้เรียนสร้างแรงจูงใจภายในที่จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองได้ดี

6. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

6.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนสามารถกำหนดได้ว่าเป็นการแสดงสภาพแวดล้อมการสอนและการเรียนรู้ รวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียนในขณะที่น่าเสนอบทเรียนผ่านแบบจำลองนั้น รูปแบบการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในงานด้านความรู้ ความเข้าใจและสังคมที่แข็งแกร่ง และสอนผู้เรียนถึงวิธีทำให้เกิดประสิทธิผล รูปแบบการสอนเป็นแผนการสอนเฉพาะที่ออกแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยให้ครอบคลุมสำหรับหลักสูตร ในการออกแบบสื่อการสอน การวางแผนบทเรียน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน อุปกรณ์ช่วยสนับสนุน และอื่นๆ รวมทั้งคำอธิบายของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ รวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนและเป็นกลยุทธ์การสอนที่กำหนดล่วงหน้า ซึ่งช่วยให้บรรลุเป้าหมายการสอนที่เฉพาะเจาะจง รูปแบบการสอนเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้จริง รูปแบบการสอนจึงฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีเรียนรู้จริง ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดในระยะยาวของการสอนอาจเป็นความสามารถที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนในการเรียนรู้ได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต โดยจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบการสอนคือการสร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้น รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะเป็นแนวทางในการออกแบบการสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนากิจการเรียนรู้อุตลอดเวลาในระหว่างที่เรียน รูปแบบการเรียนการสอนจะมีความหมายในลักษณะเดียวกับระบบการเรียนการสอน ซึ่งนักการศึกษาโดยส่วนมากจะนิยมใช้คำว่า “ระบบ” ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการศึกษาหรือการเรียนการสอนในภาพรวมและ “รูปแบบ” ใช้กับ “วิธีการสอน” (ทิศนา แคมมณี, 2561, น, 221-222)

สำหรับความหมายของรูปแบบการสอน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

Joyce, Weil, และ Calhoun (2004, p. 7) สรุปความหมายว่า รูปแบบการสอนคือ แผน (plan) หรือแบบ (pattern) ที่สามารถใช้เพื่อการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงหนังสือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและหลักสูตรรายวิชา ซึ่งแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน รูปแบบการสอนเป็นการบรรยายสิ่งแวดล้อมทางการเรียนและเป็นรูปแบบของการเรียนที่ช่วยผู้เรียนให้ได้รับสารสนเทศ ความคิดทักษะคุณค่า แนวทางของการคิด

Keeves (1997, p. 386) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (prediction) ผลที่ตามมาสามารถพิสูจน์ทดสอบได้และนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบต่อไป และความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

(causal relationship) ใช้อธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของรูปแบบ รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสร้างจินตนาการ (imagination) ความสัมพันธ์ (interrelations)

เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์, สุรางค์ เมฆานนท์, และ ชาตรี เกิดธรรม (2556, น. 3) ได้ให้ความหมายว่าเป็นกระบวนการในการเรียนการสอนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ โดยใช้ในการจัดกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของการเรียนการสอนนั้น ๆ ซึ่งหมายรวมถึงความรู้ ความคิด ค่านิยมและทักษะต่าง ๆ

Joyce และคนอื่น ๆ (2004, p. 2) สรุปความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นวิธีการที่ใช้เพื่อการสอนในห้องเรียนมีลักษณะเป็นกลุ่มย่อยหรือการจัดซื้อสื่อการสอน รวมถึงภาพยนตร์ หนังสือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เทปบันทึกเสียงและหลักสูตรรายวิชา แนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ กำหนดไว้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนการสอนของแต่ละรูปแบบ

อารี สัตถ์หวิ (2540, น. 1) อธิบายความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนไว้ว่ารูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง โครงสร้างที่ใช้เป็นแนวในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

พิจิตรา ทีสุกะ (2556, น. 90) รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง Model of teaching หรือ teaching model หรือ instructional model ซึ่งลักษณะเฉพาะของรูปแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบประกอบไปด้วยการจัดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสอนอย่างมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

ผู้วิจัยสรุปรูปแบบการสอน หมายถึง รูปแบบการสอนที่กำหนดเป็นการแสดงสภาพสภาพแวดล้อมการสอนและการเรียนรู้ รวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียนในขณะที่น่าเสนอบทเรียนผ่านแบบจำลองนั้น รูปแบบการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในงานด้านความรู้ความเข้าใจและสังคมและทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิผล รูปแบบการสอนเป็นแผนการสอนเฉพาะที่ออกแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิมพ์เขียวที่ครอบคลุมสำหรับหลักสูตรในการออกแบบสื่อการสอน การวางแผนบทเรียน บทบาทของผู้สอนหรือผู้เรียนและอุปกรณ์ช่วยสนับสนุนอื่น ๆ

6.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

วิธีสอนแต่ละวิธีจะต้องมีองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้นอยู่ซึ่งทำให้วิธีนั้นแตกต่างไปจากวิธีอื่นแต่ไม่ได้หมายความว่าความการดำเนินการเฉพาะตามขั้นตอนนั้นจะ

ให้ผลสูงสุดผู้สอนจำเป็นต้องอาศัยขั้นตอนเสริมหรือเทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วยเพื่อให้ได้ผลสูงสุดการตัดเติมเสริมต่อดังกล่าวนี้เป็นความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละคนซึ่งปกติผู้สอนโดยทั่วไปมักจะทำอยู่แล้วคือมีการดัดแปลงตกแต่งวิธีสอนไปหลากหลาย เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะบางประการของผู้สอนทำให้กลายเป็นแบบที่แตกต่างกันจนกระทั่งบางครั้งผู้สังเกตการสอนแทบจะดูไม่ออกว่าเป็นวิธีอะไรการวิเคราะห์จำแนกองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญของวิธีแต่ละวิธีเพื่อช่วยให้ผู้สอนไม่หลงทางเกิดความชัดเจนในสิ่งที่ทำและสามารถอธิบายได้หากสงสัยว่าการสอนที่สังเกตหรือใช้วิธีใดก็ควรวิเคราะห์ว่าการสอนนั้นมีองค์ประกอบหรือขั้นตอนสำคัญของวิธีนั้นครบถ้วนหรือไม่ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องเข้าใจองค์ประกอบสำคัญของวิธีสอนและรูปแบบการสอนอย่างชัดเจนเพื่อจะได้สามารถวิเคราะห์และจำแนกความแตกต่างได้ สามารถช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจและจูงใจผู้เรียนให้สนใจเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วยแนวคิดในการจัดรูปแบบการสอนออกเป็น 5 รูปแบบตามลักษณะของวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเจตนารมณ์ของรูปแบบการเรียนการสอน ได้สรุปไว้ดังนี้ (ทีศนา เขมมณี, 2561, น, 223-271)

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางจิตใจและการได้มาซึ่งความรู้ของแต่ละบุคคล ความรู้ความเข้าใจครอบคลุม 6 ประเภท ซึ่งรวมถึง ความรู้ ความเข้าใจ ประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า ความรู้รวมถึงความสามารถของผู้เรียนในการระลึกถึงข้อมูลที่ผ่านมา ตามด้วยความเข้าใจที่ประเมินความสามารถของผู้เรียนในความหมายของสิ่งที่เป็นที่รู้จักเป็นกรณีที่นักศึกษาสามารถอธิบายทฤษฎีที่มีอยู่ด้วยคำพูดของตนเองได้ การประเมินรูปแบบนี้แสดงความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสำคัญของแนวคิด สถานการณ์ทั่วไป เมื่อผู้สอนสามารถระบุและใช้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดเกี่ยวกับคุณค่า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างมีชัดเจนและมีคุณภาพ

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์รวมถึงความรู้สึกและทัศนคติของแต่ละบุคคล รูปแบบนี้จะสร้างความตระหนักในความรู้สึกและอารมณ์ตลอดจนความสามารถในการใช้ความสนใจที่เลือกไว้ ซึ่งอาจรวมถึงการตั้งใจในการเรียนในชั้นเรียนในการตอบสนองต่อปรากฏการณ์เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้เรียนในระหว่างการสอนทบทวนกลุ่ม มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้และความรู้สึก

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psycho-Motor Domain) เป็นการรับรู้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ข้อมูลทางประสาทสัมผัสกับกิจกรรม

การเคลื่อนไหว ตัวอย่างเช่น นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนโดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ได้คะแนนสูงขึ้นระหว่างการสอบ รูปแบบนี้เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะดำเนินการ มีความท้าทายที่จะเอาชนะหรือใช้วิธีการลองผิดลองถูก เพื่อแก้ไขสถานการณ์ มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถทางกาย การทำงานเกิดจากการสั่งงานของสมอง ทักษะสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อมีการฝึกที่หลากหลาย เน้นที่เป้าหมายในการฝึก ผลที่ได้จะทำให้มีความถูกต้องและมีความชำนาญในทักษะนั้น ๆ ดังนั้น การเคลื่อนไหวทางร่างกาย การประสานงานและการใช้ทักษะทางกลไก การพัฒนาทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนและวัดจากความเร็ว ความแม่นยำ ระยะทาง ขึ้นตอน หรือเทคนิคในการดำเนินการ

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) มุ่งเน้นกระบวนการทางสติปัญญา โดยวิธีการสืบเสาะแสวงหาความรู้หรือการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำงานร่วมกัน แต่ละกลุ่มวางแผนในการแสวงหาความรู้และในแต่ละกลุ่มจะช่วยกันวางแผนถึงวิธีการในการได้มาของข้อมูล มีการพิสูจน์และตั้งสมมติฐานต่าง ๆ โดยจะต้องแสวงหาข้อมูลตามแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งวิธีการใช้เครื่องมือ แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และจะสรุปผล โดยต้องมีคนช่วยทำ เพื่อลดระยะเวลาให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการสืบสอบทักษะตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกเท่านั้น

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration Instructional Model) มุ่งเน้นการบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ มีความสอดคล้องกับหลักสูตรวิถีทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนารอบด้านหรือการพัฒนาเป็นองค์รวม ครูผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจและลองนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของตน

กล่าวโดยสรุป ในปัจจุบันทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนต้องการความช่วยเหลือจำเป็นต้องได้รับการศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอนผู้เรียนทุกวันและส่วนสำคัญของการศึกษาของผู้สอนต้องเข้าใจวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีทฤษฎีการเรียนรู้ที่ดี ผู้สอนสามารถเรียนรู้ได้ขณะเตรียมช่วยเหลือผู้เรียนในห้องเรียน ผู้สอนที่เข้าใจทฤษฎีการเรียนรู้สามารถใช้เทคนิคต่างๆ ในห้องเรียนเพื่อรองรับการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ นักการศึกษาสามารถใช้ เพื่อช่วยปรับปรุงผู้เรียนและทำให้สภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ดีขึ้น

6.3 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนรู้ต้องการสื่อ เครื่องมือที่สนับสนุนความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนยังสามารถใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับข้อความ รูปภาพ เสียง และวิดีโอ การใช้เทคโนโลยีนี้ทำให้การนำเสนอของสื่อการเรียนรู้ น่าสนใจ ไม่ซ้ำซากจำเจ และง่าย ผู้เรียนสามารถได้ยิน ดู และอ่านสื่อการสอนในรูปแบบข้อความ รูปภาพ และวิดีโอเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้ กระบวนการเรียนการสอนที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและได้รับการทดลองเพื่อใช้เพื่อพิสูจน์ ทดสอบประสิทธิภาพแล้วถือว่าเป็นรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนหรือเป็นแบบแผนของการจัดการเรียนการสอนที่ผู้อื่นสามารถนำไปใช้แล้วเกิดผลตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบนั้นได้ นับว่าเป็นการช่วยให้แนวทางแก่ผู้ปฏิบัติไม่ต้องเสียเวลาลองผิดลองถูก ด้านรูปแบบที่ดีตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอนของตนก็สามารถสอนตามแบบแผนและได้ผลตามที่ต้องการได้ (ทิตินา เขมมณี, 2561, น. 274-275)

ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีขั้นตอนตามที่ Seel และ Glasgow (1990, p. 50-52) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา (problem analysis) เป็นการตรวจสอบสถานการณ์/ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้มากขึ้น เพื่อที่จะแนะนำแนวทางแก้ไขในทางปฏิบัติ สำหรับการแก้ปัญหาเป็นการใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อระบุปัญหาที่เกิดขึ้น
2. วิเคราะห์การเรียนการสอนและภาระงาน (Task and instruments analysis) รวบรวมสารสนเทศมาตรฐานการปฏิบัติและทักษะต่าง ๆ เพื่อการวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนมีก่อนที่จะเรียนและพื้นฐานที่ต้องเรียนมาก่อน
3. ระบุจุดประสงค์และแบบทดสอบ (Objective and Tests) โดยทั่วไปจุดประสงค์การวิจัยจะอธิบายสิ่งที่เราคาดหวังให้สำเร็จ จุดประสงค์อาจเชื่อมโยงกับสมมติฐานหรือใช้เป็นคำชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่ไม่มีสมมติฐาน เขียนจุดประสงค์การวัดที่ชัดเจนและการทดสอบเป็นเครื่องมือ เทคนิค หรือวิธีการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนหรือความสามารถในการทำงานเฉพาะให้เสร็จสมบูรณ์ ในแง่นี้ การทดสอบถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการประเมิน โดยมีเงื่อนไขพื้นฐาน เช่น ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือและแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่วัดจุดประสงค์นั้น
4. กลยุทธ์ในการสอน (instructional strategies) กลยุทธ์ในการสอนเป็นเทคนิคที่ครูใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนกลายเป็นผู้เรียนที่มีกลยุทธ์และเป็นอิสระ กลยุทธ์เหล่านี้

กลายเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ เมื่อนักเรียนเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อทำงานให้สำเร็จหรือบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

5. ตัดสินใจเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน (Media decisions) การตัดสินใจเกี่ยวกับสื่อมี 2 ประเภท ประกอบด้วย สื่อกลางและมีเดีย การตัดสินใจของสื่อเกี่ยวข้องกับประเภทสื่อที่ควรใช้ เช่น โทรศัพท์และโปสเตอร์ หรือสื่อและวิทยุ

6. ทำการพัฒนาวัดชุด อุปกรณ์ (Materials compartment) วางแผนให้เกิดประสิทธิผลด้วยการพัฒนาโปรแกรมหรือวัสดุอุปกรณ์หรือกำกับติดตามการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อให้มั่นใจในผลที่เกิดขึ้น

7. ประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินรายทางเพื่อการเรียนรู้ ไม่เป็นทางการ จุดมุ่งหมายต้องการให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงพัฒนาการในการเรียน มีมาตรวัดระดับความเข้าใจและช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ของผู้เรียน

8. นำไปใช้ในสถานการณ์จริงและปรับปรุง (Implementation Maintenance) เป็นการรักษางานบางสิ่งบางอย่างให้อยู่ในสภาพเดิมและเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพ การเพิ่ม การแก้ไข การเพิ่มประสิทธิภาพจะเพิ่มความสามารถของระบบด้วยการผสมผสานข้อกำหนดใหม่ ดังนั้น การบำรุงหรือการรักษาทำให้เกิดการเปลี่ยนระบบที่มีอยู่ การเพิ่มประสิทธิภาพจะเพิ่มคุณสมบัติให้กับผู้เรียนและการพัฒนาเข้ามาแทนที่สถานการณ์ที่มีอยู่และเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งรวมถึงกิจกรรมที่แก้ไขข้อผิดพลาดในการปรับปรุงวิธีการสอนและการใช้งาน อัปเดตเอกสาร และทดสอบข้อมูล

9. ประเมินสรุป (Summative evaluation) การประเมินผลสรุปมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ใช้ในการประเมินตัดสินและสรุปเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและเน้นที่ผลลัพธ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลในการช่วยตัดสินใจตามเกณฑ์ ผ่าน/ไม่ผ่าน ได้/ตก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

10. ขยายผลในการนำไปใช้ (Dissemination diffusion) เป็นการนำเอารูปแบบการเรียนการสอนที่ผ่านการพิสูจน์ควมมีคุณภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มอื่น ๆ เพื่อดูความถูกต้อง ความเป็นไปได้หรือความเหมาะสม

กาญจนา จันทรประเสริฐ (2554, น, 77) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาการเรียนรู้อาจจะต้องกำหนดจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนา ทำการศึกษานิยามศัพท์ทางการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญของการ

พัฒนารูปแบบในการเรียนรู้แล้วพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยนำรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นหาคุณภาพ เพื่อพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาการพร้อมทั้งคำแนะนำและข้อแก้ไข ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้แล้วนำมาใช้ในงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องศึกษาและพัฒนาองค์ประกอบหลายประการ ทั้งในเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้ ลักษณะเนื้อหาวิชา ระดับการศึกษา ระบบการเรียนการสอน รวมทั้งรูปแบบการเรียนการสอนที่มีผู้พัฒนาขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานอย่างถ่องแท้ และนำมาประยุกต์ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนขึ้นใหม่ ซึ่งจะได้พิจารณาในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้ นอกจากนี้ Hannafin และ Peck (1988, pp. 35-38) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนเป็นการออกแบบวิธีระบบที่มีองค์ประกอบในการดำเนินงาน 3 ระยะ ได้แก่ การหาความจำเป็น การออกแบบและการพัฒนาและนำไปใช้ ทั้งนี้ทุกระยะจะต้องมีการประเมินและปรับปรุง นอกจากนี้ Gagne, Briggs, และ Wager (1992, pp. 21-31) ได้เสนอรูปแบบสำหรับออกแบบการเรียนการสอนสำหรับการจัดระบบสภาพการณ์การเรียนการสอนของแต่ละผลลัพธ์ การเรียนรู้ ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความสนใจ 2) ขั้นฟื้นฟูข้อมูลที่มีอยู่เดิม 3) ขั้นบอกวัตถุประสงค์แก่ผู้เรียน 4) ขั้นนำเสนอวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสิ่งเร้า 5) ขั้นแนะแนวทางการเรียนรู้ 6) ขั้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ 7) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ 8) ขั้นประเมินการปฏิบัติของผู้เรียน และ 9) ขั้นเพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ ในส่วนของ Dick, Carey, และ Carey (2005, pp. 14-15) เสนอรูปแบบสำหรับนำไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอน ควรมีการระบุเป้าหมายของการเรียนการสอน พร้อมทำการวิเคราะห์การเรียนการสอน มีการระบุถึงพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน และเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียน ทำการทดสอบโดยใช้สิ่งแทนเพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนการสอนและพัฒนา มีการเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน ทำการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียน พร้อมทบทวนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะ ๆ ในแต่ละขั้นตอนที่ผ่านมา

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้จะต้องมีองค์ประกอบ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักการและแนวคิดของรูปแบบ ผู้เรียน ผู้สอน จุดมุ่งหมาย วิธีการสอน เนื้อหา แผนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ

6.4 ความหมาย หลักการและปรัชญาของวิชาพลศึกษา

ในการพัฒนารูปแบบวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

ทฤษฎี เอกสาร บทความและงานวิจัยโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา (Principles and Methods of Teaching Physical Education) หมายถึง หลักการ วิธีการต่าง ๆ ในวิชาพลศึกษาที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชากิจกรรมและประสบการณ์ ตลอดจนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ตามที่ได้กำหนดไว้ หลักการและวิธีการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนพลศึกษา หากผู้สอนขาดความรู้ ความ สามารถ ขาดซึ่งปัจจัยที่สำคัญนี้ โอกาสที่การเรียนการสอนพลศึกษา ของผู้สอนคนนั้นจะบรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้จะมีน้อยมากหรืออาจไม่มีเลย ดังนั้น ผู้สอนที่มีแต่ ความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในเนื้อหาวิชาอย่างดีเพียงอย่างเดียว แต่ปราศจากซึ่งหลักการและ วิธีการสอนควบคู่กันไปด้วยนั้น โอกาสที่จะไปถึงฝั่งนั้นก็ย่อมเป็นไปได้ด้วยความยาก (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร & วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561, น, 247)

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มี สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ .ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ .ศ. 2545 และ ฉบับที่ 3 พ .ศ.2553 และมีการบรรจุไว้ในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้น เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ แต่โดยที่ลักษณะของวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหาและสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ พลศึกษาเป็นวิชาที่พัฒนาความสามารถและความมั่นใจของ นักเรียนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายที่หลากหลาย ซึ่งกลายเป็นส่วนสำคัญของชีวิต ทั้งใน และนอกโรงเรียน วิธีการเรียนการสอนต้องมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น แนวทางจัดการเรียนและดำเนินการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดีมีคุณภาพตาม หลักการและปรัชญาการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษามี หลักการสอนพลศึกษาเบื้องต้นที่จำเป็น และสำคัญที่ผู้สอนควรจะได้รู้ไว้เสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้ (ถนอม วงศ์ กฤษณ์เพชร & วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561, น, 248-259)

1. พลศึกษามีการวางแผน การเรียนรู้แบบก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในตารางเวลา ของหลักสูตรของโรงเรียนและส่งมอบให้กับนักเรียนทุกคน สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับทั้งการเรียนรู้ที่จะ เคลื่อนไหว เช่น การมีร่างกายที่แข็งแรงขึ้นและการเคลื่อนไหวเพื่อเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านการ เคลื่อนไหว ทักษะและความเข้าใจที่หลากหลายนอกเหนือจากกิจกรรมทางกาย เช่น การร่วมมือ กับผู้อื่น) บริบทสำหรับการเรียนรู้คือกิจกรรมทางกาย โดยที่เด็ก ๆ จะได้สัมผัสกับกิจกรรมที่ หลากหลาย รวมทั้งกีฬาและการเดินรำหรือเรียกได้ว่า พลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้กิจกรรมการ เคลื่อนไหวเป็นสื่อในการออกกำลังกาย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการเรียนรู้ขึ้นลำดับโดยที่ผู้เรียน

ได้มีโอกาสในการลงมือกระทำหรือปฏิบัติจริง ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการขึ้นมาดังนี้

- 1.1 มีการออกกำลังกายและทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง สมบูรณ์
- 1.2 เกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นและทักษะกีฬาเบื้องต้นลักษณะที่ง่าย ๆ
- 1.3 ผู้เรียนมีทักษะขั้นพื้นฐานด้านกีฬาที่ดีขึ้น
- 1.4 ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เข้าใจในวิธีการเล่น เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย อุดหนุน อุดกัลลจากสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น
- 1.5 เกิดเจตคติที่ดีในการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาและยังเกิดความสนุกสนานจากการเข้าร่วมเล่นกิจกรรมต่อวิชาพลศึกษา พร้อมทั้งตระหนักในการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในวิถีชีวิตเป็นประจำและพัฒนาความสามารถทางร่างกาย เพื่อให้เด็กทุกคนสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยและเข้าใจในสิ่งที่ทำ

2. ผู้สอนควรจะต้องมีหลักการและวัตถุประสงค์

2.1 ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่ละคาบผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะการเล่นกีฬาพื้นฐาน ด้านคุณธรรม ระเบียบวินัยและการมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

2.2 ผู้สอนจะต้องจัดและดำเนินการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยการได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เกิดสมรรถนะ

3. สนองต่อความต้องการในการออกกำลังกายของผู้เรียน เพื่อช่วยให้มีสุขภาพที่แข็งแรงและสมบูรณ์อยู่เสมอ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามปรัชญาหลักการและทฤษฎี ในการเรียนสอนต้องมีวิธีการสอนเนื้อหาให้เข้าใจ มีความรู้หลักการของทักษะนั้น ๆ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง

4. การเรียนการสอนพลศึกษาโดยให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อสนองความต้องการของร่างกาย แม้ว่าจะเป็นจุดแข็งของการเรียนการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่ง การเรียนการสอนแต่ละครั้งต้องจัดและดำเนินการเลือกกิจกรรมและวิธีสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการทางพลศึกษา ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะได้ออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกายและทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้ว ผู้เรียนยังจะได้ สิ่งต่อไปนี้

4.1 มีสุขภาพที่ดี ร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางร่างกายดี
 4.2 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเล่นกีฬาและในการออกกำลังกาย
 4.3 มีทักษะในการเล่นกีฬาพื้นฐานและสามารถนำไปเล่นในช่วงเวลาที่ว่างได้

4.4 เป็นผู้มีความประพฤติดี มีวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
 4.5 ตระหนักเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนพลศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

5. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสิ่งที่หลักสูตรได้คาดหวังไว้ว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียนจบตามหลักสูตร ผู้เรียนจะมีพัฒนาการอย่างไร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

6. ผู้เรียนได้นำทั้งความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ต่าง ๆ ทางกีฬาที่ได้จากการเรียนมาแล้ว นำไปเล่นหรือปฏิบัติ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ทั้งในระหว่างที่เรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาหรือหลังจากได้เรียนสำเร็จออกไปประกอบอาชีพการงานอย่างอื่นแล้วก็ตาม

7. ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติตามหลักการพลศึกษา

8. เป้าประสงค์ในการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนได้มีทักษะเบื้องต้นทางด้านกีฬา และสามารถนำไปใช้เล่นในเวลาว่างหรือประโยชน์เกี่ยวเนื่องการดูแลสุขภาพ ดังนั้น คนสอนต้องนำกิจกรรมกีฬาที่ผู้เรียนมีความต้องการและมีความสนใจ

9. สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ทักษะกีฬามุ่งเน้นการเรียนในด้านทักษะการเคลื่อนไหวทางการกีฬาเบื้องต้นทั่ว ๆ ไป เพื่อเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการเล่นเกมพื้นฐานและเกมที่จะนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่ตามลำดับระดับพัฒนาการของหลักสูตรพลศึกษาและสำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทักษะกีฬามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะพื้นฐานที่ง่าย ๆ ในกีฬาต่าง ๆ มากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้เป็นนักกีฬา

10. การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะกีฬา ผู้เรียนควรได้เรียนรู้หรือฝึกหัดตั้งแต่วัยเด็ก

11. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเป็นไปตามความสมัครใจ ไม่บังคับ จะทำให้เด็กเล่นด้วยความสนุกสนาน

12. ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนด้วยทุกครั้งที่ทำกรเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อสามารถทำการประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้ว่าบรรลุตามที่ตั้งไว้หรือไม่

13. ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ผู้เรียนสามารถที่จะเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีและมีส่วนร่วม

14. การจัดกิจกรรมมุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือเล่นและเกิดสมรรถนะในการเข้าไปมีส่วนร่วมโดยกำหนดสถานการณ์จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากเจตคติ ทักษะ ความรู้ สังคม สมรรถภาพทางกายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเกมและกีฬานั้นด้วยความสุขและเกิดความสนุกสนานพร้อมควบคู่กันไปอีกด้วย

15. การลงมือปฏิบัติในการเล่น เกม กีฬาหรือการออกกำลังกายตามสภาพจริง สรุปได้ดังต่อไปนี้

15.1 ได้มีการแสดงออกทั้งด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์หรือความรู้สึก การตระหนักถึงการทำกิจกรรมตามธรรมชาติของผู้เรียนจะทำให้เกิดความสนุกสนานในการออกกำลังกาย

15.2 ได้มีโอกาสเล่นและเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ ทำให้ได้ออกกำลังกาย ร่างกายแข็งแรง ทำให้มีการเจริญเติบโตตามธรรมชาติได้อย่างเต็มที่

15.3 ได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนเกิดความสนุกสนานและเกิดประสบการณ์

15.4 มีโอกาสในการเรียนรู้เรื่องกฎ กติกาในระหว่างเล่นมีเหตุการณ์มีการกระทบกระทั่ง ผู้เรียนจะรู้จักการยับยั้งชั่งใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างผู้เล่นด้วยกันและอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งสภาพและเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยกล่อมเกลาคูบนิสัยใจของผู้เรียนมีระเบียบวินัย

15.5 มีโอกาสนำทักษะการเล่นเกมและกีฬามาปฏิบัติทำให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นหรือกีฬานั้น ๆ ดียิ่งขึ้นในตัว

15.6 ส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ทำให้ได้มีพัฒนาการเป็นไปตามลำดับ

15.7 การแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติออกมาอย่างเต็มที่ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งการที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกจริง ๆ ของตนเองออกมาจะทำให้ผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้เรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

15.8 ผลจากการที่มีโอกาสได้ปฏิบัติจริง การเรียนและการเล่นกีฬาก็ทำให้ผู้เรียนรักและอยากออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอีกต่อไป

16. การเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีและที่จะบรรลุผลตามที่ได้วางไว้นั้น ควรจะบูรณาการหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นแนวทางในการสอนด้วยเสมอ ทั้งนี้ เพราะว่าการสอนพลศึกษาเป็นวิทยาศาสตร์ ดังนั้น การเรียนการสอนพลศึกษาที่จะทำให้บรรลุผลดีนั้น ควรใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยในการสอนด้วย

17. ผู้สอนควรนำหลักการทางด้านจิตวิทยาการกีฬาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬามาปรับใช้ในวิชาพลศึกษา

18. ผู้สอนต้องมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬา โดยการใช้หลักวิทยาศาสตร์มาพัฒนาผู้เรียนให้ถูกต้องตามหลักการของวิชาการ

19. ทำนองและเนื้อร้องเพลงกราวกีฬาที่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีได้แต่งเนื้อร้องและทำนอง ชัดเจน ผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์จากทำนองและเนื้อร้องประกอบการเรียนการสอน เพื่อเกิดความสนุกสนาน

20. เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นได้ผลดียิ่งขึ้น ผู้สอนควรจะนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ด้วย

21. การสอนผู้เรียนในแต่ละครั้งนั้นจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง ผู้สอนต้องใช้วิธีสอนที่หลากหลาย

22. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ผู้สอนควรกำหนดเวลาเรียนให้มีความเหมาะสม ควรใช้ระยะเวลาในการสอนสั้น ๆ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 50 นาที จะมีประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมากกว่าวิธีการสอนระยะเวลายาว

23. ในการสอนผู้เรียน ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน พร้อมทั้งศึกษาหาสาเหตุของความสามารถในการการเรียนรู้มาจากสาเหตุอะไร

24. การสอนทักษะควรสอนให้เห็นภาพโดยรวมก่อนแล้วค่อยทำการแยกทักษะย่อย ๆ ออกมา

25. ความถูกต้องในการสอนควรใช้การปฏิบัติควบคู่ไปกับหลักการด้วยจะทำให้ผู้สอนทำการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้

26. การเล่นหรือการปฏิบัติจริงด้วยตนเองนั้น เพื่อให้ผู้เรียนไม่ทราบสถานภาพของตนเอง ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน

27. ใช้หลักการของสรีรวิทยาทางการกีฬาในการอธิบายถึงผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้เรียน

28. สร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

29. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ผู้สอนควรจะระลึกไว้เสมอว่าความสำเร็จในการบรรลุตามจุดประสงค์ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความพึงพอใจจากการเรียนรายวิชาพลศึกษาเสมอ

30. หลักการที่สำคัญการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาจะต้องมีการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้คะแนนผู้เรียน ควรจะเป็นคะแนนที่ได้จากการวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมีคะแนนเท่า ๆ กัน

กล่าวโดยสรุป หลักการและวิธีสอนพลศึกษาจะให้ผลดีนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำองค์ความรู้ด้านการเกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามานำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นได้ผลดียิ่งขึ้น ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเล่น ได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬา ผู้เรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อสนองความต้องการของร่างกาย และทำให้ร่างกายแข็งแรง เป็นต้น

6.5 วิธีการสอนวิชาพลศึกษา

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้าน เนื่องจากลักษณะของการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา เริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอนจุดประสงค์การเรียนรู้ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรมประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนและสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบในการสอนในวิชาพลศึกษามีความต่างจากวิชาอื่น ๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น วิธีการสอนบางวิธีที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชาจุดประสงค์การเรียนรู้และสภาพการของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษานั้นตามสมควรได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามุ่งเน้นให้นักเรียนมีการเรียนรู้มีการพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันด้วยการปฏิบัติจริงด้วยแล้ววิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมีการดัดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้น การเรียนแบบต่าง ๆ ที่ผู้สอนอาจจะนำมาดัดแปลงผสมผสานหรือนำมาใช้ในการเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้ตั้งไว้และมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร & วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561, น. 272-273) ในส่วนของ Singh (2016, p. 21) ได้เสนอวิธีการสอนพล

ศึกษาว่าหลักการในสอนพลศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสอนพลศึกษาให้มีความหลากหลาย ซึ่งวิธีการสอนพลศึกษา ได้แก่ บรรยาย (Lecture Method) สาธิต (Demonstration Method) เลียนแบบ (Imitation Method) ตามใจ (At-Will Method) สังเกต (Observation Method) ออกคำสั่ง (Command Method) ทั้งนี้ได้มีการนำเสนอขั้นตอนการสอนที่เป็นวิชาทฤษฎี แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการปฐมนิเทศ (Orientation) ขั้นประยุกต์ใช้ (Application of most appropriate method of teaching) ขั้น อภิปราย (Discussion) และขั้นตอนการประเมิน (Evaluation)

ในส่วนของ Duke (2011, p. 7) ได้นำเสนอรูปแบบการสอนพลศึกษาที่น่าสนใจไว้ 7 รูปแบบ คือ

1. แบบออกคำสั่ง (Command) เป็นการสอนที่ครูผู้สอนสัมผัสกับผู้เรียนโดยตรง และเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไร ครูผู้สอนมีบทบาทในการอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะ
2. แบบฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นรูปแบบการสอนที่พบหรือใช้บ่อยที่สุดในวิชาพลศึกษาจะมีความคล้ายคลึงกับแบบออกคำสั่ง ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้สาธิตและอธิบายให้ผู้เรียนฝึกทักษะต่าง ๆ
3. แบบแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal) เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถหรือการปฏิบัติจากงานที่ได้รับให้ไปศึกษาแล้วนำมาสรุปบทเรียนหน้าชั้น อาจมีการตั้งประเด็นคำถามและการสรุปองค์ความรู้จากที่ได้ศึกษาไป
4. แบบมอบหมายงานหรือชิ้นงาน (Task) รูปแบบการสอนนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่ตัดสินใจว่าจะให้เนื้อหาสาระความรู้อะไรกับผู้เรียน โดยทำการมอบหมายงานหรือชิ้นงานให้ปฏิบัติ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องออกแบบและจัดเตรียมชิ้นงานที่สำเร็จแล้วให้ดูเป็นตัวอย่าง
5. แบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery) รูปแบบการสอนนี้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการด้วยตนเองในการเล่นการแข่งขันและการใช้ทักษะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้บรรลุผลหรือสามารถแก้ปัญหาได้
6. แบบการแก้ไขปัญหา (Problem Solving) รูปแบบการแก้ปัญหานี้ ผู้เรียนจะต้องนำข้อมูลความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งต้องมีคำตอบที่เฉลยไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว

7. แบบสำรวจ (Exploration) เป็นรูปแบบการสอนที่ได้รับความนิยมจากการเรียนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยรูปแบบการสอนนี้จะเป็นประโยชน์มากกับผู้เรียนในการได้มีอิสระในความคิด อิสระในการทำงาน ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น

นอกจากนี้ Bryan และ Sims (2014, pp. 13-17) ได้นำเสนอวิธีการสอนในกีฬาชนิดต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) แบบทักษะง่าย ๆ และแบบทักษะที่ซับซ้อน (Simple and Complex Skills) เป็นวิธีการสอนที่ใช้บรรยายทักษะกีฬาต่าง ๆ จากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยากขึ้น 2) แบบฝึกหัดรวม (Whole Practice) เป็นการสอนให้นักกีฬาให้มีทักษะการเคลื่อนไหว ที่สมบูรณ์ 3) แบบแยกส่วน (Part Instruction) ซึ่งพลศึกษาโดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนนี้ เมื่อต้องการสอนทักษะที่ซับซ้อน และบางครั้งก็อันตราย โดยทำการสอนออกเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้หยุดทบทวนและฝึกปฏิบัติก่อนที่จะปฏิบัติทักษะรวมทั้งหมด 4) แบบรวม – แยก – รวมส่วน (Whole - Part - Whole Instruction) เป็นวิธีการสอนที่ต้องการให้นักกีฬามีความพยายามในการปฏิบัติทักษะโดยผู้ฝึกสอนหรือครูผู้สอนเป็นผู้ดูแลจัดการ ทั้งนี้ไม่มีวิธีการสอนใดเหมาะสมกับทุกบทเรียนหรือทุกชั่วโมงเรียน ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ทักษะที่ง่ายเหมาะสำหรับใช้วิธีการสอนแบบฝึกหัดรวม ทักษะที่ค่อนข้างยากเหมาะสำหรับวิธีการสอนแบบแยกส่วน ทักษะปิดจะเหมาะสำหรับผู้สอนแบ่งการอธิบายเป็นช่วง ๆ ทักษะที่ยากจะเหมาะสำหรับวิธีการสอนรวม – แยก – รวม

นักวิชาการศึกษา Ferguson (2010, p. 5) ได้นำเสนอวิธีการสอนพลศึกษาที่น่าสนใจ 10 วิธี ประกอบด้วย

1. แบบออกคำสั่ง (Command) ใช้กับการฝึกทักษะทางกลไกต่าง ๆ เช่น การม้วนหน้า การกระโดดแทมโพริน
2. แบบฝึกปฏิบัติ (Practice) เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะทางกลไก
3. แบบแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal) เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะทางด้านสังคมในการทำงานกับผู้อื่น จากการสังเกตและการวิเคราะห์
4. แบบตรวจสอบตนเอง (Self-check) เหมาะสำหรับผู้เรียนในการตรวจสอบผลงานตามเกณฑ์ และมีการพัฒนาด้านสังคมเช่นเดียวกัน โดยการช่วยเหลือผู้อื่นจากความรู้ความสามารถของตนเอง
5. แบบสรุปรวม (Inclusion) เป็นวิธีการสอนที่ครูผู้สอนจะวางแผนให้ผู้เรียนได้ดำเนินการทำงานของตนเอง
6. แบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery)

7. แบบที่ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่าง (Divergent) โดยการแก้ไขปัญหาในการใช้อิสระทางความคิด เป็นการฝึกความมั่นใจและการทำงานเป็นทีม
8. แบบบุคคลเดี่ยว (Individual) ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดและผู้เรียนวางแผนเรียนตามโปรแกรม
9. แบบผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่ม (Learner Initiated) ผู้เรียนสามารถวางแผนโปรแกรมการเรียนด้วยตนเองโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ
10. แบบสอนด้วยตนเอง (Self-Teaching) ผู้เรียนจะมีความรับผิดชอบสูงในการเรียนตามโปรแกรมที่จัดไว้

ในส่วนของ Mosston และ Ashworth (2008, pp. 293-317) ได้นำเสนอวิธีการสอนพลศึกษาที่น่าสนใจจำนวน 11 วิธี ได้แก่ วิธีการสอนแบบออกคำสั่ง (Command Style) วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติ (Practice Style) วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal Style) วิธีการสอนแบบตรวจสอบตนเอง (Self – Check Style) วิธีการสอนแบบสรุปรวม (Inclusion Style) วิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery Style) วิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน (Convergent Discovery Style) วิธีการสอนแบบที่ให้ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่าง (Divergent Discovery Style) วิธีการสอนแบบที่ผู้เรียนออกแบบโปรแกรมการเรียนเป็นรายบุคคล (Learner – Designed Individual Program Style) วิธีการสอนแบบที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่ม (Learner – Initiated Style) และวิธีการสอนแบบสอนด้วยตนเอง (Self-Teaching Style)

นอกจากนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 150-151) ได้กล่าวว่า การสอนเป็นทั้งศิลป์และวิทยาศาสตร์ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำการทดลองและเพื่อใช้ความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ เท่านั้นแต่ต่อมาในระยะหลังการสอนได้นำเอาความรู้ที่ได้จากงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสอน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์และวิธีการที่จะสอนนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ครูผู้สอนจะต้องผ่านการศึกษาทางด้านวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิชาชีพครู โดยเรียนวิชาบังคับหรือวิชาพื้นฐานสำหรับการเป็นครูแล้วก็ในส่วนของวิชาชีพพลศึกษาต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งการฝึกสอนรายวิชาเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำหรับครูที่จะพิจารณาตัดสินได้ว่าตนเองควรสอนอะไรและสอนอย่างไร ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ของการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ที่ไม่ค่อยพร้อมและไม่ค่อยเพียงพอของพื้นที่ขนาดห้องเรียนใหญ่เกินไป เวลาสอนไม่มีเพียงพอ อุปกรณ์ไม่พร้อมและไม่เพียงพอขาดแคลน เครื่องอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์อื่น ๆ การเรียนการสอนเป็นสิ่งคู่

กัน เหมือนเหรียญบาทที่ต้องมีด้านหน้าด้านหลัง เพราะแต่ละส่วนหรือแต่ละด้านก็ต้องอาศัยซึ่งกันและกันจึงจะเป็นเหรียญที่สมบูรณ์ ดังนั้น การเรียนของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อวิธีสอนและทักษะการสอนที่ดีของครูที่จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมาวิธีสอนของครูเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอนก็ไม่สามารถจะประเมินได้ว่าหลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่อย่างไร การเลือกใช้วิธีสอนแต่ละแบบขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้งแต่ละเรื่องและต้องสอดคล้องกับแบบการสอนแบบของหลักสูตรทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา รวมทั้งความสามารถของครู ดังนั้น วิธีสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายจึงควรเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการหรือตามจุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้ง จึงต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบเพราะการจะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายแต่ละข้อก็ต้องใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเท่านั้นการใช้วิธีสอนเพียงแบบเดียวหรือแบบใดแบบหนึ่งตลอดไปย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการเรียนการสอน ฉะนั้น ถ้าครูไม่สามารถใช้วิธีสอนได้เหมาะสมแล้วก็จะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกีฬาที่ดีควรมีลักษณะกว้าง ๆ และนักเรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้อง โดยหลักการดำเนินการสอนพลศึกษาเปรียบเสมือนหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะเป็นกิจกรรมที่ได้หลอมรวมเอาความรู้ในวิชาต่าง ๆ มาใช้ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นความรู้พื้นฐานทางการศึกษา จิตวิทยา ทักษะกีฬา สรีรวิทยา การเรียนรู้ทักษะกลไก วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว การจัดและบริหารชั้นเรียน กล่าวได้ว่าหลักการดำเนินการสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอน สรุปรวมมาจากหลักวิชาการต่าง ๆ ทั้งสิ้น ทุกข้อจึงอธิบายได้ด้วยเหตุและผลทางวิทยาศาสตร์ หลักการดำเนินการสอนพลศึกษากำหนดขึ้นมา เพื่อให้ครูสร้างสภาพการณ์ของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนโดยมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาทุกข้อ สอดคล้องกับลักษณะความต้องการและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้น เพศ วุฒิภาวะและสอดคล้องกับวัสดุ อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หลักการดำเนินการสอนพลศึกษาจึงมีความเกี่ยวข้องกับวิธีสอนและบริหารการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย หลักการดำเนินการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของครูในการเชื่อมโยงขั้นตอนแต่ละขั้นในขณะสอนด้วย นอกจากนั้นหลักการดำเนินการสอนอย่างกำหนดขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานของปรัชญาสาขาต่าง ๆ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ การสอนในชั้นเรียนจึงสะท้อนให้คนอื่นเห็นถึงความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีที่ครูยึดถือหรือมีอยู่ในตัวด้วยการดำเนินการสอนพลศึกษาตามปกติจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม โดยการให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกาย เพื่อเตรียมความพร้อมในการเตรียมทำกิจกรรม

2. ขั้นตอนิบายและสาธิต ผู้สอนอธิบายสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องทำสั้น ๆ แล้วทำตัวอย่างให้ดูหรือผู้สอนอธิบายแล้วให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงหรือทั้งสองร่วมกันทำการอธิบายและสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง แบบฝึกหรือโปรแกรมฝึกให้แต่ละกลุ่มฝึกแบบเป็นสถานีในแต่ละทักษะแล้วหมุนเวียนกันไปหรือดูที่ความเหมาะสมของการสอน

4. ขั้นนำไปใช้ เป็นการนำเอาทักษะต่าง ๆ ที่ทำการจัดการเรียนการสอนเป็นลักษณะการประเมินผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้วโดยทำการเล่นเกมมีการแข่งขัน เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนรู้

5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ เป็นการสรุปผลการเรียนจากบทเรียนผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเองให้เกิดสุนิสัย ประเมินกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนว่าบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น, 144-145) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาและกีฬาในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้บรรลุผลตามความคาดหวังไว้ดังต่อไปนี้

1. การจัดคาบสำหรับเวลาเรียน ผู้บริหาร และผู้สอนต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

2. ผู้สอนจะต้องมีความชำนาญในวิชาชีพพลศึกษา จำนวนเพียงพอ ผู้สอนต้องเข้ารับการฝึกอบรมทางพลศึกษาและกีฬาอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ

3. จัดสิ่งแวดล้อมให้เกิดความปลอดภัยเป็นอันดับแรก จัดสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะและเพียงพอสำหรับบริการ ผู้เรียนได้รับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีในการรับรู้ทางกายจะทำให้มีบุคลิกภาพที่ดี

4. สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจะมีความสะดวก ทันสมัย และเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนสำหรับทำการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ประสพการณ์วุฒิภาวะมีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน

และปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมการทำโครงการ ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง โดยที่ทำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มด้วย

6. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นที่ทำให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิตและเข้าใจในกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้องและร่วมกิจกรรมการแข่งขันต่างด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุป วิธีการสอนวิชาพลศึกษามีความหลากหลาย อาจจะมีเหมาะสมกับระดับชั้นหรือระดับกลุ่มวัย การสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม การสำรวจ การเคลื่อนไหว กิจกรรมความร่วมมือ รูปแบบคำสั่งและเป้าหมายวิธีการสอนจะช่วยให้การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ในแต่ละครั้งไม่เหมือนกันและทำให้มีพัฒนาการของผู้เรียนจะเกิดไปพร้อม ๆ กันหลายด้าน

6.6 ลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548, น, 274-292) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่ามีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนอุ่นร่างกาย (Warm-up) ในการเตรียมความพร้อมมี 2 กระบวนการ คือ การนำเข้าสู่บทเรียนและการพัฒนาดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

จุดมุ่งหมาย เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องต่าง ๆ ต่อไป หลักการเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนต้องจัดการการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) การเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของผู้เรียน 2) การสำรวจผู้เรียนที่มาและไม่มาเรียน 3) การแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาและหรือกิจกรรมการเรียนการสอน 4) การจัดรูปแบบชั้นเรียน

1.2 การพัฒนา

จุดมุ่งหมาย เพื่อบริหารร่างกายผู้เรียนให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้เต็มที่ เพื่อเตรียมจิตใจผู้เรียนให้พร้อม ถือเป็นการสร้างแรงจูงใจ และเพื่อกระตุ้นและสร้างเสริมสมรรถภาพให้แก่ระบบอวัยวะต่าง ๆ หลักการ 1) อธิบายความสำคัญและประโยชน์ของการบริหารร่างกาย 2) ใช้การบริหารร่างกายจากเบาไปหาหนักและเพียงพอ 3) ปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลต่อร่างกายให้มากที่สุด 4) บริหารกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ท่วงร่างกายก่อนแล้วจึงบริหารกล้ามเนื้อมัดย่อย ๆ เฉพาะส่วนที่ต้องใช้มากในฝึกทักษะกีฬา 5) ควรกำหนดท่าบริหารร่างกายไว้โดยไม่ต้องอธิบายและสาธิตทุกครั้ง และผู้เรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าด้านสมรรถภาพทางกายของตนเองโดยผู้สอนอาจใช้หลักการเพิ่มงาน (Overloaded Principle) ก็ได้ 6) ส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถและมีส่วนร่วมในการ

เป็นผู้นำและผู้ตามในการบริหารร่างกาย 7) สอดแทรกความสนุกสนานในการบริหารร่างกาย 8) เปลี่ยนแปลงท่าบริหารร่างกายเมื่อนักศึกษาแสดงอาการเบื่อหน่าย

2. **ชั้นอธิบายและสาธิต (Explain and Demonstration)** เป็นขั้นตอนการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะและอาศัยกระบวนการของผู้สอนเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรเลือกกิจกรรมการสอนทักษะมาปฏิบัติให้ถูกต้องมากที่สุด จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ถึงวิธีการปฏิบัติทักษะและเกิดความรู้ หลักการ 1) ใช้เวลาในการอธิบายและสาธิตให้น้อยที่สุดและอย่างรวบรัด 2) จัดรูปแบบชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้เห็นและได้ยินอย่างชัดเจนและทั่วถึง 3) ไม่ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหาแดดและอย่าให้แสงแดดส่องท้ายทอยนานมากเกินไป 4) ใช้วิธีการอธิบายและสาธิตแบบรวม-แยก-รวม จะทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะและแสดงถึงความสัมพันธ์ของทักษะ 5) อธิบายและสาธิตจากง่ายไปหายากและเน้นจุดสำคัญ ๆ ของทักษะตามลำดับ 6) อาจให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในทักษะออกมาช่วยสาธิต แต่ต้องไม่บ่อยจนเกินไป 7) ไม่ควรเน้นการเรียนการสอนโดยผู้สอนมากเกินไป โดยควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ทดลองและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง 8) ถ้าใช้ทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้จะทำให้ช่วยประหยัดเวลาและพลังงานและจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ

3. **ชั้นฝึกหัด (Practice)** ขั้นการฝึกหัดและเรียนรู้ทักษะเป็นขั้นที่สอดคล้องกับชั้นอธิบายและสาธิตซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เพราะในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ผู้สอนได้สอนไป จุดมุ่งหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน 2) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง 3) เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดี

นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548, น. 274-292) ได้กล่าวถึงหลักการของผู้เรียนที่จะมีทัศนคติที่ดี มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนจะขึ้นอยู่กับการจัดวัสดุ อุปกรณ์ การแบ่งกลุ่มและการบริหารจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ โดยคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. การบริหารการสอนต้องใช้เวลาให้เกิดประสิทธิภาพและมีคุณค่าให้มากที่สุดแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เท่าที่อุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะให้มากที่สุดและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนไปฝึกเพิ่มเติม

2. การคิดค้นและการแก้ปัญหาให้เวลาผู้เรียนได้ฝึกทดลองและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองให้มากที่สุดกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามฝึกทักษะในการเข้าร่วมกลุ่มแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกตามเวลาแล้วสลับเปลี่ยนผู้เรียนที่ไม่เก่งเข้ากลุ่มเก่งเพื่อความก้าวหน้า

3. แบ่งกลุ่มตามความสามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถให้ได้หลาย ๆ กลุ่มและดูแลการใช้อุปกรณ์ สถานที่และความปลอดภัยให้ผู้เรียนฝึกทักษะมากขึ้นและเปลี่ยนไปอยู่กลุ่มที่เก่งขึ้นเรื่อย ๆ หรือเปลี่ยนจากง่ายไปหายากตามลำดับให้ผู้เรียนที่มีทักษะดีช่วยเหลือเพื่อน

4. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติพร้อม ๆ และเหมือน ๆ กันไม่ให้ผู้เรียนรอลำดับการฝึกนานเกินไปจัดเตรียมอุปกรณ์และแบ่งหมู่ให้เหมาะสมกับอัตราส่วนของผู้เรียน

5. ให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกปฏิบัติทักษะตลอดเวลาของคาบเรียน เพื่อการปกครองและระเบียบวินัยในชั้นเรียน

6. การฝึกควรเริ่มจากท่ามือเปล่า ฝึกอยู่กับที่ การฝึกเคลื่อนที่ การฝึกร่วมกับอุปกรณ์และกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ตามลำดับ

7. แบบฝึกต้องมีควมยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน

8. อัตราส่วนระหว่างผู้เรียนกับอุปกรณ์ควรให้น้อยที่สุด ถ้า 1:1 จะดีที่สุด

9. การฝึกของผู้เรียนควรแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ โดยใช้แบบฝึกที่เหมือนกันในทุกกลุ่มใช้แบบฝึกที่ไม่เหมือนกันของแต่ละกลุ่ม ถ้าความสามารถของผู้เรียนไม่เท่ากันใช้แบบฝึกที่ไม่เหมือนกันแต่ทักษะเหมือนกันแล้วค่อยหมุนเวียนเปลี่ยนกันไป เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย

10. ผู้สอนควรเดินไปดู แก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม ผู้เรียนแต่ละคนและ แต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึง

11. ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเหมือน ๆ กัน ผู้สอนควรเรียกผู้เรียนรวมอย่างรวดเร็วและอธิบายหรือสาธิตใหม่พร้อม ๆ กันแล้วจึงแยกออกไปฝึกตามเดิม

12. ผู้สอนควรฝึกทักษะบ่อย ๆ ให้มากที่สุดจึงจะเกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนา

13. ควรดูแลพื้นที่หรือสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนที่อาจก่อให้เกิดอันตราย

14. ให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดโดยมีการเคลื่อนไหวรูปแบบที่หลากหลาย

4. ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Application) จุดมุ่งหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้นำทักษะที่เรียนไปแล้วมาใช้ 2) เพื่อได้นำสิ่งที่เป็นการคิดค้นการเคลื่อนไหวร่างกายมาทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบและประเมินว่าสามารถจะนำไปประยุกต์ใช้ได้หรือไม่และจะปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง 3) เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนคนอื่น ๆ 4) เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้กับ

ผู้เรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ความมีศีลธรรมจริยธรรม เป็นต้น หลักการ 1) นำทักษะที่ฝึกหัดที่ผ่านมานำมารวมกัน 2) ใช้การแข่งขันด้วยเกมหรือประเภทยผลัดที่มี การบริหารและกฎกติกาง่าย ๆ โดยใช้ทักษะที่เรียนมาแล้วเป็นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม 3) เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์ 4) ผู้สอนควรปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การอดทน การ รู้จักแพ้ ชนะ รู้ภัย ความสามัคคี การเป็นผู้เล่นและผู้ชมที่ดี พร้อมทั้งแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีและให้ผู้เรียน ได้ใช้ความรู้ ความเข้าใจ นำวิธีการเล่นมาใช้ให้ถูกต้อง 5) ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจใน พฤติกรรมของผู้เรียนว่าควรส่งเสริมหรือแก้ไขอย่างไร 6) สร้างแรงจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วม แข่งขัน ผู้เรียนจะได้มีความสุขในการเรียน 7) การแบ่งกลุ่มควรมีจำนวนผู้เรียนเท่ากันและไม่ควร เกินกลุ่มละ 8-10 คน จะได้เล่นได้ทั่วถึง ไม่รอลำดับนาน และควรมีหัวหน้ากลุ่มด้วย 8) ตัดสินด้วย ความยุติธรรม มิฉะนั้นผู้เรียนจะเสียกำลังใจ 9) ไม่ควรมีกฎ กติการุนแรงมากเกินไป เพราะจะทำให้ เสียเวลาในการชักชวนความเข้าใจหรืออธิบายมากเกินไป ควรใช้เวลาอธิบายให้สั้นที่สุด 10) ให้ ผู้เรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแสดงเป็นตัวอย่างให้เพื่อนดูก่อนเพื่อความเข้าใจตรงกัน 11) ผู้สอนควรทำ ความเข้าใจในกฎ กติกาและวิธีเล่นเกมบุคคลหรือแบบผลัดให้ดีกว่าก่อนที่จะนำมาใช้กับผู้เรียน 12) ประเมินผลผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของตนเอง เช่น การเปลี่ยนกลุ่มหรือการฝึกจาก ง่ายไปหายากและประเมินผลเทคนิคการสอน

5. ขั้นสรุป (Conclusion) จุดมุ่งหมาย เพื่อสรุปและให้ข้อเสนอแนะการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสุขนิสัยที่ดี

กล่าวโดยสรุป ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ใช้วิธีการให้ผู้เรียนได้มีการฝึก ปฏิบัติให้มากที่สุดและส่งเสริมให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เป็นการคิดค้นการเคลื่อนไหวร่างกายมาใช้ สามารถจะนำไปประยุกต์ใช้ได้และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนคน อื่น ๆ และปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้กับผู้เรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตนตาม กฎระเบียบ ความมีศีลธรรมจริยธรรม ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ปฏิบัติสุขนิสัยรักการออกกำลังกาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ทดลองและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

6.7 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา

ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นความพยายามของนักจิตวิทยาที่จะอธิบายถึงปรากฏการณ์ของ การเรียนรู้และหาคำตอบในปัญหาบางอย่าง เช่น การเรียนรู้ที่ดีที่สุดจะเกิดขึ้นมาได้อย่างไร กฎของการเรียนรู้มีอะไรบ้าง ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นสิ่งที่กำหนดขอบข่ายของความเข้าใจและการ กระทำ เพราะทฤษฎีได้อธิบายถึงหลักความจริง รวมทั้งการจัดรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นระบบ ระเบียบ ซึ่งเรียกว่า กฎ (Law) นอกจากนั้น ทฤษฎียังมีพื้นฐานหรือองค์ประกอบมาก

จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนหลักความจริงดังกล่าวให้น้ำเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ถ้ามีความมั่นคงและมีคุณค่าในตัวของมันเองแล้วจะเปรียบเสมือนเป็นตัวกำหนดแนวทางที่จะส่งเสริมสภาพการณ์เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539, น. 57-58) สอดคล้องกับ Nixon และ Jewett (1980, p. 41) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นความพยายามของครูในการจัดรวบรวมเงื่อนไขและสภาพการเรียนรู้ในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการเข้าด้วยกัน เพื่อที่จะส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนให้บรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะของการเรียนรู้ ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา ประกอบด้วย ทฤษฎีการสร้างเงื่อนไข ทฤษฎีการสร้างและการเลียนแบบ ทฤษฎีการสร้างความรู้ใหม่และทฤษฎีการจัดกระบวนการของความรู้

ในส่วนของ Butcher (1975, p. 58) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ควรแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี ประกอบด้วยทฤษฎีแห่งความสัมพันธ์เชื่อมโยง ซึ่งเน้นว่าการเรียนรู้ประกอบด้วยความสัมพันธ์หรือความต่อเนื่องระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ซึ่งมีความเชื่อว่าการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ความเชื่อหรือทัศนคติของมนุษย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเรียนรู้ และทฤษฎีสิ่งเร้ากับการตอบสนอง กับทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

นอกจากนี้ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 58-72) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอนวิชาภาคปฏิบัติทางพลศึกษา ว่าควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่อง (Association Theory) หรือทฤษฎีแห่งการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Connectionism Theory) หรือทฤษฎีสิ่งเร้ากับการตอบสนอง (Stimulus and Response Theory) หรือทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R Theory) ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีย่อย ได้แก่ ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Bond Theory) หรือทฤษฎีสิ่งเร้ากับการตอบสนองหรือทฤษฎีสัมพันธ์ (Connectionism Theory) เป็นทฤษฎีการลองผิดลองถูก (Trial and Error Theory) โดยมีกฎการเรียนรู้ 3 ข้อ คือ 1) ทฤษฎีการลองผิดลองถูก (Trial and Error Theory) การลองผิดลองถูกนำไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (S) กับการตอบสนอง (R) และการเรียนรู้ เป็นการมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง การลองผิดลองถูกจะใช้เวลานานและใช้หลายวิธีจนกว่าจะพบวิธีที่เหมาะสมและดี หรือแก้ปัญหาได้ถูกต้องกับเหตุการณ์และสภาพการณ์ก็จะจำและนำวิธีนั้นไปใช้ต่อไปจนเกิดการเรียนรู้ขึ้นมา 2) กฎการเรียนรู้ 3 กฎ ประกอบด้วย กฎของผล (Law of Effect) กฎของความพร้อม (Law of Readiness) กฎของการฝึก (Law of Exercise) ซึ่งกฎทั้ง 3 กฎมีความสัมพันธ์กัน คือ กฎของผลทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และเกิดปฏิกิริยาตอบสนองที่จะนำไปสู่

ความพอใจได้ ซึ่งในขณะเดียวกัน กฎของการฝึกหัดก็แสดงให้เห็นว่าการกระทำซ้ำ ๆ เพียงเท่านั้น ไม่สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเท่าที่ควร นอกจากว่าจะมีความพอใจหรือได้ทราบผลที่ตามมาพร้อมกับมีความพร้อมด้วย ดังนั้น กฎที่สำคัญคือ กฎของผล ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory) ของพาฟลอฟ ซึ่งจะต้องมีสิ่งเร้าเกิดขึ้นก่อนจึงจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามมา ดังนั้น ผู้สอนต้องสร้างเงื่อนไขจนทำให้ผู้เรียนเกิดการกระทำหรือเกิดการปฏิบัติเป็นอัตโนมัติ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบแสดงการกระทำ (Operant Conditioning Theory) ของ สกินเนอร์ เป็นความต้องการใช้การเสริมแรงทางบวกเป็นตัวกำหนดหรือตัวที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาซ้ำแล้วซ้ำอีกด้วย ในการสอนวิชาพลศึกษาผู้เรียนต้องฝึกและปฏิบัติให้ผู้สอนได้เห็นเสียก่อนว่าทำได้ถูกต้องหรือไม่ ตั้งใจฝึกหรือไม่เพียงไร ผู้เรียนจึงจะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรงที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและมั่นคงยิ่งขึ้นต่อไปอีกและทฤษฎีการจัดกระบวนการของความรู้หรือการจัดกระบวนการเรียนรู้ (Information Processing Theory) เป็นทฤษฎีผลย้อนกลับ (Feedback Theory) การประสบความสำเร็จเบื้องต้นในการใช้ความสามารถหลาย ๆ อย่างในการเรียนรู้ การทบทวนความรู้ความจำทั้งที่เกี่ยวข้องกับทางด้านจิตใจและการเรียนรู้ด้วยกลไกนั้นต้องใช้เวลาพอสมควร ดังนั้น ผู้สอนควรใช้เวลาแก่ผู้เรียนให้มากพอสมควรและควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถหลายอย่างประกอบกันไปด้วย และทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อเนื่อง (Contiguity Theory) หรือ (Information Processing Theory) เป็นการฝึกซ้ำ ๆ กันนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของบุคคลแต่ละคนและควรคำนึงว่าสิ่งเร้านั้นจะทำให้เกิดการตอบสนองที่ถูกต้องขึ้นมาอีกได้ขึ้น ในวิชาพลศึกษา ทฤษฎีของกฎทริสามารนำไปประยุกต์ได้กับการเรียนรู้ทักษะ ต้องแน่ใจว่าการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่าง ๆ ของตนมีความถูกต้องทุกครั้ง และต้องระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งเร้ารอบตัวด้วย ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ในวิชาพลศึกษา ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในความต้องการของตนเอง ผู้สอนที่มีความเข้าใจในพื้นฐานทางจิตวิทยาและสังคมวิทยาจะสามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ดี ผู้สอนจะต้องใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนที่ถูกต้องและมีความหมายต่อผู้เรียนด้วยการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพื่อให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนองที่ถูกต้องออกมา การฝึกที่ยาวนาน ฝึกมาก และขาดการเสริมแรงจะมีผลต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้อย่างดีที่สุดหรือได้เท่าที่เคยทำไว้ ถ้าได้พักระหว่างเวลาฝึกแล้วความเก็บกดจะลดลงและในวันต่อมาผู้เรียนก็จะสามารถทำได้อีก ดังนั้น ระยะเวลาของการฝึกจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเคลื่อนไหวของผู้เรียน ผู้สอนไม่ควรใช้เวลา

ในการฝึกงานกันไป แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้แรงเสริมเข้าช่วยควรหยุดพักระหว่างฝึก การชมเชย การให้ฝึกสิ่งที่ถูกต้อง เป็นต้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบปัญญา (Cognitive Theory) หรือทฤษฎีส่วนรวม (Whole Theory) หรือทฤษฎีสนาม (Field Theory) การจัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะที่เรียนโดยส่วนรวมเสียก่อน เมื่อมีความรู้ในทักษะและเข้าใจในหลักการปฏิบัติแล้วจึงแยกแยะออกเป็นส่วย่อยและให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะโดยส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ในการสอนของผู้สอนจึงต้องมีทั้งการอธิบายและสาธิตประกอบกันไป ทฤษฎีการสร้างรูปแบบและการเลียนแบบ (Model in and Imitation Theory) ของแบนดูรา ในวิชาพลศึกษาผู้สอนต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน มีความสามารถเป็นอย่างดีในการอธิบายและสาธิตทักษะต่าง ๆ ผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ขึ้นมาและจดจำเอาไปใช้ได้ ในการเอาไปใช้นั้นอาจเป็นไปในลักษณะของการเลียนแบบโดยตรงทั้งหมดหรือว่าเป็นการดัดแปลงบางส่วนไปผสมผสานกับรูปแบบของตนเองขึ้นมาใหม่ก็ได้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ความเข้าใจขึ้นมาใหม่ (Cognitive Restructuring Theory) ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบหยั่งเห็นมากกว่าการใช้ความจำหรือใช้ทักษะทางกายเพียงอย่างเดียวและควรส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหาด้วย ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการเชื่อมโยงหรือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมที่ถูกเก็บเอาไว้ในสมองกับความรู้ใหม่ที่เพิ่งจะได้รับการสร้างความรู้ขึ้นมาใหม่ในลักษณะนี้จัดเป็นการสร้างความคิดรวบยอด โดยใช้สื่อการสอน อุปกรณ์ประกอบการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning Theory) การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นประสบการณ์หรือการกระทำในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำในครั้งต่อไป การถ่ายโยงการเรียนรู้มี 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวก เป็นการถ่ายโยงในทางที่ดีหรือนำเอาประสบการณ์ที่ดีไปใช้หรือประสบการณ์เก่ามีอิทธิพลต่อประสบการณ์ใหม่ในทางที่ดีในวิชาพลศึกษา 2) การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบเป็นการถ่ายโยงในทางที่ไม่ดี หรือประสบการณ์เก่ามีอิทธิพลต่อประสบการณ์ใหม่ ในทางที่ไม่ดี ในวิชาพลศึกษาบางครั้งอาจเกิดการถ่ายโยงในลักษณะนี้ขึ้นมาได้ เช่น กีฬาเทนนิสกับแบดมินตันมีทักษะพื้นฐานที่เหมือนกัน คือ การก้าวเท้า การถอยน้ำหนักตัว การตามแรง และการจับแร็กเกต 3) การถ่ายโยงการเรียนรู้ที่เป็นศูนย์ เป็นการถ่ายโยงที่ไม่มีอิทธิพลใดมากระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน ประสบการณ์เดิมไม่มีอิทธิพลเกี่ยวข้องหรือทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ประสบการณ์สองอย่างจึงไม่มีความสัมพันธ์กันและทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับการเรียนรู้ (Psychoanalytic Theory of Learning) ของ ฟรอยด์ แสดงให้เห็นว่า ถ้าบุคคลสามารถใช้สติปัญญาควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้แล้ว การเรียนรู้ก็จะเกิดขึ้นได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามควรคิดไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อนที่จะตัดสินใจลงไป

จากการศึกษาทฤษฎีสรุปได้ว่า ในการสอนพลศึกษา ผู้สอนจะต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ได้รับประสบการณ์ที่ดี มีความสนุกสนาน มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและการออกกำลังกาย โดยและ ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในขณะจัดกิจกรรม ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สนองตอบต่อความต้องการ ศักยภาพ และพฤติกรรมตามวัยของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนต้องคำนึงถึงการนำทฤษฎีการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องนำไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพ

7. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

ทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 (21ST Century Skills) ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นความสามารถที่นักศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องประสบความสำเร็จในอาชีพการงานในยุคข้อมูลข่าวสารทักษะอนาคต ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร การรู้สารสนเทศรู้เท่าทันสื่อ ความรู้ด้านเทคโนโลยี ความยืดหยุ่น ผลผลิตความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม ทักษะทางสังคม ทักษะเหล่านี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนตามทันยุคสมัยใหม่ในปัจจุบัน ทักษะแต่ละอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการช่วยผู้เรียน ทักษะการเรียนรู้ในการปรับตัวและสภาพสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ทันสมัย ท่ามกลางการเกิดการเปลี่ยนแปลงความเป็นสังคมเมือง แทรกอยู่ในความเป็นชนบท มีการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก มีการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ แบบเข้าถึงทุกที่ ทุกเวลา อย่างกว้างขวาง ทักษะการรับรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง เผยแพร่ช่องทางและเทคโนโลยีเบื้องต้น มีการกำหนดแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและข้อเท็จจริงเพื่อแยกข้อมูลที่ผิดจากการค้นคว้า โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ สัดส่วนของคนวัยทำงานเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและภายใต้ความเป็นโลกเทคโนโลยีและโลกาภิวัตน์ คนขาดกาลเทศะการใช้เทคโนโลยีที่มีการผลิตและพัฒนาใช้งานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ครอบคลุมช่วงเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001-2100 เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการปรับรูปแบบการสอนและสืบค้นองค์ความรู้ใหม่ๆ มาถ่ายทอดให้ผู้เรียน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและเกิดการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ตลอดเวลา ส่งผลต่อชีวิตเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา เพราะเป็นคุณสมบัติส่วนตัวและในการนำไปประกอบอาชีพ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., 2559, น, 1) ทักษะในการ

เรียนรู้ที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และการคิด (Arithmetic) และทักษะสำหรับการคิด ทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะทางการสร้างสรรค์ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ทักษะเกี่ยวกับความร่วมมือ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ ทักษะทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและทักษะอาชีพและทักษะสำหรับการเรียนรู้ (Career and learning skills) ซึ่งทักษะ 3R 7C นั้น จะส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตในยุคศตวรรษที่ 21 โดยที่พร้อมจะเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างยืดหยุ่น (Trilling & Fadel, 2009, P. 38) สอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์ และ เพียวร์ ยินดีสุข (2561, น. 41) กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ และลงมือทำชิ้นงานและยังต้องมี Ethical Person เป็นผู้มีหลักคุณธรรมและมีจริยธรรม การศึกษาในประเทศไทยต้องได้รับการพัฒนา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลกและเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยการผลิตประชากรที่มีทักษะการแข่งขันสูงในโลกที่ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยประสิทธิภาพจากการจัดการการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนการจัดการการเรียนรู้ในยุคใหม่แตกต่างจากการจัดการการเรียนรู้ในอดีตที่ผู้เรียนต้องอาศัยการศึกษาโดยการถ่ายทอดวิทยาการจากประสบการณ์ของผู้สอนหรือหนังสือ ตำราของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาแบบไร้ขีดจำกัด ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย บทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้คอยแนะนำให้ผู้เรียนมีวิธีการที่สามารถฝึกฝนให้เกิดทักษะการเรียนรู้รอบด้าน สามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้โดยใช้สติปัญญา สามารถดำรงอยู่ภายในโลกความเป็นจริงได้อย่างปกติสุข (วิจารณ์ พานิช, 2558, น. 3-14) สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559, น. 5-6) กล่าวว่า สำหรับการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การนำเอาเทคโนโลยีต่างเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมต่าง ๆ ในการทำงานที่จะถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนมามอบให้กับผู้เรียนและผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนต่าง ๆ เพิ่มมากยิ่งขึ้น การนำเทคโนโลยีไปใช้ร่วมส่งผลให้กับผู้เรียนได้เกิดความที่สนใจเข้าใจ ร่วมสนุกรสนานและเกิดสร้างความกระตือรือร้นที่จะสนใจในการศึกษาและการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น ปรากฏการณ์ที่มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะการดำเนินชีวิต ซึ่งทุกคนต้องตระหนักที่จะนำไปสู่เหตุผลและประเด็นบทบาทครู วิธีการเรียน การจัดหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และบทบาทของชุมชนท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้

1. โลกเทคโนโลยี (Technologicalization) เทคโนโลยีเป็นรากศัพท์ที่กว้างใหญ่และมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ได้ก้าวไปข้างหน้าในเกือบทุกด้านของชีวิต และในอนาคตอาจแทนที่ความสามารถของมนุษย์เป็นการเสริมที่สร้างความสามารถเหนือมนุษย์ ดังนั้น ทักษะด้านเทคโนโลยี จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งต้องพัฒนาทักษะสำหรับเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตและคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการใช้งานอย่างเหมาะสมต่อคุณภาพชีวิตในสภาพจริง

2. โลกเศรษฐกิจและการค้า (Commercialization & Economy) เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนผู้ประกอบการและการเติบโตทางเศรษฐกิจ จนถึงปัจจุบัน มีงานวิจัยมองถึงกลยุทธ์และนโยบายที่จำเป็นสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการที่มีเทคโนโลยีสูง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการลงทุน สำหรับประเทศต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการคิดค้นและเร่งกระบวนการพัฒนาระบบนวัตกรรม

3. โลกาภิวัตน์กับเครือข่าย (Globalization and Network) การค้าระหว่างประเทศมุ่งเน้นไปที่การค้าการณัผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ผลกระทบของการปรับโครงสร้างของโลกาภิวัตน์มีการเปิดประเทศสู่การค้าโลกและตลาดการเงิน การจัดหาแรงงานและทางเลือกในการลงทุน อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ดังกล่าวอาจขยายออกไป นอกเหนือจากผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจในขอบเขตทางสังคมของกิจกรรมของมนุษย์โดยทั่วไป สิ่งสำคัญที่สุดเกี่ยวกับพลวัตของตลาดแรงงานของโลกาภิวัตน์ การลดการคุ้มครอง การจ้างงานของคนงานและการลดลงของความหนาแน่นของสภาพแรงงานส่งผลเสียต่อสภาพการทำงาน ระดับค่าจ้าง การหมุนเวียนแรงงานที่เพิ่มขึ้นและภูมิศาสตร์ ความคล่องตัวและลดการใช้เวลาร้าง ดังนั้น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ดังกล่าวจะส่งผลเสียต่อการสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใช้เวลายามว่าง

4. สิ่งแวดล้อมและพลังงาน (Environmentalization and Energy) ในอนาคตโลกได้พัฒนาการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรมาใช้ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากการใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นและการปล่อยมลพิษที่สูงขึ้น โดยไม่คำนึงถึงสภาพความสมดุลของสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อมขึ้นมากมาย ดังนั้น การเรียนรู้แก้ปัญหาจะเป็นการช่วยเหลือกันหรือทำงานร่วมกันมากขึ้น โดยใช้ความร่วมมือในการที่จะช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็

5. ความเป็นเมือง (Urbanization) วิธีที่สังคมปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง ส่วนใหญ่เป็นกระบวนการในเมืองต่าง ๆ ก่อตัวขึ้นและมีขนาดใหญ่ขึ้น เมื่อมีผู้คนจำนวนมากขึ้นเริ่มอาศัยและทำงานในพื้นที่ความเป็นเมือง ประชากรที่เปลี่ยนจากชนบทเป็นเขตเมือง สัดส่วนของผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทลดลง มีความแตกต่างจากการเติบโตของเมือง ในขณะที่การขยายตัวของเมืองหมายถึงสัดส่วนของประชากรทั้งหมดของประเทศที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่จัดอยู่ในประเภทเมือง การเติบโตของเมืองจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ คาดการณ์ว่าภายในปี 2050 ประมาณ 64 % ของโลกกำลังพัฒนาและ 86 % ของโลกที่พัฒนาแล้วจะกลายเป็นเมือง ซึ่งเทียบเท่ากับชาวเมืองประมาณ 3 พันล้านคนภายในปี 2050 ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในแอฟริกาและเอเชีย องค์การสหประชาชาติได้คาดการณ์ไว้ว่า การเติบโตของประชากรทั่วโลกเกือบทั้งหมดตั้งแต่ปี 2017 ถึง 2030 จะเป็นตามเมืองต่าง ๆ โดยมีชาวเมืองใหม่ประมาณ 1.1 พันล้านคนในอีก 10 ปีข้างหน้า ดังนั้น ชีวิตในอนาคตจะอยู่กับการค้าและเทคโนโลยีดิจิทัลกันมากขึ้น

6. คนจะอายุยืนขึ้น (Ageing & Health) การสูงวัยอย่างมีสุขภาพดีเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมและโอกาสที่ช่วยให้ผู้คนสามารถเป็นและทำสิ่งที่ให้ความสำคัญไปตลอดชีวิต ทุกคนสามารถรับรู้ถึงความชราได้อย่างมีสุขภาพดี ความก้าวหน้าทางการคิดผลิตภัณฑ์ทางยา การรักษาพยาบาล การเข้าถึงองค์ความรู้ ความรู้เท่าทัน สื่อ สารสนเทศจะทำให้ทราบข้อมูลกับสุขภาพหรือการรักษาทางการแพทย์ ผู้คนทั่วโลกมีอายุยืนยาวขึ้น วันนี้คนส่วนใหญ่สามารถคาดหวังให้มีชีวิตอยู่ในวัยหกสิบเศษขึ้นไปได้ ภายในปี 2050 คาดว่าประชากรโลกที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจะมีทั้งหมด 2 พันล้านคน เพิ่มขึ้นจาก 900 ล้านคนในปี 2558 ปัจจุบัน 125 ล้านคนมีอายุ 80 ปีขึ้นไป ภายในปี 2050 จะมีผู้คนจำนวนมาก (120 ล้านคน) ที่อาศัยอยู่ในประเทศจีนเพียงลำพัง และ 434 ล้านคนในกลุ่มอายุนี้อาจอยู่ทั่วโลก ภายในปี 2050 80 % ของผู้สูงอายุทั้งหมดจะอยู่ในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง คนรุ่นใหม่มีน้อยลง ผู้สูงอายุจะมากขึ้น

7. อยู่กับตัวเอง (Individualization) การรับรู้ของบุคคลภายในกลุ่มหรือการระบุหรือการพัฒนาลักษณะส่วนบุคคลซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาส่วนบุคคล ภายใต้คำว่า individuation ในสังคมวิทยาและทฤษฎีการเมือง กระบวนการสู่ปัจเจกนิยมในยุคปลายสมัยใหม่บุคคลจำเป็นต้องสร้างชีวิตของตนเองมากขึ้น ในด้านเศรษฐศาสตร์ การเก็บภาษีแยกต่างหากสำหรับคู่สมรส โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อรองรับความแตกต่างระหว่างบุคคลและต่อไปการเรียนรู้ผ่านช่องทางเทคโนโลยีมากขึ้น

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการรวมทั้งสังคม

ประสบการณ์ร่วมกับทักษะ 3 ทักษะ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ ทั้งนี้ สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559, น, 8) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาสำหรับทักษะแห่งอนาคต ดังรูปภาพที่ 2

ภาพประกอบ 2 แนวคิดทักษะแห่งอนาคต

7.1 ทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

นวัตกรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงวิธีในการสื่อสาร ทำงาน และวิถีการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างต่อเนื่องและระบบการศึกษาที่สะท้อนถึงพลวัตนี้ สามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและอนาคตในสังคม ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด สถานการณ์โลกในยุคข้างหน้าจะมีการนำเครื่องจักรกลมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตแทนการใช้แรงงานแบบเดิม จากสถานการณ์ปัจจุบันจะเห็นว่าบุคคลที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีทักษะในการเผชิญกับโลกที่ซับซ้อนขึ้นจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะดังที่ วิจารณ์ พานิช (2555, น, 16-21) ได้สรุปดังนี้

1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ในศตวรรษที่ 21 ความพร้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้นวัตกรรม ทักษะพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องเรียนรู้ เพราะโลกมีการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ และมีความซับซ้อน ซ้อนเงื่อนมากขึ้น คนที่อ่อนแอในทักษะด้านการเรียนรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจะเป็นคนที่ตามโลกไม่ทัน การดำเนินชีวิตในสังคมจะมีความยากลำบาก ดังนั้น วิธีออกแบบการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ให้ความสำคัญต้องมีความรู้ร่วมกันและสร้างความรู้เอง โดยการเรียนรู้เป็นทีม

2. ทักษะด้านเทคโนโลยี สื่อและสารสนเทศ ในสภาพปัจจุบันมีความจำเป็นต้องใช้เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นมีเดีย GPS พีดียู เครื่องมือเครือข่ายและเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อบูรณาการจัดการ เข้าถึงและสร้างข้อมูล เพื่อให้ทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ ในความรู้ระบบเศรษฐกิจควรเข้าใจประเด็นทางกฎหมาย/จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

3. ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในยุคปัจจุบันการทำงานจะต้องมีการปรับตัว รู้จักยืดหยุ่นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นของตัวเอง ทักษะทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต(Productivity) และความรับผิดชอบต่อผู้อื่นได้ (Accountability)

วิจารณ์ พานิช (2555, น. 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีดังนี้

1. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) เป็นความสามารถในการใช้ความรู้ ข้อเท็จจริง และข้อมูลในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจำเป็นต้องมีคำตอบในทันที แต่หมายความว่าบุคคลต้องสามารถคิดได้ด้วยตัวเอง ประเมินปัญหาและหาทางแก้ไข ความสามารถในการพัฒนาวิธีแก้ปัญหาที่คิดมาอย่างดีภายในกรอบเวลาที่เหมาะสม เป็นทักษะที่บุคคลให้ความสำคัญอย่างมาก มีการสร้างทักษะการคิดในแบบเป็นเหตุเป็นผลทั้งแบบอุปนัย (inductive) และแบบอนุมาน (deductive) และการคิดกระบวนการระบบ (systems thinking) มีความน่าเชื่อถือ รู้จักวิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและแนวทางที่แตกต่างจากการยอมรับ การตั้งคำถามสำคัญที่จะช่วยทำให้ความกระจ่างในมุมมองต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ทางออกที่ดีกว่า

2. การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Collaboration) ในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องการทักษะของการสื่อสารและความร่วมมือที่กว้างขวางและลึกซึ้ง การสื่อสารเป็นเพียงการแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนร่วมงาน การสื่อสารไม่ได้มีส่วนช่วยในการทำงานร่วมกัน แต่การทำงานร่วมกันไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีการสื่อสาร ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายร่วมกันได้หากไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิด การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน เพื่อสร้างบางสิ่งบางอย่างหรือแก้ปัญหา ผู้เรียนจะอภิปรายเรื่องต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ตั้งคำถามและให้ข้อเสนอแนะ ทุกคนจะใช้วิธีการแบ่งปันทักษะของตนในการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) เป็นลักษณะเฉพาะที่ผู้คนพยายามพัฒนา เพื่อช่วยนำไปสู่การค้นพบใหม่เกิดเป็นนวัตกรรมและสร้างแนวคิดเพื่อปรับปรุงหรือเพิ่มเข้าไปใช้ตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิต สิ่งเหล่านี้เป็น

ลักษณะเฉพาะ การใช้เทคนิคสร้างมุมมองที่หลากหลาย มีการสร้างมุมมองที่แปลกใหม่เป็นการปรับปรุงพัฒนาเพื่อสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์หรือเป็นความคิดสร้างสรรค์หรือแนวคิดในการพยายามแก้ปัญหาด้วยการในการพัฒนาลงมือปฏิบัติโดยการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และสื่อสารมุมมองให้กับผู้อื่นอย่างเสมอ มีการเปิดใจและตอบสนองมุมมองใหม่ ๆ รับฟังข้อคิดเห็นหรือวิธีการใหม่ ๆ พร้อมยอมรับการประยุกต์ไปสู่นวัตกรรมที่มีการลงมือปฏิบัติตามความคิดสร้างสรรค์ให้ได้ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมของทักษะชีวิตและงานอาชีพ

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559, น, 82-83) ได้สรุปทักษะที่สำคัญการเข้าถึงเทคโนโลยี สื่อและสารสนเทศ การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วตอบสนอง หากขาดทักษะเหล่านี้จะทำให้เกิดปัญหาเกิดขึ้นได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยีโดยไม่ตกอยู่ภายใต้การถูกชักจูง ควรมีหลักการองค์ความรู้ 3 ด้าน ดังนี้

1. การรู้เท่าทันสารสนเทศ (Information Literacy) การรู้เท่าทันสารสนเทศช่วยให้ผู้คนในทุกสาขาอาชีพสามารถแสวงหา ประเมิน ใช้และสร้างข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายส่วนบุคคล สังคม อาชีพ และการศึกษา เป็นพื้นฐาน สิทธิมนุษยชนในโลกดิจิทัล และส่งเสริมการรวมตัวทางสังคมในทุกประเทศ สร้างทักษะการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศและทักษะในการใช้อย่างสร้างสรรค์

2. การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) การรับสารจากสื่อในยุคนี้จะต้องมีความสามารถใช้เครื่องมือผลิตสื่อและสื่อสารต่าง ๆ ในการสร้างผลิตภัณฑ์สื่อต้องมีความเท่าทันต่อการเลือกใช้เครื่องมือที่พอเพียงพอเหมาะกับวัตถุประสงค์การใช้งานและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมความแตกต่างหลากหลายด้านวัฒนธรรม ดังนั้น การตรวจสอบแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้และเท่าทันต่อการมีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรมและมีข้อขัดแย้งต่อจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

3. การรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Information Communication and Technology Literacy) ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ทักษะความรู้สามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อผู้สอนมีความรู้ด้านดิจิทัลและเข้าใจวิธีบูรณาการเข้ากับหลักสูตรสถานศึกษาใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสาร เผยแพร่ จัดเก็บ และจัดการข้อมูล ในบางบริบทได้กลายเป็นส่วนสำคัญในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนและการเรียนรู้ ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การแทนที่กระดานดำด้วยกระดานไวท์บอร์ดดิจิทัลเชิงโต้ตอบ โดยใช้สมาร์ทโฟนของผู้เรียนเองหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ในการเรียนรู้ในช่วงเวลาเรียน และแบบจำลอง "ห้องเรียนกลับด้าน" ที่ผู้เรียนดูการบรรยายที่บ้านโดยใช้คอมพิวเตอร์และใช้เวลาในห้องเรียนสำหรับแบบฝึกหัดแบบโต้ตอบมากขึ้น

เมื่อผู้สอนมีความรู้ทางดิจิทัลและได้รับการฝึกฝนให้ใช้งาน แนวทางเหล่านี้สามารถนำไปสู่ทักษะการคิดขั้นสูง ให้ทางเลือกที่สร้างสรรค์และเป็นรายบุคคลสำหรับผู้เรียนในการแสดงความเข้าใจ

7.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมทางพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางกาย เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬาหรือกิจกรรมอื่นที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพเป็นอย่างดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการเรียนรู้พลศึกษาศตวรรษที่ 21 เป็นการนำเอาองค์ความรู้ตามหลักวิชาการและปรัชญาเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่หลากหลายมาประยุกต์ให้เกิดความสัมพันธ์กัน นำมาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดองค์รวมของเนื้อหาสาระเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือ โดยการนำเอาประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอนในการปฏิบัติมาใช้เป็นหลักการศึกษ โดยใช้ภาคทฤษฎีเพื่อรองรับซึ่งกันและกัน การวางแผนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการมุ่งให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ทางพลศึกษา การเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งแบบองค์รวม ผู้เรียนสามารถแสวงหาองค์ความรู้ที่มีอยู่รอบตัวเป็นแนวทางช่วยในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน ส่งเสริมวิธีการคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ทางพลศึกษาต่อไป

ในส่วนผลของกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย ระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ระบบกล้ามเนื้อ ทำให้มีความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น ระบบไหลเวียนโลหิต ทำให้กระบวนการเผาผลาญพลังงานจากการทำงานของออกซิเจนในหลอดเลือดทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เส้นโลหิตมีความแข็งแรงและยืดหยุ่นตัวได้ดี หัวใจมีความแข็งแรงมากขึ้น ทำให้ความดันโลหิตอยู่ในสภาวะปกติ ปอดแข็งแรง ความสัมพันธ์การทำงานระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อและกระบวนการดูดซึมการย่อยอาหารและระบบขับถ่ายมีการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาด้านจิตใจเป็นการสร้างความอดทน ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความยุติธรรม ความเมตตากรุณา ยอมรับผลการแข่งขัน การพัฒนาการทางด้านอารมณ์เป็นการเสริมสร้างสมาธิ การควบคุมอารมณ์ สนุกสนาน รวมทั้งการแสดงออกต่อคู่ต่อสู้เมื่อรู้ผลแพ้ ชนะ การพัฒนาการทางด้านสังคม เป็นการสร้างเสริมวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Team Work) การเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี มีการปรับตัวเข้ากับสังคมและการพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การตัดสินใจ การ

แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและฝึกไหวพริบ (วณิช นิรันตรานนท์ & ศศิธร นิรันตรานนท์, 2551, น, 209-210)

พงษ์เอก สุขใส (2561, น, 8-21) ได้กล่าวว่า ในยุคศตวรรษใหม่มนุษย์มีความรู้และความสามารถในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ในการดูแลด้านสุขภาพให้ดีขึ้น ประกอบกับความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุขที่ดีขึ้น ทำให้ผู้คนเริ่มตระหนักและเอาใจใส่สุขภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การปรับเปลี่ยนทางด้านสุขภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งบุคลากรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ คือ ครูพลศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนตามแนวทางของการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป โดยทำหน้าที่จากเป็นผู้สอนมาเป็นผู้คอยแนะแนวทางหรือผู้อำนวยการคอยควบคุมให้กับผู้เรียน พร้อมเรียนรู้ไปกับผู้เรียน ครูพลศึกษาควรจะเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม สื่อ สารสนเทศ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การปรับเปลี่ยนบทบาทครูพลศึกษานั้นมีความมั่นคงและยั่งยืนและที่สำคัญเป็นการปรับเปลี่ยนที่เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก

ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล (2555, น, 1057-1071) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่มีความสุข พลานามัยที่สมบูรณ์ควบคู่กันไปด้วยได้ สอดคล้องกับ พุทธรัตน์ พุทธจำ และ สุธนะ ดิงศภิกขีย์ (2558, น, 382-396) กล่าวถึงการสอนพลศึกษาในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่หลายประการ ส่วนใหญ่การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาจะทำการสอนไม่ใช่ครูพลศึกษา ซึ่งครูผู้สอนไม่ได้จบทางพลศึกษาโดยตรง รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มีหรือมีไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและสื่อหรืออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาไม่ได้คุณภาพ ขาดมาตรฐาน ครูผู้สอนไม่มีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาพลศึกษาและไม่เข้าใจในหลักในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการใช้ผลิตหรือสร้างสื่อ

นอกจากนี้ครูพลศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของตนเองตามแนวทางการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปในศตวรรษที่ 21 เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันได้พัฒนาขึ้นมากจนเป็นเหตุให้โรงเรียนจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการสอนหรือวิธีการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการพัฒนาและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น, 125-133) ได้สรุปครูพลศึกษานั้นเป็นครูหรือนักการศึกษาคนหนึ่งในโรงเรียน ดังนั้น บทบาทและความรับผิดชอบของครูพลศึกษาจึงต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการงานทุกอย่างในโรงเรียนเช่นเดียวกันกับที่ครู

หรือนักการศึกษาคนอื่นโดยทั่วไปในโรงเรียนที่จะต้องทำและรับผิดชอบแต่ครูพลศึกษาและกีฬา นั้นนอกจากจะมีบทบาทและหน้าที่ที่ดังกล่าวแล้วยังจะต้องมีบทบาทและความรับผิดชอบในการที่จะส่งเสริมและดำเนินการให้วิชาพลศึกษาและกีฬาเพื่อให้นักเรียนตลอดจนบุคคลที่อยู่ในชุมชนใกล้เคียงได้รับประโยชน์หรือได้มีพัฒนาการตามอุดมคติของการพลศึกษาควบคู่กันไปอีกด้วย บทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษาประกอบไปด้วยความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬาเพื่อเสริมหลักสูตรความรับผิดชอบต่อนโยบายและระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนความรับผิดชอบและการทำความเข้าใจในหลักสูตรสายวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในโรงเรียนความรับผิดชอบต่อวิชาพลศึกษาและกีฬา ความรับผิดชอบเกี่ยวกับชุมชน เป็นต้น

นอกจากนั้น ฌอนมวงส์ กฤษณ์เพ็ชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น, 144-145) ได้สรุปว่า บทบาทและความสำคัญของครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาและกีฬาเป็นอันมาก นักเรียนจะได้มีการเรียนรู้หรือมีพัฒนาการตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่มีสุขภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีสมบูรณ์ สามารถทำหน้าที่ให้แก่ตนเองแก่สังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวมได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและกีฬาเหล่านี้เป็นสำคัญ ดังนั้น ถ้าหากว่าครูพลศึกษาได้รู้ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองและพยายามทำตนและปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มี คุณสมบัติพร้อมทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองได้เป็นอย่างดีและ สมบูรณ์พร้อมทั้งมีธรรมะเป็นอารมณ์ประดับตัวเพื่อให้เป็นครูพลศึกษาและกีฬาที่มีความงามทั้ง กาย วาจาและใจ เป็นที่รักที่นิยมเลื่อมใสเป็นที่เชื่อถือของนักเรียนและผู้พบเห็นโดยทั่วไป การสอน ของครูพลศึกษาเหล่านั้นจะบรรลุผลตามจุดหมายหมายของวิชาพลศึกษาตามที่ต้องการและที่ได้วาง ไว้อย่างแน่นอน

ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งในส่วนของโครงการหรือการสอนวิชาพลศึกษาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะประสบความสำเร็จและนักเรียนจะได้รับประโยชน์ มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินการของครูพลศึกษา ดังนั้น ในการเรียนการสอนจึงต้องการครูพลศึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจต่อสถานการณ์โลกใน ปัจจุบันทำให้อาจารย์ที่สอนในทุกระดับประสบกับปัญหาทางด้านการสอน ไม่เว้นแม้กระทั่ง ทางด้านพลศึกษา สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา เช่น ผู้สอนมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการ สอน จำนวนผู้สอนมีจำนวนน้อยกว่าผู้เรียนเรียน ครูผู้สอนไม่ตรงกับวุฒิที่ได้จัดทำการสอน รวมทั้ง ครูขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ขาดความเชี่ยวชาญในการสอนตามหลักการทาง

วิชาการและขาดคุณลักษณะของความเป็นครู จำนวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากกว่าปกติจะส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อ เหนื่อย เพราะไม่มีเวลาในการพักผ่อนและครูขาดอิสระในการบริหารจัดการเรียนการสอน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสิทธิภาพการสอนของครูพลศึกษาลดน้อยลง ดังนั้น แนวทางการส่งเสริมครูในการจัดการเรียนการสอน ควรประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ภาสกร เรืองรอง และคนอื่น ๆ, 2557, น, 195-207)

1. ด้านนโยบาย ควรมีการกำหนดกรอบนโยบายทางการศึกษาที่ชัดเจน ให้ทันต่อสภาพการณ์โลกและต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบัน ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำการพัฒนาทั้งระบบการศึกษา เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคใหม่ มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาครูพลศึกษาให้ตรงจุด เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในทุกพื้นที่ มีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูที่ชัดเจน โดยเฉพาะความรู้ ความสามารถด้านวิชาชีพครูในด้านนั้น ๆ มีแนวทางในการพัฒนาระบบการผลิตครูที่ทันต่อเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ปรับแนวคิดของครูให้เข้าใจวิธีการเรียนรู้โดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสืบค้นโดยการลงมือปฏิบัติ ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ โดยมีครูคอยชี้แนะในลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาหรืออำนวยความสะดวกหรือให้คำปรึกษาในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล สื่อและสารสนเทศนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ได้แบบไม่มีขีดจำกัดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น สร้างระบบ Coaching ในการจัดการเรียนการสอนเป็นผู้ฝึกปฏิบัติให้กับครูที่ยังขาดความชำนาญควบคู่กันไป

2. ด้านการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษา ในส่วนของครูพลศึกษาเป็นบุคคลสำคัญยิ่งต่อภารกิจในการพัฒนาด้านสุขภาพให้กับเยาวชนของชาติ การพัฒนาทางวิชาชีพเป็นไปตามขั้นตอนของการเติบโตส่วนบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเองด้วยอิทธิพลทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมที่เฉพาะเจาะจง และโดยความจำเป็นในการพัฒนาตนเองในแง่ของความสามารถและการเตรียมพร้อม เพื่อเผชิญกับความท้าทายและความต้องการอย่างต่อเนื่องของคนรุ่นใหม่ ครูพลศึกษาต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อการปฏิบัติงานที่เหมาะสม สามารถมีอิทธิพลต่อผลการสอนของผู้เรียน ซึ่งมีการวางแผนในการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพของครู เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการสอน นักเรียนได้ฝึกคิดและค้นหาคำตอบด้วยตนเองตามทฤษฎีการเรียนรู้ สามารถจำแนกแยกแยะแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ อย่างมีวิจารณญาณเพื่อกำหนดกรองข้อมูลความรู้ก่อนนำข้อมูลใช้ ทักษะในการ

ประเมินผลตามสภาพจริง นอกจากนี้ ครูต้องยึดหลักแห่งความพอเพียงเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

3. ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาตนเองในเรื่องสำคัญของครูพลศึกษา โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ แสวงหาความรู้ มีวิธีการในการถ่ายทอดความรู้ของครูสู่นักเรียนโดยผ่านทางสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำการแสวงหาและคัดเลือกเนื้อหา สารองค์ความรู้ที่ทันสมัยต่อยุค เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนผ่านทางสื่อที่หลากหลายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อเทคโนโลยีจนเกิดการพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำหรับการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูพลศึกษาจะต้องพัฒนาตนเองปรับตัวนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า แนวทางการส่งเสริมครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ครูต้องมีแนวทางการสอนมีความสามารถในการประยุกต์บูรณาการทักษะหลากหลาย เครื่องมือและกลยุทธ์การเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน มีรูปแบบชนิดของการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ดีที่สุดส่งเสริมทักษะให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้จักตั้งและจุดอ่อนของผู้เรียน ช่วยให้ผู้พัฒนาความสามารถในการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของการพัฒนาทักษะของนักเรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมหรือ 3R และ 4C และ 1E ประกอบด้วย 3 R ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ และ 1E คุณธรรม จริยธรรม (Ethical person)

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

พุทธรัตน์ พุทธจำ (2558, น, 382-396) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ทางสถิติโดยการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง พบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ส่วนใหญ่ได้มีการ

ดำเนินการจัดการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร มีความต้องการที่จะทำการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการกิจกรรมทางกายและมีการรับรู้การเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขภาพ พละนาถัยที่สมบูรณัและทำให้มีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี มีการสร้างจิตสำนึกและปลูกฝังนิสัยให้รักหรือชอบออกกำลังกายสำหรับผู้เรียน จดมุ่งหมายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับกีฬาของไทยและมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

ยศวัฒน์ เชื้อจันอัด และคนอื่น ๆ (2558, น, 235-249) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา จุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ ให้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติที่ได้เรียนตามรูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ 4) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติที่มีค่าความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$ S.D. = 0.47) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.64 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.77 ถึง 0.85 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86 4) แบบวัดเจตคติต่อการวิชาพลศึกษามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.87 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.75 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติมี 6 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 5 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 6 ขั้นสรุปผล 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน 2. รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.47/76.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 0.7633 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้า 0.7633 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.33 4. ทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่ได้เรียนตามรูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับเกณฑ์คุณภาพดี ($\bar{X} = 13.80$ S.D. = 0.51) 5. นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.52$ S.D. = 0.58) โดยสรุป การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ

ที่เหมาะสม ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เกียรติวัฒน์ วัชฎากาญจน์ (2559, น. 97-98) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเป็นการศึกษาองค์ประกอบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) เพื่อทำการสร้างและพัฒนาแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ฝึกสอน 3) เพื่อทำการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาในนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ 1. อาจารย์สอนวิชาชีพครูที่ทำหน้าที่ในสาขาวิชาพลศึกษา 450 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามหาดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 2. นักศึกษาวิชาชีพครูที่ทำการฝึกประสบการณ์ในรายวิชาพลศึกษา ซึ่งได้ทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ทั้งนี้ ในการพัฒนาแบบการเรียนการสอนและยืนยันรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพหาความสอดคล้องของความเที่ยงตรงระหว่างข้อคำถามในเครื่องมือกับเนื้อหาที่ต้องการวัด จากผู้ทรงคุณวุฒิและทำการตรวจสอบความเชื่อถือได้ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ผลการศึกษา พบว่า

1. องค์ประกอบการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักแต่ละองค์ประกอบเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 0.89, 0.88, 0.84, 0.81, และ 0.80 ตามลำดับ

2. การสร้างและพัฒนาแบบการเรียนการสอนด้วยลักษณะวิถีกระทำและทำการแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบวิธี ทั้งนี้มีทักษะของความสัมพันธ์ในระหว่างบุคคลอื่น ๆ ฝึกให้มีความรู้จักรับผิดชอบและทำการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์การปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่ม ด้านทักษะการคิดเชิงตัวเลขและทดสอบสมรรถนะของร่างกาย ขั้นตอนการเรียนการสอน ได้แก่ การทำสมาธิ เตรียมความพร้อมและอบอุ่นร่างกาย การอธิบายและสาธิต ฝึกหัดทักษะ เคลื่อนไหวศึกษา การนำไปประยุกต์ใช้และนำเสนองานและสรุป โดยในการทำกิจกรรมต้องเน้นสร้างให้รู้จักดูแลสุขภาพหรือสุขภาพปฏิบัติ มีฝึกทำสมาธิและรู้จักสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม มีสุนทนาสุนทรีย์ภาพความรู้ทางกีฬาและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์นำความรู้และทักษะกีฬาไปประยุกต์ใช้ในการแข่งขัน การจัดทำโครงการจัดการแข่งขันทักษะกีฬาแบบกลุ่มการสร้างโปรแกรมและกำหนดการแข่งขันทักษะกีฬา และมอบหมายงานนำส่งผ่านจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งผ่านทางคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายของสัญญาณข้อมูลที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์

การฝึกปฏิบัติ ทดสอบทักษะของกีฬาและความสามารถสมรรถภาพทางกาย เปรียบเทียบความแตกต่างตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามมาตรฐานระดับอุดมศึกษาหลังเรียนทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวิทย์ ประมาน (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดกระบวนการออกแบบย้อนกลับ เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 373 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดกระบวนการออกแบบย้อนกลับ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานการเรียนรู้วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนการสอน และการประเมินการเรียนรู้ ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดกระบวนการออกแบบย้อนกลับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ระหว่างก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 57.00$) กับหลังการทดลอง ($\bar{X} = 78.50$) พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระหว่างหลังการทดลอง ($\bar{X} = 78.50$) กับการติดตามผลภายหลังการทดลอง ($\bar{X} = 77.20$) พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์ (2561, น. 263-278) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาแนวทางการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาไทย 2) การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญวิชาศึกษาทั่วไป และอาจารย์ประจำวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 11 คน 2) อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 2 คน และ 3) กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษารายวิชาจิตวิทยากับคุณภาพชีวิต วิทยาลัยดุสิตธานี จำนวน 98 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินผลผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าสถิติทดสอบที ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาแนวทางการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า การสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป ควรมีรูปแบบการสอนแบบบูรณาการ ที่มุ่งเน้นการสอนเชื่อมโยงความรู้ของแต่ละวิชา กับชีวิตประจำวัน มุ่งศึกษาการ

เข้าใจตัวเอง การเข้าใจผู้อื่น การเข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม ความสามารถในการปรับตัวและการพัฒนาตัวเองทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ ทั้งนี้ พบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป กิจกรรม วิธีการสอน และรูปแบบการสอนแบบบูรณาการ และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ บรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2. รูปแบบการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี ที่วิจัยและพัฒนาขึ้น เรียกว่า “GE DTC Model” มี 7 องค์ประกอบสำคัญคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาการสอน 4) วิธีการสอน 5) ขั้นตอนการสอน 6) สื่อการสอน และ 7) การประเมินผล ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี ที่พัฒนาขึ้นในชั้นเรียนกับนักศึกษา จากการทำแบบประเมินผลผู้เรียน พบว่า กลุ่มทดลองมีความรู้วิชาศึกษาทั่วไปหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พัชรา บุญมานำ และ สมควร ทรัพย์บำรุง (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาการประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรีปี พ.ศ. 2547 และหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน 82 คน นักศึกษา 1,087 คน และผู้ใช้งานบัณฑิต 252 คน รวม 1,421 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) ประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบทด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านบริบท อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่างุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับนโยบายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์ผู้สอนมีคุณลักษณะ/ความสามารถเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษามีคุณลักษณะ/ความสามารถในระดับปานกลาง และอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่างื่อการเรียนการสอน ตำรา อาคารและสถานที่มีความเหมาะสมในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่างื่อการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานและ

ความรู้ความสามารถทางวิชาการในระดับพอใจและมีความพึงพอใจคุณลักษณะของบัณฑิตด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพในระดับพอใจมาก

พิชญ์ ดิมิ และ เอื้อมพร หลินเจริญ (2560, น, 1-15) ศึกษาการพัฒนาแนวทางการประเมินทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแนวทางการประเมินทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 2) ทดลองใช้แนวทางการประเมินที่พัฒนาขึ้นด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการและ 3) ประเมินคุณภาพแนวทางการประเมินของผู้เรียนตามแนวคิดการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้แนวทางการประเมิน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ ปี การศึกษา 2558 จำนวน 41 คน ครูจำนวน 3 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามวงจร PAOR จำนวน 2 วงรอบ ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่มีการผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแบบมีโครงสร้าง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อสามารถใช้ได้ โดยทำการแบบสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง 3 ท่าน ปรับแก้ก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์จริง ระยะที่ 1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอผลโดยการบรรยาย ระยะที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่เป็นแบบประเมินและแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์ 1) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในผู้ประเมิน 3) หาค่าอำนาจจำแนกและ 4) ค่าความยากง่าย ระยะที่ 3 วิเคราะห์ความเหมาะสมความเป็นไปได้ของแนวทางการประเมินที่พัฒนาขึ้น โดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การประเมินรอบที่ 1 กับรอบที่ 2 โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) 3) ความสอดคล้องของผู้ประเมินใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง RAI (Rater Agreement Index) 4) วิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกประจำวันครู และการสัมภาษณ์ครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แนวทางประเมิน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์คุณภาพของแนวทางการประเมินโดย 1) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) วิเคราะห์ความตรงเชิง

สภาพ (Concurrent Validity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมกับผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน (GPA) 3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ใช้แนวทางประเมิน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแนวทางการประเมินทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ด้าน มีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

หรรษา เศรษฐบุปผา, สมบัติ สกุลพรรณ, และ สุวิทย์ อินทอง (2559, น, 1-11) ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (integrated e-learning course) สำหรับนักศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบ และศึกษาผลจากการจัดการเรียนการสอนลักษณะการใช้บูรณาการสื่อ อิเล็กทรอนิกส์สำหรับ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจ และสอบถามประเมินปัญหา อุปสรรคของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาเอก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทั้งแบบแทนที่ทั้งหมด และแบบนำมาประกอบกัน ต้องมีเนื้อหาสาระ รวมทั้งเตรียมเนื้อหา กระบวนการในการถ่ายทอดการเรียนรู้ หรือสื่อสารและวัดและประเมินผล 2) ผลการเรียนรู้กลุ่มนักศึกษาที่เข้ามาเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนผ่าน สื่อ ระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบแทนที่ทั้งหมด (full/comprehensive replacement) มีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนตามรูปแบบนำมาประกอบกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) 3) ความพึงพอใจ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสามารถทำการจัดการเรียนได้ใน ทุกสถานที่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงระยะเวลา 4) ปัญหาและอุปสรรค พบว่า ในระบบเครือข่ายมีการ เข้าถึงได้ลำบาก ข้างลุดบ่อย

มารศรี แนวจำปา, สมถวิล ชันเขตต์, ศุภมิตร พิมพ์ศรีบุญเย็น, ศศิวิมล พรประไพ, และ สุจินดา เลิศนาวิพร (2560, น, 1-10) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อทำการศึกษาทางด้านทักษะสำหรับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นักศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2558 ได้จากการสุ่มหลายขั้นตอน ใช้กำหนดขนาดตัวอย่างตารางของเครชีและมอร์แกนเป็น 375 คน จากจำนวนทั้งหมด 12,823 คน กลุ่มที่ 2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่สอนในระดับอุดมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสบการณ์ด้านการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบวัดทักษะการเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะที่เรียน อาชีพ ผู้ปกครอง ตอนที่ 2 เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างสถานการณ์ปัญหาที่ใช้ทักษะการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นข้อมูลบุคคล ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์แนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากนักศึกษา ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และด้านผู้บริหาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมจะอยู่ในระดับปานกลาง และมีทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและด้านการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2) แนวทางการพัฒนาทักษะด้านการแก้ปัญหาจะต้องทำการพัฒนาใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และด้านผู้บริหาร

ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์, ถิรวรินทร์ บุญญาพิพรรณ์, กุลธิดา สีบัวบาน, และ ภัทรกร มุขศรีนาถ (2560, น, 43-55) ได้ศึกษารูปแบบการสอนในวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น ตามแนวคิดในศตวรรษที่ 21 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น เรื่องเชาวน์ปัญญา 2) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพสำหรับรูปแบบการสอนตามแนวทางสำหรับศตวรรษที่ 21 และ 3) เปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของเชาวน์ปัญญา และ 4) เปรียบเทียบคะแนนของความสุขที่มีต่อการเรียน ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 20 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความรู้ทางเชาวน์ปัญญา แบบสอบถามวัดความสุขที่มีต่อรูปแบบการจัดการสอนตามแนวคิดศตวรรษ 21 และลงมือทำการจัดกระทำข้อมูลโดยการสอนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดของยุคใหม่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการและผลสัมฤทธิ์จากการคำนวณ ค่าร้อยละ กำหนดไม่ต่ำกว่า 80 พร้อมทำการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ระหว่างเชาวน์ปัญญาและคะแนนความสุขต่อการเรียน ในช่วงก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการเปรียบเทียบ t-test paired samples จากผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้เรียงคะแนนจากมากไปน้อย อันดับที่ 1 ชอบการเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวทางร่างกาย การใช้หูฟัง การมองหรือเกี่ยวกับสายตาและการอ่านกับการเขียน และ 2) รูปแบบการสอนตาม

แนวคิดในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการโดยมีค่าร้อยละ 78.20 และ 80.77 และ 3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนตามแนวคิดศตวรรษที่ 21 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง ($p \leq .01$)

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Carlson และ Hastie (1997, pp. 176-195) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิเวศวิทยาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบกีฬาศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีและนิยมชมชอบ เหมาะสำหรับการฝึกความรับผิดชอบ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นที่มีวัยเดียวกัน ผู้เรียนชอบผู้สอนในลักษณะการแสดงออกในความเป็นครู และความเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา มีการเรียนรู้บทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น นอกจากนั้นยังค้นพบการรับรู้ของผู้เรียนที่สำคัญ ๆ อีก 3 ประการ คือ 1) ผู้เรียนชอบกิจกรรมที่ตนเองต้องรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่มากกว่าที่จะต้องรอคอยผู้อื่นคนอื่น ๆ ที่ไม่รู้จักมักคุ้นมาฝึกด้วย 2) ผู้เรียนเห็นคุณค่าของโอกาสในการส่งเสริมการพัฒนาร่วมกันในกลุ่ม โดยการเรียนรู้ร่วมกัน 3) ผู้เรียนแสดงให้เห็นว่า เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติตนอย่างเป็นกันเองของครูผู้สอนและผู้ฝึกกีฬามากกว่าครูที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยตรง

Pamela และ Donetta (2003, pp. 597-609) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความแตกต่างระหว่างการใช้บันทึกผลการสอนของตนเองกับรูปแบบการสอนปกติของครูพลศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ของนักศึกษาระดับวิทยาลัย วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างการใช้บันทึกผลการสอนของตนเองกับรูปแบบการสอนปกติของครูพลศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษา จำนวน 212 คน ซึ่งทำหน้าที่สอนนิเวศวิทยาในมหาวิทยาลัย พบว่า การสร้างความรู้ด้วยตนเองตามธรรมชาติในการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่งผลให้มีความสามารถในการเพิ่มความจำได้ดีพอ ๆ กับการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย จุดสำคัญครูต้องมีการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันด้วย ผลการใช้บันทึกผลการสอนของตนเองของครูพลศึกษามีผลต่อการรับรู้ของนักศึกษาแตกต่างกัน

Fenning (2004, p. 11) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ในองค์การแห่งการเรียนรู้ และความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา โดยพื้นฐานของ Cohort สรุปผลการวิจัย ดังนี้ การเรียนเป็นกระบวนการทางธรรมชาติที่มีอยู่ในทุกสังคม และสถานศึกษาและมีส่วนในการทำให้ประสบความสำเร็จ งานวิจัยนี้เน้นที่จะทำวิธีการเรียนโดยพื้นฐานของ Cohort มาใช้ในการศึกษา

ระดับสูงในแคนาดาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในแคนาดาในปัจจุบันถึงจุดเปลี่ยนโดยจะเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญในทุกวิถีทาง และจะสร้างรูปแบบใหม่และวิถีทางใหม่ในรูปแบบความคิดในการเรียน สถานศึกษาชั้นนำต่าง ๆ กำลังปรับเปลี่ยนกิจกรรมมุ่งหมาย ค่านิยมร่วม ยุทธศาสตร์และวิถีทาง เพื่อที่จะให้มีความมั่นใจในคุณภาพและจะนำไปสู่รูปแบบที่มีการเรียนเป็นศูนย์กลาง (Learning Centered Principle)

Pritchard, Hansen, Scarboro, และ Melnic (2015, p. 577) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบกีฬาศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอน 2 รูปแบบว่า รูปแบบใดจะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะ ได้แก่ รูปแบบการสอนกีฬาและยุทธวิธีการเล่นเกมประกอบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้รูปแบบกีฬาศึกษาจะมีการเตรียมความพร้อมทางด้านความสามารถทางกีฬา ความรู้ และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กลุ่มที่ใช้รูปแบบใช้กลวิธีการเล่นเกมประกอบการเรียนการสอน จะมีการเตรียมความพร้อมทางด้านความสามารถในการเล่นเกมประกอบการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 2 รูปแบบสามารถบูรณาการรวมกันเป็นรูปแบบใหม่ได้อีก 1 รูปแบบ คือ รูปแบบกีฬาศึกษาและกลวิธีการใช้เกมประกอบการเรียนรู้

Moe (2016, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์การพลศึกษาและการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา จุดประสงค์เพื่อศึกษามีผลกระทบต่อการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมทางกายในยามว่าง ด้วยความเป็นไปได้ที่จะเสริมสร้างบทบาทของพลศึกษาในฐานะเวทีส่งเสริมสุขภาพ วิธีการดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาเฉพาะกรณีดำเนินการในโรงเรียนประถมศึกษามิชิแกนตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา ข้อมูลได้รับการเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน รวมถึงแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ต่อหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน กระบวนการวิเคราะห์ดำเนินการโดยการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ด้วยวิธีการอุปนัย ผลการวิจัย แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ที่หลากหลาย ส่วนใหญ่เกิดทัศนคติที่ดีต่อพลศึกษา ครูพลศึกษาเน้นย้ำถึงความสำคัญในด้านต่าง ๆ ไม่พบว่ามีส่วนร่วมใด ๆ ของพลศึกษาที่จะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นการเริ่มต้นหรือเล่นกีฬาต่อไป เนื่องจากการพบปะสังสรรค์กับครอบครัวและเพื่อนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนานิสัยการเล่นกีฬาและการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา แม้ว่าจะมีการพบความสัมพันธ์ระหว่างกีฬากับพลศึกษา เนื่องจากผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกีฬาเยาวชนในยามว่างมีการเตรียมพร้อมสำหรับพลศึกษามากขึ้น การรับรู้ถึงผลกระทบของพลศึกษาต่อกิจกรรมทางกายในการพักผ่อนต่างกันไป ซึ่งให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่าง 2

กิจกรรม โดยเฉพาะในช่วงออกกำลังกาย ส่วนบุคคล ครูพลศึกษาจะไม่ปฏิบัติตามบทบาทที่คาดหวังว่าจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างแรงบันดาลใจในการออกกำลังกาย

Gråstén และ Watt (2017, pp. 318-327) ได้ศึกษาถึงลำดับความสำคัญของรูปแบบลำดับขั้นของแรงจูงใจต่อวิชาพลศึกษา รวมทั้งวิธีการสร้างแรงจูงใจ ความต้องการทางจิตวิทยาพื้นฐาน แรงจูงใจภายในและการเชื่อมโยงที่เกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลิน ความรู้ความสามารถ และกิจกรรมทางกายในระดับปานกลางถึงระดับหนัก (MVPA) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศและความสัมพันธ์กับดัชนีมวลกาย (BMI) ทำการศึกษากับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 770 คน (นักเรียนหญิง 52 %) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สภาพบรรยากาศในชั้นเรียนของเด็กหญิงมีความสัมพันธ์กับความเพลิดเพลินและความรู้ผ่านความสามารถทางด้านร่างกายและแรงจูงใจภายใน ขณะที่สภาพบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับงานมีความสัมพันธ์กับความเพลิดเพลินและความรู้ผ่านความสามารถและความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้ง กิจกรรมทางกายโดยรวม แรงจูงใจภายใน และความรู้ในเด็กชาย อาจบ่งชี้ได้ว่าเด็กหญิงและเด็กชายมีการรับรู้ในการเรียนพลศึกษาในทางที่แตกต่างกัน การประเมินการให้คะแนนพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กหญิงและเด็กชายทั้งสองมีส่วนร่วมในการมีกิจกรรมทางกายโดยรวมมากขึ้น ในขณะที่ดัชนีมวลกายมีการเชื่อมโยงกับความสามารถและความสัมพันธ์ทางสังคมเฉพาะในหมู่เด็กผู้หญิงเท่านั้น ดังนั้นวิธีการสอนโดยการปฏิบัติสามารถเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพฤติกรรมที่ต้องการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน

Coulter (2012, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษากรณียศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนกลางแจ้งและการผจญภัย การวิเคราะห์การอธิบายการวิเคราะห์และความเข้าใจต่อโครงการการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษาระดับประถมศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้เพื่ออธิบายวิเคราะห์และทำความเข้าใจประสบการณ์ของครูและนักเรียนในโครงการพัฒนาวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา การออกแบบการวิจัยใช้วิธีการศึกษากรณียศึกษาโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ทางสังคมการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ อธิบายถึงกรณียศึกษาและวิเคราะห์เชิงลึกความต้องการในการพัฒนาอาชีพครูในเชิงลึก ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาเฉพาะโรงเรียน ตามบริบทของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งและผจญภัย ระยะที่ 3 เป็นการดำเนินการตามระยะที่ 1 ในโครงการการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษา ในระยะนี้จะรวมถึงการประเมินกระบวนการ และระยะที่ 4 จะเกี่ยวข้องกับระยะที่ 2 ในโครงการการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษาจะมีการจัดกิจกรรมกลางแจ้งและทำทายลดน้อยลง รวมทั้งกระบวนการและการประเมินผลกระทบจากการสนับสนุน

ให้เรียนนิชาพลศึกษาอย่างน้อย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 6 สัปดาห์วิธีการดำเนินการวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความเฉพาะเจาะจงกับคำถามการวิจัยในแต่ละระยะ ได้แก่ แบบสอบถาม สุขภาพกายและการวัดสมรรถภาพ การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การบันทึกภาคสนาม การประเมินบทเรียนและการสังเกตการณ์ อย่างเป็นระบบของครูและนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์และ สถิติ Pearson สถิติ chi-square ทดสอบ Paired sample t-tests หรือการทดสอบ Mann-Whitney U เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลการวิจัย โรงเรียนแยกชาย หญิง ล้วน โรงเรียนสหศึกษาที่รวมชายและหญิง ระดับประถมศึกษา เขตชนเมือง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน 28 คน (ปีที่ 1) 27 คน (ปีที่ 2) และนักเรียน 780 คน (ปีที่ 1) และ 800 (ปีที่ 2) ผลการวิจัย พบว่า ครูขาดความรู้ด้านเนื้อหาและความมั่นใจในการสอนเกี่ยวกับกิจกรรมกลางแจ้ง และการผจญภัย นักเรียนมีความสุขในการเรียนพลศึกษาและคาดหวังที่จะได้ประกอบกิจกรรมทางกายในระดับปานกลางถึงระดับหนัก มีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสมรรถภาพทางกายสำหรับอายุ และเพศ ประสพการณ์ทางพลศึกษาจะเป็นเกมและนันทนาการมากกว่าการศึกษา

Muftuler และ Ince (2015, pp. 31-55) ได้ทำการศึกษาการใช้รูปแบบ TRANS-CONTEXTUAL เป็นฐานในรายวิชากิจกรรมทางกายในการพัฒนาพฤติกรรมเคลื่อนไหวทางกายภาพของนักศึกษาการศึกษาในครั้งนี้ทำการตรวจสอบรายวิชากิจกรรมทางกาย โดยใช้โมเดล Trans-Contextual ตัวแปรประกอบด้วย การรับรู้การสนับสนุนความเป็นอิสระในตนเอง แรงจูงใจแบบมีอิสระในตนเอง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมมิกิจกรรมทางกายในเวลาว่าง ความพึงพอใจในความต้องการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน และพฤติกรรมกิจกรรมทางกายในเวลาว่าง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย 70 แห่งในประเทศตุรกี ทำการทดสอบก่อนและหลังในกลุ่มทดลอง ผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้รับการสุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับการทดสอบก่อนและหลังการทดลองในรูปแบบ Trans-Contextual ตามบริบทและพฤติกรรมกิจกรรมทางกาย ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีการเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 12 สัปดาห์ ระยะเวลาในการรับรู้การสนับสนุนความเป็นอิสระในตนเอง จากอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมงาน แรงจูงใจในการมีกิจกรรมทางกาย เวลาว่างความตั้งใจในเชิงบวกและการรับรู้ถึงพฤติกรรมควบคุมพฤติกรรมกิจกรรมทางกายในเวลาว่าง การตอบสนองความต้องการด้านจิตวิทยาที่มากขึ้นและมีส่วนร่วมมากขึ้นในการมีกิจกรรมทางกายในเวลาว่าง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความสำคัญในการพัฒนากิจกรรมทางกายในเวลาว่างชี้ให้เห็นว่ารูปแบบ Trans-Contextual เป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์

สรุปจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยในประเทศ จำนวน 10 เรื่องและงานวิจัยในต่างประเทศ จำนวน 8 เรื่อง ทำการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงเนื้อหาของบทความ งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ในการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2553 ถึง 2561 และในต่างประเทศเริ่มตั้งแต่ ปีคริสต์ศักราช 1995 ถึง 2017 ผู้วิจัยนำมาเป็นประเด็นในการสังเคราะห์ คือ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัยที่รวบรวมมา เพื่อทำการสังเคราะห์ ได้แก่ จำนวนงานวิจัย ชื่อเรื่องวัตถุประสงค์ หน่วยงานที่ทำการวิจัย สาขาที่ทำการวิจัย ประเภทของการวิจัยและปีที่ทำการวิจัยรวมทั้งเนื้อหาที่ได้จากการทำวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง ตัวแปรสมมติฐาน เครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการบูรณาการให้เห็นองค์ความรู้ตามประเภทของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมมาสังเคราะห์จัดเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ จากการสังเคราะห์เอกสารจะเห็นว่าการวิเคราะห์สภาพข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย พบว่า บทความจากวารสารงานวิจัยจะมีมากที่สุด มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพัฒนามากที่สุด (R & D) และประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกมาศึกษาในงานวิจัยมากที่สุด คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี รูปแบบการสอนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะมีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า งานวิจัยโดยส่วนมาก จะทำการศึกษาในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา นักเรียน งานวิจัยโดยส่วนมากจะมุ่งทำการศึกษาค้นคว้าหารูปแบบที่เหมาะสมในการนำมาพัฒนาผู้เรียน กระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน มีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานหรือการสำรวจทัศนคติและรูปแบบการประเมินของครูพลศึกษา การคิดค้นความรู้ด้วยตนเอง การคิดอย่างมีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ มีการพัฒนาให้เห็นอย่างชัดเจน งานวิจัยจะมีรูปแบบแตกต่างกัน เพื่อให้การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนหรือการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับพลศึกษาให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตามยุคปัจจุบันยังไม่มีนักวิชาการหรือนักวิจัยทำการศึกษา ดังนั้น หากมีการศึกษาให้เกิดความชัดเจนอาจจะสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (research and development) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอน รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2) เพื่อสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ 3) เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณร่วมกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ตามรายละเอียดดังนี้

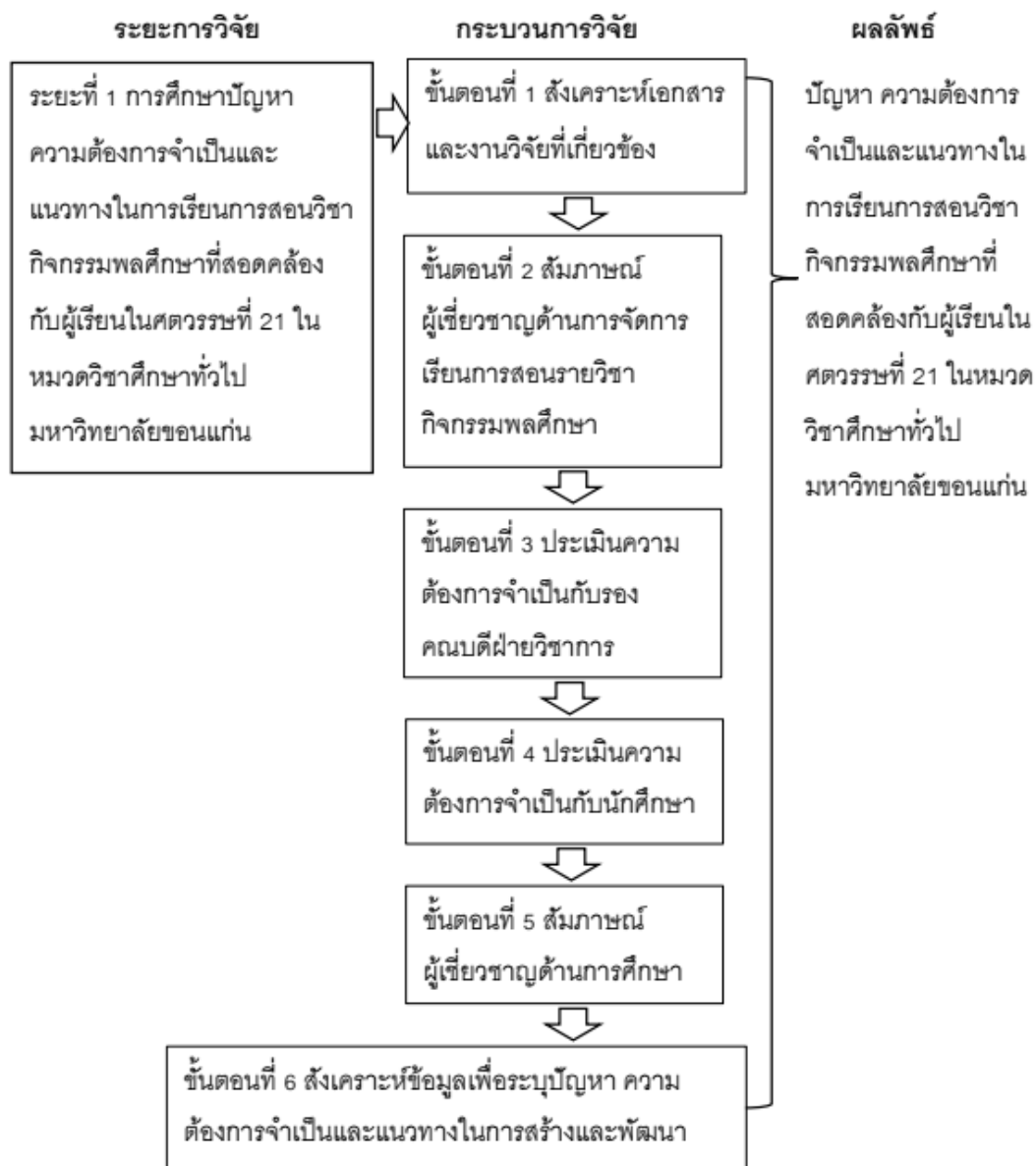
ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอน รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

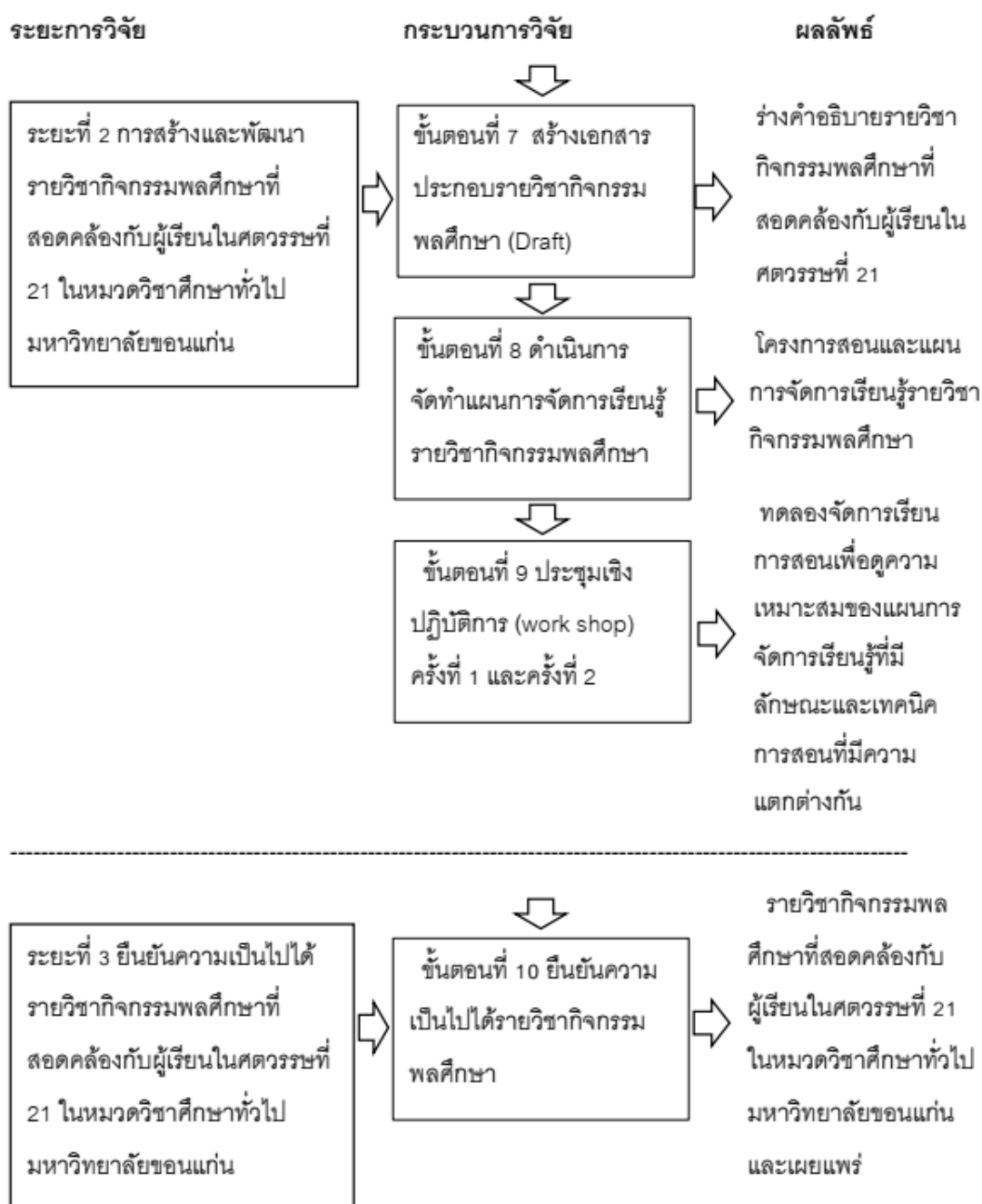
ระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยนำเสนอตามขั้นตอนของการวิจัยเป็น 3 ระยะ ตามรายละเอียด ขั้นตอนการวิจัย (Research Flowchart) ดังภาพ

ขั้นตอนการวิจัย (Research Flow chart)

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการวิจัยระยะที่ 1

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการวิจัยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3

จากภาพประกอบที่ ขั้นตอนการวิจัย (Research Flow chart) ที่กำหนดนั้น สามารถแจกแจงรายละเอียดของขั้นตอนการวิจัยในแต่ละระยะดังต่อไปนี้

**ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอนรายวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการเรียนการสอนรายวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขั้นตอนดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เอกสาร โดยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยทำการสังเคราะห์เอกสารต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ทฤษฎีและข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา
(Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบความเรียงประกอบข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชา
กิจกรรมพลศึกษา 5 คน โดยทำการสัมภาษณ์กับอาจารย์ที่สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา
มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 1 คน อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน
จำนวน 1 คน อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 1
คน อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน และ มหาวิทยาลัยที่
ไม่มีการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 1 คน

ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. กำหนดหัวข้อประเด็นที่ต้องการถามตามวัตถุประสงค์
3. รวบรวมข้อคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้
4. พิจารณาแต่ละข้อคำถามว่ามีความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษา
เหมาะกับการถามกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
5. พิจารณาข้อคำถามโดยรวมว่าครอบคลุมทุกประเด็นที่ต้องการสอบถาม
ทั้งหมด
6. นำแบบสัมภาษณ์ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและทำ
การปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

7. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองโดยการสัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 คน หาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ดูว่ามีความเข้าใจตัวคำถามและสามารถตอบคำถามตามที่ต้องการได้หรือไม่

8. ปรับปรุงข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์

9. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพลศึกษา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi- structured interview)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองโดยการสัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 คน แล้วหาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ดูว่ามีความเข้าใจตัวคำถามและสามารถตอบคำถามตามที่ต้องการได้หรือไม่และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้สัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนจำนวน 3 คน จำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ใช้เวลาห่างกัน 1 สัปดาห์

3. ปรับปรุงข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์

4. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพลศึกษา โดยการวิเคราะห์ในแบบอุปนัย (Analytic Induction) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปข้อมูลความต้องการในการพัฒนารายวิชาการพลศึกษาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นกับรองคณบดีฝ่ายวิชาการ โดยทำการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชาการพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราประเมินรวมค่าแบบลิเคิร์ต (Likert's Summated Ranking Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยมีรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual – response Format) เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับ

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การสอบถามกับรองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 24 คณะ แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความต้องการจำเป็นของนักศึกษาในการเรียนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้แบบประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราประเมินรวมค่า Likert's Summated Ranking Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยมีรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual – response Format) เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษาในการเรียนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยใช้การประเมินกับนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้วและมีสถานภาพกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คณะ แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 3 มี 6,718 คน ชั้นปีที่ 4 มี 6,333 คน รวมทั้งหมด 13,051 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 373 คน ใช้ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970, pp. 607-610) และทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) แล้วนำมาทำการจัดหาลำดับความสำคัญเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษาในการเรียนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D) โดยมีเกณฑ์การกำหนดค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน ลักษณะการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับดังนี้ (สุวิมล ร่องวาณิช, 2550 น, 279)

- 5 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน (Best, 1984, pp. 179-184)

4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความต้องการจำเป็น

1. ศึกษากรอบของแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานในการจัดสร้างแบบประเมินความต้องการจำเป็นให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2. สร้างแบบประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา แบ่งออกเป็น ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรม พลศึกษา ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

3. เสนอแบบประเมินความต้องการจำเป็นฉบับร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินในด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและประเด็นสำคัญของการวิจัยและด้านความถูกต้องชัดเจนของการใช้ภาษา

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความต้องการจำเป็นและเสนอให้อาจารย์ที่ตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบประเมินความต้องการจำเป็นที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากสูตร Rovinelli และ Hambleton (1977, pp. 49-60)

6. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

7. จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์และเก็บข้อมูล

8. นำเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินความต้องการจำเป็น มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราประเมินรวมค่าแบบลิเคิร์ต (Likert's Summated Ranking Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยมีรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual – response Format)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เสนอแบบประเมินความต้องการจำเป็นฉบับร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินในด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและประเด็นสำคัญของการวิจัยและด้านความถูกต้องชัดเจนของการใช้ภาษา

2. นำเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้องหาค่า IOC (Index of Item objective Congruence) เพื่อให้ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า .50 มาใช้เป็นข้อคำถาม โดยเกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า .50 ขึ้นไป โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้นสำหรับประเมินความต้องการจำเป็นกับรองคณบดีฝ่ายวิชาการได้ค่า IOC เท่ากับ .89 และเครื่องมือที่สร้างขึ้นสำหรับประเมินความต้องการจำเป็นกับนักศึกษา เท่ากับ .87 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงวัตถุประสงค์หรือเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นนำไปใช้ได้

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความต้องการจำเป็นที่ผ่านการทำ IOC แล้ว ทดสอบวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability analysis) นำมาทำการทดสอบ (Pilot study) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ จากนั้นคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient; α) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งการประเมินความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป เครื่องมือที่สร้างขึ้นสำหรับประเมินความต้องการจำเป็นกับรองคณบดีฝ่ายวิชาการได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .96 และเครื่องมือที่สร้างขึ้นสำหรับประเมินความต้องการจำเป็นกับนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประเมินความต้องการจำเป็น ใช้การวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยใช้วิธี Modified Priority

Needs Index (PNI_{modified}) ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญจากการหาค่าผลต่างของน้ำหนักคะแนนตามสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยน้ำหนักคะแนนตามสภาพปัจจุบัน (D)

ขั้นตอนที่ 5 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญสำหรับแนวทางในการพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษา ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา 5 ท่าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน จำนวน 1 คน ด้านการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. กำหนดหัวข้อประเด็นที่ต้องการถามตามวัตถุประสงค์
3. รวบรวมข้อคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้
4. พิจารณาแต่ละข้อคำถามว่ามีความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษา
เหมาะกับการถามกลุ่มตัวอย่าง
5. พิจารณาข้อคำถามโดยรวมว่าครอบคลุมทุกประเด็นที่ต้องการสอบถาม
ทั้งหมด
6. นำแบบสัมภาษณ์ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
7. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองสัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 คน แล้วหาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ดูว่ามีความเข้าใจตัวคำถามและสามารถตอบคำถามตามที่ต้องการได้หรือไม่
8. ปรับปรุงข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์
9. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi- structured interview)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองสัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 คน แล้วหาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ดูว่ามีความเข้าใจตัวคำถามและสามารถตอบคำถามตามที่ต้องการได้หรือไม่และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้สัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอน จำนวน 3 คน จำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ใช้เวลาห่างกัน 1 สัปดาห์

3. ปรับปรุงข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์

4. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญถึงแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอเป็นความเรียง

ขั้นตอนที่ 6 การสังเคราะห์ร่วมทำการศึกษาโดยการวิเคราะห์ร่วมในระยะที่ 1

เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นและสรุปข้อมูลปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา เพื่อนำมาพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขั้นตอนดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 7 สร้างชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Draft)

ผู้วิจัยจัดทำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Course Syllabus) จากการวิเคราะห์ร่วมในระยะที่ 1 เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 จำนวน 3 ชุด และทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมให้เหลือ จำนวน 1 ชุด เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) จากการวิเคราะห์ร่วมของผู้เชี่ยวชาญ ได้ชุด

โครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 3 ชุดรายวิชา

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 5 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 3 รูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมโดยผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจาก 3 ชุด โดยพิจารณาความเห็นสอดคล้องกันจากการประเมินในหัวข้อที่สำคัญในแต่ละชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา พร้อมทั้งนำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาพลศึกษามาสมผสนกัน เพื่อให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาขึ้นมา 1 ชุด ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกัน เพื่อให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เพื่อนำไปจัดทำโครงการสอนระยะยาวและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 8 ทำโครงการสอนระยะยาวและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการนำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ทำกรวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 รูปแบบ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Lesson Plan) จำนวน 16 และให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความเหมาะสมและพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของจำนวนแผนทั้งหมด โดยดูความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 5 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา จำนวน 1 รูปแบบ
2. โครงการสอนระยะยาวรายภาคเรียน
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 16 แผน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 16 แผน ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและทำการปรับปรุงแก้ไข

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาเสนอผู้เชี่ยวชาญ ทำการประเมินคุณภาพความเหมาะสม พร้อมทำการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอนด้วยวิธีการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้อง เนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น, 102)

ค่าเฉลี่ย 4.51 -5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 -4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 -3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 -2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 -1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมที่ยอมรับได้ว่าแผนการศึกษามีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้

3. ปรับปรุงและแก้ไขข้อความประโยคที่เขียนในแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและปรึกษาขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

ซึ่งจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา จากจำนวน 16 แผน ทำการประเมินคุณภาพความเหมาะสมและทำการคัดเลือกแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่จะนำมาใช้ทั้ง 4 แผน จาก 16 แผน ผลการพิจารณาหาความเหมาะสมในแต่ละแผน คือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ด้านสาระสำคัญ เท่ากับ 3.88 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เท่ากับ 3.88 ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เท่ากับ 3.92 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 4.28 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ เท่ากับ 3.84 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล เท่ากับ 3.68 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ด้านสาระสำคัญ เท่ากับ 3.84 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เท่ากับ 3.92 ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้

เท่ากับ 4.00 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 4.14 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ เท่ากับ 3.80 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล เท่ากับ 3.72 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ด้านสาระสำคัญ เท่ากับ 3.64 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เท่ากับ 3.64 ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เท่ากับ 3.84 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 3.96 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ เท่ากับ 3.76 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล เท่ากับ 3.56 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 ด้านสาระสำคัญ เท่ากับ 3.84 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เท่ากับ 3.76 ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เท่ากับ 3.80 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 3.84 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ เท่ากับ 3.96 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผล เท่ากับ 3.56 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. นำไปทำการทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ทำการวิเคราะห์ ประเมินความเหมาะสม โดยการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ขั้นตอนที่ 9 ประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของจำนวนแผนทั้งหมด ใช้เวลาในการทำการทดลอง จำนวน 2 วัน ทำการบันทึกวิดีโอในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยส่งวิดีโอให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ได้แก่ อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน (วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย) อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (วิทยาเขตอีสานขอนแก่น) อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี) และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) อาจารย์ทางด้านวัดและประเมินผลทางการศึกษา (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) อาจารย์ทางด้านหลักสูตรและการสอน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) อาจารย์ทางด้านเทคโนโลยีทาง

การศึกษา (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) อาจารย์ทางด้านพลศึกษาที่สอนในรายวิชาพลศึกษาในโรงเรียน (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น) และอาจารย์ประจำสำนักการศึกษาทั่วไป (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) พิจารณาประเมินดูความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน พร้อมข้อเสนอแนะ ใช้เวลาในการทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 1 วัน โดยประชุมเชิงปฏิบัติการผ่านระบบออนไลน์ ระบบ Zoom

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 5 คน
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา จำนวน 1 ชุดรายวิชา
2. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 4 แผน จาก 16 แผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา

ขั้นตอนการประชุมเชิงปฏิบัติการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน จำนวน 2 วัน(ใช้การบันทึกวีดีโอ)

- 1.1 ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลาและสถานที่กลุ่มอาสาสมัคร
- 1.2 ผู้วิจัยจัดเตรียมสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา
- 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนวิธีดำเนินการ ระยะเวลาและรายละเอียดอื่น ๆ ให้อาสาสมัครทำความเข้าใจ
- 1.4 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน
- 1.5 ผู้วิจัยสรุปผลการทดลองการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาหลังทำการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประชุมเชิงปฏิบัติการ ทำการวิเคราะห์ประเมินผลความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา เพื่อสรุปข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยนำคำตอบของแต่ละแผนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า median และค่า interquartile แต่ละฉบับและทำการแปลผลค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555, น. 160-161)

คำนวณค่ามัธยฐาน (median) วิเคราะห์จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายชื่อโดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

น้อยที่สุด	ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 1.50 หมายถึง มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในระดับ
ปานกลาง	ค่ามัธยฐาน 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในระดับ
ปานกลาง	ค่ามัธยฐาน 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในระดับ
มาก	ค่ามัธยฐาน 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในระดับ
มากที่สุด	ค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป หมายถึง มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในระดับ

คำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile) คำนวณหาค่าความแตกต่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ของข้อความใดมีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมาแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

การพิจารณานำข้อความเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่ได้นำข้อความในแต่ละข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ 1.50 ลงมาและข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป กำหนดเป็นรูปแบบที่มีความถูกต้องและมีความเป็นไปได้

ขั้นตอนการประชุมเชิงปฏิบัติการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครั้งที่ 3

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและด้านการศึกษา มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการส่งวิดีโอที่บันทึกการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรม พลศึกษา จำนวน 4 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 กลุ่ม ได้ศึกษามาล่วงหน้าก่อนนำเข้าร่วมประชุมออนไลน์
2. ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลา และสถานที่ในการประชุมเชิงปฏิบัติกับผู้เชี่ยวชาญผ่านระบบออนไลน์
3. ผู้วิจัยส่งรหัสในการเข้าประชุมออนไลน์ให้ผู้เชี่ยวชาญ
4. ผู้วิจัยเริ่มการประชุมผ่านระบบออนไลน์โดยชี้แจงหัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ วิธีการดำเนินการและส่วนที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
5. ผู้เชี่ยวชาญได้ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ ในแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคนิคการสอน เนื้อหาวิชาและการวัดผลและประเมินผลในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เป็นต้น
6. ผู้วิจัยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญร่วมกันสรุปในประเด็นต่าง ๆ

ระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขั้นตอนดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 10 การยืนยันรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีขั้นตอนการยืนยันรายวิชา ดังนี้

1. ทำหนังสือเพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการยืนยันความเป็นไปได้ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเรียนการสอน จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักศึกษาที่ไม่เคยผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป และกลุ่มที่ 2 นักศึกษาที่เคย

ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นผู้ประสานงานนักศึกษาในแต่ละชั้นปีที่มีศรัทธาเข้าร่วมวิจัย

2. นัดหมายและแนะนำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา (Course Syllabus) และแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) และวิดีโอที่บันทึกการทดลองสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา พร้อมแบบประเมินยืนยันความเป็นไปได้

3. ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการวิจัยและแนวทางในการประเมินให้นักศึกษาได้ทราบ

4. นัดหมายวัน เวลาที่จะประชุมผ่านระบบ Zoom กับนักศึกษาที่เข้าร่วม เพื่อทำการประเมินและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

5. ทำการประชุมผ่าน โปรแกรม Zoom กับกลุ่มที่ 1 นักศึกษาที่ไม่เคยผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 374 คน โดยเปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ แล้วให้นักศึกษาประเมินไปด้วยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ใช้เวลา 1 วัน โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมผ่านโปรแกรม Zoom จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 52.13

6. ทำการประชุมผ่าน โปรแกรม Zoom กับกลุ่มที่ 2 นักศึกษาที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว จำนวน 374 คน โดยเปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ แล้วให้นักศึกษาประเมินไปด้วยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 วัน โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมผ่านโปรแกรม Zoom จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 56.95

7. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการยืนยันความเป็นไปได้

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เป็นอาสาสมัครตัวแทนจาก 24 คณะ จำนวน 747 คน ใช้ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970, pp. 607-610) แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปหรือเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ถึง 20 หน่วยกิตและมีสถานภาพกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 นักศึกษามีทั้งหมด 6,806 คน และ ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 7,627 คน รวม 14,433 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 374 คน ทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เคยผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและมีสถานภาพกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ได้แก่ ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 6,718 คน ชั้นปีที่ 4 นักศึกษาจำนวน 6,333 คน รวม 13,051 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 373 คน และทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินการยืนยันความเป็นไปได้ของแผนการสอนในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ เป็นไปได้มากที่สุด เป็นไปได้มาก เป็นไปได้ปานกลาง เป็นได้น้อยและเป็นได้น้อยที่สุด และข้อเสนอแนะความคิดเห็นของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติเกี่ยวกับการใช้แนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบประเมินความเป็นไปได้ โดยมีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความ ดังนี้ (Best, 1984, p. 174)

5	หมายถึง	ความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความเป็นไปได้ระดับมาก
3	หมายถึง	ความเป็นไปได้ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความเป็นไปได้ระดับน้อย
1	หมายถึง	ความเป็นไปได้ระดับน้อยที่สุด

การแปลความค่าเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาทำการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา (content analysis) ทำการวิเคราะห์ในรูปแบบอุปนัย เพื่อให้ได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

n	แทน กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน ค่าร้อยละ
Mdn.	แทน ค่ามัธยฐาน
IQR.	แทน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอโดยจำแนกเป็น 3 ตอน ตามความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้า ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระยะที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระยะที่ 3 ผลการยืนยันความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ระยะที่ 1 ผลการศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เอกสาร โดยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยทำการสังเคราะห์เอกสารต่าง ๆ ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษานั้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สาระรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษา สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับอาจารย์สอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ อาจารย์สอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อาจารย์สอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อาจารย์สอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา ทั้ง 5 คน พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีตำแหน่งทางวิชาการสูงสุด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 60.0 เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และด้านบริหาร การศึกษา จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 40.0 มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.0 สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 80.0 รับผิดชอบสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป ตั้งแต่ 3 หน่วยกิตขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.0 จำนวนรายวิชาที่รับผิดชอบสอนในหมวดวิชาศึกษา ทั่วไปน้อยกว่า 3 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 40.0 วิธีการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปสอนบรรยาย และปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รูปแบบการสอนจะสอนเป็นทีมและแบ่งสอน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ผลการสังเคราะห์ปัญหาการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาของผู้เชี่ยวชาญ ดังตาราง

ตาราง 2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการสอนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาการสอนพลศึกษา (n = 5)

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญการสอนรายวิชาการสอนพลศึกษา				สรุปปัญหาและอุปสรรคการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้อาชีวศึกษา
	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่เอกชน	
1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการสอนพลศึกษา	- ควรคำนึงถึง Learning Outcome ในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ - ประสงค์การเรียนรู้ - เน้นการออกแบบกระบวนการ เพื่อ - เปลี่ยนแปลง (Change) ผู้เรียน - สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข	- คำนึงถึงหลักในการ ออกกำลังกาย ทำให้ผ่อนคลาย - รู้จักกฎ กติกา กีฬา ต่าง ๆ - วิเคราะห์เกม ผู้เล่น ทำตามได้ ความ - คาดหวังให้ผู้เรียน - สามารถมีส่วนร่วมกับการเรียน - สังคมได้เป็นอย่างดี	- คำนึงถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น - สามารถนำไปใช้ใหม่ - การออกกำลังกายและการออกกำลังกาย - นำไปใช้ในการพัฒนา - ประโยชน์กับตนเอง และชุมชนได้ - สามารถนำรายวิชา - กิจกรรมพลศึกษาไป - พัฒนาจิตใจ อารมณ์ - ดำรงชีวิตในสังคมเป็น - ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี	- ให้ผู้เรียนไม่มีการลงมือปฏิบัติอย่างแท้จริง - คำนึงถึงองค์ความรู้ด้านทฤษฎี เพื่อ - นำไปใช้ในการพัฒนา - ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สังคม - นำไปใช้ในการออกกำลังกาย - กำลังกายได้ - คำนึงถึงทฤษฎี - และหลักการในการ - จัดกิจกรรมพลศึกษา	1. คำนึงและคาดหวังในตัวผู้เรียนจะต้องอยู่ร่วมกันผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี 2. คำนึงและคาดหวังถึงทักษะทางด้าน การกีฬา รวมถึง - นำเข้าไปใช้ในการออกกำลังกาย 3. คำนึงถึงทฤษฎี และหลักการในการ - จัดกิจกรรมพลศึกษา

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญการสนทนาวิชากิจกรรมพลศึกษา				สรุปปัญหาและ อุปสรรคการ	
	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล	มหาวิทยาลัยที่ไม่ มีการเรียนการสอน	กำหนด จุดประสงค์การ เรียนรู้รายวิชา
1.2 การกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชารายวิชา กิจกรรมพลศึกษา ทำนพบปัญหาหรือมี อุปสรรคในเรื่อง อะไรบ้าง	- ไม่พบปัญหา - เนื่องจากจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา การสอนในรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยบ่งบอกให้ชัดเจน	- ผู้สอนและผู้เรียนไม่ได้มีการกำหนดจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน - ผู้สอนตั้งจุดประสงค์ไว้ไม่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน	- ไม่มีปัญหา - เนื่องจากผู้สอนสามารถนำไปตั้งจุดประสงค์เชิงบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ ได้	- การตั้งวัตถุประสงค์ที่ไม่ถูกต้อง คล้องกับการจัดการเรียนการสอนกับงบประมาณ - ตั้งวัตถุประสงค์ในหัวข้อ ไม่ตรงกับความต้องการของผู้สอน	- มีการทำกิจกรรมร่วมกัน - นำไปใช้ในการสอนเด็กปฐมวัยได้ - นักศึกษาที่มาเรียนเป็นนักศึกษาที่สนใจ	1. ไม่ได้มีการกำหนดจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน 2. ผู้สอนตั้งจุดประสงค์ที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียน - และงบประมาณ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญการสนทนาวิชาชีพการพลศึกษา					สรุปปัญหาและอุปสรรคการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา	
ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	มหาวิทยาลัยที่ไม่มีการเรียนการสอน	
2. เนื้อหาสาระรายวิชาที่กิจกรรมพลศึกษา						
2.1 เนื้อหาสาระของรายวิชา	- เนื้อหาสาระที่หลากหลาย	- เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องจะเน้น	- เนื้อหาสาระมีลักษณะการนำเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไปใช้ใน	- เนื้อหาสาระควรเกี่ยวข้องกับทำให้เทคโนโลยี การสื่อสารทางคอมพิวเตอร์ หรืออินเทอร์เน็ต	- เนื้อหาสาระควรจะเป็นเนื้อหาสาระระหว่างพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ เพื่อให้	1. เทคโนโลยีอื่นใดแทนหรือสร้างสิ่งนวัตกรรม
กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับ	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	2. นำเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนพลศึกษาไปใช้ในการออกกำลังกาย
ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	3. รู้หลักในการออกกำลังกายให้ถูกต้อง
สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรบ้าง	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	- เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	ตามหลักวิชาการ

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญการสนทนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา				สรุปปัญหาและอุปสรรคเนื้อหาสาระรายวิชา	
	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	มหาวิทยาลัยที่ไม่มีการเรียนการสอน	มหาวิทยาลัย
2.3 ในสภาพปัจจุบันการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ท่าน คิดว่า ผู้เรียนควรจะต้องรู้เรื่องอะไรบ้าง หรือควรเน้นเนื้อหา สาระอะไร เป็นสำคัญ	- เนื้อหา สาระที่ สามารถนำไปใช้ได้จริง ใช้ชีวิตประจำวันและอยู่ร่วมกันในสังคมได้ อย่างมีความสุข รู้จักการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักการ	- เนื้อหา สาระควรเน้น เรื่องการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา - การเสียสละเพื่อสังคม รู้จักกฎ กติกา กีฬาต่าง ๆ วิเคราะห์ เกมกีฬาต่าง ๆ เป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดีและเมื่อเรียนจบแล้วสามารถทำสนามได้	- การนำกิจกรรมพลศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้ถูกต้องตามหลักการทางวิชาการบูรณาการข้ามระหว่างสาขาวิชา - มีเนื้อหา สาระรายวิชา ด้านกีฬาที่หลากหลายร่วมกัน ไม่ต้องแยกเป็นรายวิชาต่าง ๆ ออกจากกัน หลักการออกกำลังกายที่ถูกต้อง	- ทักษะการใช้ชีวิต หลักในการดูแลสุขภาพของตนเองด้วยกายการออกกำลังกาย - ทักษะการออกกำลังกาย - ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านสังคมให้มาก - เน้นการช่วยเหลือบุคคลในการช่วยเหลือบุคคล - เน้นการเคารพกติการะเบียบต่าง ๆ ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นบุคคล ที่ตี มีวินัย เคารพผู้อื่น เป็นคนดี	- ทักษะการใช้ชีวิต การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข เคารพ กฎ กติกาของสังคม - การรู้เนื้อหา สาระ หลักของการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของตนเองและแนะนำให้คนอื่น ๆ ได้ตามหลักวิชาการ 3. ตระหนักถึงประโยชน์ของการออกกำลังกาย	

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญการสนทนารายวิชาศึกษาศาสตร์				สรุปปัญหาและอุปสรรคสื่อ แหล่งเรียนรู้	
	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	มหาวิทยาลัยที่ไม่มีเรียนการสนทน	
4.3 ไม่สภาพปัจจุบัน สื่อ แหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และราย วิชาศึกษาศาสตร์	- จากภาคีวิชาและสำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัย แต่ไม่เพียงพอ - สื่อจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้องของอุปกรณ์ต้อง - สื่อจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้อง	- วิทยาลัยและจากมหาวิทยาลัยที่ทำการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่ตรงกับหลักสูตรของวิทยาลัย มีไม่เพียงพอ - สื่อจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้อง - สื่อจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้อง	- จากมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ไม่เพียงพอ มีการสร้างขึ้นมาเองจากนักศึกษาลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับ - ลักษณะของสื่อควรเป็นสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับ - ลักษณะของสื่อควรเป็นสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของสื่อที่พัฒนาจากงานวิจัยเกี่ยวกับ	- จากมหาวิทยาลัย - แหล่งการเรียนรู้ควรจะมีลักษณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของครูเรียน ระบบ Internet ต้องเสถียร ในขณะที่ต้องการศึกษาศึกษา หรือการศึกษาค้นคว้า หรือการศึกษาค้นคว้า หรือการศึกษาค้นคว้า - แหล่งการเรียนรู้ควรจะมีลักษณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของครูเรียน ระบบ Internet ต้องเสถียร ในขณะที่ต้องการศึกษาศึกษา หรือการศึกษาค้นคว้า หรือการศึกษาค้นคว้า หรือการศึกษาค้นคว้า	1. ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานตนเอง และแหล่งอื่น ๆ แต่ไม่เพียงพอ 2. สื่อต้องเสถียร สภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการ สร้างแรงจูงใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี 3. สื่อควรเป็นสื่อที่พัฒนามาจากงานวิจัย	

จากตาราง 2 พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในแต่ละประเด็นสามารถสรุปในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. จุดประสงค์รายวิชา พบว่า การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาผู้สอนตั้งจุดประสงค์ไว้ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนและงบประมาณ ไม่ได้มีการกำหนดหรือระบุจุดประสงค์ในการจัดการเรียน การสอนในรายวิชาร่วมกัน ผู้สอนจะต้องมีการคำนึงถึงและคาดหวังในตัวผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการในการจัดกิจกรรมพลศึกษา อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี จุดประสงค์จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการกีฬา เพื่อนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้ มนบางรายวิชาตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรของรายวิชาที่กำหนดมาให้แต่ไม่สามารถสอนได้ เพราะไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬานั้น ๆ

2. เนื้อหา สาระรายวิชา พบว่า เนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษาเนื้อหาสาระถูกกำหนดมาโดยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทำให้เกิดปัญหาในการสอนรวมไปถึงการจัดกิจกรรมและการวัดและประเมินผลด้วย ไม่มีการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารทางด้านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตหรือสร้างสื่อนวัตกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่สนใจเนื้อหา สาระรายวิชาเพราะไม่ดึงดูดใจ ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานทางด้านการกีฬาหรือการออกกำลังกายทำให้เวลาอธิบายผู้เรียนจะทำความเข้าใจยาก เนื้อหา สาระไม่ได้เน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักในการออกกำลังกายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ เน้นแต่เรื่องทักษะกีฬาเป็นหลัก

3. กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชา พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขาดความหลากหลาย ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในหัวข้อการเรียนการสอนในบางสัปดาห์ ไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งใช้การสอนแบบการบรรยาย สาธิต ประกอบสื่อการสอน มีกิจกรรมการปฏิบัติจริงในขณะที่จัดการเรียนการสอนน้อยมาก อีกทั้งกระยะทางในการเดินทางมาเรียนกับสถานที่เรียนไกลทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามเวลาที่เหลือน้อยลง ผู้เรียนไม่สนใจในกิจกรรมเพราะต้องการลงทะเบียนเพียงแค่ออกกำลังกายตามหลักสูตรเพื่อให้จบการศึกษาเท่านั้น การแต่งกายบางสถาบันไม่ให้ความสำคัญกับรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ รวมทั้งการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมทำให้บรรยายภาคในการเรียนไม่สนุกสนาน ดังนั้น ผู้สอนควรค้นหากิจกรรมที่มีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยการใช้เทคโนโลยีเข้ามาประกอบการจัดการเรียนการสอนหรือใช้การจัดกิจกรรม Active Learning ผู้เรียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดกิจกรรมให้หลากหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ใช้กิจกรรมที่ปลูกฝังทางด้านสังคม

4. สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ พบว่า สื่อยังขาดความหลากหลาย ระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ทำการค้นคว้าเกิดความล่าช้า ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายจากการรอคอย และสื่อที่ใช้ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา นกจากนั้นงบประมาณในการสนับสนุนในการทำสื่อมีน้อยไม่ได้รับการจัดสรร ผู้สอนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อในยุคศตวรรษที่ 21 ดังนั้น สื่อการสอนที่ดีควรจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้องสมบูรณ์ สามารถสร้างแรงจูงใจ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ใ้สื่อภาพเคลื่อนไหวจากเว็บไซต์ คลิป วิดีโอ สื่อการสอนออนไลน์ หรือผู้เชี่ยวชาญ สื่อ ควรเป็นสื่อที่พัฒนามาจากงานวิจัย หากใช้สื่อในรูปแบบแท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ ถือ อุปกรณ์สามารถทำการสืบค้นได้สะดวกได้สืบค้นเนื้อหาที่มีความทันสมัยและมีความเหมาะสม โดยอาศัยจาก แหล่งการเรียนรู้มาจากหน่วยงานรัฐบาลและทางเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้สอนสังกัดอยู่

5. การวัดและประเมินผล พบว่า ในรายวิชาไม่มีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน แต่มีการวัดผลหลังเรียน ให้ความสำคัญในการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยมากที่สุด ไม่มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน แต่มีการวัดก่อนเรียนและวัดหลังเรียน ไม่มีการชี้แจงกระบวนการวัดและประเมินผลผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในวิธีการวัดและประเมินผล ในการสอบจะเน้นการสอบปฏิบัติคะแนนสูงมากกว่าด้านอื่น ๆ การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น แนวทางในการวัดและประเมินผลผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ ไปร้องใส่ สามารถชี้แจงได้ ควรเน้นการวัดประเมินผลเป็นระยะ ใช้ทั้งอิงเกณฑ์และอิงกลุ่มโดยประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อตัวผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

จากการศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็นของรองคณบดีฝ่ายวิชาการในแต่ละคณะ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 24 คณะ และได้รับแบบประเมินความต้องการจำเป็นกลับมาจำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาตามสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน พบว่า โดยส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.0 โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วงระหว่าง 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.0 มีการออกกำลังกายเป็นประจำทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 95.0 โดยให้ความสำคัญในการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 100 จำนวนวันในการออกกำลังกายต่อสัปดาห์เป็นประจำอยู่ระหว่าง 3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระยะเวลาในการออก

กำลังภายในแต่ละวัน อยู่ระหว่าง 30-45 นาทีต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 กิจกรรมการออกกำลังกายที่ทำเป็นประจำ คือ วิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ เดิน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็นส่วนใหญ่เห็นว่าพลศึกษาและการกีฬามีความสำคัญต่อสภาวะการมีสุขภาพดี คิดเป็นร้อยละ 100 ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำเสนอข้อมูลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยรวมในแต่ละด้าน ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการในแต่ละคณะ ตามสภาพที่เป็นอยู่/สภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น/สภาพที่คาดหวัง และมีค่าดัชนี Modified priority needs index ($PNI_{modified}$) ($n = 20$)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.40	.81	ปานกลาง	4.60	.49	มากที่สุด	.45	1
1.1 ควรเน้นการจัดกิจกรรมการปลูกฝังด้านสังคม และส่งเสริมให้เกิดทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น	3.35	.81	ปานกลาง	4.40	.68	ปานกลาง	.50	2
1.2 ควรกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและแก้ปัญหา	3.40	.94	ปานกลาง	4.65	.48	มากที่สุด	.51	1
3. ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเกิดทักษะด้านการทำงานเป็นทีม	3.45	.82	ปานกลาง	4.75	.44	มากที่สุด	.50	3

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
2. ด้านการวัดและประเมินผล	3.43	.56	ปานกลาง	4.80	.34	มากที่สุด	.39	2
1. ควรจะมีความหลากหลาย มีสัดส่วนการให้คะแนนที่ ชัดเจน ยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	3.50	.60	มาก	4.85	.36	มากที่สุด	.43	2
2. ควรมีการวัดทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ จัดการเรียนการสอนจะต้องมี การให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ ผู้เรียน	3.45	.51	ปานกลาง	4.75	.44	มากที่สุด	.39	3
3. ควรคำนึงถึงความสามารถ ของผู้เรียนพัฒนาการด้าน ต่าง ๆ และความแตกต่างของ ผู้เรียน และสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.35	.67	ปานกลาง	4.80	.41	มากที่สุด	.49	1
3.ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	3.53	.74	มาก	4.78	.34	มากที่สุด	.37	3
1. ควรให้เกิดการรองรับการ เปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม มี ให้เพียงพอกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21	3.65	.88	มาก	4.75	.44	มากที่สุด	.44	2
2. ควรมีลักษณะที่พัฒนา มาจากงานวิจัยเกี่ยวกับพล ศึกษา กีฬาหรือการออกกำลังกาย	3.45	.94	ปานกลาง	4.70	.57	มากที่สุด	.43	3

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
3. ควรจะมีลักษณะที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว เน้นการสร้างสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศให้เพิ่มมากขึ้นในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	3.50	.69	มาก	4.90	.31	มากที่สุด	.46	1
4.ด้านเนื้อหา สารรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา	3.83	.74	มาก	4.76	.50	มากที่สุด	.34	4
1. ควรเน้นเนื้อหาสาระที่ได้จากการเรียนนำไปใช้ในการออกกำลังกายหรือไปใช้ชีวิตประจำวัน แนะนำได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.95	.75	มาก	4.80	.61	มากที่สุด	.37	3
2. ควรเน้นเนื้อหา สาระในการบูรณาการข้ามสาขาวิชาที่หลากหลายในรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา พร้อมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน	3.70	.92	มาก	4.70	.47	มากที่สุด	.40	2
3. ควรเน้นเนื้อหา สาระที่ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านสังคม การเคารพกฎ กติกา ระเบียบต่าง ๆ ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นบุคคลที่ดี มีวินัย เคารพผู้อื่น	3.85	.67	มาก	4.80	.61	มากที่สุด	.40	1

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
5.ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ในศตวรรษที่ 21	3.75	.58	มาก	4.68	.53	มากที่สุด	.32	5
1. ควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการ พัฒนาร่างกายสติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยเฉพาะ พัฒนาการเชิงสังคมในการเข้า ร่วมกิจกรรม พลศึกษา	3.85	.67	มาก	4.75	.44	มากที่สุด	.29	3
2. ควรเน้นให้ผู้เรียน สามารถ นำไปใช้ในการออกกำลังกาย โดยการลงมือปฏิบัตินำไปใช้ให้ เกิดประโยชน์กับตนเองและ ชุมชนได้	3.70	.73	มาก	4.65	.67	มากที่สุด	.41	1
3. ควรเน้นการพัฒนาทักษะ ทางด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด	3.70	.73	มาก	4.65	.67	มากที่สุด	.36	2

ตาราง 3 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการในแต่ละคณะ พบว่า 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 $PNI_{Modified} = .45$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 สภาพที่ควรจะเป็น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 2) ด้านการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 $PNI_{Modified} = .39$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .56 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34 3) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 $PNI_{Modified} = .37$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 4) ด้านเนื้อหา สาระรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 $PNI_{Modified} = .34$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 และ 5) ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 $PNI_{Modified} = .32$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .53 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58

ขั้นตอนที่ 4 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในกลุ่มนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 361 คน จาก 24 คณะ ที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว โดยผู้ตอบข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็นมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 และโดยส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการบรรจุรายวิชากิจกรรมพลศึกษา การกีฬาหรือการออกกำลังกายไว้ในสำนักวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ในผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ปรากฏดังตาราง

ตาราง 4 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยรวมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว ตามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังและมีค่าดัชนี Modified priority needs index ($PNI_{modified}$) ($n = 361$)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
1.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.29	.75	ปานกลาง	4.59	.49	มากที่สุด	.39	1
1. ควรเน้นการจัดกิจกรรมการปลูกฝังด้านสังคม และส่งเสริมให้เกิดทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น	3.24	.90	ปานกลาง	4.50	.69	มากที่สุด	51	2
2. ควรกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและแก้ปัญหา	3.36	.89	ปานกลาง	4.64	.56	มากที่สุด	.49	3

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
3. ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย หลาย เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันและเกิดทักษะด้าน การทำงานเป็นทีม	3.27	.92	ปานกลาง	4.63	.54	มากที่สุด	.56	1
2.ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	3.33	.81	ปานกลาง	4.61	.48	มากที่สุด	.38	2
1. ควรให้เกิดการรองรับการ เปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม มีให้ เพียงพอกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	3.36	.88	ปานกลาง	4.60	.57	มากที่สุด	47.	3
2. ควรมีลักษณะที่พัฒนามาจาก งานวิจัยที่เกี่ยวกับพลศึกษา กีฬา หรือการออกกำลังกาย	3.30	.94	ปานกลาง	4.65	.56	มากที่สุด	55.	1
3. ควรมีลักษณะที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ได้อย่างรวดเร็ว เน้นการสร้างสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลให้ เพิ่มมากขึ้นในการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	3.33	.98	ปานกลาง	4.57	.60	มากที่สุด	51.	2
3.ด้านเนื้อหา สาระรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา	3.42	.72	ปานกลาง	4.61	.47	มากที่สุด	.35	3
1. ควรเน้นเนื้อหา สาระที่ได้จาก การเรียนนำไปใช้ในการออกกำลังกาย หรือไปใช้ในชีวิตประจำวัน แนะนำได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.44	.88	ปานกลาง	4.65	.53	มากที่สุด	.45	2

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
2. ควรเน้นเนื้อหา สาระในการ บูรณาการข้ามสาขาวิชาที่ หลากหลายในรายวิชาการกรรม พลศึกษา พร้อมทั้งตอบสนอง ต่อความต้องการของผู้เรียน	3.33	.87	ปานกลาง	4.55	.66	มากที่สุด	.47	1
3. ควรเน้นเนื้อหา สาระที่ ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านสังคม การเคารพ กฎ กติการะเบียบ ต่าง ๆ ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็น บุคคลที่ดี มีวินัย เคารพผู้อื่น	3.49	.86	ปานกลาง	4.63	.53	มากที่สุด	.41	3
4. ด้านการกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้รายวิชาการกรรมพล ศึกษาในศตวรรษที่ 21	3.42	.64	ปานกลาง	4.60	.49	มากที่สุด	.34	4
1. ควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการ พัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยเฉพาะ พัฒนาการเชิงสังคมในการเข้า ร่วมกิจกรรมพลศึกษา	3.47	.70	ปานกลาง	4.57	.58	มากที่สุด	.36	3
2. ควรเน้นให้ผู้เรียน สามารถ นำไปใช้ในการออกกำลังกาย โดยการลงมือปฏิบัติและ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับ ตนเองและชุมชนได้	3.45	.80	ปานกลาง	4.62	.56	มากที่สุด	.41	2

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	PNI	ลำดับที่
3. ควรเน้นการพัฒนาทักษะทางด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	3.32	.82	ปานกลาง	4.60	.60	มากที่สุด	.47	1
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.65	.63	มาก	4.58	.48	มากที่สุด	.26	5
1. ควรจะมีความหลากหลาย มีสัดส่วนการให้คะแนนที่ชัดเจน ยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	3.60	.76	มาก	4.61	.58	มากที่สุด	.37	1
2. ควรมีการวัดทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียน	3.56	.78	มาก	4.43	.72	มาก	.30	3
3. ควรคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของผู้เรียน และสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา	3.78	.82	มาก	4.70	.50	มากที่สุด	.31	2

ตาราง 4 แสดงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาของ นักศึกษาปริญญาตรีที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว พบว่า 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นลำดับ 1 $PNI_{Modified} = .39$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 สภาพที่ควรจะเป็น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 2) ด้านสื่อและ แหล่งการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 $PNI_{Modified} = .38$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81 3) ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษาความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 $PNI_{Modified} = .35$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน .47 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน .72 4) ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 $PNI_{Modified} = .34$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .64 และ 5) ด้านการ วัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 $PNI_{Modified} = .26$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่ เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48 สภาพที่ คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .63

ขั้นตอนที่ 5 ศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มที่จะให้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ทางด้านวัดและประเมินผลทางการศึกษา อาจารย์ทางด้านหลักสูตรและการสอน อาจารย์ทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา อาจารย์ทางด้านพลศึกษาที่สอนในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนและอาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป จากข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล พบว่า เพศชาย ร้อยละ 80 ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 60.0 โดยมีความเชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียนและด้านวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.0 โดยส่วนมากสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนมากรับผิดชอบตั้งแต่ 3 หน่วยกิตขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.0 จำนวนรายวิชาที่รับผิดชอบสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น น้อยกว่า 3 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 80.0 วิธีการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป โดยส่วนมากสอนทั้งบรรยายและปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 80.0 รูปแบบการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยส่วนมากจะสอนเป็นทีม คิดเป็นร้อยละ 40.0 ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำเสนอข้อมูลการสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ				
ประเด็นคำถาม	ด้านพลศึกษาที่สอน ในโรงเรียน	ด้านหลักสูตร และการสอน	ด้านเทคโนโลยีทาง การศึกษา	อาจารย์ประจำสำนัก วิชาศึกษาทั่วไป พัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษา
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
3.1 ท่านคิดว่า	กิจกรรมควรให้ความรู้ ประกอบกับกระตุ้นด้วย ตนเอง โดยใช้เทคโนโลยี ต่างๆ ในการสืบค้น หรือ เน้นการสืบค้น หรือ เน้นกิจกรรมที่มีอยู่หรือ สร้างนวัตกรรมขึ้นมา	กิจกรรมแบบ Active Learning โดยเน้นการปฏิบัติ - เน้นการทำงาน แบบร่วมมือกัน	ควรใช้กิจกรรมแบบ Face to Face โดย ผู้สอนเป็น Mentor ร่วมกับวิธีสอนแบบ Online ฝากัน สื่อ Internet เทคโนโลยี การฝึกปฏิบัติ และ โลกเสมือนจริง	1. ใช้วิธีการสอนแบบ Active Learning กิจกรรมที่หลากหลาย 3. วิธีสอน Online ผ่าน สื่อ Internet เทคโนโลยี โลกเสมือนจริง 4. ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด แก้ปัญหาเป็นกลุ่มและ บุคคล 5. นำเทคโนโลยีมาใช้ หรือมีการสร้างนวัตกรรม

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้สื่อข่าว			สรุปแนวทางในการ พัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษา
ประเด็นคำถาม	ด้านพลศึกษาที่ สอนในโรงเรียน	ด้านหลักสูตรและ ทางการศึกษา	อาจารย์ประจำสำนัก วิชาศึกษาทั่วไป
4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
4.1 สื่อและแหล่ง การเรียนรู้ใน รายวิชาการกิจกรรม พลศึกษาที่	- สื่อและแหล่งการ เรียนรู้ครูจะมีกร ผลผลิตของสื่อ ในหลายรูปแบบ เช่นรูปภาพเสียง วิดีโอรูปแบบการ ชีวิตในรูปแบบการ ที่ 21 ครูใช้สื่อ และแหล่งการ	- สื่อครูใช้สื่อใน รูปแบบ Internet, VDO, หรือ Clip ศึกษาจากสื่อ - ในช่วงฝึกปฏิบัติมี การใช้อุปกรณ์ เกี่ยวกับกิจกรรม เช่นกระดานวางแผน (Flip board) ในการ ฝึกการแก้ปัญหาใน การแก้ปัญหาใน ระหว่างเล่นกีฬา	1. เป็นสื่อที่มีการผสม ผสานหลากหลาย รูปแบบ 2. แหล่งเรียนรู้มาจาก บุคคลที่เกี่ยวข้องชาวญหรือ จาก Website ต่างๆ ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามา ช่วยในการจัดการเรียนรู้ 3. สื่อที่เป็นเทคโนโลยี ภาพเคลื่อนไหวจริง แบบ 360 องศา

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปแนวทางในการ พัฒนาวิชาชีพ กิจกรรมพลศึกษา
ประเด็นคำถาม	ด้านพลศึกษาที่ สอนในโรงเรียน	ด้านหลักสูตรและ การสอน	ด้านเทคโนโลยีทาง การศึกษา	อาจารย์ประจำสำนัก วิชาศึกษาทั่วไป	
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 ในการสอน	- ควรใช้การวัด และประเมินผลให้ ตรงตามสมรรถนะ ที่รายวิชาสามารถ จัดการเรียนรู้ให้ เกิดกับผู้เรียนด้วย	- ควรใช้ในรูปแบบการ ประเมินตามสภาพ จริง ให้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Psychomotor) และ คุณลักษณะ (Attitude) โดยเน้นความสามารถ โดยเน้นความสามาร มากกว่าด้านอื่น ๆ เนื่องจากเป็นวิชา ปฏิบัติ	- ควรใช้การวัดและ ประเมินผลผู้เรียนโดย การเน้นการวัดทักษะ เป็นสำคัญ โดยในการ วัดควรสร้างแบบวัด ทักษะโดยใช้เครื่องมือที่ มีความเชื่อถือได้ และ มีความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Psychomotor) และ คุณลักษณะ (Attitude) โดยเน้นความสามาร มากกว่าด้านอื่น ๆ เนื่องจากเป็นวิชา ปฏิบัติ	- ควรใช้การวัดประเมินผล ตาม มสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยวัดและ ประเมินผลให้ครบทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้าน เจตคติ ด้านทักษะ ด้าน สมรรถภาพทางกายและ ด้านสังคม โดยมีสัดส่วน ของการกำลังกายใน ชีวิตประจำวัน	1. การวัดและประเมิน ผลให้ตรงตามสมรรถนะ ที่รายวิชาจัดการเรียนรู้ ให้เกิดกับผู้เรียนด้วย วิธีการที่หลากหลาย ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน 2. วัดและประเมินผลให้ ครบทั้ง 5 ด้าน 3. ประเมินผลตามสภาพ จริง มีความยุติธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้

ตาราง 5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ					สรุปแนวทางใน
ประเด็นคำถาม	ด้านพลศึกษาที่สอน ในโรงเรียน	ด้านหลักสูตรและ การสอน	ด้านเทคโนโลยี ทางการศึกษา	ด้านการวัด และ ประเมินผลการศึกษา	การพัฒนา รายวิชาการกิจกรรม พลศึกษา
5.2 วิธีการวัดและ ประเมินผลทางพล ศึกษาที่สอดคล้อง กับ ผู้เรียน ใน ศตวรรษที่ 21 ทาง คิดว่าแนว ทา ง วิธีการวัด และ ประเมินผลที่มี ประสิทธิภาพ ควร จะมีลักษณะ อย่างไร	- ค ว ร ว้ ด แ ล ะ ประเมินผลให้ครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ จิต พิสัยและการมีสุขภาพที่ ดีวัดตามสภาพจริงของ ผู้เรียนให้มากที่สุด โดย ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการออกแบบ หรือลงมือทำกิจกรรม ด้วยตนเอง ตามความ ถนัดและความสนใจ	- ค ว ร ทดสอบความรู้ โดยการให้แบบทดสอบ ปรนัย อัตนัยหรือ ปากเปล่า ทดสอบ ความสามารรถบุคคล กลุ่ม มีการให้รางวัล และวัดคุณลักษณะที่ พึงประสงค์พฤติกรรม การเข้าเรียน การแต่ง กาย ความร่วมมือ หรือ ระหว่างเรียน	- วิธีการวัดและ ประเมินผล ควรวัด ให้ครอบคลุม 3 ด้าน ประกอบด้ว ย ด้านทักษะ ร่างกาย ด้านทักษะ สังคม และการเคลื่อนไหว ด้านความรู้ ความ เข้าใจ และ การ นำไปใช้และด้าน ความสูงในการ	- ค ว ร ว้ ด ท้ ง เ ชื่ ง ปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยใช้ วิธีการที่หลากหลายใน การได้มาของค่า คะแนนเพื่อนำมา ประกอบ การวัดผลและ ประเมินผล บุคคล ควรรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	1. วัด แ ล ะ ประเมินผลให้ ครอบคลุมและ ครบทั้ง 5 ด้าน ไม่ เน้น ด้าน การ ปฏิบัติ 2. มีรูปแบบความ หลากหลายในการ วัดและประเมินผล

จากตาราง 5 พบว่า แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในแต่ละประเด็นสามารถสรุปในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษามีแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาผู้สอนต้องเขียนจุดประสงค์เน้นเกี่ยวกับสภาวะการมีสุขภาพที่ดี มีการบูรณาการรายวิชาให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จุดประสงค์ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าการออกกำลังกายวางแผนการออกกำลังกายตามโปรแกรมที่ตนเองสร้างขึ้นได้ พร้อมตระหนักถึงประโยชน์ในการออกกำลังกาย สามารถแนะนำหลักของการออกกำลังกายที่ถูกต้องตามหลักวิชาการได้และมีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่ดี ดังนั้น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรสอดคล้องกับวิธีสอนและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เขียนจุดประสงค์ให้ครอบคลุมทุกด้าน

2. เนื้อหาสาระรายวิชา มีแนวทางในการพัฒนาเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยเน้นเนื้อหา สาระเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกาย การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย มีการบูรณาการข้ามสาขาวิชาต่าง ๆ มีความรู้ในกฎ กติกา การแข่งขันกีฬา และการป้องกันการบาดเจ็บ มีการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและที่สำคัญเน้นความรู้ทางสุขภาพ กิจกรรมทางกาย สมรรถภาพทางกายและการกีฬา วิธีการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เข้ากับชีวิต สไตล์การดำเนินชีวิตหรือปรับให้เหมาะสมกับรูปแบบการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งเนื้อหา สาระควรฝึกปฏิบัติวิธีการในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อสามารถนำไปใช้ในการวางแผนโปรแกรมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงวัยได้

3. การจัดการเรียนรู้รายวิชา แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ยึดกิจกรรมหรือวิธีการสอนเพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Active Learning ใช้วิธีสอนแบบ Online ผ่านสื่อ Internet เทคโนโลยีโลกเสมือนจริง กิจกรรมควรให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม และบุคคล ใช้กิจกรรมที่เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้หรือมีการสร้างนวัตกรรมกิจกรรมต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจในความต้องการของผู้เรียน มีการทดลองหรือปฏิบัติร่วมกับทฤษฎี ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมทั้งเป็นกลุ่มหรือบุคคลและมีการศึกษานอกสถานที่ ใช้กิจกรรมการสอนในรูปแบบ Flipped Classroom, STEAM, Tactical Approach, 5E เป็นต้น เพื่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยมีการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมในการทำกิจกรรม

4. สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนากิจกรรมพลศึกษาด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ควรเป็นสื่อที่มีการผสมผสานหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน แหล่งเรียนรู้มาจากบุคคลที่เชี่ยวชาญหรือโดดเด่นด้านนั้น ๆ หรือจาก Website ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ อาจมีการใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีภาพเสมือนจริงแบบ 360 องศา แหล่งการเรียนรู้ต้องได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากสถาบันในส่วนของภาครัฐและส่วนของเอกชนหรือจากผู้สอนผลิตขึ้นเอง ลักษณะของสื่อควรมีลักษณะที่เข้าถึงได้ง่าย และสะดวกในการใช้งาน เช่น Clip ใน YouTube หรือ รวบรวมจาก Page Facebook หรือ Channel YouTube หรือ ข้อมูลจาก Website ที่มีข้อมูลความน่าเชื่อถือได้มาก ดังนั้น สื่อและแหล่งเรียนรู้จะต้องมีความทันสมัยและมีความพร้อมและมีความเหมาะสม มีอย่างเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนโดยอาศัยจาก แหล่งการเรียนรู้มาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้สอนสังกัดอยู่

5. การวัดและประเมินผล แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรทำการวัดและประเมินให้ตรงตามความสามารถของรายวิชา ใช้วิธีการที่หลากหลาย ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ควรทำการวัดและประเมินผลให้ครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกายและด้านสังคมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งประเมินผลตามสภาพจริง มีความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ วัดและประเมินผลให้ครอบคลุม ไม่เน้นด้านการปฏิบัติ มีการวัดทั้งคุณภาพและปริมาณ ในการใช้ประกอบการประเมินตัดสินใจ มีการวัดและประเมินผลด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัดให้สอดคล้องกับทักษะเกี่ยวกับ 3 R 8 C และ 1E ดังนั้น ในการวัดและประเมินผลจะเป็นกระบวนการที่แสดงผลในการย้อนกลับมาสู่ตัวผู้สอนและตัวผู้เรียนในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง พร้อมเป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับผู้ปกครอง ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 6 การสังเคราะห์ร่วม โดยทำการศึกษาโดยการวิเคราะห์ร่วมในระบะที่ 1 เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 2 3 4 และ 5 เพื่อที่จะได้ร่างรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสรุปข้อมูลปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำมาพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในระบะที่ 2

ระยะที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 7 สร้างชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Draft)

ผู้วิจัยจัดทำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Course Syllabus) จากการวิเคราะห์ร่วมในระยะที่ 1 ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 จำนวน 3 ชุด และทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสมให้เหลือ จำนวน 1 ชุด เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) จากการวิเคราะห์ร่วมของผู้เชี่ยวชาญ ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 3 ชุดรายวิชา ดังนี้

ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา ชุดที่ 1

ชื่อรายวิชา กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต (Sport and Exercise for Life skill development)

ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของกีฬา การออกกำลังกาย การรับรู้ทางด้านร่างกายและสมรรถภาพทางกาย ทักษะและความรู้พื้นฐานในการเล่นกีฬา กีฬาเพื่อสุขภาพ หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การประยุกต์กีฬาไปสู่การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน การวางแผนการจัดโปรแกรมและการประเมินผลการออกกำลังกาย การประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

Definition, importance, and components of Sports, Exercise, Physical activities, Physical Literacy and Physical fitness. Fundamental sport skills and knowledge in Team sports. Sports for Health. Principles and method of exercise for health. Applying sport to promote health with exercise lifestyle in daily lives. Exercise planning and evaluation. Applications of digital media for learning in Physical Education activities.

ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา ชุดที่ 2

ชื่อรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา กีฬาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล (Physical Education activities, Sports for Life skill development in Digital)

ความหมาย กฎ กติกา ระเบียบต่าง ๆ ของกีฬาประเภททีม ประเภทบุคคล ประเภทศิลปะการต่อสู้ ประเภทตาข่ายหรือแร็กเก็ต หลักและวิธีการออกกำลังกายและเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล การประยุกต์กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ ควบคู่ไปกับการศึกษาเทคนิคการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ สุขภาพแบบองค์รวม

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อสุขภาพ โรควิธีชีวิตกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตของมนุษย์ในยุคดิจิทัลและการประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย

Definition, Rules, regulations of team, Individual sports, Martial arts, Net or racquet type. Principles and methods of exercise and practicing sports for health. Applying digital technology. Application of anatomy and physiology of the skeletal and musculoskeletal system along with the study of exercise techniques in various forms, holistic health. Important factors affecting. Health Lifestyle diseases and human behavior in living in the digital age and the application of digital media for learning in physical education courses and promoting good attitudes towards exercise.

ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา ชุดที่ 3

ชื่อรายวิชา พลศึกษา กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาชีวิตในสังคมปัจจุบันและอนาคต (Physical Education, Sports and Exercise for Life development in present and future society)

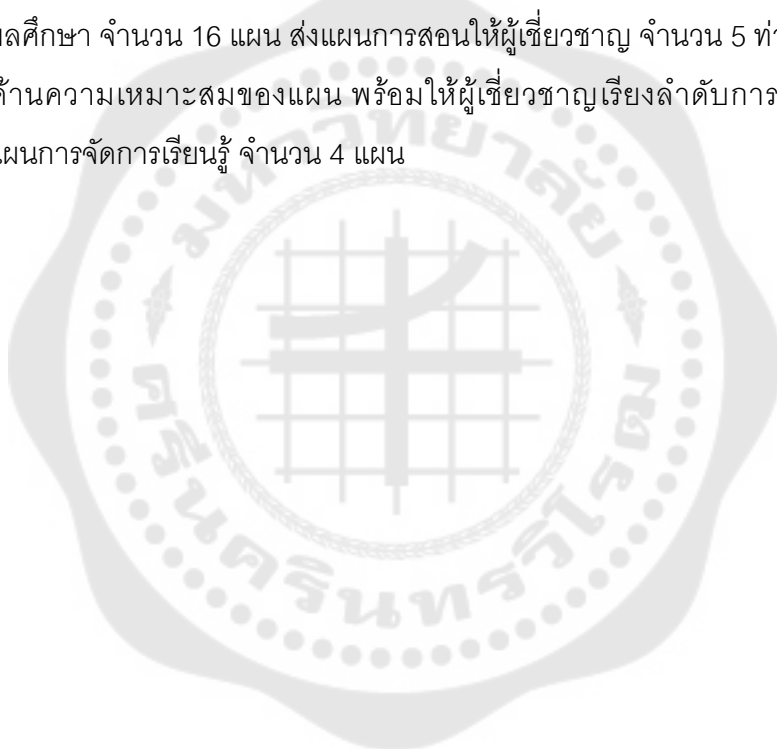
หลักและวิธีการการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพของครอบครัวในสังคมปัจจุบันและอนาคต ทักษะเบื้องต้นในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาประเภททีม ประเภทบุคคลและประเภทคู่ ประเภทศิลปะการต่อสู้ ประเภทตาข่ายหรือแร็กเก็ต นันทนาการ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย กีฬาเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความงาม การส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการรับรู้กิจกรรมทางกาย องค์ประกอบและความสำคัญของสุขภาพแบบองค์รวมและการประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล การเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาและการออกกำลังกายในอนาคต

Principles and methods of exercise for developing holistic health in current and future societies. Basic skills in physical education activities and team sports, Individual and double, Martial arts, Net or racquet type, recreation, Body Conditioning. Sport for health, Exercise and Sports Practice for Health and Beauty. Promoting good attitudes towards exercise and sports practice for health and beauty. Composition and importance of holistic health and the application of digital media for learning physical education activities. Sports and exercise to improve life in today's and future societies.

ผู้จัดทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมโดยผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจาก 3 ชุด จากความเห็นสัมพันธ์กันในการนำชุดโครง

ร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา 3 ชุด ในหัวข้อที่สำคัญในแต่ละชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษามาสอดคล้องกันให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาขึ้นมา 1 ชุด ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกัน เพื่อให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เพื่อนำไปจัดทำโครงการสอนระยะยาวและแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 สัปดาห์ ตามขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 8 ดำเนินการจัดทำแผนการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 16 แผน โดยให้นำร่างคำอธิบายรายวิชา มาจัดทำโครงการสอนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษา จำนวน 16 แผน ส่งแผนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาทำการประเมินด้านความเหมาะสมของแผน พร้อมให้ผู้เชี่ยวชาญเรียงลำดับการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในมหาวิทยาลัยขอนแก่นแก่นของแผนการ
จัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม											
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14					
	$\bar{X}$	D. ล	$\bar{X}$	D. ล	$\bar{X}$	D. ล	$\bar{X}$	D. ล	$\bar{X}$	D. ล		
ด้านสาระสำคัญ	.88	.13	აკ	.22	აკ	.64	.07	აკ	.84	.17	აკ	
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	.88	.30	აკ	.92	.29	აკ	.64	.04	აკ	.76	.04	აკ
ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้	.92	.09	აკ	.00	.06	აკ	.84	.15	აკ	.80	.11	აკ
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	.28	.15	აკ	.12	.29	აკ	.96	.11	აკ	.84	.26	აკ
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	.84	.17	აკ	.80	.09	აკ	.76	.06	აკ	.96	.11	აკ
ด้านการวัดและประเมินผล	.68	.11	აკ	.72	.20	აკ	.44	.24	აკ	.56	.06	აკ
โดยรวม	.91	.16	აკ	.90	.19	აკ	.71	.11	აკ	.79	.13	აკ

จากตาราง 6 พบว่า ความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ ทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91, 3.90, 3.71, และ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ด้านการวัดและประเมินผล มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.44

ขั้นตอนที่ 9 ทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของจำนวนแผนทั้งหมด ผู้วิจัยนำไปทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 2 วัน ทำการบันทึกวิดีโอ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทดลองกับนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการส่งวิดีโอที่บันทึกไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ อาจารย์สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน อาจารย์สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อาจารย์สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ทาง ด้านวัดและประเมินผลทางการศึกษา อาจารย์ทางด้านหลักสูตรและการสอน อาจารย์ทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา อาจารย์ทางด้านพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนและ อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป พิจารณาประเมินดูความถูกต้อง และความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน พร้อมข้อเสนอแนะ ใช้เวลาในการทำการประชุมเชิงปฏิบัติการจำนวน 1 วัน ผ่านระบบออนไลน์ โปรแกรม Zoom ทำการวิเคราะห์ สรุปผลโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการผ่านระบบออนไลน์ ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 นำไปทำการทดลองสอนกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 2 วัน บันทึกวิดีโอในระหว่างสอน และนำส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินด้านความถูกต้องและด้านความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้						
1. มีจุดประสงค์ที่สะท้อนเนื้อหาสาระและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน	4.50	1.00	ผ่าน	4.75	0.25	ผ่าน
2. มีความเชื่อมโยงกันระหว่างจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบกับหน่วยการเรียนรู้	4.50	1.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
3. มีการออกแบบสื่อ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
4. มีการคาดคะเนหรือคำนึงถึงสภาพจริงของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	4.00	0.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
5. มีหลักฐานแสดงการประเมินจากคาบเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้ก่อนหน้านั้น แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
6. มีการออกแบบการประเมินปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	4.50	1.25	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
7. มีการออกแบบเพื่อเก็บข้อมูล แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	4.00	0.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
8. มีการวางแผนหรือออกแบบลำดับขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรมในแต่ละคาบ	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านการจัดการเรียนรู้						
1. เตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ จัดทำล่วงหน้า มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. การเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสม ตรงความสนใจของผู้เรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. พัฒนา ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
4. กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ชีวิตในสังคม	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. ตรวจงาน สะท้อนผลการเรียน วิเคราะห์ผู้เรียน และหาทางแก้ไขได้เหมาะสมตามควรแก่กรณี	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
6. มีบันทึกการสะท้อนผลการเรียนและการพัฒนาผู้เรียนและรายงานได้อย่างมีระบบ	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
7. เลือกใช้ สร้าง ปรับปรุงนวัตกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
8. แสวงหา พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้						
1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหา งานหรือเรื่องที่จะสอนได้อย่างน่าสนใจ	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
2. มีช่วงเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
3. ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อรวบรวมสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจร่วมทั้งชั้นเรียน	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
4. อภิปรายเกี่ยวกับแนวคิด ชิ้นงานของผู้เรียนเพื่อ ความเข้าใจทั้งชั้น	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
5. จัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ ความรู้ได้ด้วยตนเอง	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
6. สรุปบทเรียน ประเด็นปัญหา แนวคิดต่าง ๆ เพื่อ เชื่อมโยงให้เกิดองค์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
7. ให้ผู้เรียนบันทึกความรู้ความเข้าใจ เก็บ หลักฐานชิ้นงานผู้เรียนในใบงานของตน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
8. สามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้และมีเทคนิค การควบคุมชั้นเรียนที่เหมาะสม	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
ด้านเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้						
1. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีความ ต่อเนื่อง เหมาะสมกับเวลาเรียนรู้	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ใน การสอนมีความถูกต้องทันสมัยและสอดคล้องกับ ศตวรรษที่ 21	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
3. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอน ถูกต้องตามหลักวิชาการ	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
4. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ใน การสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนแสดงความ คิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
5. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ใน การสอนมีการวิเคราะห์แนวทางที่จะบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้รายคาบ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
6. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการจัดลำดับการสอนของเนื้อหาก่อนและหลังตามลำดับ	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
7. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีการลงรายละเอียดของเขตของเนื้อหาในรายวิชาที่กว้างและลึกของเนื้อหาที่เรียน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
8. เนื้อหา สาระที่สอนมีการบูรณาการแบบผสมผสานภายในวิชา ระหว่างวิชาและบูรณาการแบบโครงการ	5.00	0.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
ด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล						
1. จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบเหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. จัดทำจัดหาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพจัดเก็บและรักษาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมใช้เสมอ	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
3. วิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการวิจัย	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
4. ศึกษางานวิจัย นำผลการใช้วิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
5. กระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ เกิดความรู้ใหม่หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
6. วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
7. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย	5.00	0.00		5.00	0.75	ผ่าน

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
8. บันทึกผลหลังการสอน สามารถนำไปปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ และตรวจสอบได้จริง	5.00	0.00		4.50	1.00	ผ่าน

จากตาราง 7 ผลการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชา
กิจกรรมพลศึกษาที่ สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชา
และแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์และการออกแบบ
แผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระใน
การจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล มีค่ามัธยฐาน 4-5 และค่า
พิสัยระหว่างควอไทล์ 0-1 ซึ่งเป็นไปตามที่เกณฑ์กำหนด โดยมีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 และค่า
พิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 จึงถือว่าร่างของโครงสร้างรายวิชา และแผนการจัดการเรียนรู้
รายวิชา มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้						
1. มีจุดประสงค์ที่สะท้อนเนื้อหาสาระและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน	5.00	0.25	ผ่าน	.00	0.00	ผ่าน
2. มีความเชื่อมโยงกันระหว่างจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบกับหน่วยการเรียนรู้	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
3. มีการออกแบบสื่อ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
4. มีการคาดคะเนหรือคำนึงถึงสภาพจริงของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. มีหลักฐานแสดงการประเมินจากคาบเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้ก่อนหน้านั้น แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
6. มีการออกแบบการประเมินปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
7. มีการออกแบบเพื่อเก็บข้อมูล แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
8. มีการวางแผนหรือออกแบบลำดับขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรมในแต่ละคาบ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านการจัดการเรียนรู้						
1. เตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ จัดทำล่วงหน้า มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.50	.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
2. การเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสม ตรงความสนใจของผู้เรียน	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
3. พัฒนา ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
4. กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ชีวิตในสังคม	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
5. ตรวจงาน สะท้อนผลการเรียน วิเคราะห์ผู้เรียน และหาทางแก้ไขได้เหมาะสมตามควรแก่กรณี	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
6. มีบันทึกการสะท้อนผลการเรียนและการพัฒนาผู้เรียนและรายงานได้อย่างมีระบบ	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
7. เลือกใช้ สร้าง ปรับปรุงนวัตกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
8. แสวงหา พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้						
1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหา งานหรือเรื่องที่จะสอนได้อย่างน่าสนใจ	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
2. มีช่วงเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม	5.00	0.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
3. ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อรวบรวมสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจรวมทั้งชั้นเรียน	5.00	0.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
4. อภิปรายเกี่ยวกับแนวคิด ชิ้นงานของผู้เรียน เพื่อความเข้าใจทั้งชั้น	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
5. จัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
6. สรุปทเรียน ประเด็นปัญหา แนวคิดต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดองค์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
7. ให้ผู้เรียนบันทึกความรู้ความเข้าใจ เก็บหลักฐานชิ้นงานผู้เรียนในใบงานของตน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
8. สามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้และมีเทคนิคการควบคุมชั้นเรียนที่เหมาะสม	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
ด้านเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้						
1. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เหมาะสมกับเวลาเรียนรู้	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
2. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความถูกต้องทันสมัยและสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอนถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.25	ผ่าน
4. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.25	ผ่าน
5. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการวิเคราะห์แนวทางที่จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้รายคาบ	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
6. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการจัดลำดับการสอนของเนื้อหา ก่อนและหลังตามลำดับ	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
7. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีการลงรายละเอียดของเขตของเนื้อหาในรายวิชาที่กว้างและลึกของเนื้อหาที่เรียน	4.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.25	ผ่าน
8. เนื้อหา สาระที่สอนมีการบูรณาการแบบผสมผสานภายในวิชา ระหว่างวิชาและบูรณาการแบบโครงการ	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.25	ผ่าน
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล						
1. จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
2. จัดทำจัดหาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพจัดเก็บและรักษาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมใช้เสมอ	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
3. วิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการวิจัย	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
4. ศึกษางานวิจัย นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
5. กระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ เกิดความรู้ใหม่หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
6. วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
7. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
8. บันทึกผลหลังการสอน สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ และตรวจสอบได้จริง	5.00	0.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน

จากตาราง 8 แสดงผลการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล มีค่ามัธยฐาน 4-5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0-1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือมีค่ามัธยฐาน 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 จึงถือว่าร่างของโครงสร้างรายวิชา และแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้						
1. มีจุดประสงค์ที่สะท้อนเนื้อหาสาระและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.25	ผ่าน
2. มีความเชื่อมโยงกันระหว่างจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบกับหน่วยการเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. มีการออกแบบสื่อ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	1.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
4. มีการคาดคะเนหรือคำนึงถึงสภาพจริงของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	4.00	1.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. มีหลักฐานแสดงการประเมินจากคาบเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้ก่อนหน้านี้ แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
6. มีการออกแบบการประเมินปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.25	ผ่าน
7. มีการออกแบบเพื่อเก็บข้อมูล แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	4.50	1.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
8. มีการวางแผนหรือออกแบบลำดับขั้นของการดำเนินกิจกรรมในแต่ละคาบ	4.00	1.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านการจัดการเรียนรู้						
1. เตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ จัดทำล่วงหน้า มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
2. การเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสม ตรงความสนใจของผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. พัฒนา ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
4. กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ชีวิตในสังคม	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
5. ตรวจงาน สะท้อนผลการเรียน วิเคราะห์ผู้เรียน และหาทางแก้ไขได้เหมาะสมตามควรแก่กรณี	4.50	1.25	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
6. มีบันทึกการสะท้อนผลการเรียนและการพัฒนาผู้เรียนและรายงานได้อย่างมีระบบ	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
7. เลือกใช้ สร้าง ปรับปรุงนวัตกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
8. แสวงหา พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้						
1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหา งานหรือเรื่องที่จะสอนได้อย่างน่าสนใจ	4.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2. มีช่วงเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม	4.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
3. ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อรวบรวมสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจร่วมกันทั้งชั้นเรียน	4.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
4. อภิปรายเกี่ยวกับแนวคิด ชิ้นงานของผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจทั้งชั้น	4.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
5. จัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	4.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
6. สรุปบทเรียน ประเด็นปัญหา แนวคิดต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดองค์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
7. ให้ผู้เรียนบันทึกความรู้ความเข้าใจ เก็บหลักฐานชิ้นงานผู้เรียนในใบงานของตน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
8. สามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้และมีเทคนิคการควบคุมชั้นเรียนที่เหมาะสม	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
ด้านเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้						
1. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เหมาะสมกับเวลาเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
2. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความถูกต้องทันสมัย และสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
3. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอนถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
4. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
5. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการวิเคราะห์แนวทางที่จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้รายคาบ	4.00	0.50	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
6. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการจัดลำดับการสอนของเนื้อหาก่อนและหลังตามลำดับ	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
7. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีการลงรายละเอียดของเขตของเนื้อหาในรายวิชาที่กว้างและลึกของเนื้อหาที่เรียน	4.50	1.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
8. เนื้อหา สาระที่สอนมีการบูรณาการแบบผสมผสานภายในวิชา ระหว่างวิชาและบูรณาการแบบโครงการ	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	0.25	ผ่าน
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล						
1. จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. จัดทำจัดหาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพจัดเก็บและรักษาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมใช้เสมอ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
3. วิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการวิจัย	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
4. ศึกษางานวิจัย นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. กระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ เกิดความรู้ใหม่หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
6. วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่กำหนดไว้ สามารถสะท้อน คุณภาพผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
7. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธี ที่หลากหลาย	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
8. บันทึกผลหลังการสอน สามารถนำไป ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและ พัฒนาผู้เรียนได้ และตรวจสอบได้จริง	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน

จากตาราง 9 แสดงผลการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนา
รายวิชากิจกรรมพลศึกษาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ร่างของ
โครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์และ
การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้าน
เนื้อหาสาระในการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล มีค่ามัธย
ฐาน 4-5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0-1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือมีค่ามัธยฐาน
3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 จึงถือว่าร่างของโครงสร้างรายวิชา และแผนการ
จัดการเรียนรู้รายวิชา มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 โดยผู้เชี่ยวชาญ (n = 10)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้						
1. มีจุดประสงค์ที่สะท้อนเนื้อหาสาระและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
2. มีความเชื่อมโยงกันระหว่างจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบกับหน่วยการเรียนรู้	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. มีการออกแบบสื่อ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
4. มีการคาดคะเนหรือคำนึงถึงสภาพจริงของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
5. มีหลักฐานแสดงการประเมินจากคาบเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้ก่อนหน้านี้ แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
6. มีการออกแบบการประเมินปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
7. มีการออกแบบเพื่อเก็บข้อมูล แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
8. มีการวางแผนหรือออกแบบลำดับขั้นของการดำเนินกิจกรรมในแต่ละคาบ	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
ด้านการจัดการเรียนรู้						
1. เตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ จัดทำล่วงหน้า มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. การเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสม ตรงความสนใจของผู้เรียน	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
3. พัฒนา ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
4. กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ชีวิตในสังคม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. ตรวจงาน สะท้อนผลการเรียน วิเคราะห์ผู้เรียน และหาทางแก้ไขได้เหมาะสมตามควรแก่กรณี	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
6. มีบันทึกการสะท้อนผลการเรียนและการพัฒนาผู้เรียนและรายงานได้อย่างมีระบบ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
7. เลือกใช้ สร้าง ปรับปรุงนวัตกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
8. แสวงหา พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้						
1. นำเสนอสถานการณ์ปัญหา งานหรือเรื่องที่จะสอนได้อย่างน่าสนใจ	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.25	ผ่าน
2. มีช่วงเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อรวบรวมสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจรวมทั้งชั้นเรียน	5.00	1.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
4. อภิปรายเกี่ยวกับแนวคิด ชิ้นงานของผู้เรียน เพื่อความเข้าใจทั้งชั้น	5.00	1.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. จัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
6. สรุปบทเรียน ประเด็นปัญหา แนวคิดต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดองค์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.25	ผ่าน
7. ให้ผู้เรียนบันทึกความรู้ความเข้าใจ เก็บหลักฐานชิ้นงานผู้เรียนในใบงานของตน	4.50	1.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
8. สามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้และมีเทคนิคการควบคุมชั้นเรียนที่เหมาะสม	4.00	1.25	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
ด้านเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้						
1. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เหมาะสมกับเวลาเรียนรู้	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
2. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความถูกต้องทันสมัยและสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21	5.00	0.25	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน
3. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอนถูกต้องตามหลักวิชาการ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.25	ผ่าน
4. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีความเหมาะสมผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.25	ผ่าน
5. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการวิเคราะห์แนวทางที่จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้รายคาบ	5.00	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
6. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการสอนมีการจัดลำดับการสอนของเนื้อหาก่อนและหลังตามลำดับ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
7. เนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้มีการลงรายละเอียดของเขตของเนื้อหาในรายวิชาที่กว้างและลึกของเนื้อหาที่เรียน	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.25	ผ่าน
8. เนื้อหา สาระที่สอนมีการบูรณาการแบบผสมผสานภายในวิชา ระหว่างวิชาและบูรณาการแบบโครงการ	5.00	0.25	ผ่าน	5.00	1.25	ผ่าน
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล						
1. จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. จัดทำจัดหาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพจัดเก็บและรักษาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมใช้เสมอ	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
3. วิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการวิจัย	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
4. ศึกษางานวิจัย นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5. กระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ เกิดความรู้ใหม่หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่	4.50	1.00	ผ่าน	4.50	1.00	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	Mdn.	IQR.	ผล	Mdn.	IQR.	ผล
6. วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียน	4.50	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน
7. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
8. บันทึกผลหลังการสอน สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ และตรวจสอบได้จริง	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	0.25	ผ่าน

จากตาราง 10 แสดงผลการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล มีค่ามัธยฐาน 4-5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0-1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือมีค่ามัธยฐาน 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 จึงถือว่าร่างของโครงสร้างรายวิชา และแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน

ระยะที่ 3 ผลการยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 10 การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยนักศึกษากลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้วหรือยังไม่ถึง 20 หน่วยกิต ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 374 คน และกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว ได้แก่ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 373 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 747 คน โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมในผลการยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 54.61 โดยกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ยังไม่ผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปหรือเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปไม่ถึง 20 หน่วยกิตมีผลการยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 เป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 41.96 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 58.03 และกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว มีนักศึกษาเข้าร่วมในผลการยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 โดยเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 59.06 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 40.93 โดยมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับ
ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของนักศึกษากลุ่มยังไม่
ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป (n = 408)

รายการการประเมิน	กลุ่มยังไม่ผ่านการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไป		ความ เป็นไปได้	กลุ่มผ่านการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไป		ความ เป็นไปได้
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3						
1. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก	4.38	0.20	มาก	4.78	0.04	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.51	0.12	มากที่สุด	4.83	0.05	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้	4.43	0.13	มาก	4.83	0.03	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.59	0.14	มากที่สุด	4.87	0.03	มากที่สุด
5. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	4.53	0.11	มากที่สุด	4.83	0.14	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.50	0.19	มากที่สุด	4.93	0.11	มากที่สุด
การยืนยันความเป็นไปได้โดยรวม	4.49	0.15	มาก	4.85	0.07	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5						
1. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก	4.52	0.19	มากที่สุด	4.78	0.04	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.22	มากที่สุด	4.86	0.12	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้	4.68	0.08	มากที่สุด	4.82	0.19	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.60	0.22	มากที่สุด	4.86	0.12	มากที่สุด
5. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	4.64	0.27	มากที่สุด	4.90	0.11	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.62	0.26	มากที่สุด	4.92	0.11	มากที่สุด
การยืนยันความเป็นไปได้โดยรวม	4.61	0.21	มากที่สุด	4.86	0.12	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10						
1. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก	4.75	0.08	มากที่สุด	4.77	0.05	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.82	0.12	มากที่สุด	4.88	0.04	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้	4.83	0.10	มากที่สุด	4.88	0.08	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.83	0.09	มากที่สุด	4.85	0.09	มากที่สุด
5. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	4.85	0.10	มากที่สุด	4.83	0.07	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.90	0.06	มากที่สุด	4.92	0.08	มากที่สุด
การยืนยันความเป็นไปได้โดยรวม	4.83	0.09	มากที่สุด	4.86	0.07	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการการประเมิน	กลุ่มยังไม่ผ่านการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไป		ความ เป็นไปได้	กลุ่มผ่านการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไป		ความ เป็นไปได้
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14						
1. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก	4.19	0.14	มาก	4.75	0.06	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.38	0.09	มาก	4.78	0.09	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้	4.50	0.08	มากที่สุด	4.72	0.10	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.47	0.08	มาก	4.74	0.16	มากที่สุด
5. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้	4.54	0.09	มากที่สุด	4.78	0.09	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.68	0.08	มากที่สุด	4.82	0.19	มากที่สุด
การยืนยันความเป็นไปได้โดยรวม	4.46	0.09	มาก	4.77	0.12	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า การยืนยันความเป็นไปได้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของนักศึกษา กลุ่มยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษากลุ่มยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.61 และ 4.83 ยกเว้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 14 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 และ 4.46 และนักศึกษากลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.86, 4.86, 4.86 และ 4.77 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีคุณภาพ ผ่านเกณฑ์ทุกด้าน มีความเป็นไปได้สำหรับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบบผสมวิธี (Mixed Method Approach) โดยมีวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นตัวหลักและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นตัวรอง การวิจัยในครั้งนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป เพื่อสร้างและพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนนี้ ผู้วิจัยทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีและแนวทางการปฏิบัติในการพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อกำหนดเป็นกรอบ ปัญหาและแนวทางในการสัมภาษณ์ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 10 คน ทำการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แล้วสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อระบุสภาพ ปัญหาและแนวทางในการสร้างและพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการประเมินความต้องการจำเป็น ทำการศึกษากับรองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 24 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้วจำนวน 24 คณะ โดยแยกตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะ จำนวน 373 คน วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ หาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) หาด้วยค่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริง เพื่อให้เป็นคะแนนมาตรฐาน จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified priority needs index ($PNI_{modified}$)

2. เพื่อสร้างและพัฒนารายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมโดยผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาจาก 3 ชุด ผู้เชี่ยวชาญ

มีมติให้ความเห็นสอดคล้องเหมือนกัน โดยให้นำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ทั้ง 3 ชุด ในหัวข้อหลักและประเด็นสาระ เนื้อหาที่สำคัญในแต่ละชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชา กิจกรรมพลศึกษามาผสมผสานกันให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาขึ้นมา 1 ชุด ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกัน เพื่อนำไปจัดทำโครงการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 สัปดาห์ นำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ทำ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 รูปแบบ มาจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Lesson Plan) จำนวน 16 และให้ผู้เชี่ยวชาญทำ การประเมินความเหมาะสมและพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของ จำนวนแผนทั้งหมด โดยดูความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการ สอนที่มีความแตกต่างกัน ทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยนำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับ นักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการทำการทดลอง จำนวน 2 วัน และผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน พิจารณาความถูกต้องพร้อมความเป็นไปได้ของแผนการจัดการ เรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน พร้อมข้อเสนอแนะ ใช้เวลาในการทำการ ประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 1 วัน โดยประชุมเชิงปฏิบัติการผ่านระบบออนไลน์ ระบบ Zoom ทำ การวิเคราะห์คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

3. เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษากลุ่มยังไม่ผ่านการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชา และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้และด้านการ วัดและประเมินผล โดยนักศึกษากลุ่มยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมี ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดที่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.61 และ 4.83 ยกเว้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 14 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 และ 4.46 และนักศึกษากลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ในทุก แผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.86, 4.86, 4.86 และ 4.77 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องผู้เรียนศตวรรษที่ 21 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยสรุปรูปแบบในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยสามารถสรุปเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนศตวรรษที่ 21 ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. ผลการศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในแต่ละประเด็นสามารถสรุปในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.1 จุดประสงค์รายวิชา พบว่า ผู้สอนตั้งจุดประสงค์ไว้ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนและงบประมาณ ไม่ได้มีการวิเคราะห์ในรายละเอียดของวัตถุประสงค์ในการจัดการสอนของรายวิชาร่วมกัน ผู้สอนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และคาดหวังในตัวผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการในการจัดกิจกรรมพลศึกษา อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี จุดประสงค์จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการกีฬา เพื่อนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้ มนบางรายวิชาตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรของรายวิชาที่กำหนดมาให้แต่ไม่สามารถสอนได้ เพราะไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬานั้น ๆ

1.2 เนื้อหา สาระรายวิชา พบว่า เนื้อหา สาระถูกกำหนดมาโดยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทำให้เกิดปัญหาในการสอนรวมไปถึงการจัดกิจกรรมและการวัดและประเมินผลด้วยไม่มีการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารทางด้านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตหรือสร้างสื่อนวัตกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่สนใจเนื้อหา สาระรายวิชาเพราะไม่ดึงดูดใจ ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานทางด้านการกีฬาหรือการออกกำลังกายทำให้เวลาอธิบายผู้เรียนจะทำความเข้าใจยาก เนื้อหา สาระไม่ได้เน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักในการออกกำลังกายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ เน้นแต่เรื่องทักษะกีฬาเป็นหลัก

1.3 กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชา พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขาดความหลากหลาย ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในหัวข้อการเรียนการสอนในบางสัปดาห์ไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งใช้การสอนแบบการบรรยายสาธิต ประกอบสื่อการสอน มีกิจกรรมการปฏิบัติจริงในขณะที่จัดการเรียนการสอนน้อยมาก อีกทั้งระยะทางในการเดินทางมาเรียนกับสถานที่เรียนไกลทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามเวลา

ที่เหลือน้อยลง ผู้เรียนไม่สนใจในกิจกรรมเพราะต้องการลงทะเบียนเพียงแค่ต้องการให้ครบตามหลักสูตรเพื่อให้จบการศึกษาเท่านั้น การแต่งกายบางสถาบันไม่ให้ความสำคัญกับรายวิชา กิจกรรมพลศึกษาทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ รวมทั้งการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมทำให้บรรยายภาคในการเรียนไม่สนุกสนาน

1.4 สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ พบว่า สื่อยังขาดความหลากหลาย ระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ทำการค้นคว้าเกิดความล่าช้า ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายจากการรอคอย และสื่อที่ใช้ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา นอกจากนั้นงบประมาณในการสนับสนุนในการทำสื่อมีน้อย ไม่ได้รับการจัดสรร ผู้สอนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อ โดยสื่อการสอนที่ดีควรจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้องสมบูรณ์ สามารถสร้างแรงจูงใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ใช้สื่อภาพเคลื่อนไหวจากเว็บไซต์ คลิปวิดีโอ สื่อการสอนออนไลน์ หรือผู้เชี่ยวชาญ สื่อ ควรเป็นสื่อที่พัฒนามาจากงานวิจัย หากใช้สื่อในรูปแบบแท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์สามารถทำการสืบค้นได้สะดวกได้สืบค้นเนื้อหาที่มีความทันสมัยและมีความเหมาะสม โดยอาศัยจาก แหล่งการเรียนรู้มาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้สอนสังกัดอยู่

1.5 การวัดและประเมินผล พบว่า ในรายวิชาไม่มีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน แต่มีการวัดผลหลังเรียน ให้ความสำคัญในการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยมากที่สุด ไม่มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน แต่มีการวัดก่อนเรียนและวัดหลังเรียน ไม่มีการชี้แจงกระบวนการวัดและประเมินผลผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในวิธีการวัดและประเมินผลในการสอบจะเน้นการสอบปฏิบัติคะแนนสูงมากกว่าด้านอื่น ๆ การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น ในการวัดและประเมินผลจะต้องมีแนวทางในการวัดและประเมินให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ โปร่งใส สามารถชี้แจงได้ ควรเน้นการวัดประเมินผลเป็นระยะ ใช้ทั้งอิงเกณฑ์และอิงกลุ่มโดยประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อตัวผู้เรียน

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของรองคณบดีฝ่ายวิชาการตามสภาพที่เป็นอยู่ พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของรองคณบดีฝ่ายวิชาการในแต่ละคณะ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ พบว่า มีความต้องการจำเป็นอันดับที่ 1 $PNI_{Modified} = .45$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 สภาพที่ควรจะเป็น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มี

ค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 2) ด้านการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 $PNI_{Modified} = .39$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .56 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34 3) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 $PNI_{Modified} = .37$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 4) ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 $PNI_{Modified} = .34$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 และ 5) ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 $PNI_{Modified} = .32$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .53 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของนักศึกษาตามสภาพที่เป็นอยู่ พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีความต้องการลำดับที่ 1 $PNI_{Modified} = .39$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 สภาพที่ควรจะเป็น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 2) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 $PNI_{Modified} = .38$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81 3) ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 $PNI_{Modified} = .35$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .47 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72 4) ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความต้องการ

จำเป็นลำดับที่ 4 $PNI_{Modified} = .34$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .64 และ 5) ด้านการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 $PNI_{Modified} = .26$ ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48 สภาพที่คาดหวัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .63

4. ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในแต่ละประเด็นสามารถสรุปในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

4.1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษามีแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาผู้สอนต้องเขียนจุดประสงค์เน้นเกี่ยวกับสมรรถนะการมีสุขภาพที่ดี มีการบูรณาการรายวิชาให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จุดประสงค์ควรจะส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าการออกกำลังกายวางแผนการออกกำลังกายตามโปรแกรมที่ตนเองสร้างขึ้นได้ พร้อมตระหนักถึงประโยชน์ในการออกกำลังกาย สามารถแนะนำหลักของการออกกำลังกายที่ถูกต้องตามหลักวิชาการได้และมีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่ดี ดังนั้น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรสอดคล้องกับวิธีสอนและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เขียนจุดประสงค์ให้ครอบคลุมทุกด้าน

4.2 เนื้อหา สาระรายวิชา มีแนวทางในการพัฒนาเน้นการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกาย การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย บูรณาการข้ามสาขาวิชาต่าง ๆ มีความรู้ในกฎ กติกา การแข่งขันกีฬาและการป้องกันการบาดเจ็บ มีการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและที่สำคัญเน้นเกี่ยวกับความรู้ด้านสุขภาพและกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกายและการกีฬาประยุกต์ ใช้ความรู้ที่ได้ปรับให้เหมาะสมกับรูปแบบการดำเนินชีวิตในศตวรรษใหม่ รวมทั้งควรเน้นวิธีการในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อสามารถนำไปใช้ในการวางแผนโปรแกรมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงวัยได้

4.3 การจัดการเรียนรู้รายวิชา แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ยึดกิจกรรมหรือวิธีการสอนเพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Active Learning ใช้วิธีสอนแบบ Online ผ่านสื่อ Internet เทคโนโลยีโลกเสมือนก้าวสู่โลกความเป็นจริง กิจกรรมควรให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็นกลุ่มและบุคคล ใช้กิจกรรมที่เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้หรือมีการสร้างนวัตกรรมกิจกรรมต้องเป็น

กิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจในความต้องการของผู้เรียน มีการทดลองหรือปฏิบัติร่วมกับทฤษฎี ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมทั้งเป็นกลุ่มหรือบุคคลและมีการศึกษานอกสถานที่ ใช้กิจกรรมการสอนในรูปแบบ Flipped Classroom, STEAM, Tactical Approach, 5E เป็นต้น เพื่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยมีการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมในการทำกิจกรรม

4.4 สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนากิจกรรมพลศึกษาด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ควรเป็นสื่อที่มีการผสมผสานหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน แหล่งเรียนรู้มาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือโดดเด่นด้านนั้น ๆ หรือจาก Website ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ อาจมีการใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีภาพเสมือนจริงแบบ 360 องศา แหล่งการเรียนรู้ต้องได้รับการสนับสนุน แอื้อเพื่อหรือการดูแลจากองค์กรของรัฐและเอกชน หรือจากตัวผู้สอนผลิตขึ้นเอง ลักษณะของสื่อควรมีลักษณะที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในการใช้งาน เช่น Clip ใน YouTube หรือ รวบรวมจาก Page Facebook หรือ Channel YouTube หรือ ข้อมูลจาก Website ที่มีข้อมูลความน่าเชื่อถือได้มาก ดังนั้น สื่อและแหล่งเรียนรู้จะต้องมีความทันสมัยและมีความพร้อมและมีความเหมาะสม มีอย่างเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนโดยอาศัยจาก แหล่งการเรียนรู้มาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้สอนสังกัดอยู่

4.5 การวัดและประเมินผล แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรทำการวัดและประเมินผลให้ตรงตามตามความสามารถของรายวิชา สามารถทำการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย ก่อนการเรียน ระหว่างการเรียนและหลังการเรียน ทำการวัดและประเมินผลให้ครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกายและด้านสังคมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งประเมินผลตามสภาพจริง มีความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ วัดและประเมินผลให้ครอบคลุม ไม่เน้นด้านการปฏิบัติ มีการวัดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อประกอบการประเมินในการตัดสินใจ มีการวัดและประเมิน ผลด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัดให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เกี่ยวกับ 3 R 8 C และ 1E ดังนั้น ในการวัดและประเมินผลจะเป็นกระบวนการที่แสดงผลในการย้อนกลับมาสู่ตัวผู้สอนและตัวผู้เรียนในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง พร้อมเป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับผู้ปกครอง ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมโดยผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาจาก 3 ชุด ได้มีความเห็นที่สอดคล้องกัน โดยให้นำชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา 3 ชุด ในหัวข้อที่สำคัญในแต่ละชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษามาสมผสนกันให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาขึ้นมา 1 ชุด ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมสรุปผลร่วมกัน เพื่อให้ได้ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เพื่อนำไปจัดทำโครงการสอนระยะยาวและแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 สัปดาห์ ชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาที่เหมาะสม คือ กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 มีรายละเอียดชุดโครงร่างคำอธิบายรายวิชาดังนี้

ชื่อรายวิชา

กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Physical activities Sport and Exercise for Life skill development in the 21st Century)

คำอธิบายรายวิชา

ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของกิจกรรมพลศึกษา กีฬา การออกกำลังกาย กิจกรรมทางกาย การรับรู้ทางกายและสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ หลักและวิธี การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ทักษะและความรู้พื้นฐานการเล่นกีฬาประเภททีม ประเภทบุคคลและประเภทคู่ ประเภทศิลปะการต่อสู้ ประเภทตาข่ายหรือแร็กเก็ต กีฬาเพื่อสุขภาพ การประยุกต์กีฬาไปสู่การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน การประยุกต์ทฤษฎีและหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ การวางแผนการจัดโปรแกรมและการประเมินผลการออกกำลังกาย การประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

Definition, importance, and components of Physical Education activities, Sports, Exercise, Physical activities, Physical Literacy and Health – Related Physical fitness. Principles and method of exercise for health. Fundamental sport skills and knowledge in Team sports, Individual and Dual Sports, Martial art, Net or Racket sports, Sports for Health. Applying sport to promote health with exercise lifestyle in daily lives. Application of theories and principles of sports science for Health . Exercise planning and evaluation. Applications of digital media for learning in Physical Education activities.

ประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของจำนวนแผนทั้งหมด ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน พิจารณาประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน ใช้เวลาในการทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 วัน โดยทดลองสอน 2 วัน และประชุมผ่านระบบออนไลน์ โปรแกรม Zoom ความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน พบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดนั่นคือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ถือว่าผ่านเกณฑ์คุณภาพทุกด้าน

ระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น สรุปได้ดังนี้

นักศึกษากลุ่มยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มนักศึกษาที่ยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมีความเป็นไปได้สูงสุดในระดับมากที่สุดของแผนการสอนที่ 5 และแผนการสอนที่ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.61 และ 4.83 ยกเว้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 และ 4.46 และกลุ่มที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นไปได้สูงสุดในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.86, 4.86, 4.86 และ 4.77 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าร่างของโครงสร้างรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในประเด็นของปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.1 ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาผู้สอนตั้งจุดประสงค์ไว้ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนและงบประมาณ จุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาผู้สอนและผู้เรียนไม่ได้กำหนดร่วมกัน ผู้สอนมีการคำนึงและคาดหวังในตัวผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี จุดประสงค์จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการกีฬา มากกว่าการนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้ มีบางรายวิชาตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรของรายวิชาที่กำหนดมาให้แต่ไม่สามารถสอนได้ เพราะไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬานั้น ๆ

ดังนั้น การตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ไม่สามารถสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน โดยผู้เรียนจะมีความต้องการ ความถนัด ความสนใจและมีความสามารถที่แตกต่างกัน การกำหนดเงื่อนไขไว้อย่างใดอย่างหนึ่งอาจจะไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการแรงจูงใจและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนได้ จุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะในพฤติกรรมสามารถแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมได้เท่านั้น ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วพฤติกรรมของผู้เรียนนั้นมีหลากหลายอย่างมาก มีทั้งพฤติกรรมที่สามารถแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้เป็นรูปธรรม ดังนั้น พฤติกรรมของผู้เรียนที่ไม่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม เหล่านี้อาจจะถูกละเว้นและทิ้งไปได้ สอดคล้องกับ ฌอนมวงส์ กฤษณ์เพ็ชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น. 321, 334-335) สรุปว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ทางพลศึกษาเป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้หรือมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามที่คุณสอนต้องการให้เกิดขึ้นหรือตามที่คุณสอนได้คาดไว้จริงหรือเป็นจุดประสงค์ที่เน้นให้เห็นถึงพัฒนาการหรือความสามารถของนักเรียนที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของคุณสอนเป็นสำคัญจะทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนหรือแม้แต่ผู้บริหารหรือผู้ปกครองของผู้เรียนสามารถทราบได้อย่างชัดเจนว่ากระบวนการเรียนการสอนของคุณสอนที่จัดให้กับผู้เรียนได้เรียนในตอนนั้นผู้เรียนได้มีพัฒนาการหรือได้มีการเรียนรู้อะไรไปบ้างอย่างน้อยแค่ไหนจะช่วยให้ผู้สอนทราบผลของกระบวนการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างดีทำให้สามารถที่จะปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของตนเองในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ด้านเนื้อหา สาระรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา พบว่า เนื้อหา สาระรายวิชา พบว่า เนื้อหา สาระรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา เนื้อหาสาระถูกกำหนดมาโดยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทำให้เกิดปัญหาในการสอนรวมไปถึงการจัดกิจกรรมและการวัดและประเมินผลด้วย ไม่มีการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารทางด้านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตหรือสร้างสื่อนวัตกรรมเกี่ยวกับการออก

กำลังภายในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่สนใจเนื้อหา สาระรายวิชาเพราะไม่ดึงดูดใจ ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานทางด้านการกีฬาหรือการออกกำลังกายทำให้เวลาอธิบายผู้เรียนจะทำความเข้าใจยาก เนื้อหา สาระไม่ได้เน้นการให้ความรู้หลักการในการออกกำลังกายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ เน้นแต่เรื่องทักษะกีฬาเป็นหลัก

ดังนั้น เนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรจะมีการจัดเนื้อหา สาระที่ใช้รูปแบบในการบูรณาการข้ามสาขาวิชา การนำเนื้อหา สาระมาบูรณาการในทางพลศึกษาและกีฬา เป็นการเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ ภายใต้อำนาจเดียวกัน เนื้อหา สาระมีความชัดเจนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่ลึกซึ้งในลักษณะองค์รวม ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้รอบตัวเพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เกิดการทำงานร่วมกันและประสานกัน ทำให้เกิดความสุขในการเรียน ผู้สอนสืบค้นเนื้อหา สาระในการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้คิดวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการพลศึกษาและการกีฬา ดังที่ วณิช นิรันตรานนท์ และ ศศิธร นิรันตรานนท์ (2551, น. 171) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาศตวรรษที่ 21 เป็นการนำเอาความรู้หลักวิชาการเกี่ยวกับแขนงรายวิชาพลศึกษาที่มีการผสมผสานสัมพันธ์กัน นำมารวบรวมให้เข้ากัน ทำให้เนื้อหา สาระมีความสอดคล้องกลมกลืนกัน นำมาบูรณาการภายใต้อำนาจเดียวกัน โดยผู้สอนเน้นผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ตามทฤษฎีและฝึกฝนปฏิบัติ สอดคล้องกับ สมิตธิวัตร จันทวัชร (2560, น. 100) ได้สรุปถึงเนื้อหาการสอนวิชาศึกษาทั่วไปว่าควรมีลักษณะเป็นการสอนแบบบูรณาการศาสตร์หรือสหวิทยาการ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ คำอธิบายรายวิชาของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา นั้น ๆ บรรจุไว้ในหลักสูตร

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขาดความหลากหลาย ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในหัวข้อการเรียนการสอนในบางสัปดาห์ ไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งใช้การสอนแบบการบรรยาย สาธิต ประกอบสื่อการสอน มีกิจกรรมการปฏิบัติจริงในขณะที่จัดการเรียนสอนน้อยมาก อีกทั้ง ระยะเวลาในการเดินทางมาเรียนกับสถานที่เรียนไกลทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามเวลาที่เหลือน้อยลง ผู้เรียนไม่สนใจในกิจกรรมเพราะต้องการลงทะเบียนเพียงแค่นี้ต้องการให้ครบตามหลักสูตรเพื่อให้จบการศึกษาเท่านั้น การแต่งกายไม่ให้ความสำคัญกับรายวิชากิจกรรมพลศึกษาทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้และกิจกรรมบางอย่างทำให้บรรยายภาคในการเรียนไม่สนุกสนาน

ดังนั้น ผู้สอนควรค้นหากิจกรรมที่มีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยการใช้เทคโนโลยีเข้ามาประกอบการจัดการเรียนการสอนหรือใช้การจัดกิจกรรม Active Learning

ผู้เรียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดกิจกรรมให้หลากหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ใช้กิจกรรมที่ปลูกฝังทางด้านสังคม ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรคำนึงถึงหลักวิชาการในการจัดกิจกรรมโดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมภายในวิชาเดียวกันหรือระหว่างวิชาให้เป็นความรู้แบบองค์รวม เรียนรู้เป็นกลุ่มให้ผู้เรียนมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กันปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนทางแนวความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นวิธีการควบคุมไปกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและติดตามการปฏิบัติตนเป็นคนดีและตระหนักในคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติมากกว่าส่วนตน ใช้การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ ชมพู เนื่องจำนงค์, ภัทรยุทธ โสภณสุวรรณ, และ อัจฉรา ธนีเพียร (2563, น. 623-640) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนและปัญหาเป็นสำคัญ โดยบูรณาการร่วมกับกรอบทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของการศึกษาไทย 4.0 ซึ่งมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดนวัตกรรมสู่สังคม ดังนั้น การศึกษาไทย 4.0 จะต้องเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สามารถนำองค์ความรู้จากวิชาแกนและเนื้อหาประเด็นที่สำคัญที่มุ่งเน้นการบูรณาการเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งผู้เรียนจะมีอิสระในการเลือกที่จะเรียนรู้มีส่วนร่วมคิดออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของตนเอง ซึ่งสามารถสะท้อนถึงความรู้ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา สมรรถนะ และคุณลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับ อัสนี สะอิดดี, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ, และ ธรรมเทศ (2562, น. 16) กล่าวว่า ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ โดยจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้เทคนิควิธีสอนวิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายตามความเหมาะสมของผู้เรียน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ทำการค้นคว้าศึกษา ทดลอง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงได้ สอดคล้องกับ มารศรี แนวจำปา และคนอื่น ๆ (2560, น. 112) สรุปว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา โดยผู้สอนควรฝึกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อหาวิธีที่เหมาะสม วิธีการสอนที่พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

1.4 ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ พบว่า สื่อยังขาดความหลากหลาย ระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ทำการค้นคว้าเกิดความล่าช้า ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายจากการรอคอย และสื่อที่ใช้ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา นอกจากนั้นงบประมาณในการสนับสนุนในการทำสื่อมีน้อยไม่ได้รับการจัดสรร ผู้สอนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อในยุคศตวรรษที่ 21

ดังนั้น สื่อการสอนที่ดีควรจะต้องมีลักษณะสภาพที่ดีมีความพร้อม มีการให้บริการของอุปกรณ์ต้องสมบูรณ์ สามารถสร้างแรงจูงใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ใช้สื่อภาพเคลื่อนไหวจากเว็บไซต์ คลิป วิดีโอ สื่อการสอนออนไลน์ หรือผู้เชี่ยวชาญ สื่อ ควรเป็นสื่อที่พัฒนามาจากงานวิจัย หากใช้สื่อในรูปแบบแท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์สามารถทำการสืบค้นได้สะดวกได้สืบค้นเนื้อหาที่มีความทันสมัยและมีความเหมาะสม โดยอาศัยจาก แหล่งการเรียนรู้มาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ผู้สอนสังกัดอยู่ ดังนั้น ในการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาศาสตร์จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายมากหรือน้อยนั้นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายด้าน เช่น คุณภาพของครู วิธีสอนและ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากวิชาพลศึกษาจะเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติร่วมกับการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเข้ามาใช้ ซึ่งมีความแตกต่างจากวิชาอื่น ดังที่ พุทธรัตน์ พุทธจำ และ สุธนะ ดิงศภักดิ์ (2558, น. 384) กล่าวว่า การสอนพลศึกษาในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่หลากหลายประการ เช่น ระบบความพร้อมของด้านเทคโนโลยีของแต่ละสถาบัน ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานของอุปกรณ์การสอนไม่ดี ครูที่ไม่มีวุฒิวิชาทางพลศึกษาแต่สอนพลศึกษา ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนน้อย จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ตรงตามความต้องการ เป็นต้น ครูพลศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของตนเองตามแนวทางการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปในศตวรรษที่ 21 เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับ อัสนี สะอิดี และคนอื่น ๆ (2562, น. 14-24) กล่าวว่า ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องรู้จักการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนได้ โดยครูพลศึกษาจะต้องมีสมรรถนะในการใช้สื่อต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์และเข้าใจในรูปแบบของสื่อและเทคนิคการใช้สื่อ รวมถึงความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ และมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือสื่อสาร เครือข่ายต่าง ๆ เพื่อค้นหาข้อมูล ประมวลผลและสร้างสรรค์ข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ ต้องรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล ครูพลศึกษาในศตวรรษใหม่ต้องรู้จักการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ต้องรู้จักยอมรับถึงความแตกต่างของผู้เรียนในแต่ละยุค สามารถเรียนรู้จากผู้เรียนในศตวรรษใหม่ ซึ่งเกิดมาพร้อมกับการมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือสื่อสาร ต่าง ๆ รวมไปถึงอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียนในยุคนี้มักให้ความสนใจกับการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย หรือจากชุมชนคนรอบตัวหรือผ่านทางออนไลน์ มากกว่าครูผู้สอนในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ภาสกร เรืองรอง และคนอื่น ๆ (2557, น. 195-207) พบว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องรู้จักวิธีในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้รู้เท่าทันยุคสมัย และต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีบทบาทที่สำคัญทั้งในปัจจุบัน

และอนาคต ครูพลศึกษาจะต้องมีความรู้ในการประยุกต์การใช้เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน และใช้ Digital เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ในการศึกษาเกือบทุกระดับชั้น พร้อมทั้งต้องรู้หลักวิชาการในการช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Literacy)

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ในรายวิชาไม่มีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน แต่มีการวัดผลหลังเรียน ให้ความสำคัญในการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัยมากที่สุด ไม่มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน แต่มีการวัดก่อนเรียนและวัดหลังเรียน ไม่มีการชี้แจงกระบวนการวัดและประเมินผลผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในวิธีการวัดและประเมินผลในการสอบจะเน้นการสอบปฏิบัติคะแนนสูงมากกว่าด้านอื่น ๆ วัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน

ดังนั้น ในการวัดและประเมินผลจะต้องมีแนวทางให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ โปร่งใส สามารถชี้แจงได้ ควรเน้นการวัดประเมินผลเป็นระยะ ใช้ทั้งอิงเกณฑ์และอิงกลุ่มโดยประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อตัวผู้เรียน สอดคล้องกับ มารศรี แนวจำปา และคนอื่น ๆ (2560, น. 113) สรุปไว้ว่า การวัดและการประเมินผลควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ระยะ คือ ประเมินพื้นฐานก่อนเรียน ประเมินระหว่างการจัดกิจกรรม และประเมินหลังการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ต้องวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้โดยการตั้งจุดประสงค์จะต้องตั้งให้ครอบคลุมทุกด้านสำหรับการใช้แบบทดสอบ ควรเป็นแบบให้เขียนอธิบายวิธีการแก้ปัญหา ควรส่งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบข้อดี ข้อควรปรับปรุง นอกจากนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ผู้สอนได้เข้าใจแนวความคิด และปัญหาของผู้เรียน ดังเช่นที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 416) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การวัดและประเมินผลผู้เรียนจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพทางกายและสังคม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548, น. 278) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะต้องเป็นไปตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา ได้แก่ สมรรถภาพทางกาย ทักษะการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬา ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและการเล่นกีฬา คุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อจะนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีในปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529, น. 32-34) ได้กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลสำหรับวิชาพลศึกษาและกีฬาคควรวัดให้ครบทุกด้าน คือ ด้านทักษะ (Psychomotor Domain) เป็นการพัฒนาทางด้านการเคลื่อนไหว การ

ทำงานของกล้ามเนื้อทักษะในการใช้มือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาสติปัญญา ระลึกได้ (Recall) จำได้หรือรู้จัก (Recognition) และ ด้านเจตคติ (Affective Domain) เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมในทางสังคม ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น. 138) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาในรายวิชานั้น ๆ เครื่องมือวัดผลต้องมีความหลากหลายให้เหมาะสมกับกับธรรมชาติของแต่ละรายวิชาและควรมีความยุติธรรมและมีการแจ้งผลการประเมินให้กับนักศึกษาได้รับทราบทั้งในชั้นเรียนและผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตามเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.1 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ตามสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบัน พบว่า ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าดัชนี $PNI_{modified} = .45$ อธิบายได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ปลูกฝังด้านสังคม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ฝึกคิดและแก้ปัญหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเกิดทักษะด้านการทำงาน ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557, น. 9) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเตรียมคนสู่สังคมว่าต้องให้ความสำคัญกับวิชาศึกษาทั่วไปสอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ได้ กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตให้ชัดเจน เน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงและให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปอย่างต่อเนื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาพุทธิพิสัย การพัฒนาทักษะพิสัยและการพัฒนาจิตพิสัยที่สร้างเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาใช้จัดการเรียนการสอนในวิชาศึกษาทั่วไป สอดคล้องกับ ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544, น. 2) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ตามแนวคิดของนักศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในแต่ละสถาบันและในขณะเดียวกันนักการศึกษาพยายามเน้นให้เห็นความสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งความเป็นคนและกำลังคน ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ในวิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดี เพื่อเพิ่มพูนความเจริญงอกงามทางสติปัญญา

สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตและสังคมเพื่อประโยชน์ของตนเองและส่วนรวมและเพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ทักษะคิดและอุดมคติกับการเป็นปัญญาชน สอดคล้องกับ อารมณ์ใจเที่ยง (2553, น. 121) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการทำงานร่วมกันของผู้เรียน มีการเลือกใช้เทคนิคที่น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนและผล การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ในการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะกับ สถานการณ์ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สอดคล้อง กับ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น. 300) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแต่ละครั้งต้องการให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและสามารถบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ในหลาย ๆ ด้านพร้อมกันจากการได้ลงมือในการปฏิบัติจริง ครูผู้สอนจึงต้องมีการวางแผนในการ เลือกวิธีการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับในแต่ละระดับชั้นหรือต้องเลือกหลาย ๆ แบบหลาย ๆ วิธีที่ มีความเหมาะสมและสามารถใช้สอนเพื่อให้การเรียนการสอนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านพร้อมกัน โดยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวผู้เรียน สอดคล้องกับ สุทธิวรรณ ดันตริจนวนวงศ์ (2560, น. 2847) กล่าวว่า ระบบการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมโลก สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องเตรียมพร้อมผู้เรียนสำหรับโลก สถานศึกษา จำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนด้วยการมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ในภาพรวม สถานศึกษาต้องสร้างหลักสูตรให้ผู้เรียนสามารถคิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ สื่อสารได้ และตระหนักรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทั่วโลก รวมทั้งมีความสามารถทางเทคนิค กำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะและ ความสามารถสำหรับการทำงานในอนาคตพร้อมเป็นพลเมืองที่มีชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ วิจารย์ พานิช (2555, น. 16) ได้กล่าวถึงความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต ครูผู้สอนจะมีหน้าที่ เป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวก (facilitate) หรือให้ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ลงมือ ทำ นอกจากนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2559, น. 62) ได้กล่าวถึงความ ต้องการในการสร้างและพัฒนารายวิชาในหลักสูตรเพื่อทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การสร้างและพัฒนารายวิชาในหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ อุปกรณ์การเรียนการสอนและการวัดประเมินผลการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความรู้โดยบูรณาการ เนื้อหาสาระเชิง สหวิทยาการของวิชาแกนหลักและบูรณาการความรู้เกี่ยวกับโลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเป็น พลเมืองดีเข้าไปในเนื้อหา สาระวิชาและมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำเนินชีวิตและเน้นทักษะการ เรียนรู้และนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ ทักษะชีวิตและและการบูรณาการนวัตกรรมการ

เรียนการสอน รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ฌีรดา เวชญาลักษณ์ (2561, น. 61-63) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การสอนในแบบช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้โดยไม่ต้องสอน ผู้สอนคอยให้ คำแนะนำและมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะการ ทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้ง ทักษะชีวิต ผู้เรียนในศตวรรษใหม่ ที่เป็นคนยุคดิจิทัลเป็นมนุษย์เครือข่าย มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานด้วยตนเองและร่วมมือกับ ผู้อื่น

2.2 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ สอดคล้องกับผู้เรียนสำหรับศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นตามสภาพที่ คาดหวังและสภาพปัจจุบัน พบว่า ความต้องการจำเป็นที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าดัชนี $PNI_{modified} = .39$ แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดย มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องหาวิธีการใช้วิธีสอนที่หลากหลายและต้องจัดให้ เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด สภาพแวดล้อม ความสนใจของผู้เรียนและลักษณะของ เนื้อหาวิชาและมุ่งพัฒนาผู้เรียนในการส่งเสริมและดูแลทางด้านสุขภาพหรือสภาวะการมีสุขภาพที่ ดีในทุก ๆ ด้าน เช่นเดียวกับ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556, น. 25) ได้กล่าวถึงการจัดการ เรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยให้ นักศึกษาได้เรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ และสามารถติดตามความก้าวหน้าได้ด้วยตนเอง การจัดการ เรียนการสอนเป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร ซึ่งกำหนดให้มีลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือมี การบูรณาการโดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต สอดคล้องกับ อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2554 น. 109-126) ได้สรุปแนวคิดในการจัดการศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในการพัฒนาการจัดการศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษา วัตถุประสงค์มุ่ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างไกลทั้งด้านความรู้ จิตใจ พร้อมคุณธรรม จริยธรรมมีความเข้าใจ ในความเป็นมนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีสมรรถภาพทางด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์และ สิ่งแวดล้อมศิลปะ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ เหตุการณ์โลกและวิธีการหาความรู้ มีสมรรถภาพด้านทักษะ วิธีการหาเหตุผล การติดต่อสื่อสาร วิธีการแสวงหาความรู้ วิธีการพัฒนา ตน สภาพด้านคุณลักษณะและเจตคติ ความมีเหตุผล ความอยากรู้อยากเห็นความมีน้ำใจยอมรับ

ความจริง ความซื่อสัตย์ ความมีใจเป็นกลาง ยุติธรรม ความประพฤติที่ดีมีศีลธรรม ความเมตตา กรุณาและกระตือรือร้น สอดคล้องกับ ทิศนา แหม่มณี (2561, น, 224) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย กิจกรรมการเรียนรู้ต้องที่การเน้นการบูรณาการหรือเทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ จากนวัตกรรม การเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับมากมาย สอดคล้องกับ บัณฑิต ถนนชาติ (2547, น, 96) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ ควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการ คิดวิเคราะห์ ร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมทำกิจกรรมมากขึ้น กิจกรรมประกอบการเรียนรู้ใน รายวิชาศึกษาทั่วไปจะมีความหลากหลายมากขึ้น โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและได้รับ ประสบการณ์จริง ลักษณะการจัดกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมประกอบรายวิชาโดยจัดทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน สอดคล้องกับ กิติพร ไชยประการ และ กฤตยา ไชยศิริวามงคล (2546, น, 55-63) มี ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือ วิพากษ์ วิจารณ์และเสนอแนะมากกว่าการฟังจากผู้สอนบรรยายเท่านั้น ควรให้มีการทัศนศึกษา นอกสถานที่ และควรมีกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมมากขึ้นจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและ มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ สอดคล้องกับ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ และคนอื่น ๆ (2560, น, 52) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาต้องมีหลากหลายวิธีด้วยการสอนและ ควรประเมินผลเพื่อให้ทราบก่อนว่านักศึกษาสามารถทำการศึกษาค้นคว้าความรู้ตามวิธีที่ตนถนัดโดย ตัวเอง มีการจัดการในลักษณะเป็นกลุ่มหรือทีม มีการอภิปรายร่วมกันจากการสืบค้นองค์ความรู้ที่ หามาได้ พร้อมทั้งให้นักศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการเคลื่อนไหวทางร่างกายใน ปริมาณที่มากที่สุด ดังนั้น ควรให้นักศึกษาได้มีการฝึกกระทำหรือให้มีการปฏิบัติจริง เช่น การ แสดงในบทบาทสมมติ การทดลอง การสาธิต นอกจากนี้ นักศึกษาต้องใช้จิตปัญญาศึกษา ใช้ จินตนาการหรือความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนา ทำการ แก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลตามความต้องการในการจัดการเรียนรู้ในยุคของการเปลี่ยนแปลงสำหรับ ศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกับ ธีรดา เวชญาลักษณ์ (2561, น, 127, 157) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ ในแต่ละสาระการสอนผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ เนื้อหาและเป็น กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนได้อย่างดี สามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์ ระดมสมองเพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่มผู้เรียนด้วยถือเป็นการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยเน้นผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จริง สามารถใช้ได้ทั้งก่อนเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนระหว่างเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและหลังเรียน เพื่อจะสรุปและออกแบบ ให้เหมาะสมกับสาระรายวิชา สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้ง

ไว้ ตามที่ ประสาท เนืองเฉลิม (2556, น, 171) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสภาพการที่ผู้สอนออกแบบเพื่อนำเสนอเนื้อหาวิธีการหรือการปฏิบัติให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ต้องเขียนให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา วิธีการหรือการปฏิบัติ เขียนเป็นข้อตามลำดับขั้นตอนหรือเขียนโดยแบ่งเป็นชั้น ได้แก่ ชั้นเตรียมหรือนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอนหรือดำเนินการจัดการเรียนรู้และชั้นสรุปบทเรียน

3. แนวทางการกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.1 ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า แนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์ควรมีการการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักและจุดประสงค์ควรจะสามารถทำได้ตามสภาพจริง ผู้สอนและผู้เรียนมีการกำหนดจุดประสงค์ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังที่ ถนอมวงศ์ ฤกษ์พันธ์ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น. 19-21) ได้กล่าวถึงการตั้งจุดประสงค์การสอนพลศึกษา ทุกครั้งหรือทุกคาบของการสอนจะต้องตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านทักษะขั้นพื้นฐานของกีฬา ด้านคุณธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีวินัยที่ดีและเจตคติที่ดีพร้อมทั้งตระหนักเห็นคุณค่าถึงประโยชน์และความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ดังนั้น ในการจัดการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจริง ๆ ทุกครั้ง การที่ผู้เรียนจะมีพัฒนาการตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้พลศึกษาตามที่ได้วางไว้ขึ้นอยู่กับ การได้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดและดำเนินการให้ผู้เรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อเป็นการสนองความต้องการในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของผู้เรียน เพื่อช่วยให้มีสุขภาพที่แข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์เป็นสำคัญ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขภาพให้ดีและสมบูรณ์อยู่เสมอ สอดคล้องกับ เกียรติวัฒน์ รัชฎาภาญจน์ และคนอื่น ๆ (2556, น, 17) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไว้ว่า เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละครั้งนั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการในหลาย ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น ครูผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีจะช่วยเพิ่มทักษะกลไกและเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความหนาแน่นของ

กระดุก ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสุขภาพนอกโรงเรียน นอกจากนี้ยังให้ความรู้แก่เด็ก ๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกายและช่วยให้เข้าใจถึงความรู้สึกดีเพียงใด นอกจากการออกกำลังกายที่ยอดเยี่ยมและพัฒนาทักษะกลไกแล้ว ยังสร้างแรงบันดาลใจให้มีวินัยในตนเองปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ๆ ลดความเครียด การสอนที่มีเป้าหมายและช่วยให้นักเรียนได้เกรดที่ดีขึ้น

3.2 ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา พบว่า แนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรมีการกำหนดเนื้อหา สาระโดยการพิจารณาถึงกิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬาหรือเกมที่ทันสมัยในปัจจุบันและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิต กิจกรรมควรจะพัฒนาให้ครอบคลุมประกอบด้านร่างกาย เจคติ ทักษะ สังคมและสมรรถภาพทางกาย ดังที่ อารมณ ใจเที่ยง (2553, น. 11) กล่าวว่า ลักษณะของเนื้อหา สาระรายวิชาควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับ บัณฑิต ฌนอมชาติ (2547, น. 96) สรุปเนื้อหา สาระการเรียนการสอนในทศวรรษหน้านั้นจะเป็นเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและจะปรับเปลี่ยนไปตามความจำเป็นของสังคม เป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับความเป็นโลกาภิวัตน์และเนื้อหาที่มีลักษณะบูรณาการโดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งมีลักษณะประยุกต์ใช้ ลักษณะของรายวิชาจะเป็นรายวิชาที่มีลักษณะบูรณาการและรายวิชาเดี่ยว สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2550, น. 94) กล่าวถึงลักษณะเนื้อหา สาระรายวิชาของวิชาศึกษาทั่วไปจะมีลักษณะใหญ่ที่เป็นรายวิชาเดี่ยว เป็นวิชาที่ใช้เนื้อหาและวิธีการต่าง ๆ เฉพาะในสาขาวิชาเดี่ยวเท่านั้น ไม่อาศัยหรือไปรวมกับวิชาอื่น ๆ แล้วนำมาสอนร่วมกัน แนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งวิธีการที่ใช้จะใช้เฉพาะในสาขาแบ่งเป็นรายวิชาเนื้อหาและรายวิชาประยุกต์ และเป็นรายวิชาผสม การจัดในลักษณะรายวิชาผสม คือ จัดรายวิชาที่ผสมผสานรายวิชาต่าง ๆ อย่างน้อย 2 วิชาเข้าด้วยกันในลักษณะของบูรณาการหรือผสมผสานเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน โดยมีเป้าหมายทางรายวิชาเป็นสำคัญ และเป็นรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม เป็นการ จัดรายวิชาที่ผสมผสานสาระหรือสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจสังคมหรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างดีกว้างขวางและลึกซึ้ง รายวิชากลุ่มนี้มีการจัดสอนกันมาก และรายวิชาผสมผสานทางด้านเทคโนโลยี เป็นการผสมผสานสาระวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน เพื่อให้รู้และเข้าใจประเด็นปัญหาและ/หรือสาระทางด้านเทคโนโลยีในชีวิต สอดคล้องกับ Smith และ Ragan (1999, pp. 307-308) กล่าวถึงการจัดเนื้อหา สาระในการเรียนการสอนสามารถจัดรูปแบบได้ คือ 1) การแยกตามสาระวิชา (separate subject) เป็นการจัดเนื้อหาแบบดั้งเดิมซึ่งยึดเนื้อหาเป็นหลักในการจัด (content-based) พบได้ในการจัดรายวิชาเรียนตาม

หลักสูตรการศึกษาในสถาบันการศึกษา ซึ่งจัดเนื้อหาสาระเป็นรายวิชา ภายในวิชาประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ย่อยเรียงตามลำดับความ สัมพันธ์ต่อเนื่อง เนื้อหาสาระในรายวิชาเดียวกันจะมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ในรายวิชานั้น 2) การจัดวิชาให้สัมพันธ์กัน (correlation) เป็นการจัดเนื้อหาตั้งแต่ 2 รายวิชา ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยเนื้อหาในรายวิชาทั้งสองจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 3) การจัดวิชาแบบผสมผสาน (fusion) เป็นการผนวกเนื้อหาวิชาตั้งแต่ 2 รายวิชา เข้าไว้ในรายวิชาเดียวกัน หรือหน่วยเดียวกัน 4) การบูรณาการเนื้อหา (content integration) เป็นการผสมผสานของเนื้อหาสาระซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงของสาระต่าง ๆ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “theme” ซึ่งมาจากปัญหา หรือความสนใจของผู้เรียน หรือประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการของชุมชนมาใช้ในการบูรณาการภายในวิชา (intra-disciplinary) หรือการบูรณาการระหว่างวิชา (inter-disciplinary) หรือบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการ โดยผู้เรียนและครูผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น

3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า แนวทางในการกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใช้เทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลายเข้ามาใช้ เพื่อดึงดูดความสนใจผู้เรียนและใช้การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรง ดังเช่น ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ และคนอื่น ๆ (2560, น. 115) กล่าวว่า กระบวนการจัดการศึกษาที่ดีในระดับอุดมศึกษานั้น ผู้สอนจะต้องทราบถึงความทันสมัยของเนื้อหาความรู้ในด้านต่าง ๆ คำนึงถึงรูปแบบในการจัดการสอน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ความถนัดและความชอบในรูปแบบที่ต่างกัน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องมีวิธีการจัดการสอนที่หลากหลาย มีเป้าหมายเดียวกันที่ชัดเจน ไม่ใช่ใช้วิธีสอนเฉพาะรูปแบบใดหรือวิธีหนึ่งเท่านั้น การสอนที่หลากหลายจะมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ เนื่องจาก ผู้เรียนแต่ละคนมีเจตคติที่ดีในลักษณะของวิธีการสอนที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 3) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องจัดให้ตามความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและลักษณะของเนื้อหาวิชา เป็นกิจกรรมที่หลากหลายและมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2561, น. 67) สรุปว่า การสอนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และทักษะกระบวนการ เน้นการบูรณาการหรือเทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ จากนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับมากมาย สอดคล้องกับ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และ วรศักดิ์ เพียร

ชอบ (2561, น. 8) สรุปแนวทางจัดและดำเนินการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดีตามหลักการและปรัชญาการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษามี หลักการสอนพลศึกษาเบื้องต้นที่จำเป็นและสำคัญที่ผู้สอนควรจะทำให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการขึ้น โดยที่ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เมื่อผู้เรียนได้เล่นด้วยความสนุกสนาน ทำให้ได้รู้สึกรสในความสนุกสนานของการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา ทำให้เกิดเจตคติที่ดีและตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการกีฬา มีความต้องการอยากเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน ในส่วนของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 17) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความถนัดหรือความสนใจของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างสนุกสนาน และเกิดความปลอดภัย การจัดกระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ในส่วนของ ลินดา เกนท์มา และคนอื่น ๆ (2558, น. 69-81) ได้สรุปถึงกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความหลากหลาย สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความสนุกสนานไม่เครียด ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีรูปแบบเสมือนผู้สอนเป็นวิทยากรบรรยายความรู้ให้ผู้เรียนได้รับฟัง การจัดทำรายงานกลุ่มเป็นสิ่งที่ทำให้ได้ร่วมงานกับเพื่อนร่วมงานกับเพื่อนใหม่ แต่ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหาด้วยผู้เรียนในแต่ละหมู่เรียนควรมีจำนวนที่พอเหมาะไม่มากเกินไป ไม่ควรเกินห้องละ 100-120 คน รายวิชาด้านภาษาควรให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากเจ้าของภาษาให้มากขึ้น ในส่วนของ Gagné, Briggs, และ & Wager (1992, PP. 190-201) ได้เสนอว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใด ๆ ผู้สอนควรจัดให้มีเหตุการณ์ในการสอน 9 เหตุการณ์ (nine events of instruction) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ความเข้าใจ เหตุการณ์ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นเรียงไปตามลำดับขั้นหรือไม่ก็ได้ และบางเหตุการณ์อาจจะเกิดขึ้นซ้ำในหลายช่วงของการเรียนการสอน

3.4 ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้ พบว่า แนวทางในการกำหนดการใช้สื่อ แหล่งการเรียนรู้ควรจัดหาอุปกรณ์ที่เพียงพอให้กับผู้เรียนพร้อมพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด มีอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอและมีแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 232) ได้กล่าวว่า ในการเรียนพลศึกษาจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้มากนักน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการปฏิบัติทักษะประกอบการใช้ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งแตกต่างจากวิชาอื่น สอดคล้องกับ สุปรีชา หิรัญโร (2554, น. 7) ได้กล่าวว่า สื่อและอุปกรณ์การสอน อาคารสถานที่ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และให้ได้ผลตามเป้าหมาย เพราะการจัดการเรียนการสอน

ต้องใช้อาคารสถานที่ในการดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ อาคารและสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ บัณฑิต ถนอมชาติ (2547, น, 96) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในทศวรรษหน้านั้นจะมีการใช้สื่อเทคโนโลยีหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น และสื่อส่วนใหญ่จะเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เอกสารประกอบการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะใช้บทความที่ทันสมัย เอกสารประกอบการสอนที่ได้จากการปรับและเรียบเรียงเนื้อหาจากตำราหลักในศาสตร์ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559, น, 52) กล่าวว่า การจัดการศึกษาการเรียนรู้เปลี่ยนไปตามยุคศตวรรษที่ 21 ด้วยขององค์ความรู้ที่เปลี่ยนไป เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่พัฒนาเพิ่มจำนวนขึ้นจากเดิม รวมไปถึงพฤติกรรมมนุษย์ที่ได้มีการปรับเปลี่ยนไปทฤษฎีต่าง ๆ ของการศึกษารูปแบบการศึกษาแบบเดิม อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ด้านผลสัมฤทธิ์ของการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนและการเรียนรู้ต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน เพื่อทำการพัฒนาให้ทันตามยุคสมัยและมีส่วนร่วมต่าง ๆ ในการที่จะถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนมามอบให้กับผู้เรียนและผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนต่าง ๆ เพิ่มมากยิ่งขึ้น การนำเทคโนโลยีไปใช้ร่วมส่งผลให้กับผู้เรียนได้เกิดความรู้สึกสนใจ เข้าใจ ร่วมสนุกสนานและเกิดสร้างความกระตือรือร้นที่จะสนใจในการศึกษาและการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ พุทธรัตน์ พุทธจำ และ สุธนะ ติงศภัทิย์ (2558, น, 28) กล่าวว่า สื่อและแหล่งเรียนรู้พลศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติทักษะกีฬา และนำไปใช้ได้ทันที การใช้รูปภาพการเคลื่อนไหวในทักษะกีฬาที่สวยงามหรือภาพเคลื่อนไหว คลิปวิดีโอหรือรูปภาพจะช่วยสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน กิจกรรมกีฬาหลาย ๆ ชนิดมีราคาสูง ต้องดูแลเป็นอย่างดี ครูผู้สอนจะต้องทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนในการดูแลหรือเก็บรักษา ถ้าเกิดการชำรุดก็ทำการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ฝึกปฏิบัติและพยายามปลูกฝังให้ผู้เรียนมีวิธีการจัดการเก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนด้วย ในส่วนของ ลินดา เกณฑ์มา และคนอื่น ๆ (2558, น, 69-81) ได้สรุปถึงสื่อ แหล่งเรียนรู้ไว้ว่า สื่อการสอนควรมีความหลากหลายนอกจากเอกสารประกอบการสอนแล้ว ควรมีสื่อโสตทัศนวิทัศน์ เว็บไซต์ประกอบการสอนด้วย ห้องเรียนควรมีอุปกรณ์หรือสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้งานได้ง่าย เข้าถึงได้ง่าย สะดวก ครบครันมีผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ โสตทัศนูปกรณ์ควรมีจำนวนเพียงพอ สามารถช่วย

แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันการและมีแหล่งค้นคว้าที่ทันสมัย เอกสารประกอบการสอนควรหาซื้อได้ง่าย ราคาเหมาะสม

3.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า แนวทางในการวัดผลและประเมินผล ต้องมีการกำหนดองค์ประกอบที่นำมาประเมินผลในการเรียนการสอนรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา ให้ครอบคลุมในทุกด้าน ได้แก่ ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติหรือทักษะ สมรรถภาพทางร่างกายและสังคม ควรมีการให้น้ำหนักค่าคะแนนในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของผู้เรียนว่า บรรลุตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนในรายวิชานั้นหรือไม่ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดผลและประเมินผล ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 416) เสนอแนะว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จะต้องให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้ครอบคลุมเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ และเน้นกระบวนการประเมินผล เพื่อพัฒนา ปรับปรุงการเรียนโดยประเมินผลก่อนเรียน เพื่อพิจารณาข้อมูลความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ทำการประเมินระหว่างภาคเรียน เพื่อดูผลการเรียน เพื่อจัดซ่อมเสริม ในส่วนของ บัณฑิตสัน บุญทรง (2555a, น. 119) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการสำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดการศึกษา ซึ่งทำให้สามารถติดตามผลได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นถึงปัญหาหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อให้เกิดการแก้ไข พัฒนา เปลี่ยนแปลง เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ สอดคล้องกับ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2557, น. 128) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการในการตัดสินหรือสรุปผล เพื่อพิจารณาค่าของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของบุคคลว่าดีเพียงใดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน สอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2551, น. 7) ได้กล่าวว่า การวัดเป็นกระบวนการหารายละเอียดของจำนวนหรือปริมาณเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยวิธีการหรือเครื่องมือเป็นหลักและยังเป็นกระบวนการที่พิจารณาตัดสินลงข้อสรุปเกี่ยวกับสมบัติหรือคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ผลที่ได้จากการวัดและอาศัยกฎเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินอย่างต่อเนื่องกัน โดยเริ่มด้วยการวัดแล้วนำผลจากการวัดไปทำการประเมินตัดสินตามเกณฑ์และดุลยพินิจต่อและหลักการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้สอนสามารถทำการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาของตนได้อย่างอิสระ ทั้งในวิธีการ การจัดการ การสรุปผล แต่ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผู้สอนควรแจ้งวิธีการประเมินผลในรายวิชาที่รับผิดชอบให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นข้อตกลง และการวางแผนการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนควรประเมินผลการเรียน โดยใช้การวัดหลายครั้ง และหลายวิธี เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินผล กำหนดเกรด เช่น ประเมินผลรวมจากการทดสอบ (สอบ

ย่อย กลางภาค ปลายภาค) การปฏิบัติ งานค้นคว้าหรือคะแนนเก็บอื่น ๆ และผู้สอนควรดำเนินการวัดผลและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ไม่ควรดำเนินการโดยยึดเพียงความสะดวกตามใจตนเอง โดยมีการวางแผนกำหนดกรอบงานอย่างชัดเจน ดังที่ กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์ (2559, น, 98) ได้กล่าวถึงกระบวนการวัดผลและประเมินผลจะต้องทำในหลาย ๆ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึก และทักษะการปฏิบัติ โดยต้องประเมินอย่างเที่ยงธรรมและควรมีส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับผู้เรียน ในส่วน กรรวิ บุญชัย (2555, น, 18-20) ได้สรุปว่า การประเมินผลควรเป็นระยะและการประเมินผลแบบสรุป โดยทำการทดสอบก่อนเรียนการสอนและการประเมินเป็นช่วงทำตลอดช่วงหรือตั้งแต่ต้นจนจบของหน่วยการเรียนการสอนนั้น ๆ การวัดผลและประเมินผลจะทำเป็นรายวันหรือสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนในแต่ละช่วง เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องหรือเพื่อพัฒนาทักษะ การวัดผลและประเมินผลไม่จำเป็นต้องเป็นแบบพิธีการ อาจใช้การสังเกตเป็นผลย้อนกลับระหว่างผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมและผู้สอนหรือผู้นำก็เพียงพอ

4. การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4.1 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำชุดโครงสร้างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมทางกาย กีฬา และการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 มาจัดทำโครงการสอนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา (Lesson Plan) จำนวน 16 แผน แล้วส่งแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาประเมินความเหมาะสมในแต่ละด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้ 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้และ 5) ด้านการวัดและประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสม พบว่า ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 แผน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แผนการสอนเป็นแนวทางของครูในการอำนวยความสะดวกในบทเรียน โดยทั่วไปจะรวมถึงเป้าหมาย สิ่ง que ผู้เรียนต้องเรียนรู้ วิธีที่จะบรรลุเป้าหมาย วิธีการสอนและขั้นตอนและวิธีวัดว่าบรรลุเป้าหมายได้ดีเพียงใด โดยปกติผ่านการมอบหมายการบ้านหรือการทดสอบ แผนนี้เป็นวัตถุประสงค์ของผู้สอนสำหรับสิ่งที่ผู้เรียนควรทำสำเร็จและวิธีที่เรียนรู้เนื้อหา ผู้สอนต้องวางแผนสิ่งที่ต้องการสอน ผู้สอนสามารถทำการสอนได้

อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพพร้อมตรงตามเป้าหมาย ดังที่ จิรกรณ ศิริประเสริฐ (2543, น, 252-264) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ โดยนำเอาแผนประสบการณ์ไปปฏิบัติทั้งหลักสูตร ประกอบด้วย แผนการสอนระยะยาว ระดับหน่วยและระดับบทเรียน ในส่วนของ นาดยา ปิลาธนานนท์ (2546, น, 38) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต้องประกอบด้วยคำอธิบายรายวิชา ควรระบุถึงหัวข้อสำคัญที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนและสื่อสารให้เห็นถึงความสำคัญของรายวิชา การที่ผู้เรียนได้รับรู้ของรายวิชาที่จะศึกษาจะเป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาและเพิ่มความตั้งใจศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต ตามแนวคิดของ นรวิทย์ ผันเขียว (2561, น, 8) กล่าวว่า ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการสอนประกอบด้วย หัวเรื่อง สาระสำคัญ มาตรฐานและตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล หากครูเข้าใจในแต่ละองค์ประกอบตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ชนาธิป พรกุล (2557, น, 232-234) ได้สรุปว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ การทำกำหนดการสอนและการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ในการทำกำหนดการสอนจะต้องทำโดยวิเคราะห์สาระจากคำอธิบายรายวิชาแล้ว จึงกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ จำนวนคาบ เวลาและสัปดาห์ที่สอนไว้ตลอดภาคเรียนหรือตลอดปี การศึกษา ทั้งนี้ในการวิเคราะห์เนื้อหาอาจทำโดยการเขียนแผนภาพ แสดงหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ความสัมพันธ์ ความครอบคลุมและความเพียงพอ พิจารณาถึงทฤษฎีการเรียนรู้ รูปแบบการสอนและเทคนิคการสอน เลือกมาใช้ให้เหมาะกับเนื้อหา เวลา และผู้เรียน นำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สองโดยการเขียนให้ครบทุกองค์ประกอบและให้ถูกต้องตามหลักการ

4.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop)

ผู้วิจัยนำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร จำนวน 40 คน จำนวน 4 แผน คิดเป็น 25 % ของจำนวนแผนทั้งหมด โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน พิจารณาประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะและเทคนิคการสอนที่มีความแตกต่างกัน ใช้เวลาในการทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 1 วัน ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และ

การวัดและประเมินผล มีค่ามัธยฐาน 4-5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0-1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 จึงถือว่าชุดโครงสร้างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและวางแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษามีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน

ดังนั้น ชุดโครงสร้างคำอธิบายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เป็นการกำหนดขอบข่ายของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่จะจัดสอน เพื่อช่วยให้ผู้สอน ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องเห็นภาพรวมของรายวิชา ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ จำนวนเท่าใด เรื่องใดบ้าง แต่ละหน่วยพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุตัวชี้วัดใด เวลาที่ใช้จัดการเรียนการสอนและสัดส่วน การจัดทำโครงสร้างคำอธิบายรายวิชาจะช่วยให้ครูผู้สอนเห็นความสอดคล้องเชื่อมโยงของลำดับการเรียนรู้ของรายวิชาหนึ่ง ๆ ว่าครูจะสอนอะไรใช้เวลาสอนเรื่องนั้นเท่าไร และจัดเรียงลำดับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างไร ทำให้มองเห็นภาพรวมของรายวิชาอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, น, 8-9) กล่าวว่า โครงสร้างคำอธิบายรายวิชา มีองค์ประกอบมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนสำหรับหน่วยนั้น ๆ สาระสำคัญ เป็นความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ลึกซึ้งหรือความรู้ที่เป็นแก่น เป็นหลักการของเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการหลอมรวมของมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ จะต้องสะท้อนให้เห็นสาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย มีความหมายและสอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน การกำหนดเวลาเรียนควรมีความเหมาะสมและเพียงพอกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและควรพิจารณาในภาพรวมของทุกหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ อย่างเหมาะสม และการกำหนดน้ำหนักคะแนนเป็นส่วนช่วยให้เห็นทิศทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล สอดคล้องกับ ปราโมทย์ เจตนาเสน (2562, น, 16) กล่าวว่า โครงสร้างคำอธิบายรายวิชาเป็นองค์ความรู้ทักษะ/กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือรายวิชา ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร ซึ่งเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา คำอธิบายรายวิชามีลักษณะเป็นความเรียงที่ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ/กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รายวิชานี้มีตัวชี้วัดอะไรบ้าง โดยเขียนเป็นรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดไว้ด้วย

5. การยืนยันความเป็นไปได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากผลการวิจัยการยืนยันความเป็นไปได้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น อภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 นักศึกษากลุ่มยังไม่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ร่างชุดโครงสร้างรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและวางแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล แสดงให้เห็นว่า ร่างชุดโครงสร้างรายวิชากิจกรรมพลศึกษาและวางแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทุกด้าน มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ เพราะฉะนั้น ผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

5.1.1 ด้านสาระ สำคัญ/แนวคิดหลักการเรียนรู้ นักศึกษาได้มีการประเมินในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยให้ความสำคัญกับสาระสำคัญ ควรเขียนให้เป็นหลักการในภาพกว้าง (principle) เขียนประเด็นความคิดหรือมโนทัศน์หลัก (Key concept) ซึ่งจะต้องมีลักษณะเป็นหลักการที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลต่าง ๆ โดยที่ไม่ได้เป็นการระบุรายละเอียดปลีกย่อยลงไป สอดคล้องกับ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2555, น. 2) ได้กล่าวว่า สาระสำคัญเป็นความคิดอันเป็นแก่นของความเข้าใจภาพรวมของเรื่องที่จะจัดการเรียน การสอน ในการเขียนสาระสำคัญจะต้องเขียนในเชิงหลักการที่ครอบคลุมประเด็นย่อย ต่าง ๆ โดยไม่ต้องระบุรายละเอียดปลีกย่อยเหล่านั้นลงไป มีเนื้อหาที่แสดงความรู้ความเข้าใจและคุณค่าหรือประโยชน์ของการศึกษาเรื่องนั้น ๆ อันจะเป็นแนวทางสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสาระสำคัญดังกล่าว สิ่งที่จะช่วยให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน คือ การกล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของเรื่องที่จะเรียน โดยในสาระสำคัญจะต้องระบุถึงคุณค่าของสิ่งที่จะเรียกว่ามีประโยชน์อะไร หรืออย่างไรบ้าง หรืออาจจะกล่าวเชื่อมโยงว่า เมื่อมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้แล้วจะช่วยให้เข้าใจหรือต่อยอดไปสู่การเรียนรู้ในระดับสูงในเรื่องใดต่อไป เมื่อผู้สอนได้ระบุความสำคัญลงในสาระสำคัญ ก็จะช่วยให้การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีน้ำหนัก และก่อให้เกิดความคุ้มค่าในการจัดการเรียนการสอน ดังที่ ประสาท เนืองเฉลิม (2556, น. 169) ที่สรุปว่า สาระสำคัญเป็นส่วนที่นำเสนอข้อความที่เขียนในลักษณะของการสรุปเนื้อหา และชัดเจนเขียนในลักษณะความเรียงและการจัดการเรียนรู้ในระดับขั้นต้น ๆ ควรมีสาระสำคัญเดียวในการเรียนรู้ครั้งหนึ่ง สอดคล้องกับ อรทัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ, นฤกุล คชฤทธิ์, และ นพดล

เจนอักษร (2542, น, 23-36) ได้เสนอแนะสาระสำคัญเป็นบทสรุปใจความสำคัญถึงหลักการ ทฤษฎี ความคิดรวบยอด ทักษะหรือลักษณะนิสัยที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งจะมีวิธีการเขียนใน รูปประโยคบอกเล่ามีภาคประธานและภาคแสดง โดยสรุปลักษณะเด่นหรือเป็นสาระของเนื้อหา สาระที่จะสอนหรือการบอกเหตุผล การให้คำนิยาม คำจำกัดความ บอกประโยชน์ คุณลักษณะของ ผู้เรียนที่พึงประสงค์หรือบอกโทษหรือผลร้ายที่ผู้เรียนจะได้รับหรือเขียนเป็นสุภาษิตคติ คำคม การ เขียนควรเขียนในลักษณะวงกว้างหรือวงแคบขึ้นอยู่กับผู้เรียนผู้สอน ซึ่งจะทำให้การวัดและ ประเมินผลเป็นรูปกระทำได้อย่างไร สาระสำคัญในแต่ละเรื่องอาจจะมีหลายประเด็นที่หลากหลาย ซึ่งผู้เขียนสาระสำคัญต้องกำหนดว่าอะไรคือความต้องการที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การเขียน สาระสำคัญต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5.1.2 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมจะเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม หากในการ จัดกระบวนการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นผู้สอนได้ระลึกถึงจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้หรือได้มีพัฒนาการในพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ครบทั้ง 5 ด้าน สอดคล้องกับ ประสาท เนืองเฉลิม (2556, น, 169-171) กล่าวถึง จุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นข้อความระบุคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากที่เรียนรู้ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์เป็นตัวบ่งชี้ถึงพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกหลังจากที่ได้ เรียนรู้ตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ พฤติกรรมสามารถบ่งบอกให้ผู้สอนสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สมบูรณ์ควรประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ สถานการณ์หรือเงื่อนไขสิ่งที่ คาดหวังให้แสดงออกและเกณฑ์บ่งชี้ความสามารถของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมจุดประสงค์ ปลายทางระบุถึงสิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนรู้

5.1.3 ด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้ รายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรเน้นเนื้อหา สาระเกี่ยวกับการการมีสุขภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย วิธีสร้างเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย บุรณาการข้ามสาขาวิชาต่าง ๆ มีความรู้ในกฎ กติกา การแข่งขันกีฬาและการป้องกันการบาดเจ็บ มีการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและที่สำคัญเน้นองค์ความรู้ด้านสุขภาพและกิจกรรมทางกาย สมรรถภาพทางกายและการกีฬา ประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินตามวิถีชีวิต หรือปรับเปลี่ยนให้ เหมาะสมกับรูปแบบการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ควรทำการฝึกปฏิบัติในการเข้าถึงเทคโนโลยี สารสนเทศ สอดคล้องกับ ชมพู เนื่องจางค์ และคนอื่น ๆ (2563, น, 623-640) ได้กล่าวถึงเนื้อหา สาระ รายวิชาที่ผู้สอนจัดให้กับผู้เรียนควรบูรณาการองค์ความรู้ข้ามสาขาต่าง ๆ ผู้สอนสามารถใช้เนื้อหา สาระในการบูรณาการเนื้อหาภายในวิชา เนื้อหาแบบพหุวิทยาการ เนื้อหาแบบสห

วิทยาการและเนื้อหาแบบข้ามสาขาวิชา ซึ่งเป็นวิชาแกนและเนื้อหาที่สำคัญสำหรับทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะชีวิตและการทำงาน (Life and Career Skills) ทักษะด้านสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศ (Media, Technology and Information Skills) และทักษะการเรียนรู้นวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้นั้น ๆ ตั้งแต่กระบวนการคิดและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะสะท้อนผลการเรียนรู้ได้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน

5.1.4 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากิจกรรมพลศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อวิถีในการดำรงชีวิตและการทำงานของประชาชนในศตวรรษที่ 21 ผู้ที่ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบในการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาในหมวดศึกษาทั่วไปต้องมีความรู้และเข้าใจให้ชัดเจนของเป้าหมายรายวิชากิจกรรมพลศึกษา เพราะมิใช่เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นในการรับรู้เพื่อการสอบอย่างเดียว แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการคิด อย่างเป็นระบบ เห็นคุณค่าและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ สอดคล้องกับ อัสรี สะอิดี และคนอื่น ๆ (2562, น. 21) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนและทักษะทางการกีฬาในศตวรรษที่ 21 ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษารวมถึงเนื้อหาความรู้ด้านวิชาพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนและจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบทดสอบตามหลักการวัดผลประเมินผลสามารถออกข้อสอบและปรับปรุงแบบทดสอบ นำมาใช้งานได้จริง เหมาะสมกับทุกระดับชั้นของผู้เรียน โดยการวัดผลต้องมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้และนำผลจากการวัดผลมาปรับปรุงวิธีการสอนและต้องมีความรอบรู้ในเรื่องทักษะกีฬา ความรู้กฎกติกา การปฏิบัติทักษะ สามารถจัดการแข่งขันได้และให้นักเรียนรู้วิธีการออกกำลังกาย ดังที่ ฌอนมวงส์ กฤษณ์เพ็ชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561, น. 19,40) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ดีและถูกต้องตามหลักการจะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กีฬาและการออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี จุดประสงค์ของการเรียนรู้ของกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้มีเจตคติที่ดี ตระหนักเห็นถึงประโยชน์วิชาพลศึกษาในชีวิตจริง สอดคล้องกับ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ และคนอื่น ๆ (2560, น. 52) กล่าวว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาควรจะต้องมีความหลากหลาย มีเทคนิคการสอนที่สามารถสะท้อนให้เห็นว่าวิธีสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน มีการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ไม่ควรใช้การบรรยายในแต่ละครั้งตลอดเวลา ควรใช้วิธีการหรือเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความ

สนใจและควรทำการประเมินองค์ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ตามวิธีที่ตนเองถนัด มีการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม มีการจัดกิจกรรมการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน จากการสืบค้นข้อมูลมาจะทำให้เกิดความน่าสนใจในการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบซ้ำ ๆ และแบบเดิม ๆ

5.1.5 ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ควรเป็นสื่อที่มีการผสมผสานหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน แหล่งเรียนรู้มาจากบุคคลที่เชี่ยวชาญหรือโดดเด่นด้านนั้น ๆ หรือจาก Website ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ อาจมีการใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีภาพเสมือนจริง แบบ 360 องศา แหล่งการเรียนรู้ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทางด้านการศึกษาหรือทางเชิงธุรกิจ นอกจากนี้ ผู้สอนก็สามารถทำการผลิตสื่อนวัตกรรมขึ้นมาใช้เองได้ สอดคล้องกับ เช่นเดียวกับ Heinich, Molenda, Russell, และ Smaldino (1996, p. 5) ได้แนะนำสื่อวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน ควรจะมีลักษณะที่น่าสนใจ สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนการสอน สอดคล้องกับ Newby, Lehman, Russell, และ Stepich (1999, p. 91) ได้กล่าวว่า สื่อเป็นตัวในการส่งผ่านจากผู้สอนไปยังผู้เรียน โดยเครื่องมือต้องมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ และสามารถเข้าใจในเนื้อหาสาระในบทเรียนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 6) กล่าวว่าสื่อคือเครื่องมือของการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ส่งถ่ายความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทักษะและประสบการณ์ ช่วยเป็นสิ่งที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาทางความคิด คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมสำหรับผู้เรียน การสอนในยุคศตวรรษที่ 21 จะมีอิทธิพลสูงต่อแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้น สมจิต จันทรฉาย (2557, น. 157, 159-161) ได้เห็นว่า สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ที่เป็นตัวกลางที่ใช้ส่งผ่านความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น สื่อและการเรียนรู้ในปัจจุบันทั้งหมด มีการรวบรวมจากแหล่งชุมชนของบุคคลและองค์กรที่กระตือรือร้นที่จะเพิ่มประโยชน์ของสื่อ เพื่อการเรียนรู้ในทุกระดับของการศึกษาและการฝึกอบรมทั้งในระบบและนอกระบบ สื่อและการเรียนรู้ดำเนินกิจกรรมและการประชุมแบบเห็นหน้ากันทางออนไลน์และแบบตัวต่อตัว รวมถึงการสัมมนาผ่านเว็บในหัวข้อต่าง ๆ สื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันยังได้รับการพัฒนาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง สื่อการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้อ สื่อการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับวิธีสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอน การนำมาใช้นั้น ควรทำหน้าที่ได้อย่างคุ้มค่า คุ้มค่าและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ด้วยสื่อว่าเป็น

กระบวนการเสริมสร้างการนำเสนอและขั้นตอนดำเนินการ บางครั้งโดยผู้เรียนและบางครั้งโดยสื่อ สื่อเหล่านี้มีความโดดเด่นด้วยคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของเทคโนโลยี ระบบสัญลักษณ์ และความสามารถในการประมวลผล มีการตรวจสอบการศึกษาและการออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้ได้ตอบกับผู้เรียนและลักษณะงาน เพื่อมีอิทธิพลต่อจิตใจและกระบวนการทางปัญญา และผลกระทบของลักษณะสื่อที่มีต่อการก่อตัวและการปรับเปลี่ยนในอนาคต

5.1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรเน้นเกี่ยวกับสมรรถนะของรายวิชา สามารถทำการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย วัดก่อนเรียนและระหว่างเรียนและหลังเรียน ให้ครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางร่างกายและสังคมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งประเมินผลตามสภาพจริง มีความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ วัดและประเมินผลให้ครอบคลุม ไม่เน้นด้านการปฏิบัติ มีการวัดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อประกอบในการตัดสินใจ มีการวัดคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนของ วรรณดี แสงประทีปทอง (2561, น. 9-10) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ใช้การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มีการบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ภายใต้กรอบการประเมินการใช้ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งวิธีการและเครื่องมือที่เป็นเชิงทางการ (Formal Assessment) และในเชิงไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) กับสิ่งที่ประเมิน นอกจากนี้การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยลินดา เกณฑ์มา และคนอื่น ๆ (2558, น. 69-81) ได้กล่าวถึงด้านการวัดผลและประเมินผลต้องการให้มีการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง ควรต้องมีการแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ มีความชัดเจนในการประเมิน แบ่งสัดส่วนการวัดผลและประเมินผลอย่างเป็นธรรม การวัดและประเมินผลงานกลุ่มอาจต้องพิจารณาการมีส่วนร่วมเป็นรายบุคคลด้วย ไม่ควรให้สิทธิกับนักศึกษาผู้ใดผู้หนึ่ง หรือมีการให้นักศึกษาผู้ช่วยสอน (T.A.) มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาควรเร่งปรับปรุงรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ จัดหาสื่อ แหล่งการเรียนรู้ ปรับปรุงเนื้อหา สาระรายวิชาและวิธีการวัดและประเมินผล พร้อมใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัยต่อการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้จะทำให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ผู้สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรตระหนักและคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ด้านจุดประสงค์รายวิชา ด้านเนื้อหาสาระรายวิชา ด้านการจัดการเรียนรู้รายวิชา

กิจกรรมพลศึกษา ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยพิจารณาความเหมาะสมของผู้เรียน ในการนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำหรับผู้เรียนโดยตรง

3. การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สร้างและพัฒนาขึ้น สามารถนำกระบวนการหรือแนวทางของการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในการสร้างและพัฒนาวิชาทางด้านพลศึกษาต่าง ๆ ได้โดยคำนึงถึงความต้องการและความสอดคล้องของผู้เรียนและสามารถเชื่อมโยงบูรณาการกับศาสตร์ทางด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาหาสาเหตุและวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อให้ได้วิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด รวมถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นที่ได้จากการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลความเป็นประโยชน์ต่อรายวิชาที่จัดสอนในหลักสูตรสำนักวิชาศึกษาทั่วไปตามการรับรู้ของนักศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในการป้อนกลับของอาจารย์ เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีทิศทางที่ชัดเจน

2. ควรมีการสร้างและพัฒนานวัตกรรม บทเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการเรียนรู้นอกชั้นเรียนได้

3. ควรมีการวิจัยในเชิงขยายผลโดยปรับใช้รายวิชาในการจัดการเรียนรู้ในทุกด้านมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

4. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารายวิชาแบบออนไลน์โดยมีเนื้อหาทางด้านรายวิชา กิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมทางกาย เพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษานำความรู้ที่ได้ตามหลักวิชาการประยุกต์ใช้กับตนเองและผู้อื่นได้ในวิถีการใช้ชีวิต

บรรณานุกรม

- Altbach, P. G., Reisberg, L., และ Rumbley, L. E. (2009). Trends in Global Higher Education: Tracking an Academic Revolution.
<http://unesdoc.unesco.org/images/0018/001831/183168e.pdf>.
- Best, J. W. (1984). *Research in Education*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Bryan, C., และ Sims, S. (2014). Appropriate and Inappropriate Practices for Coaching Female Athletes. *Strategies*, 27(1), 13-17.
- Bunjongparu, N., Panichkul Mebusaya, R., และ Sangon, W. (2018). The Development of Resource-Based Learning of the General Education Curriculum Srinakharinwirot University. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 35(2), 109-129.
- Butcher, C. A. (1975). *Foundations of Physical Education*. London: C.V Mosby Company.
- Carlson, T. B., และ Hastie, P. (1997). The Student Social System Within Sport Education. *Physical Journal of Teaching in Education*, 16(2), 176-195.
- Coulter, M. (2012). *Teaching outdoor and adventure activities: Describing Analyzing and understanding a Primary school Physical Education Professional development program*. (Thesis Doctor of Philosophy School of Health and Human Performance). Dublin City University, Ireland.
- Dick, W., Carey, L., และ Carey, J. O. (2005). *The Systematic Design of Instruction*. Luxembourg: Addison-Wesley Educational Publishers.
- Dill, D. D., และ Vught, F. A. (2010). *National Innovation and the Academic Research Enterprise; Public Policy in Global Perspective*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
- Duke, D. L. (2011). *Teaching an Introduction*. New York: Mc Graw-Hill.
- Eriksson, D. (2009). *Euro-Canada Health Consumer Index 2009*: Frontier Centre for Public Policy.
- Fenning, K. (2004). Cohort based learning: Application to learning organization and student academic success. *College Quaterly*, 7(1), 11.

- Ferguson, J. (2010). *Teaching Styles in Physical Education and Mosston's Spectrum*. UK: Leeds Metropolitan University.
- Gagne, R. M., Briggs, L., and Wager, W. (1992). *Principles of Instructional Design*. Fort Worth: HBJ College Publishers.
- Gagné, R. M., Briggs, L. J., and Wager, W. W. (1992). *Principles of instructional design*. New York: Holt, Rinehart and Winston
- Gråstén, A., and Watt, A. (2017). A Motivational Model of Physical Education and Links to Enjoyment, Knowledge, Performance, Total Physical Activity and Body Mass Index. *Journal of Sports Science and Medicine*(16), 318-327.
- Hannafin, M. J., and Peck, K. L. (1988). The Design Development and Evaluation of Instructional Software. *Educational Communication and Technology*, 36(1), 35-38.
- Heinich, R., Molenda, M., Russell, J., and Smaldino, S. (1996). *Instructional media and technologies for learning* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E. (2004). *Model of Teaching*. Boston: Allyn and Bacon.
- Keeves, J. P. (1997). *Models and model building*. Oxford: Peraman Press.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mayhew, L. B. (1967). *Higher Education in the Revolutionary Decade*. California: McCutchan Publishing Corporation.
- Moe, J. S. (2016). *Experiences of physical education and its contribution toward sport and physical activity*. (Master in Public Health). Høgskolen i Innlandet Norway.
- Mosston, M., and Ashworth, S. (2008). *Teaching Physical Education*. Columbus: Merrill.
- Muftuler, M., and Ince, M. L. (2015). Use of Trans-Contextual Model-based Physical activity Course in development in Leisure-Time Physical activity Behavior of University students. *Perceptual & Motor Skills: Exercise & Sport*, 121(1), 31-55.
- Newby, T. J., Lehman, J., Russell, J., and Stepich, D. A. (1999). *Instructional Technology for Teaching and Learning: Designing Instruction, Integrating Computers, and Using Media*. New Jersey: Prentice- Hall.
- Nixon, J. E., and Jewett, A. E. (1980). *An introduction to physical education*. Philadelphia:

Saunders College.

- Pamela, H. K., และ Donetta, J. C. (2003). Physical education teachers' self-reported use and perceptions of various teaching styles. *Learning and Instruction*, 13(2), 597-609.
- Pritchard, T., Hansen, A., Scarboro, S., และ Melnic, I. (2015). Effectiveness of the sport education fitness model on fitness levels, knowledge, and physical activity. *The Physical Educator*, 72(4), 577.
- Rotherham, A. J., และ Willingham, D. (2009). 21st Century Skills :The Challenges Ahead. 67(1), 16-21.
- Rovinelli, R. J., และ Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*(2), 49-60.
- Schleicher, A. (2012). OECD Skills Strategy: The pathway of choice. *Organisation for Economic Cooperation and Development. The OECD Observer*(290/291), 43-44.
- Seel, B., และ Glasgow, Z. (1990). *Exercise in Instructional Design*. Columbus, Ohio: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Singh, M. K. (2016). *Teaching Methods in Physical Education*. Guru Ghasidas Vishwavidyalaya: Bilaspur, C.G.
- Smith, P. L., และ Ragan, T. J. (1999). *Instructional design*. New Jersey: Prentice Hall.
- Trilling, B., และ Fadel, C. (2009). *21st Century Skills: Learning for Life in Our Times*. San Francisco: John Wiley & Sons.
- เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, จังหวัดปทุมธานี.
- เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์, สุรางค์ เมรานนท์, และ ชาตรี เกิดธรรม. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 7(3), 1-18.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2555). การสอนอ่านอย่างเป็นกระบวนการ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์

อีสเทอร์น, 15(1), 2.

เนตรรุ่ง อยู่เจริญ, ชุศรี วงศ์รัตนะ, และ ส.วาสนา ประवालพฤษ. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(14), 43-53.

เปรมจิตต์ แทนสถิตม์, และ เรวัต วิฒนานุกุลกิจ. (2540). เทคนิคการสอนแบบ *Participatory/ Problem-Based Approach* กับวิชาการศึกษาทั่วไปซึ่งมีลักษณะสหศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บัคพอยท์.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2558). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักตะวันตก.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2550). หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป : หลักการและวิธีดำเนินการ (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2557). หลักการและเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2560). คิดผลิตภาพ สอนและสร้างได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล หวังพานิช. (2551). การวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

กมลวรรณ ตั้งธนานนท์. (2559). การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หนังสือคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรวิ บุญชัย. (2555). การวัดเพื่อการประเมินทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558, ตอน พิเศษ 295 ง C.F.R. (2558).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561 (*Education in Thailand 2018*).

กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กาญจนา จันทร์ประเสริฐ. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในการสอนวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพ. (ปริญญาานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัย รังสิต, คณะศึกษาศาสตร์.

กิติพร โชประการ, และ กฤตยา ไชยศิริวามงคล. (2546). ความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย อุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. วารสาร ศึกษาศาสตร์, 26(4), 55-63.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (2555- 2559) กรุงเทพฯ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย. (2557). รายงาน เรื่อง กรอบแนวคิด หมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF : HEd). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

จิรกรณ์ ศิริประเสริฐ. (2543). ทักษะและเทคนิคในการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล. (2555). ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้เกมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียนประถมศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED), 7(2), 1057-1071.

ชนาธิป พรกุล. (2557). การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชมพู่ เนื่องจำนงค์, ภัทรยุทธ ไสภอัสวภรณ์, และ อัจฉรา ธนียะ. (2563). กรอบทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน. วารสารวิชาการ สถาบัน เทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 6(1), 623-640.

ชุติมา สุวรรณทะ. (2540). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาในหมวดวิชา ศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ณัชชา ตระการจันทร์. (2558). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์

- มหาวิทยาลัยราชธานี ปีการศึกษา 2558. (พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชธานี, อุบลราชธานี.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2561). หลักการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์, ถิรวรินทร์ บุญญาพิพรรณ, กุลธิดา สืบบัวบาน, และ ภัทธกร มุขศรีนาค. (2560). รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎี 21 ในวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น เรื่อง เซอร์ปีญญา. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 39(1), 43-55.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร, และ วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). รวบรวมความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางการพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2538). การติดตามประเมินผลการดำเนินงานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทศนา แหม่มณี. (2561). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บิซิเนสอาร์แอนด์อี.
- อึ้ง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- นรวิทย์ ผันเขียว. (2561). แผนการสอนที่ดี วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2(1), 1-12.
- นิตยา ปิลันธนาณนท์. (2546). จากหลักสูตรสู่หน่วยการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นรินทร์ ภาชนะทิพย์, ลีลา วุฒิวนิชกุล, ปฐมาวดี กุลวัฒน์ไพศาล, สิริกัญญา มณีนิล, และ ทิพวรรณ เข้มนักิจ. (2550). การติดตามผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาบูรณาการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. . 45, 8(227-234).
- บัณฑิต ถนอมชาติ. (2547). แนวโน้มรูปแบบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทศวรรษหน้า. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปทีป เมธาคูณวุฒิ. (2544). หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: นิธิ เอ็ดเวอร์ไทท์กรุ๊ป.

ประวิทย์ ประมาน. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดกระบวนการ
ออกแบบย้อนกลับ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ เจตนาเสน. (2562). คู่มือการปฏิบัติงานสถานศึกษา. สุพรรณบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9.

ปริศนา ชัยดวง, กัลยา อนุพัฒน์, และ พิศมัย เพียรเจริญ. (2551). การประเมินหลักสูตรหมวดวิชา
ศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 14(2), 289-306.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปัทมาสน์ บุญทอง. (2555a). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 6(2), 109-121.

ปัทมาสน์ บุญทอง. (2555b). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พงษ์เอก สุขใส. (2561). ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น,
12(Supplement), 8-21.

พนัส หันนาคินทร์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2550). ธรรมญูชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

พัชรา บุญมาน้ำ, และ สมควร ทรัพย์บำรุง. (2553). รายงานการวิจัยการประเมินหลักสูตรวิชาศึกษา
ทั่วไปมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พัชราภา ตันติชูเวช. (2553). รายงานการวิจัย การศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดการศึกษาใน
รายวิชาการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พันธ์ศักดิ์ พลสารมย์. (2546). การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. วารสารเซนต์จอห์นมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, 6(6),
1-15.

- พิจิตรา ทีสุกะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, พิษณุโลก, และ เอ็มพร หลินเจริญ. (2560). การพัฒนาแนวทางการประเมินทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 10(2), 1-15.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, และ เพียว ยินดีสุข. (2561). การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุทธรัตน์ พุทธจำ. (2558). การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED), 10(2), 382-396.
- พุทธรัตน์ พุทธจำ, และ สุธนะ ดิงศภิตย์. (2558). การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. *An Online Journal of Education*, 10(2), 382-396.
- ภาสกร เรืองรอง, ประหยัด จิระวงษ์, วณิชชา แม่นยำ, วิลาวัลย์ สมยาโรน, ศรัณยู หมั่นเดช, และ ชไมพร ศรีสุราช. (2557). เทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 5(ฉบับพิเศษ), 195-207.
- ปัญญา สาร. (2550). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2540). การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มัทธราวัลย์ สืบวัฒนะ. (2558). การเลือกเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 6(2), 71-86.
- มารศรี แนวจำปา, สมถวิล ชนเขตต์, ศุภมิตร พิมพ์ศรีบุญเย็น, ศศิวิมล พรประไพ, และ สุจินดา เลิศนาวีพร. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารศรีวนาลัยวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 7(1), 109-116.
- ยศวัฒน์ เชื้อจันอัด, นพคุณ ภักดีณรงค์, และ นฤมล เอนกวิทย์. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อพลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 21(2), 235-249.

- ลินดา เกณฑ์มา, ชลลดา พงศ์พัฒน์โยธิน, อัศวิทย์ เรืองรอง, พนอเนียง สุทัศน์ ณ อยุธยา, ชัยศรีณย์ จิตคงคา, และ จตุพล เจริญรื่น. (2558). การศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วารสารสารสนเทศศาสตร์, 4(41), 69-81.
- วณิช นิรันตรานนท์, และ ศศิธร นิรันตรานนท์. (2551). ทิศทางการผลิตครูพลศึกษาในช่วง 15 ปี (พ.ศ. 2551 – 2565). อุดรธานี: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2561). แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation*, 7(1), 1-10.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2558). ประมวลบทความพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา: ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). หลักการสอนความรู้คู่คุณธรรม. วารสารสุทธิปริทัศน์, 15 (3), 11.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 1(2), 3-14.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2551). ความสำคัญและแนวคิดของการศึกษาทั่วไป: คุณธรรมนำความรู้. วารสารศึกษาทั่วไป, 1(1), 1-3.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน : ภาคปฏิบัติ. . กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีลา บุญระหงษ์. (2544). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพต่อรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ศูนย์การศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2563). วิชาศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สมจิต จันทรฉาย. (2557). การออกแบบและพัฒนากาเรียนการสอน. นครปฐม: บริษัท เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2557). แนวทางสู่ความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารราชบัณฑิตยสภา, 39(1), 120-148.
- สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร. Paper presented at the การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 12(1), 263-278.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 127 (ตอนที่ 45 ก), หน้า 1 – 3.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพมหานคร: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2559). แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 “21st Century Skills”. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2558). หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2558). ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- สุทธิวรรณ ตันติรจนางค์. (2560). ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(2), 1906 - 3431.
- สุนิสา อ่อนตา, และ ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2558). การบริหารจัดการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นในทศวรรษหน้า. *JOURNAL OF EDUCATION KHON KAEN UNIVERSITY*, 160-168.
- สุปรีชา หิรัญโร. (2554). สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

- สุภาพ ณ นคร, และ จินตนา กนกปราน. (2551). ผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตร พ.ศ. 2548) ที่ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุวิชัย โกศัลยะวัฒน์. (2542). การศึกษาทั่วไป: เรียนอะไรทำไมต้องเรียน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 10(4), น. 4-9.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาบูรณาการ สำนักทะเบียนและประมวลผล.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. (2559). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. . กาฬสินธุ์: กลุ่มวิชากีฬาและนันทนาการ.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา. (2559). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. ชลบุรี: งานพัฒนาหลักสูตรและการสอน กองบริการการศึกษา.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2558). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. มหาสารคาม: กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2559). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. อุบลราชธานี: กลุ่มบริการวิชาการ.
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2556). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. ปทุมธานี: กลุ่มวิชาบูรณาการ.
- หรรษา เศรษฐบุปผา, สมบัติ สกุลพรรณ์, และ สุวิทย์ อินทอง. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (INTEGRATED E-LEARNING COURSE) สำหรับนักศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี. *Journal of Education Naresuan University*, 1(13), 1-11.
- อภิญญา ตันทวีวงศ์. (2557). ห้องเรียนเปลี่ยนไป" ก้าวใหม่ในวิชาเดิม. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน สสค.
- อรรถัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ, นฤมล คชฤทธิ์, และ นพดล เจนอักษร. (2542). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- อัสนี สะอิดี, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ, และ ธรรมเทศ, จ. (2562). สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(4), 14-24.

- อาภรณ์ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อารี สันทนต์. (2540). พฤติกรรมและการเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว
- อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพและแนวปฏิบัติที่ดีของทักษะการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา. วารสาร มจร. วิชาการ, 14(28), 109-126.
- อุทุมพร จามรมาน. (2550). แบบและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา: การวิจัยรายกรณี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

เครื่องมือในการวิจัย ระยะที่ 1 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาจำนวน 5 ท่าน

1. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ดร.วีรพงษ์ แยมงามเหลือ ภาควิชาพลศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับการศึกษา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต(พลศึกษา)มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์ด้านการสอน 27 ปี

2. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อ. ดร. ชีวิน อ่อนละออ หลักสูตรการจัดการธุรกิจกีฬา วิทยาลัย

บัณฑิตเอเซีย

ระดับการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการสอน 26 ปี

3. อาจารย์สอนกิจกรรมพลศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักยภาพ บุญบาล หมวดพัฒนามัยและ

นันทนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

ระดับการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการสอน 25 ปี

4. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกศักดิ์ เสงสุโข มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรธานี ศูนย์การศึกษาบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ระดับการศึกษา วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา)

ประสบการณ์ด้านการสอน 21 ปี

5. มหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ดร.วานิช ประเสริฐพร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระดับการศึกษา ระดับปริญญาเอก บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ด้านการสอน 22 ปี

แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่สอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง (ชนิดปลายเปิด)
ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรอกข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของท่านลงในช่องว่างให้ครบถ้วนสมบูรณ์

1. สถาบันการศึกษา

- ☐ มหาวิทยาลัยของรัฐ ☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ☐ มหาวิทยาลัยเอกชน
☐ มหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. ตำแหน่งทางวิชาการ

- ☐ อาจารย์ ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ☐ อื่น ๆ

4. สาขาที่เชี่ยวชาญ

- ☐ พลศึกษา ☐ วิทยาศาสตร์การกีฬา ☐ บริหารการศึกษา

5. การศึกษา

- ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ

6. ประสบการณ์ในการสอน

- ☐ น้อยกว่า 20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป

7. รายวิชาสอนที่ได้รับให้สอนในภาคการศึกษา

☐ สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป ☐ ไม่สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป

8. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่รับผิดชอบมีจำนวนหน่วยกิต

☐ ไม่ได้รับผิดชอบสอน ☐ น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

☐ ตั้งแต่ 3 หน่วยกิตขึ้นไป

9. จำนวนรายวิชาที่รับผิดชอบสอนในสำนักวิชาศึกษาทั่วไป

☐ น้อยกว่า 3 รายวิชา ☐ 3 รายวิชา ☐ มากกว่า 3 รายวิชา

10. วิธีการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

☐ บรรยาย ☐ ปฏิบัติ ☐ ทั้งบรรยายและปฏิบัติ

11. รูปแบบการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

☐ สอนคนเดียว ☐ สอนเป็นทีม ☐ แบ่งสอน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง

คำชี้แจง จงตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการการพัฒนา
รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา

1.1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคำนึงถึง
อะไร และมีความคาดหวังกับผู้เรียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการศึกษา กิจกรรมพลศึกษา ท่านพบ
ปัญหาหรือมีอุปสรรคในเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

1.3 จากสภาพ ปัญหา อุปสรรคที่พบตามข้อ 1.2 ท่านมีแนวทางหรือวิธีการที่จะ
แก้ปัญหาโดยวิธีการใด

.....

.....

.....

.....

2. เนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

2.1 เนื้อหา สาระของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษ
ที่ 21 ตามแนวคิดของท่านเนื้อหา สาระควรเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.2 ปัญหา หรืออุปสรรคที่ส่งผลสำหรับผู้เรียน ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สาระ
รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ท่านพบใสภาพปัจจุบันมีเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.3 ในสภาพปัจจุบันการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคิดว่าผู้เรียนควร
จะต้องรู้เรื่องอะไรบ้าง หรือควรเน้นเนื้อหาอะไรเป็นสำคัญ

.....

.....

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 ปัจจุบันท่านใช้วิธีการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยวิธีการสอนแบบใด

.....

.....

.....

.....

3.2 ในระหว่างการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา พบปัญหาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3.3 การออกแบบการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมที่ท่านนำมากระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดเวลา ควรเป็นกิจกรรมแบบใดบ้าง

.....

.....

.....

4. สื่อ แหล่งการเรียนรู้

4.1 สื่อ แหล่งการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านใช้สื่อรูปแบบใด

.....

.....

.....

4.2 จากการใช้สื่อ แหล่งการเรียนรู้ ตามข้อ 4.1 มีปัญหาหรืออุปสรรคหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

4.3 ในสภาพปัจจุบัน สื่อ แหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและรายวิชา
กิจกรรมพลศึกษา ท่านได้รับการสนับสนุนจากที่ใด สื่อ แหล่งการเรียนรู้ควรมีลักษณะที่เป็น
อย่างไร

.....

.....

.....

5. การวัดและประเมินผล

5.1 การสอนรายวิชาศึกษาระดับประถมศึกษา ท่านมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียนหรือหลังเรียนหรือไม่ ถ้ามีโดยใช้วิธีการใด

.....

.....

.....

5.2 การวัดและประเมินผลที่ผ่านมาท่านพบปัญหา หรือมีอุปสรรคในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5.3 ท่านจะมีแนวทาง หรือวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว อุปสรรคในการวัดและประเมินผล เพื่อให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพ ด้วยวิธีการใด

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้เชี่ยวชาญในการหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

โดยการสัมภาษณ์กับอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 คน หาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ดูว่ามีความเข้าใจตัวคำถามและสามารถตอบคำถามตามที่ต้องการได้หรือไม่

.1อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและสอนนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.รัตพงษ์ ฤกษ์ไชโย คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระดับการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์ด้านการสอน 29 ปี

.2อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและสอนนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ประกอบ กระแสโสม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ศักดิ์ศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประสบการณ์ด้านการสอน 34 ปี

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของรองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน คณะ 24

ผู้เชี่ยวชาญในการหาคุณภาพของแบบประเมินความต้องการจำเป็น

1. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและสอนนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.ธนากร ศรีชาพันธุ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (การจัดการกีฬา) ม.ราชภัฏจันทรเกษม
ประสบการณ์ด้านการสอน 23 ปี

2. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและสอนนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.สุรียัน สุวรรณกาล คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ระดับการศึกษา ศาสตราจารย์ดุษฎีบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์ด้านการสอน 20 ปี

3. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาและสอนนิสิตวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ. ดร.พิชญาวีร์ ภาณุรัตน์นท์ คณะพลศึกษา ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ระดับการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา)
 มหาวิทยาลัยบูรพา
ประสบการณ์ด้านการสอน 21 ปี

4. อาจารย์สอนวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ. ดร.ทวี สระน้ำคำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์ด้านการสอน 27 ปี

5. อาจารย์สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.เข้า วาทยิทยา สมาคมสืบสานอนุรักษ์มวยไทยโลก
ระดับการศึกษา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (มวยไทยศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี
ประสบการณ์ด้านการสอน 35 ปี

แบบประเมินความต้องการจำเป็นสำหรับรองคณบดีฝ่ายวิชาการในการจัดการเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เรื่อง การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จุดประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จากรองคณบดีที่เกี่ยวข้องทางด้านวิชาการในแต่ละคณะ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา

คำชี้แจง แบบประเมินมีทั้งหมด 5 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาสอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น สำหรับรองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 24 คณะ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
2. ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา
3. ด้านการจัดการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้
5. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 แบบประเมินเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็น

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

☐ ต่ำกว่า 10 ปี

☐ 10 ปี – 20 ปี

☐ 21 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

4. ท่านออกกำลังกายเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือไม่

☐ เป็นประจำ

☐ ไม่เป็นประจำ

5. ท่านให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายหรือไม่

☐ สำคัญ

☐ ไม่สำคัญ

6. จำนวนวันในการออกกำลังกายต่อสัปดาห์เป็นประจำ

☐ น้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์

☐ 3 ครั้งต่อสัปดาห์

☐ มากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์

7. ระยะเวลาในการออกกำลังกาย

☐ น้อยกว่า 30 นาที ต่อวัน

☐ 30 นาที–45 นาทีต่อวัน

☐ มากกว่า 45 นาที ต่อวัน

8. กิจกรรมการออกกำลังกายที่ท่านทำเป็นประจำ คือ

9. วิชาทางด้านพลศึกษาและการกีฬามีความสำคัญต่อชีวิตของคนเราหรือไม่

☐ สำคัญ

☐ ไม่สำคัญ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการจำเป็น
ในพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา

1. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับ
ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

4. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว

แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่นของนักศึกษา

เรื่อง การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จุดประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น จากนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษา

คำชี้แจง แบบประเมินมีทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
2. ด้านเนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา
3. ด้านการจัดการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อ แหล่งการเรียนรู้
5. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็น

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความและเติม

ข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. คณะที่กำลังศึกษา คือ
3. ระดับชั้นปี
☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4
4. จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนวิชาศึกษาทั่วไป
☐ น้อยกว่า 19 หน่วยกิต ☐ จำนวน 19 – 25 หน่วยกิต
☐ มากกว่า 25 หน่วยกิตขึ้นไป
5. ที่พักอาศัยอยู่ที่ใดระหว่างที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยขอนแก่น
☐ หอพักมหาวิทยาลัย ☐ ภายนอกมหาวิทยาลัย
6. ระหว่างที่เรียนในมหาวิทยาลัยขอนแก่นเดินทางไปเรียนด้วยวิธีการใด
☐ รถยนต์ ☐ รถมอเตอร์ไซด์
☐ รถ shuttle bus ระบบขนส่งมหาวิทยาลัย ☐ อื่น ๆ
7. กิจกรรมที่สนใจหรือปฏิบัตินอกเวลาเรียน คือ
8. โดยปกติท่านออกกำลังกายเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือไม่
☐ เป็นประจำ ☐ ไม่เป็นประจำ
9. จำนวนวันในการออกกำลังกายต่อสัปดาห์เป็นประจำ ครั้งต่อสัปดาห์
10. ระยะเวลาในการออกกำลังกาย
☐ น้อยกว่า 30 นาที ต่อวัน ☐ 30 นาที – 45 นาทีต่อวัน
☐ มากกว่า 45 นาที ต่อวัน
11. ท่านต้องการให้มีการบรรจุรายวิชากิจกรรมพลศึกษา การกีฬาหรือการออกกำลังกายไว้ในสัปดาห์การศึกษาทั่วไปหรือไม่
☐ ไม่ต้องการ ☐ ต้องการ
12. จากข้อ 11 หากท่านต้องการให้บรรจุรายวิชาพลศึกษาคิดว่าควรจะเป็นกี่หน่วยกิต
☐ 1 หน่วยกิต ☐ 2 หน่วยกิต ☐ 3 หน่วยกิต ☐ อื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่สอนรายวิชาทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน

1. อาจารย์สอนด้านหลักสูตรและการสอน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ดร.ศิริพงษ์ เพียศิริ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระดับการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอน 22 ปี

2. อาจารย์สอนทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.นฤกร ประมายันต์ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระดับการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประสบการณ์การสอน 19 ปี

3. อาจารย์สอนด้านการวัดและประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย ยืนยง คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระดับการศึกษา ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวัดผลทางการศึกษา)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

ประสบการณ์การสอน 23 ปี

4. อาจารย์สอนด้านพลศึกษาในโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.วิจิต เฟื้อนอก โรงเรียนสามมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ระดับการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์การสอน 28 ปี

5. อาจารย์สอนด้านวิชาศึกษาทั่วไป

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร. กฤษฏางค์ เสนาวงษ์

ระดับการศึกษา วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิศวกรรมพลังงาน)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์การสอน 7 ปี

เรื่อง การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ใน
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่
สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ระยะที่ 1)
คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชากิจกรรม
พลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 2. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (ชนิดปลายเปิด)
- ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความและเติม
ข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. สถาบันการศึกษา

☐ มหาวิทยาลัยของรัฐ	☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	☐ มหาวิทยาลัยของเอกชน

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. ตำแหน่งทางวิชาการ

- ☐ อาจารย์ ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ☐ อื่น ๆ

4. สาขาที่เชี่ยวชาญ

☐ พลศึกษา	☐ เทคโนโลยีทางการศึกษา	☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ การวัดและประเมินผลการศึกษา	☐ หลักสูตรและการสอน	

5. การศึกษา

- ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ

6. ประสบการณ์ในการสอน

- ☐ น้อยกว่า 20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป

7. รายวิชาสอนที่ได้รับให้สอนในภาคการศึกษา

- ☐ สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป ☐ ไม่สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป

8. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่รับผิดชอบมีจำนวนหน่วยกิต

- ☐ ไม่ได้รับผิดชอบสอน ☐ น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
☐ ตั้งแต่ 3 หน่วยกิตขึ้นไป

9. จำนวนรายวิชาที่รับผิดชอบสอนในสำนักวิชาศึกษาทั่วไป

- ☐ น้อยกว่า 3 รายวิชา ☐ 3 รายวิชา
☐ มากกว่า 3 รายวิชา

10. วิธีการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

- ☐ บรรยาย ☐ ปฏิบัติ ☐ ทั้งบรรยายและปฏิบัติ

11. รูปแบบการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

- ☐ สอนคนเดียว ☐ สอนเป็นทีม ☐ แบ่งสอน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

คำชี้แจง จงตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษา

1.1 ท่านคิดว่าแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ควรคำนึงถึงอะไร

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านมีความคาดหวังต้องการให้ผู้เรียนที่เรียนผ่านในรายวิชากิจกรรมพลศึกษามีคุณลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. เนื้อหา สาระรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

2.1 เนื้อหา สาระของรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของท่าน เนื้อหา สาระควรเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.2 ในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคิดว่าผู้เรียนควรจะต้องรู้เรื่องอะไรบ้าง หรือที่ควรเน้นเนื้อหาอะไรเป็นสำคัญ

.....

.....

.....

3. การจัดการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 ท่านคิดว่า แนวทางของวิธีการสอนในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรจะใช้วิธีการสอนแบบใดจึงจะสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

.....

.....

.....

3.2 การออกแบบการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคิดว่า กิจกรรมที่จะนำมากระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดเวลา ควรเป็นกิจกรรมแบบใดบ้าง

.....

.....

.....

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

4.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในรูปแบบใด

.....

.....

.....

4.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ท่านคิดว่า ควรได้รับการสนับสนุนจากที่ใด สื่อและแหล่งการเรียนรู้ควรมีลักษณะที่เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

5. การวัดและประเมินผล

5.1 ในการสอนรายวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคิดว่าแนวทางในการวัดและประเมินผล ควรมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างไรให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21

.....

.....

.....

5.2 วิธีการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ท่านคิดว่าแนวทางวิธีการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างไร

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัยในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำอธิบายรายวิชา (Course Syllabus)

ชื่อรายวิชา กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Physical activities Sport and Exercise for Life skill development in the 21st Century)

ความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของกิจกรรมทางกาย กีฬา การออกกำลังกาย การรับรู้การเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายและสมรรถภาพทางกาย ทักษะและความรู้พื้นฐานการเล่นกีฬาประเภททีม ประเภทบุคคลและประเภทคู่ ประเภทศิลปะการต่อสู้ ประเภทตาข่ายหรือแร็กเก็ต กีฬาเพื่อสุขภาพ หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การประยุกต์กีฬาไปสู่การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน การประยุกต์ทฤษฎีและหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ การวางแผนการจัดโปรแกรมและการประเมินผลการออกกำลังกาย การประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษา

Definition, importance, and components of Physical Education activities, Sports, Exercise, Physical activities, Physical Literacy and Physical fitness. Fundamental sport skills and knowledge in Team sports, Individual and Dual Sports, Martial art, Net or Racket sports, Sports for Health. Principles and method of exercise for health. Applying sport to promote health with exercise lifestyle in daily lives. Application of theories and principles of sports science for Health. Exercise planning and evaluation. Applications of digital media for learning in Physical Education activities.

โครงการแผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยงาน สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาที่ ปีการศึกษา

ชื่อรายวิชา กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21

(Physical activities, Sports and Exercise for Life skill development in the 21st Century)

ระยะเวลา 16 สัปดาห์ (32 ชั่วโมง)

จำนวน 2 หน่วยกิต

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
1	1. ปฐมนิเทศการเรียนการสอน 1.1 ลักษณะของวิชา 1.2 เนื้อหาสาระของวิชา 1.3 การจัดการเรียนการสอน 1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ 1.6 การศึกษาค้นคว้าข้อมูลทาง Internet 1.7 ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	2 ชั่วโมง (3 ขั้นตอน)	นายจตุรศักดิ์ พันธุศิษฐ์
2	2. กิจกรรมทางกาย กีฬา การออกกำลังกาย ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 2.1 ความหมายและความสำคัญของกิจกรรมทางกาย 2.2 ความหมายและความสำคัญของกีฬา 2.3 ความหมายและความสำคัญของการออกกำลังกาย 2.4 ความหมายและความสำคัญของความสามารถด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย 2.5 ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 2.6 ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21	2 ชั่วโมง (5 Es)	นายจตุรศักดิ์ พันธุศิษฐ์

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
	2.3 ความหมายและความสำคัญของ การออกกำลังกาย 2.4 ความหมายและความสำคัญของ ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย 2.5 ความหมาย ความสำคัญและ องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพ 2.6 ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21		
3	3. หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพ 3.1 หลักการการออกกำลังกาย “FFITT” 3.2 ขั้นตอนในการออกกำลังกาย 3.3 แนวทางในการออกกำลังกาย 3.4 ประโยชน์และข้อควรระวังในการ ออกกำลังกาย 3.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ในการออก กายให้เหมาะสม 3.6 การบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย	2 ชั่วโมง (5Es)	นายจรูญศักดิ์ พันธวิเศษณ์
4	4. กีฬาประเภททีม 4.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาคอร์ฟ บอล 4.2 ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในการ เล่นกีฬาคอร์ฟบอล 4.3 กฎ กติกาเบื้องต้น ระเบียบและ มารยาทการแข่งขันกีฬาคอร์ฟบอล 4.4 การเล่นกีฬาคอร์ฟบอล	2 ชั่วโมง (Constructivism)	นายจรูญศักดิ์ พันธวิเศษณ์

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
5	5. กีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้ (มวยไทย) 5.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาประเภทศิลปะมวยไทย 5.2 ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในการเล่นกีฬาประเภทศิลปะมวยไทย 5.3 ทักษะกีฬามวยไทย 5.4 กฎ กติกาเบื้องต้น ระเบียบและมารยาทการแข่งขันกีฬามวยไทย	2 ชั่วโมง (Constructivism)	นายจรรยาศักดิ์ พันธวิศิษฐ์
6	6. กีฬาประเภทบุคคล (กอล์ฟ) 6.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ 6.2 ทักษะเบื้องต้นในการเล่นกีฬากอล์ฟ 6.3 กฎ กติกาเบื้องต้น ระเบียบและมารยาทการแข่งขันกีฬากอล์ฟ	2 ชั่วโมง (5 ชั้นปกติ)	นายจรรยาศักดิ์ พันธวิศิษฐ์
7	7. กีฬาประเภทคู่ (แบดมินตัน) 7.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน 7.2 ทักษะพื้นฐานในการเล่นแบดมินตัน 1) การส่งลูก 2) การตีลูกโด่ง 3) การตีลูกตาด 4) การตีลูกหยอด 5) การตบลูก 7.3 การเล่นแบดมินตันเพื่อการแข่งขันประเภทคู่	2 ชั่วโมง (5 ชั้นปกติ)	นายจรรยาศักดิ์ พันธวิศิษฐ์
8	สอบกลางภาคเรียน	2 ชั่วโมง	นายจรรยาศักดิ์ พันธวิศิษฐ์

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
9	9. กีฬาประเภทตาข่าย (วอลเลย์บอล) 9.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬา วอลเลย์บอล 9.2 ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล 9.3 ทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล 9.4 กฎ กติกาเบื้องต้น ระเบียบและ มารยาทการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล 9.5 การเล่นกีฬาวอลเลย์บอล	2 ชั่วโมง (11 ขั้นตอน)	นายจรูญศักดิ์ พันธุวิเศษณ์
10	10. กีฬาประเภทการเดินรាំเพื่อสุขภาพ 10.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬาการ เดินรាំเพื่อสุขภาพ 10.2 ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในการ เดินรាំเพื่อสุขภาพ 10.3 ทักษะพื้นฐานในการเดินรាំเพื่อ สุขภาพ 10.4 มารยาทในการเดินรាំเพื่อสุขภาพ 10.5 การเดินรាំเพื่อสุขภาพ	2 ชั่วโมง (5 ขั้นตอน)	นายจรูญศักดิ์ พันธุวิเศษณ์
11	11. กีฬาเพื่อสุขภาพ 11.1 ความหมายของกีฬาเพื่อสุขภาพ 11.2 ลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพ 11.3 ลักษณะบังคับของกีฬาเพื่อสุขภาพ 11.4 ลักษณะประกอบของกีฬาเพื่อ สุขภาพ 11.5 การเลือกกีฬาเพื่อสุขภาพ 11.6 การวิ่งเพื่อสุขภาพ 11.7 นันทนาการ	2 ชั่วโมง (Flip Classroom)	

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
12	12. การประยุกต์เกม กีฬาและนันทนาการ ไปสู่การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน 12.1 การวางแผนดูแลสุขภาพตนเอง 12.2 ความหมายและความสำคัญของ การวางแผนดูแลสุขภาพตนเอง 12.3 กีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน 12.4 นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	2 ชั่วโมง (Active Learning)	นายจรรยาศักดิ์ พันธิษณ์
13	13. การประยุกต์ทฤษฎีและหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ 13.1 วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพ 13.2 หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย 13.3 กายวิภาคและสรีระการออกกำลังกายขั้นพื้นฐานในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 13.4 สมรรถภาพทางกาย 13.5 การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 13.6 โภชนาการทางการกีฬา	2 ชั่วโมง (STEAM)	นายจรรยาศักดิ์ พันธิษณ์
14	14. การวางแผนการจัดโปรแกรมและการประเมินผลการออกกำลังกาย 14.1 หลักการให้โปรแกรมการออกกำลังกายและการประเมินผลการออกกำลังกาย 14.2 ข้อกำหนดในการออกกำลังกาย (Exercise prescription)		

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง	อาจารย์ผู้สอน
	14.3 ความรู้พื้นฐานสำหรับการกำหนดการ ออกกำลังกาย	2 ชั่วโมง (7 Es)	นายจรูญศักดิ์ พันธุวิเศษณ์
15	15. การประยุกต์ใช้สื่อ และเทคโนโลยี ดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้ทักษะชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 15.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อ และ เทคโนโลยีดิจิทัล 15.2 การประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยี ดิจิทัลในการเรียนรู้ 15.3 การสร้างสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัล 15.4 ทักษะชีวิตและการทำงานใน ศตวรรษที่ 21 15.5 ทักษะการเรียนรู้ นวัตกรรม สื่อและ เทคโนโลยีดิจิทัล 15.6. ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพ	2 ชั่วโมง (STEAM)	นายจรูญศักดิ์ พันธุวิเศษณ์ และอาจารย์สาขา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
16	สอบปลายภาคเรียน	2 ชั่วโมง	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

รายวิชา กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ระดับชั้น นักศึกษาปริญญาตรี

เวลา 120 นาที

ผู้สอน นายจรรยาศักดิ์ พันธิวิศิษฐ์

ผู้ช่วยสอน -

สาระสำคัญ

การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมจะทำให้ร่างกายมีสุขภาพแข็งแรง สามารถป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสภาพร่างกายได้ โดยทั่วไปแล้วจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพทั่วไปแข็งแรง การเจริญเติบโตในวัยเด็กจะดีขึ้น เลือดไปเลี้ยงสมองมากขึ้น ความคิดแจ่มใส หัวใจและปอดแข็งแรงขึ้น ความดันโลหิตลดลง เส้นเลือดมีขนาดใหญ่ขึ้น โอกาสจะถูกอุดตันน้อยลง ลดระดับไขมันในเส้นเลือด ป้องกันโรคเบาหวานได้ ชีพจรลดลง ลด และช่วยแก้อาการไมเกรน ความเครียด ระบบย่อยอาหารและระบบขับถ่ายดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายหลักการการออกกำลังกาย ขั้นตอนการออกกำลังกาย แนวทางการออกกำลังกาย ประโยชน์และข้อควรระวังในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถเลือกกิจกรรมและใช้อุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เหมาะสมได้
3. นักศึกษาสามารถบอกวิธีการป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายได้
4. นักศึกษาสามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เนื้อหา

3. หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

- 3.1 หลักการการออกกำลังกาย “FFITT”
- 3.2 ขั้นตอนในการออกกำลังกาย
- 3.3 แนวทางในการออกกำลังกาย
- 3.4 ประโยชน์และข้อควรระวังในการออกกำลังกาย
- 3.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เหมาะสม
- 3.6 การบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ (5Es)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) (15 นาที)

1. ผู้สอนแจกใบงานที่ 6 เป็นเอกสารการบันทึกอัตราการเต้นของชีพจรให้กับนักศึกษาทุกคนแล้วให้นักศึกษาจับคู่กันวัดชีพจรของเพื่อนแล้วทำการบันทึก
2. ผู้สอนนำคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการออกกำลังกายด้วยการวิ่ง การเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นกับผู้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาให้นักศึกษาดู พร้อมนำหุ่นจำลองร่างกายของมนุษย์มาให้นักศึกษาดู เมื่อดูเสร็จแล้ว ผู้สอนตั้งคำถาม ดังนี้
 - 2.1 รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นคนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือประกอบ

กิจกรรมต่าง ๆ

- 2.2 ทำไมมนุษย์ต้องออกกำลังกาย เพราะเหตุใด
- 2.3 เรามีอวัยวะอะไรบ้างและอวัยวะใดที่นักศึกษาคิดว่าสำคัญที่สุด เพราะเหตุใด
- 2.4 หัวใจของมนุษย์อยู่ตรงไหน โครงสร้างของหัวใจมีลักษณะอย่างไร การทำงานของหัวใจทำงานอย่างไร จังหวะการเต้นของชีพจรเป็นอย่างไร
- 2.5 กระบวนการทำงานของระบบไหลเวียนเลือด เป็นอย่างไร มีผลต่อร่างกายอย่างไร

3. ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันอภิปรายคำถามที่ผู้สอนตั้งคำถามข้างต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) (60 นาที)

1. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรมอบอุ่นร่างกาย (warm up) ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที โดยจัดกิจกรรมเป็นฐานจำนวน 8 ฐาน ใช้เวลาฐานละ 20 วินาที ในแต่ละฐาน เวลาพักระหว่างฐาน 40 วินาที พักระหว่างรอบ 2 นาที ทำ 2 รอบ แล้วหยุด
2. ผู้สอนให้นักศึกษาสังเกตจังหวะการเต้นของหัวใจหรือชีพจรตนเอง
3. ผู้สอนถามว่า
 - รู้สึกอย่างไรกับจังหวะการเต้นของหัวใจหรือชีพจรของคุณ
 - ทำอย่างไรจะทำให้หัวใจหรือชีพจรคุณเต้นเร็วขึ้น
 - ปฏิกริยาด้านร่างกายอะไรบ้างที่จะบ่งบอกได้ว่านักศึกษามีอาการเหนื่อย มีเกณฑ์อะไรไหมที่จะใช้วัดอัตราความเหนื่อยของเรา
4. ผู้สอนให้นักศึกษาอภิปราย แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

5. ผู้สอนแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แล้วให้ทำกิจกรรมการออกกำลังกาย กลุ่มละ 5 นาทีและจับชีพจรของตนเองแล้วเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่น ช่วงพักจะเป็นช่วงที่จับอัตราการเต้นของชีพจร เพื่อรอเปลี่ยนไปกิจกรรมฐานอื่น โดยกิจกรรมแต่ละฐาน มีดังนี้

5.1 กิจกรรมการฝึกปฏิบัติกลุ่มที่ 1 กิจกรรมบาสเกตบอลโดยเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและแย่งลูกจากคนอื่น

5.2 กิจกรรมการฝึกปฏิบัติกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 กิจกรรมแชร์บอลโดยใช้การส่งลูกไปลงประตูฝ่ายตรงข้าม

5.3 กิจกรรมการฝึกปฏิบัติ กลุ่มที่ 4 กิจกรรมฟุตซอลโดยเลี้ยงลูกบอลและแย่งลูกบอลจากคนอื่น

จุดประสงค์

1. เพื่ออธิบายจังหวะการเต้นของหัวใจในการออกกำลังกายในแต่ละกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อวิเคราะห์ ระดับความหนักของหัวใจขณะที่มีการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถปฏิบัติกิจกรรมในการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพได้อย่างถูกต้อง

อุปกรณ์การฝึกปฏิบัติ

1. บันไดลิง
2. หมากเกอร์
3. เชือกกระโดด
4. กรวย
5. รั้วกระโดด
6. สปีดริง
7. ลูกบาสเกตบอล
8. ลูกวอลเลย์บอล
9. ลูกฟุตซอล
10. กล้องกระดาก

วิธีการฝึกปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษากลุ่มที่ 1 ทำกิจกรรมบาสเกตบอลโดยเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและแย่งลูกจากคนอื่น โดยเลี้ยงลูกบาสเกตบอลด้วยมือ พร้อมหาจังหวะในการปัดลูกบาสเกตบอล

ออกจากมือคนอื่น โดยที่ตนเองต้องครอบครองลูกบาสเกตบอลตัวเองไว้ไม่ให้ถูกปัด โดยเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่กำหนดให้

2. ให้นักศึกษากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ทำกิจกรรมแชร์บอลโดยใช้การส่งลูกไปลงประตูฝ่ายตรงข้าม โดยแบ่งออกเป็น 2 ทีม ให้ส่งลูกบอลให้ลงกล่องของทีมตรงข้าม โดยใช้กติกาคอร์ฟบอล (เนื่องจากมีทั้งหญิงและชายอยู่ด้วยกัน) โดยเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่กำหนดให้

3. ให้นักศึกษากลุ่มที่ 4 ทำกิจกรรมฟุตซอลโดยเลี้ยงลูกบอลและแย่งลูกบอลจากคนอื่น โดยเลี้ยงลูกบอลด้วยเท้า พอมีจังหวะให้ใช้เท้าเตะบอลเพื่อนให้ออกนอกเขตพื้นที่ โดยตัวเองต้องครอบครองลูกบอลไม่ให้โดนเตะทิ้งไป โดยเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่กำหนดให้

4. ทำการแลกเปลี่ยนกิจกรรมของแต่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม ให้อยู่และวัดจังหวะอัตราการเต้นของชีพจรตนเองและสังเกตอาการแสดงออกทางด้านร่างกาย และบันทึกลงในใบงานที่ 6 พร้อมกับผู้สอนถามอีกครั้งว่า

- 4.1 ชีพจรของนักศึกษาเต้นกี่ครั้ง
- 4.2 นักศึกษาเหนื่อยล้าและกระหายน้ำหรือเปล่า
- 4.3 นักศึกษาต้องการออกกำลังกายต่อไหม

5. ผู้สอนให้นักศึกษาคิดอย่างมีวิจารณญาณและตอบคำถามโดยการยกมือขึ้นตอบทีละคน

ขั้นที่ 3 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) (40 นาที)

1. หลังจากให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมและบันทึกผลอัตราการเต้นของชีพจรเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ถึงกิจกรรมที่นำมาใช้ในการออกกำลังกายร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในหัวข้อดังนี้

- 1.1 หลักการการออกกำลังกาย “FFITT”
- 1.2 ขั้นตอนในการออกกำลังกาย
- 1.3 แนวทางในการออกกำลังกาย
- 1.4 ประโยชน์และข้อควรระวังในการออกกำลังกาย
- 1.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ในการออกกำลังกายให้เหมาะสม
- 1.6 การบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย

ขั้นที่ 4 ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) (40 นาที)

1. ผู้สอนยกตัวอย่างรูปแบบการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันแล้วให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ
 - 1.1 นักกีฬาคนโปรดที่เป็นแบบอย่างในการออกกำลังกายนักศึกษาชื่นชอบใคร เพราะเหตุใด
 - 1.2 นักศึกษาคิดว่านักกีฬาคนโปรดของนักศึกษาเขามีความพยายามมากน้อยขนาดไหนกว่าจะไปถึงจุดสูงสุดของเขา
 - 1.3 ทำอย่างไรที่นักศึกษจะประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้
 - 1.4 นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายและอัตราการเต้นของหัวใจและสุขภาพ แล้วมันส่งผลอย่างไรต่อระบบการไหลเวียนเลือดและการบาดเจ็บในขณะที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
2. ผู้สอนให้นักศึกษาออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างน้อย จำนวน 1 สัปดาห์ โดยบันทึกลงในใบงานที่ 7

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมิน (Evaluation) (15 นาที)

1. ผู้สอนให้นักศึกษาทำใบกิจกรรมที่ 8 ผังแสดงความคิด (Mind mapping) ของหลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ พร้อมองค์ประกอบต่าง ๆ
2. ผู้สอนประเมินนักศึกษาจากการทำใบงาน
3. เลิกชั้นเรียน

สื่อ แหล่งการเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับการออกกำลังกายด้วยการวิ่ง การเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นกับผู้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
2. เอกสารประกอบคำสอน
3. ใบงานที่ 6 ใบงานที่ 7 และใบงานที่ 8
4. โทรศัพท์มือถือ

การวัดและประเมินผล

วัดและประเมินผลจาก

1. เจตคติ: แบบประเมินการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. ทักษะพิสัย: แบบประเมินค่าทักษะการฝึกปฏิบัติในแต่ละกลุ่ม
3. ความรู้: ประเมินจากใบงานที่ 6 ใบงานที่ 7 และ ใบงานที่ 8

เอกสารและหนังสืออ่านประกอบ

วิภาวรรณ ลีลาสำราญ. 2547. **การออกกกำลังกายเพื่อสุขภาพ**. กรุงเทพมหานคร: ชานเมือง

การพิมพ์.

เชาวลิต ภูมิภาค. 2554. **การออกกกำลังกายเพื่อสุขภาพ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช

WebSite

<http://www.yaandyou.net/index.php/2010-09-02-08-49-20/item/4850-34.html>

<http://www.kcn.ac.th/km/km2.html#5>

<http://www.si.mahidol.ac.th/Th/departement/anesthesiology/deptarticledet.asp?>

ใบงานที่ 6

1. เริ่มต้น ครั้งต่อนาที

1. ช่วงทำกิจกรรมอัตราการเต้นชีพจรของนายเท่าไร

2. เริ่มต้น ครั้งต่อนาที

2. แล้วกิจกรรมรวมล่ะ

3. ขณะพักเต้น ครั้งต่อนาทีและอบอุ่นร่างกาย ครั้งต่อนาที

3. แล้วขณะพักและช่วงอบอุ่นร่างกายล่ะ

แล้วคุณทั้งสองคนจะสรุปยังไง ลองสรุปรายละเอียดมาให้ผมฟังสิครับ

สรุปรายละเอียดมาครับ

ลงนาม ผู้รายงาน
(.....)
...../...../.....

ใบงานที่ 7

Coach ครับ ใน 1 สัปดาห์ coach จะออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน
ยังไงครับ

รายละเอียดตามนี้เลยครับน้อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงนาม ผู้รายงาน

(.....)

...../...../.....

ใบงานที่ 8

น้องครับ ขอให้สรุปเป็นแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับ
หลักและวิธีการออกกำลังกายด้วยนักรับ อย่าลืมองค์ประกอบของ
สมรรถภาพทางกายด้วยนักรับ

ลงนาม ผู้รายงาน
(.....)
...../...../.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ ครั้งที่ 3

รายวิชา กิจกรรมทางกาย กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21
(Physical activities, Sports and Exercise for Life skill development in the 21th Century)

วันที่ เดือน พ.ศ.

กิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

เทคนิคการสอนที่ได้รับ

.....

.....

.....

การประเมินผลการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ระดับความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา

.....

.....

.....

ลงนาม ผู้รายงาน

(.....)

...../...../.....

5. แบบสรุปในการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษา

คำชี้แจง เนื่องจากนิสิตต้องนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านพิจารณาเห็นชอบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 4 แผน โดยเรียงลำดับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้จาก 1-16 เพื่อนำไปทดลองใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เห็นชอบ	ลำดับความสำคัญ
1	ปฐมนิเทศการเรียนการสอน		
2	กิจกรรมทางกาย กีฬา การออกกำลังกาย ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21		
3	หลักและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ		
4	กีฬาประเภททีม		
5	กีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้ (มวยไทย)		
6	กีฬาประเภทบุคคล (กอล์ฟ)		
7	กีฬาประเภทคู่ (แบดมินตัน)		
8	สอบลายภาค		
9	กีฬาประเภทตาข่าย (วอลเลย์บอล)		
10	กีฬาประเภทการเดินรำเพื่อสุขภาพ		
11	กีฬาเพื่อสุขภาพ		
12	การประยุกต์เกม กีฬาและนันทนาการ ไปสู่การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวัน		
13	การประยุกต์ทฤษฎี หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพ		
14	การวางแผนการจัดโปรแกรมและการประเมินผลการออกกำลังกาย		
15	การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21		
16	สอบลายภาค		

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค
เครื่องมือการวิจัยในระยะที่ 3

5. การประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญการประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 10 ท่าน

1. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ดร.วีรพงษ์ แยมงามเหลือ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับการศึกษา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พลศึกษา)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์ด้านการสอน 27 ปี

2. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวน 1

คน

ผู้เชี่ยวชาญ อ.ดร. ชีวิน อ่อนละออ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

ระดับการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การจัดการธุรกิจกีฬา)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการสอน 26 ปี

3. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักยภาพ บุญบาล หมวดพละนาถและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

ระดับการศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการสอน 25 ปี

4. อาจารย์สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ. ดร.เอกศักดิ์ เสงสุโข มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ระดับการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการสอน 21 ปี

5. มหาวิทยาลัยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน

1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.วานิช ประเสริฐพร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระดับการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประสบการณ์ด้านการสอน 22 ปี

6. อาจารย์สอนด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ดร.ศิริพงษ์ เพียศิริ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์การสอน 22 ปี

7. อาจารย์สอนทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.นงนกร ประมัยนัต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประสบการณ์การสอน 19 ปี

8. อาจารย์สอนด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย ยืนยง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวัดผลทางการศึกษา)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
ประสบการณ์การสอน 23 ปี

9. อาจารย์สอนด้านพลศึกษาในโรงเรียน จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.วิจิต เผือกนอก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระดับการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประสบการณ์การสอน 30 ปี

10. อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร. กฤษฏางค์ เสนางษ์ อาจารย์ประจำสถาบันการสอน
วิชาศึกษาทั่วไป

ระดับการศึกษา วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิศวกรรมพลังงาน)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์การสอน 7 ปี

[illegible]

ข้อที่	รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล												
1	จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน											
2	จัดทำจัดหาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพ จัดเก็บและรักษาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมใช้เสมอ											
3	วิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการวิจัย											
4	ศึกษางานวิจัย นำผลการใช้วิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน											
5	กระบวนการวิจัยมุ่งเน้นการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ เกิดความรู้ใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่											
6	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียน											
7	ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชา											
8	บันทึกผลหลังการสอน สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ และตรวจสอบได้จริง											

ลงชื่อ (ผู้ประเมิน)

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ง
เครื่องมือการวิจัยในระยะที่ 4

ภาคผนวก จ เอกสารจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา
รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-100/2562X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 23 สิงหาคม 2562

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 27 สิงหาคม 2562

ลงชื่อ.....

(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

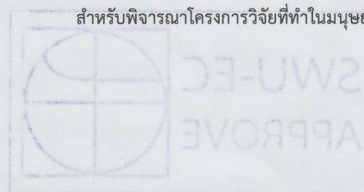
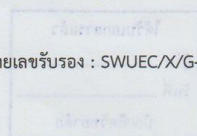
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-100/2562

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/1584

วันที่ 4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.พิชญาวีร์ ภาณุรัชต์สุนนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 089 277 4946

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ศาสตราจารย์

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/404

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิชัญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาเพื่อสุขภาพ กับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนพลศึกษา ด้านการสอนวิชาศึกษาทั่วไป และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึงเดือนธันวาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/1588

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ธงชัย วงศ์เสนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติเคราะห้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/1589

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุวิชัย นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักยภาพ บุญบาล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธุวิชัย และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.สุริยัน สุวรรณกาล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กฤษฎางค์ เสนาวงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/1586

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิเศษ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ศรัณย์ เมธากาญจนศักดิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิเศษ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/1585

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฎ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักริน ดั่งคำ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธวิศิษฎ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธิวิชญ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กฤษฎางค์ เสนาวงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธิวิชญ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันวิศิษฐ์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธชา รุญเจริญ และอาจารย์ ดร.นฤกร ประมาพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันวิศิษฐ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/404

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิเศษ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชากิจกรรมพลศึกษาเพื่อสุขภาพ กับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนพลศึกษา ด้านการสอนวิชาศึกษาทั่วไป และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึงเดือนธันวาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/1584

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุ์ศิษย์ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ แยมงามเหลือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธุ์ศิษย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ที่ อว 8718/15๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าสาขาการจัดการธุรกิจกีฬา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

เนื่องด้วย นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิเศษกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และอาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ชีวิน อ่อนละออ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจรูญศักดิ์ พันธุ์วิเศษกุล และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 277 4946

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	จรรยาศักดิ์ พันธิวิศิษฐ์
วัน เดือน ปี เกิด	18 มิถุนายน 2518
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2540 ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2543 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2564 การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

